

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

№ 28

ΑΤΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΑΤΗ,

Επιματισμόν, καὶ
ἐν τῷ Μίθεδον.

καὶ τὰς

ΗΦΟΡΟΥ

καὶ τὸν Ζακύνθον.

Εὐδοξοῦ τῷ Ἀρχοντὶ

ΓΙΑΝΝΗ,

ΚΙΝΩΝ.

τῷ Τυπογράφῳ,
Λείας, δροῦ

1795.

Γεωργίου.

Privilegio.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

11.28
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΗ,

Περίεχσα

Τῶν ὧν τὸ Λόγος Μερῶν τὸν Σχηματισμὸν, καὶ
τὴν Σύνταξιν, ἔτι δὲ καὶ τὴν Ποιητικὴν Μέθοδον.

Συμπεθεῖσα καὶ τὰ λογισμικά

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΤΗΦΟΡΟΥ

Τῆς χειματίστουτος Ἀρχιεπισκοπῆς Ζακύνθου.

Παρά αὐτῇ δὲ προσφωνηθεῖσα τῷ Ἐνδοξοτάτῳ Ἀρχιεπίσκοπῳ

ΝΙΚΟΛΑΩ ΚΑΡΑΓΙΑΝΗ,

ΕΥΠΑΤΡΙΔΗ, ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Τὰ νῦν μετατυπωθεῖσα ἀναλώμασι τῷ Τυπογράφῳ,
καὶ μετ' ὅσης οἶόν τε τῆς ὑπεμελείας διόρ-
ωθεῖσα καὶ Σ. Β.

αφ' ἡ. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ. 1795.

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

224.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

Р

(γ .)

Εἰς ἀμείνων καὶ Εὐδοξία

Κύριε

Πάδων ὁ ἑμὸς ἕτος οἶος δὴ-
ποτε πόρος, ἢ τὸ τυχὸν δ'
ἴσως τοῖς φιλομάστοις σιωοῖσιν, ἐπὶ τὰ
κτ' τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἀφ' αὐτοῦ Μκ.
σεῖα ἐρδμηῆσαι, προσελθεῖν κατὰ

Σαρρεῖ , Ἡ γερμοῖ τῆς ὁδῷ ἐσομεῖν . τῷ
 Σφ ρδ' ἐποχόμενος Ὁ ρόματι , ἀσφα-
 λῶς τε ἔαδεως περὶ πολέων παρταχῆ
 τῆς Ἑλλάδος διωθήσεται , οἷα δὲ παρὰ
 Σοὶ ἐτοίμῳ αἰέποτε τῷ προσασίῳ ἀ-
 ράσῃ , ἔα σκροῖ τῷ κινεομένη . μάλ-
 λον δὲ καὶ παρταχόσε γῆς προσηλάσει
 τοῖσιν ἀτυχήσας ἐρείσματις . Σδ ρδ' τὸ
 κλέος τῇ τε τῷ γερῷ λαμπρότητι , τῇ
 τε κτ' τὰς ἐμπροστίας φρονήσῃ τε ἔα
 δαιμονία , ἔτῃ πρὸς τὸ Θεῶν ἀσεβεία ,
 καὶ παρτοδαπῇ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ , τῆς
 Εὐρώπης ἀπάσης τῆς ὄρες ὑπεριπτάμε-
 ρον , ἐπ' αὐτῆς δὲ τὰς τῆς Ἀσίας τε καὶ
 Λιβύης ἐχάτιας ἐπεφοίτησεν . Οὕτω ρδ'
 πέφυκεν ἡ φήμη τὰς τῷ Ἑξαρέτωρ Ἀρ-
 δῶν κοινωφελῆς κατορθώσεως ἐκασταχῶ
 θαυμασθσομεῖας ἀπαδιδόρῃ . Ἐμὲ δὲ
 κακῆρο πρὸς τὸ προσφωρῆσαί σοι ταυτῶν
 τῷ βίβλον κατεπεύγει τὰ μάλιγα , ὅτι
 ἐπέπερ πρὸς τῷ ἐπαράκαμψιν εἰς τὰ
 ἡμέτερα τῷ Μισῶν ἔδερος δάτερος ἐγέ-

Χ ε Χ

γε ταῖς σαῖς δ'ποιῖαι συμπράκτωρ τε ἔ-
 ξωαίτιος, εἰκός ὅτι διὰ Σὺ ἔ τιμ' ῥέαν
 ταύτῃ Γραμματικῇ τε καὶ Ποιητικῇ
 Μέθοδον τοῖς ἐκεῖ σε Γυμνασίοις ἐπιφα-
 ρυῖαι. Εὐμνησῶς τοίρην παρ' ἐμῶ, τῷ
 πολλῶν σφ'εκερ ἀγνητάς ὁμολογουμένους
 σοι χάριτας, τὸ περιχρὸν πῦτο καρδίας
 ἀγρωμοσιύῳ γε πλατύνουσιν δῶρον δεξά-
 μενος, ἐπὶ μήκιστον βίαν τοῖς φίλοις
 ἐράσμιος, καὶ παντὶ τῷ Γένει ἐπωφε-
 λής.

Τοῖς Σοφοῖς Νεκρίσκων Ἑλληνικῆς παιδείας
ἱερῶν Καθηγηταῖς.

Ῥῶν τὴν νῦν Θεῖαν Χάριτι ἀνάζωπυ-
ρωμένην ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν πρὸς
πᾶς ἐπισήμην ὁρμὴν, ἃς ἐκ πολλῆς
τῆς Γένεως ἀτύχημα πόρρω ἔποι-
κῆσαι ἐνέγκασεν, ἐπωφελὲς ἡγη-
σάμεν τὴν Γραμματικὴν ταύτην, ἐν ποικίλων
μὲν Διδασκάλων, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς τῷ Σοφιστά-
τῳ Ἀλεξάνδρῳ Μαυροχορδάτῳ πεποιημένων συνε-
ρανιδεῖσαν, μεθοδικῶς δὲ πῶς ἔμοιγε συναρμοδεῖ-
σαν, ἔτι δὲ καὶ τοῖς Ποιητικοῖς Καὶ οἱ πλατιδεῖ-
σαν, συντάξαι. Ὑμῖν γὰρ τοῖς ἐγκεχειρισμένοις
τῇ Νέῳ τὴν ἀγωγὴν, πῶς πραγματείας ἀπάσης
καὶ βραχείων ὑποθήσω τὴν μέθοδον.

Διήρηταί μοι αὕτη ἡ Γραμματικὴ εἰς Μέρη τεῖα.
ἢ τὸ μὲν πρῶτον Ἑτυμολογικὸν προσηγόρευσα,
οἷα δὲ δεῖ τὴν τῇ ὁκτὶ τῷ λόγῳ Μερῶν κλί-
σι τε καὶ μόρφωσιν καταγινόμενον, ἥτις Ἑτυμον
καλεῖσθαι δικαίαν ἔστι. Τὸ δεύτερον δὲ Συμπηκτι-
κόν, ὅτι δεῖ πῶς ὁρθῆς τῇ αὐτῇ τῷ λόγῳ Με-

ρῶν Συναγῆς καὶ συναρμογῆς ἀλλοτριβαίνει. τὸ δὲ
Τέλειον Ποιητικόν, ἐν ᾧ ποικίλοι κανόνες πρὸς τὸ
γινώσκειν τῆς συλλαβῶν τὴν ποσότητα, καὶ τὰς τῆς
εἰχῶν διαφορὰς ἐξεδοθήσονται.

Διδακτικοὶ δὲ αὐτὰ τὰ τέταρτα μέρη οἱ Μαθηταὶ
ἐν Δρόμοις δυοῖ. καὶ ἔσονται Μαθηταὶ τὸ μὴ
πρώτῳ Δρόμῳ οἱ εἰσαγωγικοὶ τῆς Νέων, καὶ δευ-
τέρῳ δὲ Δρόμῳ οἱ ἥδη ἐξησκημένοι καὶ προβεβη-
κότες. Παραδοτέον δὲ ἐν τῷ Πρώτῳ Δρόμῳ τοῖς
Νέοις τὰς κανόνας καθεξῆς ὡς καὶ ἐν τῷ Ε-
τυμολογικῷ Μέρει, πλὴν τῆς Κανόνων ἐκείνων,
„ ἧς δευτέρως ὅτις ταῖς ἀπὸ τὸ χεῖλος τῆς
„ βίβλου προσγεγραμμέναις ὑποσημειώσεως ἐσημειώ-
„ σαμεν, μόνοις τοῖς προβεβηκόσιν ἀναγνωθῆσο-
„ μέναις. Οὕτως οἱ εἰσαγωγικοὶ μαθόντες ἑμμε-
λῶς τὰ περὶ τὴν κλίσειν, καὶ συζυγίαν, καὶ χη-
ματισμὸν τῆς ὀκτὼ καὶ λόγου μερῶν, ὁμοῦς ἐπὶ τὰ
εἶδη τῆς ῥημάτων τὰ ἐν τῷ Συναγῆτικῷ μέρει καί-
μενα, καὶ δεματογραφεῖν εὐεκα, ὁμοῦς ὁμοῦς, παρα-
λιμπαῖοντες δηλοῦναι τὰς ὑποσημειώσεις τῶν καὶ.

Ἐν δὲ τῷ Δευτέρῳ Δρόμῳ ἄρξονται πάλιν ἀπὸ
τῆς Ετυμολογικῆς Μέρους, καὶ μόνοις ἧς πρότερον ἔ-
μαθον ῥαδιωτέρως κανόνας ἐπισκεπτόμενοι, ἀλ-
λὰ καὶ τὰς λοιπὰς ἀπαντας, καὶ τὰς ὑποσημειώσεις
ἀκριβῶς μελετήσας, καὶ τελευτᾶν πρὸς Ποιητικὴν
ἐκπαιδευθῆσονται.

Εἰ δὲ τι καὶ τὰς κλίσεις τῶν ὀνομάτων, καὶ
 Συζυγίας Ρημάτων, ἢ καὶ τὴν Σύνταξιν ἡμῶν
 καὶ τὸ ὑπεκρίνασθαι ἕδος ἐκαιροποιήσασθαι, τὸ
 το μὴδεῖς ἀποποιήσασθαι. πρὸς δὲ χερσέρας καὶ
 καὶ ἀσφαλεῖρας τῶν ἀπεδαίων χειραγωγίαν ἡμῶν
 ἐπιτεπόδεται. καὶ περὶ καὶ ἐν τῇ Πίσει πάντα κα-
 τότης, ἢ μεταβολὴ κινδυνώδης τε καὶ ψυχώλεθρος,
 ὅπως ἐν ταῖς ἐπισήμαις τῶν ἀντίον συμβέβηκεν. ἔ-
 πει περὶ καὶ τὸν σοφὸν Ἰσοκράτην, Ἐκ τῆς τῶ κί-
 νου τὰ καθεστῶτα πόλης, ἐπίδοσις γίνεται τῶν ἐπι-
 σημῶν.

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τὰ ὧς τὴν Κλίσιν, καὶ Σχηματισμὸν
ἧς ὁπῶ τῷ λόγῳ μερῶν ὡδεύχον.

Κ Ε Φ. Α'.

Περὶ διαρίσεως ἧς Γραμμάτων.

Γραμματικὴ ἔστι μέθοδος τῷ ὁρθῶς λέ-
γειν, καὶ γράφειν διδασκτική. Λέγεται
Γραμματικὴ ἀπὸ ἧς Γραμμάτων, ὅτι
ὧς τὰ Γράμματα καταγίνονται, κα-
θὼς τὰυτα στοιχεῖά εἰσι, καὶ ἀρχαὶ ἧς
Συλλαβῶν, καὶ Λέξεων, καὶ Λόγων.

Γράμμα ἔστι τῆς φωνῆς ἐλάχιστον, καὶ ἀδιαίρε-
τον μέρος. ἀναλυθεῖσα γάρ, καὶ διαριθεῖσα
εἰς τὰ Γράμματα ἐκείνη φωνή, ἣ δύναιται πε-
ραιτέρω διαριθῆναι.

Εἰσὶ δὲ ὧς τοῖς Ἑλλησι τὰ Γράμματα τέτταρα
πρὸς τοῖς ἑκοσιν. α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι,
κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω.
Τέτων, Φωνήσεται μὲν ἑπτὰ. α, ε, η, ι, ο, υ,
ω. Λέγονται φωνήσεται, ὅτι καθ' ἑαυτὰ δύναται
ῥηθῆναι φωνή.

Gram. Katif.

A

Συμ

2 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ ἑπτακείμενα, ἔγω λέγόμεθα,
ὅτι μὴ τῷ φωνισμῷ συνῆλθον συμφωνῶσιν,
ἥτοι φωνῶν ὑποτελῶσιν, ἔχει δὲ καὶ ἑαυτὴ.

Τῶν δὲ φωνισμῶν, δύο μὲν Μακρά, η, ω. ὅτι πα-
ρὰ Ποιηταῖς φύσει ἐκτείνονται. δύο δὲ Βραχία,
ε, ο. ὅτι φύσει συστέλλονται. Τρία δὲ Δίχχονα,
α, ι, υ. ὅτι διπλῶν ὀπιδέχονται χρόιον, ποτὲ μὲν
μακρὸν, ποτὲ δὲ βραχυὸν, ποτὲ δὲ κοινόν, ὡς δὲ
λαβήσεται σαφέστερον ἐν τῇ Ποιτικῇ.

Ἐν τῇ λέγονται Τρεπτά, α, ε, ο. ὅτι ἐν τισι χρό-
νοις τῷ Ρῆμάτων ἔρεπται εἰς ἄλλα φωνήεντα
ἢ τέτταρα Ἀῖρεπτα, ὅτι ὁμοίως μεταβάλλονται.
η, ι, υ, ω.

Προσέτι πέντε λέγονται προτακτικά, α, ε, ο, η, ω.
ὅτι ἐν τῇ συνθέσει τῷ Διφθόγγων προτάττον-
ται, ἥτοι προηγούνται ἢ δύο ὑποτακτικά, ὅτι
ἐν αὐτῇ τῇ συνθέσει ὑποτάττονται, ἥτοι ἔπον-
ται, ι, υ.

Αἱ Διφθόγγαι εἰσὶ δέκα, ἐκ δύο φθόγγων, ἥτοι
φωνισμῶν συγκείμεναι. ὧν ἕξ μὲν λέγονται
Κύεαι, ὅτι ἐνεργεῖα, καὶ ἐμφανῶς ἔχασι πᾶς
δύο φθόγγας, ἥτοι τὰ δύο φωνήεντα.

αι. αυ. ει. ου. οι. ου.

αἶας. αὐλή. εἰκάν. εἰδύς. εἰκός. εἰρμός.

Τέτταρες δὲ λέγονται Καταχρηστικαί, ὅτι ἐκ ἐμ-
φανῶς, ἀλλὰ δυνάμει ἔχασι τὸν εἰς φθόγγον,
ἥτοι τὸ ι.

α. η. ω. υ.
 ἄδης. ἦψα. ὤκησα. ὕος.

Τῶν δὲ Συμφώνων, ὁκτὸ μὲν λέγονται Ἡμίφωνά, ὅτι ἔξ ἡμισείας εἰσὶ φωνήεντα, καὶ ἔτε τελείως φωνήεντα, ἔτε τελείως ἄφωνα.

ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ.

Εὐνεία δὲ Ἀφωνα, εἰ δὲ τὸ μιδαμῶς ἔχει φωνῶν, ἀλλ' ὅτι τόσον ἐλάττω φωνῶν ἔχουσι ἢ Ἡμιφώνων, ὅσον τὰ Ἡμίφωνα ἐλαττοφανεῖται ἢ φωνήεντων. β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ.

Τῶν γὰρ Ἡμιφώνων, Διπλᾶ μὲν τεῖα, ζ, ξ, ψ, ὅτι ἐκ δύο σύγκεινται γραμμαίων. τὸ μὲν ζ, ἐκ τῶ κσ. ξύλον, ἀντὶ κσύλον.

τὸ δὲ ψ, ἐκ τῶ πσ. ψυχὴ, ἀντὶ πσυχή. τὸ δὲ ξ, ἐκ τῆς εἰώσεως τῶ σ, καὶ τῶ δ, ἀναφύεται. οἶον, ἄσδω, ὅπερ προφερόμενον τὴν τῶ ζ, φωνῶν παρείσησιν, ὥστε φανερὸν γράφοιτο δὲ τῶ ζ, ἄζδω.

Ἀμπαβολὰ δὲ τέτταρα, λ, μ, ν, ρ. ὅτι εἰς μπαβάλλονται ἔτε ἐν ταῖς συνθέσεσι ἢ λέξεων ἀρχομένων ἀπὸ φωνήεντος δασυνομή, ἢ ψιλυμένη, ἔτε ἐν ταῖς κλίσεσι ἢ ὀνομάτων, ἔτε ἐν τοῖς χρόνοις ἢ Ρημάτων.

Νοήσεις δὲ τῶ τοῖς παρδείγμασι. ἐπειδὴ ὅτ τὸ, ἦβη, δασυῖται, εἰ μὴ συνπεθῇ τῇ ὅτ προθέσει, γίνται ἔοπη τῶ π εἰς φ, ἔφηβος. εἰ δὲ συνπεθῇ τῇ ἐν, ἢ παρ, ἐδεμία μπαβολὴ γίνται τῶ, ἀνήβος, πάρηβος. καὶ πά-

4 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

λιν ἐν ταῖς κλίσει, τὸ μὲν Ϛ, ἀδεδείγματος χείρ, ῥέπεται εἰς β, ἢ π. ἄρα Ϛ, ἄραβος. λαῖλαϚ, λαῖλαπος. τὸ δὲ ϛ, ἢ ϣ, μεταβάλλονται. μάκαρ, μάκαρος, Πλάπων, Πλάπορος. καὶ ἐν ταῖς συζυγίαις τῷ Ρ' ημεπων, τὸ μὲν β, ῥέπεται εἰς Ϛ. τὸ δὲ γ, εἰς ξ. ἀμείβω, ἀμείβω. λέγω, λέξω. τὰ δὲ ἀμιτάβολα εὐδαμῶς ῥέπονται. νέμω, νιμῶ. κείνω, κεινῶ. στείρω, στερῶ.

Τὸ δὲ σ, λέγεται Μοναδικόν, ὅτι μήτε τοῖς Διπλοῖς, μήτε τοῖς Ἀμεταβέλοις συναεθμεῖται.

Τῶν δὲ Ἀφώνων, τεῖα λέγονται φιλά. κ, π, τ. ὅτι ἐλαχίστῳ πινύματι ἐκφαινέται. καὶ ἔξ τῆς τοῦ πορογενῆται τῷ Ψιλωμένων φωνήεντων. οἶον. κωίη ἔρχομαι. ἀπ' ἔρχομαι. κατ' ἄγω.

Τεῖα Δασέα. θ, φ, χ, ὅτι δαφιλισάτω πινύματι ἐκφαινέται, καὶ τοῖς Δασυμορφοῖς φωνήεσι προτάσσεται. οἶον, κωίχ' ἄπτομαι. ἐφ' ἄπτομαι. καθ' ἡμέραν.

Τεῖα Μέσα. β, γ, δ. ἅπερ τῷ ποροφωρῶν, τῷ Δασέων εἰσὶ φιλάτερα, καὶ τῷ Ψιλῶν δασύτερα. διὸ καὶ πολλαῖς αὐτ' ἀλλήλων λαμβάνονται, καὶ ἀσφάτως συνάπτονται τοῖς Ψιλωμορφοῖς τε, καὶ Δασυμορφοῖς φωνήεσι.

Εἰσὶ δὲ συγγενῇ		π.	β.	φ.
ἀλλή-		κ.	γ.	χ.
λοῖς.		τ.	δ.	θ.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

5

Διὰ τὸ ἐκφωνεῖσθαι | χεῖλετιν.
τῷ αὐτῷ | ἐρανίσκω.
ὀργάνῳ | ὀδῶσι.

Ἀντιστοιχεῖ δὲ τῷ π, πρὸς τὸ φ.

τὸ κ, πρὸς τὸ χ.

τὸ τ, πρὸς τὸ θ. ὅτι ποτὲ

μὲν ταῦτα εἰς ἐκείνα μεταβάλλονται, ποτὲ δὲ
ἐκείνα εἰς ταῦτα. οἷον,

ὅππῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. καὶ φονάω, πεφόνόηκα.

ἐκ εἶδον, ἐχ εὖρον. καὶ χαίνω, κέχηνα.

μῦ ἡμῶν, μεθ' ἡμῶν. καὶ θαυμάζω, πεθαύ-
μακα.

Καὶ αὗται εἰσὶν αἱ διαρίσεις τῷ κδ'. Γραμμά-
των, εἴ ᾧ γίνονται αἱ Συλλαβαί.

Ἔστι δὴ Συλλαβὴ, κυρίως μὲν, σύλληψις τελέα-
χισον δύο Γραμμάτων, συμφώνῃ δηλαδὴ, καὶ
φωνήεντος. οἷον, λέ, γα.

Καταχρηστικῶς δὲ καὶ εἴ μόνον φωνῆεν Συλλαβὴ
προσαγορεύεται. οἷον, αῖ, ὤ, λος.

Ἐκ τῶν Συλλαβῶν, μιᾶς, ἢ δύο, ἢ τριῶν, ἢ καὶ
πλείονων γίνονται αἱ Λέξεις. οἷον, νᾶς, Θεός,
ἄνθρωπος, ἀνθρώπος.

Ἐκ τῶν Λέξεων ὁ Λόγος συνίστησιν. ἔστι δὲ Λό-
γος Λέξεων συνθεσις, διανοίαν αὐτοτελεῖ δη-
λῶσα. οἷον, πᾶς ἄνθρωπος φύσει πῆς εἰδαι-
μοσίας ἐφίεται.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μόνοις τοῖς προβιβηκόσι τῶν συνεδαίων ἀνα-
γινωριστόμεναι.

ΕΚκαίδεκα μόνα Γράμματα κατ' ἀρχὰς εἰς
τὴν Εἰλιάδα μετ' ἐνέχθησαν ἐν Φοινίκῃς
ὑπὸ Κάρμυ, ὅπερ συνέβη εἰς πολλοῖς ἔτεσιν
ὑπὸ τῆς τῆ Μωσείως πελοπείας, εἰς δὲ ταῦτα
α, β, γ, δ, ε, ι, κ, λ, μ, ν, ο, π, ρ, σ, τ, υ.
ἅπερ ἦσαν ἐπαρκῆ πρὸς τὸ σχηματίζειν πάσας
τὰς τῆς Εἰλικνικῆς γλώττης φωνάς, ἀποφερο-
μένης τε υ, ὡς περ νυνὶ ἐκφωνεῖται τὴν υ,
διόρθωτον.

Κατὰ δὲ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον παρῆναι πενήκοντα
ἐπὶ ὅττι τοῖς ἑκατοσίοις ὑπὸ Κάρμυ, ἔξευρεν ὁ
Παλαμῆδης ἔπρα τέσσαρα, ξ, θ, φ, χ.

Εἰς δὲ τῆς ξα. Οὐλυμπιάδος ὑπὲρ ἑξακόσια ἐπὶ
μυτ' ἐν τῇ ἀλώσειν τῆς Τροίας, ὁ Σιμωνίδης ἔξευ-
ρε τὰ λοιπὰ τέσσαρα, η, ω, ζ, ψ. ἅπερ εἰ με-
τείως συμβαλέσκει πρὸς ἀπαρτισμὸν καὶ κόσ-
μον, ὅμως δὲ καὶ δυσχερεῖαν τῆς Εἰλικνικῆς δὲ-
γλωττίας.

Περί δὲ τῆς ἀποφορᾶς τῶν αὐτῶν Γραμμάτων, ὥς
περ τὴν νυνὶ ἐπικρατεῖσαν παρ' ἡμῶν διαφέ-
ρειν πῶς τῆς ἀρχαίας, ἔχει τὰς ὅτι τοῖς ἀνδρω-
πύ-

πίνοις ὑπὸ τῷ χρόνῳ προσγινομένης μεταβολῆς, ἐκ αὐτῆς ἀρνηθεῖν, ἔπο' ἰούδες ὑποφαίνομαι, καὶ ἀπίθανον, τὴν αὖθις Γαλλοβριττανογερμανοῖς βαρβαρίζουμένῳ Εἰκνίδα τῇ ἀρχαίᾳ προσιοικῆσαι.

Ταῖς δέκα Δίφθογγοις εἰώθασί τινες προσιδέσθαι ἑτέρας δύο, καὶ. ου. ηῦδον, Ἀττικῶς, ἀντὶ εὔδον. καὶ αὐτὸς, Γωνικῶς, ἀντὶ αὐτὸς. ὅθεν ἔσσονται πᾶσαι αἱ Δίφθογγοι δώδεκα. Ἐξ ὧν δέκαται εἰς κυρίως Δίφθογγοι λέγεσθαι αἱ τέσσαρες αὗται. αυ, ου, ηυ, ου. οἷα δὲ διπλὴν φθόγγον ἐν τῇ προφέρεσθαι ὑποτελεῖσθαι. ἐν ταύταις γὰρ τὸ υ, πρὸ μὲν τινῶν συμφώνων ἐκφωνεῖται ὡς φ, εὐθαλής. εὐκαιρος. αὐθάδης. αὖξ. αὐτός. εὐπορος. πρὸ ἐτέρων δὲ συμφώνων, καὶ πρὸ τῶν φωνησίων πάντων ἐκφωνεῖται ὡς β, εὐγε. εὔδα. αὖριον. αὐλή. εὐαδής. εὐμεγεία.

Αἱ δὲ λοιπαὶ ὀκτώ, Δίφθογγοι καταχρηστικῶς λέγοντο. οἷα ἡ ἀπλὴν φθόγγον ἐν τῇ προφέρεσθαι ὑποτελεῖσιν, ὧδε.

αι, ε. ει. ι. οι, ι. ου, υ. α. κ. η. η. φ, ω, υ, ιο. Σημειωτέον, ὅτι ὡς αἱ ἑξῆς ὑπογεγραμμένης Δίφθογγοι μείζοντι χαρακτῆρι γράφονται, τέτε τὸ ἰῶτα ἔχ' ὑπογράφεται, ἀλλὰ προσγράφεται, ἔπως. Αι, Ηι. Ωι.

Η' δὲ ἡ Δίφθογγος εἰδέποτε τίθεται πρὸ συμφώνων,

8 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

φώνη, ἀλλὰ μόνοις φωνήσι ἀποτάσσεται. ὡς.
μῦα. μηϋα. ἄρπηα. τετυφῦα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ Προσφιδῶν.

Επειδὴ περ αἱ Προσφιδῆαι σημεῖα τυγχάνουσιν
τῇ Ἐνγραμμάτων φωνῇ προσεπιτιθέμενα,
δικαίως μὲν τὴν τῶν Γραμμάτων διαίρεσιν ὡς
δοτέον καὶ τῶν Προσφιδῶν τίνα ἀκρίβειαν.
Δίκα δὴ ἔσσαι αἱ Προσφιδῆαι, περὶ αὐτὰς διαίρεν-
ται. εἰς Τόνας, Πνεύματα, Πάθη, καὶ Χρόνους.

Περὶ Τόνων.

Τόνοι εἰσὶ τρεῖς. Ὁξεῖα. Βαρεῖα. Περιωσιμένη.
Η' Ὁξεῖα τίθεται ἐν τῇ Ληγέσῃ, Παραληγέσῃ, καὶ
Προσληγέσῃ. **Η'** ἔχουσα λέξεις τὴν ὀξεῖαν ἐν
τῇ Ληγέσῃ, καλεῖται ὀξύτονος. οἶον, ἀγαθός.
Η' ἔχουσα τίνα ὀξεῖαν ἐν τῇ Προσληγέσῃ, καλεῖ-
ται παροξύτονος. οἶον, παρθένος.
Η' δὲ ἐν τῇ Παραληγέσῃ, ἀποπαροξύτονος.
οἶον, αἰθρῶπος.
Η' Βαρεῖα τίποτα ἔχει μόνον ἐν τῇ Ληγέσῃ, ὅταν ἡ
λέξις ὅσῃ ἐν συνεπείᾳ, καὶ συνακολουθήσει τῷ
λόγῳ. οἶον, καὶ τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ. ὅτε γὰρ ἔχει ὁ
λό-

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

9

λόγος σιγμῶν τελείαν, ἀντὶ τῆς βαρείας τίθε-
ται ἡ ὀξεῖα. οἷον, καὶ ἀγαπᾶν τὸν Θεόν. τὸν
Θεὸν ἀγαπᾶν καὶ.

Η' Περιπατωμένη δὴν τύπος ἔχει, τὴν λήγασαν,
καὶ τὴν ἀδελφήν.

Η' ἔχουσα λέξις τὴν Περιπατωμένην ἐπὶ τῆς ληγέσης,
καλεῖται Περιπατωμένη. οἷον, Ἀθηνᾶ. ἡ δὲ ἐπὶ
τῆς ἀδελφής, Προπατωμένη. οἷον, μήτις.

Καὶ οἷος ἐστὶ τῆς βαρείας.

α'. Οὐμόιον ἡ βαρεῖαν ἔχουσα λέξις ἐπὶ τῆς λη-
γέσης Βαρύτοτος λέγεται, οἷον, Θεός, ἀλλὰ καὶ
πᾶσα λέξις μὴ ἔχουσα ἐν τῇ ληγέσῃ ὀξεῖαν, ἡ
Προπατωμένη, βαρύτοτος προσαγορεύεται. ὅθεν
καὶ τὰ εἰς ω, μὴ Προπατώμενα ῥήματα, βαρύ-
τονα καλεῖνται, καίτοι ἔχοντα ὀξεῖαν ἐν τῇ
ἀδελφής. τύπω. βασιάζω.

β'. Πάντα τὰ ὀξύτονα ἔχουσι τὴν ὀξεῖαν εἰς βα-
ρεῖαν ἐν τῇ συνεπείᾳ τῷ λόγῳ. οἷον, ὁ Θεός
ἀγαθός ἀγαπᾷ. φυλάττει δὲ τὴν ὀξεῖαν, εἰάν
ἔπεται λέξις ἐγκλινομένη. οἷον, ὁ Θεός με. τί
δὲ ἐστὶ λέξις ἐγκλινομένη, κατωτέρω ῥηθήσεται.

γ'. Τὸ, τίς ἐρωτηματικὸν ὀδέποτε δέχεται βα-
ρεῖαν, καὶ ἐν συνεπείᾳ τυγχάνει τῷ λόγῳ. τίς
εἶδε; τίς ἤκουσε;

δ'. Η' ἐπὶ τῆς ληγέσης βαρεῖα, ἀφαιρμένη δὲ
Ἀπο-

10 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Α' απορροφῇ μὴ τῇ ληκτικῇ φωνήεντος, ἐπὶ μὴ τῇ κλιτῇ λέξει ἀνατίθεται ἐπὶ τῷ ᾠδα-
λήγεσσαν, καὶ γίνεται ὀξεῖα. οἶον, ἐμ' εἶδες, αὐ-
τὶ ἐμέ. πολλ' ἦκεσα, ἀντὶ πολλὰ. χαλέπ' ἐρῶ,
αὐτὶ χαλεπά. ἐπὶ δὲ τῷ ἀκλίπῳ λέξει, παν-
τελῶς ἀπόκειται μὴ τῇ φωνήεντος. παρ' ἐμῶ.
ὑπ' αὐτῶ. ἐφ' ἡμῶν.

β'. Ἡ ἐπὶ τῆς ληγέσης βαρυσημνὴ λέξις, ἐν τῇ
σωθείσει προπαροξυνέται. αγαθός, φιλάγα-
θος. Θεός, ἰσόθεος. κινητός, ἀκίνητος, δυσ-
κίνητος.

Κανόνες τοῦ τῆς Ὀξείας.

α'. Ἡ βαρεῖαν δεχομένη λέξις ἐπὶ τῆς ληγέσης
ὀξυνέται ἐν τῇ τέλει τῇ λόγῃ. οἶον, σὺ ὑπάρ-
χεις σοφός, σοφός ὑπάρχεις σὺ.

β'. Βραχεῖας ἔσσης τῆς ληγέσης, ἡ ὀξεῖα τίθεται
ἐν τῇ προᾠδαληγέσῃ. μακρᾶς δὲ τῆς ληγέ-
σης, ἡ ὀξεῖα τίθεται ἐν τῇ ᾠδαληγέσῃ. οἶον,
φιλαῖθρωνος, φιλαῖθρωνον, φιλαῖθρωνε, φι-
λανθρῶπε, φιλανθρῶπω.

γ'. Ὡς βραχεῖα λαμβάνεται ἡ λήγεσα συλλαβὴ
ἔχουσα τὰς αἰ, καὶ οἰ, Διφθόγγας αὐτὴν ἔτερε
συμφῶν. γέφυραι, αἰθρώποι. ἐν δὲ τῇ Δοτι-
κῇ γέφυραις, αἰθρώποις, ὅτι ἔστι μὴ τῇ σ.

δ'. Τὰ εἰς ὡς, Ἀττικὰ ὀνόματα τῆς τετάρτης τῇ
Ἰσο-

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ι Ι

Ἰσοσυλλάβων, καὶ αἱ Ἀττικαὶ Γενικαὶ τῆς δδ-
τέρας ἢδ Σιωηρημῶν, καὶ περ μακρὰ καταλή-
γασιν, ὅμως προπαροξυῶνται ἔδει Ἀττικῶ.
Μενέλειω. Μενέλιω. Μενέλειων. πόλειω. πό-
λειων. πόλειων.

ἰ. Τῶν Μιτοχῶν παθητικῶν οἱ Παρακείμενοι πα-
ροξυῶνται, καίπερ βραχεῖαν ἔχοντες τὴν λήγ-
σαν. τετυμμήνός. πεποιημῆνός.

ς. Τὰ σιώδεται ὑπὸ ρηματικῶν εἰς ο, ὡδελι-
γόντων, εἰ μὴ ἐνέργειαν σημαίνουσι, παροξυ-
ιοῦνται. εἰ δὲ πάθος, προπαροξυῶνται ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον, οἶον, μηροκτόνος, ὃ τὴν μητέρα
φονδύσας, μηροκτόνος, ὃ ὡδὰ τῆς μητρὸς φο-
νδύει. θηροξόφος, ὃ θῆρας θέφει. θηρο-
ξόφος, ὃ ὑπὸ θηρῶν θάφει. θιότοκος, ἢ θιόν
τέσσατα. θιότοκος, ὃ θιόθεν τεχθεῖς. ὅμως
πολύτοκος, ἢ πολλαῖς τέσσατα. βραχύλογος,
ὃ βραχέα λέγων, καὶ ἕτεράττα.

Κανόνες ὡδὲ ἢδ ὅσα ὡδελωῶνται.

α. Παῖ μακρὸν φύσει, πρὸ βραχείος κείμενον,
ὡδελωᾶται, εἰδὲ ἔχη ἐν τῇ ὡδελιγέσει τὸν
τόνον. σῶμα. χαῖρε. παῶτος.

β. Οἰμοίως ὡδελωᾶται τὸ φύσει μακρὸν καὶ πρὸ
ἢδ Διφθόγγων αἰ, καὶ οἱ, αὐδὲ ἑτέρω συμφώνε
κειμένων ἐν τῇ ληγέσει. μᾶσαι. παῶτοι. τυφ-

θῆ-

12 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- Διῶαι. ἔξαιρεται τὸ οἶκοι, ἐπὶ ῥήματι πρὸς ἀντιθέσολῶ τῆς οἶκοι, Οἰομαστικῆς. ἔτι δὲ καὶ τὰ τέλει πρόσωπα τῶ Εὐπτικῶν. ποιῶσι. ποιῆσαι.
- γ'. Πᾶσα Γενική, καὶ Δοτική τῶ ἄρθρων ᾠδασαται. τῶ. τῆς. ἑ. ἥς. τῶν. οἶν. κατ.
- δ'. Πᾶσα Γενική, καὶ Δοτική μακροκατάληκτος ἔσα, καὶ ἐπὶ τέλῳ ἔχουσα τὸν τόνον, ᾠδασαται. διῶ. διῶ. διῶ. διῶ. διῶ. διῶ. τιμῆς, τιμῆ, κατ.
- ε'. Πᾶσα λέξις ἐκ συναρτέσεως γινομένη, καὶ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγέσης δεχομένη, ᾠδασαται. ποιῶ, ποιῶ. βοάεις, βοᾷς. γαῖα, γῆ. νόος, νῆς. ἔξαιρεται ἡ Αἰτιατική τῆς πενταπλῆς Σωρημένης. τῶ λητῶα, λητῶ. ἔτι δὲ καὶ ἡ δυϊκή τῶ νόος, νῆς. τῶ νόω, νῶ.
- ς'. Πᾶν ὑποτακτικὸν ῥῆμα τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγέσης δεχόμενον, ᾠδασαται. εἰς τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ. εἰς ὦ, ῥς, ῖ.
- ζ'. Οἱ Μέλλοντες τῆς πέμπτης συζυγίας, ἔτι δὲ πάντες οἱ δόπεροι Μέλλοντες, καὶ τῶ Ἀπαρεμφάτων οἱ δόπεροι Ἀόριστοι, ᾠδασαται. ἀπῶ, κεινῶ. τυπῶ, τυποῖμι. τυπῆς, τυπεῖν. λαβεῖν. ἐλθεῖν.
- η'. Ταὶ Μοιούλλαβα ἄρσινικὰ εἰς ας, υς, ες. καὶ ἑδέπερα εἰς αν, υρ, ωρ, ᾠδασαται. πᾶς, μῦς. βᾶς. παῦ. πῦρ. σκάωρ. ἔτι δὲ καὶ τὰ δισύλλαβα ταῦτα. ἰχθυῖς. ὀσφυῖς. ὀφρυῖς.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

13

- θ'. Περιπατάται πᾶσα λέξις λήγουσα εἰς α, ἢ α, καὶ τὸν τόνον ἔχουσα ἐν τῇ ληγέσῃ. βασιλεῦ. βῆ. πανταχῶ. Χαιρεῖται τὸ ἰδὲ Ἐπίρρημα.
- ι. Τὰ εἰς ας, λήγοντα ὀνόματα, καὶ τὸν τόνον ἔχοντα ἐν τῇ ληγέσῃ. Θωμᾶς. Κοσμᾶς. Ἀμυρᾶς.
- ια'. Πᾶσα Αἰτιατικὴ μοιουσύλλαβος εἰς ν, λήγουσα ὑπὸ φθιγτοσυλλάβων ὀνομάτων. τὴν ἀλείν. τὸν μῶ. συῶ. βῶν.

Κανόνες περὶ τῶν ὅσα εἰς φθιγτῶνται.

- α'. Ἐπάνω φύσει βραχείας συλλαβῆς φθιγαγωγὴν εἰτίθεται, καὶν θέσει ἐκτείνονται. Θιός. λόγος. τύπτε. τύψαι. τὸ δὲ ἀπᾶγμα, φθιγαγωγῆται, ὅτι φύσει μακρόν, ὑπὸ τῷ ἀπᾶγμα.
- β'. Μακρὰς ἄσῃς τῆς ληγέσης, φθιγαγωγὴν εἰτίθεται ὅπῃ τῆς φθιγαγωγέσης. μέσης. μέση. καίπερ τινὲς φθιγαγωγῶσι τὸ αὐλαξ, χοῖνιξ, καὶ ἄλλα φθιγαγωγῆσια. μέμνησο καὶνταῦθα, ὅτι τὸ α, καὶ οἱ, ὡς βραχέα νομίζονται. ὅθεν περιπατῶνται, μέσαι, πρῶτοι, καὶ.
- γ'. Πᾶσα Ὀνομ. καὶ Αἰτιατ. ἀσυναίρετος ἔσα, εἰς φθιγαγωγῆται. λησῆς. λησῶ. λησαί. λησᾶς. τιμή, καὶ.
- δ'. Πᾶσα Ὀνομ. καὶ Αἰτιατ. τῶν Ἀρσων εἰς περιπατῶνται. πῶ. ᾧ. οἱ. τῆς, καὶ.
- ε'. Ἐπὶ τῆς φθιγαγωγέσης φθιγαγωγὴν εἰτίθεται.

τῶ χαρεῖ. πλὴν τῶ συνδέπων τῶν. ἕτινος,
ἡς τινος, ὧ τινι. καὶ τοῖς δεσιν, ταῖς δεσιν.

Κανόνες τοῦ τῶ ἐν ταῖς ἰσοσυλλάβοις
Κλίσεσι Τόνων.

- α. Ἐν ταῖς πρώταις τρισὶ κλίσεσι τῶ ἰσοσυλλά-
βων, τὰ ὀξύτονα ἐν μὲν ταῖς Γενικαῖς καὶ Δοτι-
καῖς θεωροῦνται, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πτώσει
μενῶσιν ὀξύτονα. Θεός. Θεοί. Θεῶ. Θεῶν. Θεῶ.
Θεοῖς. Θεόν. Θεάς.
- β. Τὰ παροξύτονα ἐν πάσαις ταῖς πτώσει πα-
ροξυῦνται. Ἐξαιρεῖται αἱ Γενικαὶ πληθυντι-
καὶ τῆς πρώτης, καὶ δευτέρας κλίσεως, αἱ τινες
αἱ θεωροῦνται. χυσῶν. θυρῶν. χαπεζῶν.
πλὴν τῶ συνδέπων ἀπὸ Ἀρσενικῶν εἰς ὅς, γίνο-
μενῶν. ἁγίων. γυναικῶν, ἔχι ἁγίων. ἡμετέρων
θυρῶν, ἔχι ἡμετέρων. Ἐξαιρεῖται προσέτι καὶ τὰ
Ἀειθμητικὸν μία, μιάς, μιᾶ, μῆ συνδέπων,
ἑδεμία, μηδεμία. καὶ ἄμφω, ἀμφοῖν. δύο, δυοῖν.
- γ. Τὰ προθεωροῦμενα παροξυῦνται ἐν αἷς πτώ-
σειν ἢ λήγουσα ὑπάρχει μακρά. μέσσα, μέ-
σης, μέση, πρώτος, πρώτα, πρώτω. πρώτης.
- δ. Τὰ προπαροξύτονα παροξυῦνται ἐν αἷς πτώ-
σειν ἢ λήγουσα ὑπάρχει μακρά. ἀνθρώπος.
ἀνθρώπου. ἀνθρώποις.
- ε. Ἐν τῇ πρώτῃ κλίσει παροξύτονα, ἐν τῇ
Κλη-

Κλητικῇ προπαροξυλόνται . ὁ δευότης , ὡ δε-
ποτα . μυτίτης , ὡ μυτίετα . εὐρύοτης , ὡ εὐ-
ρύοπα . εἰὰ δὲ μακρὰ προδελήγασιν , ἐν τῇ Κλη-
τικῇ προωξισπῶνται . προσήτης , ὡ προσήετα .

5'. Ἐν τῇ πέμπτῃ κλίσσει τῆς Ἀττικῶν ὀνομάτων
φυλάττεται τῆς ὀνομαστικῆς τὸν τόνον πᾶσαι αἱ
πρώσεις . πλὴν τῆς ὀξυτόνων , ἅπτερ προωξισπῶν-
ται ἐν ταῖς Γενικαῖς , καὶ Δοτικαῖς . ὁ κῶς . τῶ
νῶ . πῶ νῶ . τοῖν νεῶν . καὶ τ.

Κανόνες περὶ τῆς ἐν ταῖς προεπιπυλάβεις
Κλίσεως τόνων .

α'. Τὰ ὀξύτονα ὀνόματα , ἐν ταῖς πλαγίαις παρ-
οξυλόνται . λαμπάς , λαμπάδος , λαμπάδι ,
καὶ τ. εἰδ' ἔχοισιν τελευτῶν αὐξήσει φύσει μακρὰ ,
προωξισπῶνται . σωτήρ , σωτήρος , σωτήρι .
ἀγών , ἀγῶνος . ἔχαιρεται πατήρ , πατέρος , καὶ
ἀνὴρ , καὶ ἀῆρ , καὶ τ.

β'. Τὰ παροξύτονα , ἢ προωξισπῶντα γίνονται
ἐν ταῖς πλαγίαις προπαροξύτονα . Αἴας , Αἴαν-
τος . σῶμα , σώματος . ἔχαιρεται μήτηρ , μητέ-
ρος . θυγάτηρ , θυγατέρος , καὶ τ.

γ'. Τὰ προπαροξύτονα προπαροξυλόνται καὶ ἐν
ταῖς πλαγίαις . γέννημα , γεννήματος . ἕκτος
τῆς Γενικῆς πληθυντικῆς καὶ δοτικῆς παροξυτονε-
μεύης . ἀννημάτων .

δ'. Τὰ

δ'. Τὰ Μεροσύλλαβα ὀξυτονῶνται ἐν τῇ Γενικῇ ,
 καὶ Δοτικῇ εὐκῆ , καὶ Δοτικῇ πληθυντικῇ .
 χεῖρ , χεῖρός , χεῖρ , χερτί . ἀφαιρῶνται δὲ
 ἐν τῇ Γενικῇ τῷ εὐκῆ , καὶ πληθυντικῇ . χε-
 ροῖν , χερῶν . ἀφαιρῶνται δὲ ἐν τῇ Αἰ-
 τιατ. τῷ εὐκῆ , καὶ ἐν τῇ Ὀνοῦ . Αἰτιατ. καὶ
 Κλιτ. τῷ εὐκῆ , καὶ πληθυντικῇ . χεῖρα , χεῖ-
 ρε , χεῖρες , χεῖρας . ἐξαιρῶνται . θεῖς , θεόντος .
 εἰς , εἰπός . δός , δόντος . ὦν , ὄντος . τὸ δὲ τίς ,
 ἐρωτηματικὸν μὴ παροξύεται ἐν πάσαις ταῖς
 πτώσεσι , τίνος , τίνι . ἀόριστον δὲ , ὀξύεται ,
 τινός , τινί . ἐξαιρῶνται ἀπὸ τῆς Γενικῆς ,
 αὐταί . παίδων , ἀπὸ τῆς παῖς , παιδός . βῶν ,
 ἀπὸ τῆς βῶς , βώος . δμῶν , ἀπὸ τῆς δμῶς .
 φῶν ἀπὸ τῆς φῶς . πάντων , ἀπὸ τῆς πᾶς . καὶ
 ἑτέρα τίνα .

ε'. Τὰ εἰς ἡς , παροξύονται τῆς πρώτης τῆς Σωτη-
 ρησίων , ἐν τῇ Κλιτικῇ εὐκῆ γίνονται ἀπο-
 παροξύονται . Δημοδοῦνός , ὡς Δημοδόουντες . βιήνης ,
 ὡς βιήντες .

ς'. Ὡσαύτως ἀναβάλλεται τὸν τόνον καὶ τάδε . θυ-
 γάτρ , ὡς θυγάτερ . Δημήτρ , ὡς Δήμητερ . Πο-
 σειδῶν , ὡς Πόσειδον . Ἀπόλλων , ὡς Ἀπολλόν .
 πατήρ , ὡς πάτερ . ἀνὴρ , ὡς ἀνερ , καὶ ἀνερ . σω-
 τήρ , ὡς σῶτερ . μήτηρ , ὡς μῆτερ .

Περὶ Πινδμάτων.

Πινδματα τῆς προσωδίας εἰσι σημεῖα, αὐτὰ μὲν κατὰ γέ τιν' οὐδ' ὀπικρατῶσαν σωήδεσιν ἐν ἐκφωνήματι, σωπελῶντι δ' ὅμως εἰς τιν' αὐτῶν σι τῶν λέξεων. ταῦτα δὲ δύο τυχαίαι, δασὺ, καὶ φιλόν'.

Λέγονται πινδματα, ὅτι πινδματῶσι, καὶ οἷον ἐμφυχῶσι πᾶς ὑπὸ φωνήεντος ἀρχομένης λέξεις. κοινῶν δὲ τῶν κατὰ γέ τιν' οὐδ' ἀρχαίων προφορῶν, οἳ τινες ὡς εἰκὸς ἔχ' ὁμοίως ἐξέφωτον τὸ α, ἐν τῷ ἀγαθός, καὶ ἐν τῷ ἅγιος. τὸ μὲν γὰρ δασυλόμῳ φωνῇ πινδματι ἐκ τῷ θάρακος ἐξερχομένη, ὡς εἴκειν, ἐξέφωτον, ὁμοίως ἀμυγῶν τῷ χ. τὸ δὲ φιλόμῳ, πινδματι μόνον ἀπ' ἀκρων τῶν χειλέων προήκοντι. Νυνὶ δ' ὅμως καίπερ ἡ δασυα, καὶ ἡ φιλή προσωδία τιν' προφορᾷ μὲν αὐτῶς διαφέρουσιν, ἀλλὰ γέ πρὸς τιν' ὁρθότῃ τῇ γὰρ φωνῇ, εἰσι δὲ τῆς σωήδεως, καὶ τῶν Ἀποστροφῶν καὶ τὸ τυχόν ζυμβαίνονται. οἷον προσαπτομένης πῆς, ὑπὸ, προθέσεως φωνῇ δασυλομῶν, καὶ λέγομεν, ὑπὸ, ἀλλ' ὑφ' ἡλίου, κύχθ' ὅλῳ, ἐχ' ὑπὸ ὅλῳ.

Πᾶσα ἐν λέξει ὑπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, ἢ ὑπὸ διφθόγγῃ, ἐξ ἀνάγκης πινδματῆται, εἴτε δα-
Gram. Katif. B σεί

σθι πνδύματι, εἴτε φιλω. ἀρχομένη δὲ λπὸ
 συμφώνη, εἰ πνδύμαται, πλὴν τῶ ρ. καὶ τῶ
 λτοκειμενῶς κατόνας.

Κανόνες περὶ τῶ ποῖα αἰ Δασύονται.

- α. Πᾶσα λέξις ἀρχομένη λπὸ τῶ υ. ὕχρος. ὕδωρ.
 ὕός.
- β. Πᾶσα λέξις ἀρχομένη λπὸ τῶ ρ. ῥάμη. ῥά.
 πτω. ῥήτωρ.
- γ. Παῦ ἀρδρον ἀρχομένη λπὸ φωνήεντος. ὁ. ἡ.
 οἱ. αἱ. ὅς. ἤ. ὅ.
- δ. Πᾶντες οἱ αἰτιολογικοὶ Σιώδισμοι. ἴνα. ὅπως.
 πλὴν τῶ ὄρρα.
- ε. Πᾶσα λέξις καὶ ἀφαίρεσιν φιλε συμφώνη γι.
 νομένη. ἕως. ὅτε. ὑνίκα. ὡς. ἡλίκος. λπὸ τῶ
 πῶς, πότε, πῶνίκα, πῶς, πηλίκος.
- ς. Τὰ ἀειδμητικά. εἰς, ἐνός. εἷ. ἕξ. ἑπτὰ.
 ἑκατόν. πλὴν τῶ ὀκτώ, ἐννέα, εἴκοσι, καὶ πέντε
 εἰσὶν ἀξιομένη. ὀγδοήκοντα, ὀκτακόσια, καὶ

Κανόνες περὶ τῶ ποῖα αἰ Ψιλεύονται.

- α. Πᾶντα τὰ σιρητικά, ἀκακος. ἀδικος. εἰ. ἐχί.
 ἑδαμῶς. πλὴν τῶ ἥκιστα, καὶ ἀδης, καὶ ἀλυσίς.
- β. Πᾶντες οἱ χρόνοι ἔχ. τῶ ε, αὐξανόμενοι. ἑτυπτον.
 ἑτυφα. ἑπετύφειν. πλὴν τῶ ἑστακα. καὶ ἑάρακα.
 Ταῦ.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

19

Ταῦτα δ' ὁμῶς βέλτιον τῇ πεύρα μαθεῖν εἶσαι,
ἢ πῶς καί σοι, πῶς ἐν τῷ τέλει τῷ πρώτῳ βι-
βλίῳ τῆς Γραμματικῆς τῷ Λαοκάρειος Δεισκο-
μήτορι.

Γ' εἶον δὲ, ὅτι ὅταν ἀρεθῶσιν ὁμοῦ ἐν μιᾷ λέξει
δύω ρρ, τὸ πρῶτον φιλεῖται, καὶ τὸ δεύτερον δα-
σαίνεται. Γίνεται ἡ συνείλησις αὐτῇ τῇ δύν ρρ,
τειχῶς.

α. Ἀπὸ συνθέσεως. πᾶσα γὰρ λέξις ἀρχομένη
ἀπὸ ρ, καὶ συντιθεμένη ἑτέρα συλλαβῇ ληγουσῇ
εἰς φωνῶν, προσλαμβάνει καὶ ἑπερον ρ, ῥῆμα,
ὑπέρῥημα. ῥήτος, ἄρρητος. τὸ δὲ εὐρῶτος γρά-
φεται δι' ἐνός ρ, ὅτι τὸ υ, ἀποφέρειται εἰς σύμ-
φωνον.

β. Ἀπὸ αὐξήσεως συλλαβικῆς. ὅτε γὰρ τὸ ῥῆμα
ἀρχεται ἀπὸ ρ, οἱ παρωχημένοι χρόνοι τῷ ε,
αὐξανόμενοι, προσλαμβάνουσιν καὶ ἑπερον ρ. ῥάπτω.
ἑρράπτω. ἑρράβην. ἑρράβην. ἑρράβην. ἑρρά-
βην. ἑρράβην.

γ. Ἀπὸ μεταθέσεως στοιχείου. ὅτε γὰρ ἐν μιᾷ λέξει
ἀρεθῇ ρ, πρὸ τῷ σ, ῥέπεται Ἀττικῶς τὸ σ.
εἰς ρσ. θάρσος, θάρρως. πόρσω. πόρρως.

Περὶ τῶν Ἑγκλινομένων λέξεων, ἵτοι Ἑγκλιτικῶν.

Ἑγκλιτικαὶ λέξεις λέγονται, ὅσαι τὸν τόνον ἐν τῇ
συνθεσίᾳ τῷ λόγῳ, ἢ παντελῶς ὑποβάλλουσιν,
B 2 ἢ εἰς

ἢ εἰς τὴν προσηγεμένην συλλαβὴν μετατιθέασιν,
 ἢ εἰς τὴν προσηγεμένην λέξιν ἀναπέμπεσιν.
 οἶον, πατήρ με· ἔσι πόλις· σῶμά ἐστι.
 Τῶν ἐγκλιτικῶν μορίων τὰ μὲν ἐστὶ Μορσούλλα-
 βα, τὰ δὲ Δισύλλαβα.

Μορσούλλαβα μὲν.

Ἀρδρα, τσ. τφ. ἀντί τῆς ἀδιορίστου, τινός, τινί.
 Ονόματα. τίς, τί, ἀδιόριστα· τίς γὰρ ἐρωτημα-
 τικὸν ἐδέχεται ἐγκλίνεται.

Ἀντωνυμίας. μὲ. μεῦ. μοί. μέ. σὺ. σεῦ. σοί.
 τοί. σέ. τέ. ἐ. εὔ. οἱ. ἐ. σφέ. σφά. σφίν.
 ψέ. μίν. νίν.

Ρήματα. εἰ. δούτερον πρόσωπον τῷ εἰμί.
 Ἐπιρρήματα. πᾶ. πῶ. πῇ. πᾶς. ἢ ἅλλ' ἅττα.
 Συνώδεσμοι. τε. γε. τοι. περ. κα. καὶ. ὅτω. κα.
 ῥα. ἢ τούτοις ὅμοια.

Δισύλλαβα δέ.

Ονόματα. τινός, τινί, τινά, ἢ πασῶν τῶν πῶ-
 σίων, ἢ ἀειθμῶν.

Ἀντωνυμίας. ἐδεν. ἐο. σφῆ. σφίσι. σφέας.

Ρήματα. εἰμί. ἐστί. ἐστὶ. ἐσόν. ἐσμεν. ἐσέ.
 ἐσί. φημί. φησί. φατόν. φαμεν. φατέ. φασίν.

Ἐπιρρήματα, ποτέ. πόθεν. πόδι.

Αὗται μόναι τῶν λέξεων ἐγκλισιὶν πάχιστα καὶ τὰς
 ἀποκειμένους καύοντας.

Κανόνες.

Πᾶσα λέξις προπαροξύτονος, ἢ προπερισπωμένη ἐγκλιτικῶ μορίῳ συνταγτομένη εἴτε Μονοσύλλαβῳ, εἴτε Δισύλλαβῳ, τὸν τῶν αὐτῆ παρίλπει εἰς τὴν αὐτῆς λήγαν. οἶον, ἦκα σέ με. ἄνθρωπός εἰμι. σῶμά σου. πνεῦμά τινος. θαῦμά ὄζειν. ὑπεξαίρῃται τῷ προπερισπωμένῳ ὅσα τὴν λήγαν ἔχεισι θέσει μακράν. πάντα γὰρ ἐδαμῶς ἐγκλίνονται. οἶον, κῆρυξ εἰμί. αὐλάξ τις. ἐχὶ κῆρυξ εἰμι. αὐλάξ τις.

β'. Ἐνεκα, ἔνεκα, εἵνεκα συνάπτεται πῶς ἐγκλιτικοῖς καὶ μετὰ, καὶ ἀντὶ ἐγκλίσεως. ὥνεκα σὺ, καὶ εἵνεκά σε. εἵνεκεν τινός, καὶ εἵνεκέν τινος. ὁμοίως καὶ τὸ ἡζυζυκτικόν ἢ. Σημειῖται ἐνθάδε, ὅτι τὰ προπερισπώμενα, ὅταν προφέρονται, φυλάττωσι μόιον τὸν αὐτοῖς ἐνυπάρχοντα τόνον. σῶμά με, προφέρεται ὡς, σῶμα με, ἐχὶ δὲ ὡς, σωμαί με. τὰ δὲ προπαροξύτονα προφερόμενα φυλάττωσι τὸν μεταπεθεύεται τόνον. ἄνθρωποί τινες.

γ'. Τοῖς παροξύτοις ἐπόμενα τὰ ἐγκλιτικά, εἰ μὴ μονοσύλλαβα, ἀποβάλλει τὸν τόνον. Ἀτρείδης τε. λόγος με. εἰ δὲ δισύλλαβα, φυλάττειν ἔωθε. λόγος ἐστί. Πέριος φησίν. Ἀμ-

- φισβιτεῖται δὲ τοῦτο ἢ διότι μακροπρόθε-
 λήκτων παροξυτόνων . οἱ μὲν γάρ φασι , τῆς
 ἐπομένης ἐγκλιτικῆς λέξεως τὸν τόνον ἀνα-
 πέμπεσθαι εἰς τῆς προηγμένης τλήν λήγαν ,
 οἷον , ἀνδράμε , ἀνδράτινα , ἡμεῖς δὲ μετὰ
 τοῦ ἀκρεβέστων διδασκάλων φανερὸν ὅτι ἐκ
 ἀναπέμπεται , ἀλλ' ὑποβάλλεται ὁ τόνος , εἰ
 τὸ ἐγκλιτικὸν ἐστὶ μονοσύλλαβον . φυλάττεται δὲ ,
 ὅταν τὸ ἐγκλιτικὸν ὑπάρχει δισύλλαβον , ἀν-
 δράμε , ἀνδράτινα . ὅπερ νοτιέον καὶ ὅπῃ παύ-
 των τοῦ παροξυτόνων , καὶ μὴ ὥς διότι μα-
 κροπρόθελῆται . οἷον , πατέραμε , πατέρατινα .
- δ'. Τὰ ἐγκλιτικὰ εἴτε μονοσύλλαβα , εἴτε δισύλ-
 λαβα πῶς ὀξυτόνοις , ἢ φερατομένοις ἐπόμενα
 ὑποβάλλει τὸν τόνον . ὁρῶ σε . ὁρῶτινα . πατήρ
 με . πατήρτινος . εὖθι σημειῶμαι ἀπὸ τῆς βα-
 ρείας , ὀξυτονεῖσθαι τλήν λήγαν .
- ε'. Τὰ ἐγκλιτικὰ τοῦ Ἀνωτιμιῶν ταῖς προθέσει-
 σιν ἐπόμενα , φυλάττεται τὸν οἰκείον τόνον . ἔχ-
 σέ , ἔχσῃ . καίπερ εὔρηται πρὸς αὐτοῖς , ἔχσε ,
 μετὰ σε .
- ς'. Ἡ νῖκα ἐξῆς ἐπιτεταμένη πλείω ἐγκλιτικὰ , τὸ πρό-
 περον λαμβάνει τὸν τόνον τῷ δεύτερῳ . καὶ γὰρ εἰσὶ
 τινες , τύπτισί τινές με . ἅπερ καὶ συνεγκλιτικὰ
 προταγορεύονται .
- ζ'. Τὸ ἐστὶν , εἴτε ἐν ἀρχῇ τῷ λόγῳ , εἴτε ἐπὶ
 μέσῳ πῶς μορίοις τέτοις , καὶ , ἐκ , ἀλλὰ ,
 ὡς ,

ΕΤΙΜΟΛΟΓΙΚΟΝ. 23

ὥς , εἰ , τέτο , μετατίθησι τὸν τόνον ὑπὲρ τῆς
 ἀληθείας . ἔστι τὸ λεγόμενον ἀληθές . ἔκ
 ἔστι . καὶ ἔστιν . ὥς ἔστι .

η. Εἰσίτινα τῷ μοιουσυλλάβων κατ' αὐτὰ μὲν ἔκ
 ἔχοντα τόνον , λαμβάνοντα δὲ τὸν τόνον τῷ
 ἐπομύων ἐγκλιτικῶν . ὁ . ἡ . οἱ . αἱ . εἰς .
 ὦν . ἔξ . ἔ . ἔκ . ὄγε . ἤγε . οἶδε . αἶδε . εἰς
 τινα . ἔκτινος . ἔμοι δοκεῖ . σημειώση δὲ , ὅτι
 καὶ ταῦτα τὰ ἅπανα μόρια ἐπιδέχονται τόνον , ἐὰν
 ταχθῶσιν ὦν τῷ τέλει τῷ λόγῳ . σὺ σοφός
 ὑπάρχεις , ἐγὼ δὲ ἔ . ἔ μὲντοι κακός εἴδεται ,
 εἰδὲ κακῶν ἔξ .

Περὶ Παθῶν .

Πάθος Προσφθίας ἔστι σημεῖον ἀλλοιώσεως μεταξὺ
 δύο λέξεων . εἰςὶ δὲ Πάθη τρία . Ἀπόστρο-
 φος . ὑφέν . καὶ ὑποδυσολή , .

Περὶ Ἀπόστροφος .

Ἀπόστροφος ἔστι σημεῖον ὑποβληθέντος φωνήεντος
 ἐν τέλει προσηκμένης λέξεως , ὅταν ἔπεται λέ-
 ξις ὑπὸ φωνήεντος ἀρχομένη .

Ἀποσρέφονται δὲ τῷ μὲν φωνηέντων τέτταρα .

α. φέρ' εἰπεῖν . ἀντὶ φέρε .

α. ὑπ' ἐμῆ . ἀντὶ ὑπό .

α. βραχύ. ἄρ ἔπος. ἀντὶ ἄρα.

ι. βραχύ. ἐπ' ἐμέ. ἀντὶ ἐπ'.

Τῶν δὲ Διφθόγγων Ποιητικῶς ὑποσρέφονται δύο.

αι. βέλομ' ἐγώ. ἀντὶ βέλομαι.

οι. οἶμ' ὡς ἄχομαι. ἀντὶ οἶμοι.

Εἴποτε γίνεται Ἀπόστροφος καὶ ἐπομύνη συμφώνη. οἶον, παρ' θεῶ.

Ἀττικῶς δὲ τὸ ληπτικὸν φωνῆεν τῆς λέξεως μέλει, ὑποσρέφοντες τῇ ἀρκτικῇ φωνήεντος τῆς ἐπομύνης λέξεως. οἶον, ὦ γαθέ. πᾶ' εἰ. τῷ μῶ.

Εἰ δὲ δικαιοτυμῇ συλλήβδην πᾶς ἀρετὴ σιν.

Ὡσαύτως γίνεται Ἀπόστροφος μὲν κράσεως, ἢ συναιρέσεως ἐν τοῖς δε.

ἀνδρωπος. ἐγὼμαι. καγά. κακ. κῶν. καπί.

ἀνὴρ. ταῦδρός. ἀντὶ

ὁ ἀνδρωπος. ἐγὼ οἶμαι. καὶ ἐγώ. καὶ ἐκ. καὶ αἶ.

καὶ ἐπὶ. ὁ ἀνὴρ. τῷ ἀνδρός.

Ἐπομύνης μὲν τὴν Ἀπόστροφον δασείας, τὰ παρὰ τῇ Ἀποστροφῇ σύμφωνα φίλα ἔξονται εἰς δασεία. νύχθ' ὅλλω. θοιμάτιον. ἀφ' εἰ.

ἀντὶ, νύκτε ὅλλω. τὸ ἱμάτιον. ὅτι εἰ.

Περὶ τῇ Τ' φωνῇ.

Τ' φωνὴ ἐστὶ σημεῖον συνάπτου ἀναλλοιώτως δύο λέξεις εἰς μίαν συνήθετον δι' αὐτὸς τῶν. οἶον, Κωνσταντινέπολις.

Ε' χαῖν.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ. 25

Ἐχῶντο οἱ Ἀρχαῖοι τῷ, Γ'φεν', ἐν συναφείᾳ
 δυοῖν λέξεων φύσει διηρημένων. οἷον, τλωαρ-
 χλῷ. ποτρωῶτον. Ἀδελανέπολις. καὶ ἐν τοῖς
 συνδέτοις ὀνόμασι, φιλόσοφος. φιλούλος. νυῖ
 δὲ τῷ σημείῳ τέτασσανία, μάλλον δὲ ἐδεμία
 ἢ χῆσις.

Περὶ Γ'ποδχασολῆς.

Γ'ποδχασολῆ ἐστὶ σημεῖον διαιρῆν εἰς δύο λέξεις
 μίαν συνδέτον δι' εὐὸς τένα. οἷον, ὅ, τι. πρὸς
 ἀντιχασολῷ τῷ, ὅτι, Ἐπιρρήματος. καὶ τό, τε.
 καὶ ὅ, τε. πρὸς ἀντιχασολῷ τῷ, τότε, καὶ ὅτε.

Περὶ Χρόνων.

Χρόνος ὅστις σημεῖον τῆς τῷ φωνηέντων ποσότητος.
 μακρός. καὶ βραχύς. ὁ μὲν μακρός τίθεται
 ἐπὶ τῷ ἐκτεινομένων συλλαβῶν. ἥρως. ἀνδραξ.
 ὁ δὲ βραχύς ἐπὶ τῷ συσελλοιμῶν. λόγε. Θεός.
 Πρότερος τάτοις καὶ τὸν Κοινὸν Χρόνον, † ὅστις τί-
 θεται ἐπὶ τῷ συλλαβῶν ἐκτείνεσθαι, καὶ συσέλ-
 λεσθαι δυναμένων. οἷον, Ἀρης. ὧς δὲ τῆς
 ποταύτης τῷ συλλαβῶν ποσότητος ἱκανῶς ἐν τῇ
 Ποιητικῇ ρηθήσεται.

Κ Ε Φ. Γ.

Περὶ τῶν ὀκτὼ τῶν λόγων Μερῶν, καὶ πρώτων
 τῶν Αἰθέρων.

Τὰ μέρη τῶν λόγων ὀκτὼ τυγχάνουσιν. Αἰθέρων.
 Ὀνομα. Ἀντωνυμία. Ρῆμα. Μετοχή. Πρό-
 θεσις. Ἐπίρρημα. Σύνδεσμος. ὧν τὰ πρώτα
 πρῶτε, κλιτά. τὰ λοιπὰ δὲ τρία, ἄκλιτα. Εὐ-
 ρήσεις δὲ τὰ ὀκτὼ ταῦτα μέρη τῶν λόγων ἐν τῇ
 Ὀμνείᾳ τῷδε σίχῳ.

Πρὸς δέ με τὸν δὲ δὲ δὲ ἐτι φρονέοντ' ἐλέαιρε.
 Τὸν, Αἰθέρων. δὲ δὲ δὲ, Ὀνομα. με, Ἀντωνυ-
 μία. ἐλέαιρε, Ρῆμα.

Φρονέοντα, Μετοχή. πρὸς, Πρόθεσις. ἐτι, Ἐπίρ-
 ρημα. δέ, Σύνδεσμος.

Ἔστι μὲν ἔν Αἰθέρων μέρος λόγων κλιτὸν, πῶς κλί-
 σεως τῶν ὀνομάτων προτιασόμενον, ἢ προτιασό-
 μενον. ὅθεν τῶν Αἰθέρων.

Τὰ μὲν ἔστι Προτικτικά, ὅτι προτίθεται ἐν τῇ
 κλίσει τῶν ὀνομάτων. ὁ. ἡ. τό. ὁ χύσης. ἡ
 θύρα. τὸ ξύλον.

Τὰ δὲ ὑποτικτικά, ὅτι μὲν τὸ ὄνομα τίθεται. ὅς,
 ἡ, ὁ. Μακάριος ἀνὴρ, ὅς ἐκ ἐπορίδῃ. ψυ-
 χή, ἡ αὐτὴ ἀμάρτη, θανατωθήσεται. ταῦτα δὲ
 καὶ Ἀναφορικά λέγονται, ὅτι πρὸς τὸ προηγέ-
 μενον ὄνομα ἀναφέρονται.

Ἐπεὶ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ. 27

Ἐπεὶ δὲ τρία ὄντι τὰ κοινῶς τοῖς Ἀρθροῖς, καὶ τοῖς
ὀνόμασι παρεπόμενα, Γένος, Αἰθεμός, Πτώ-
σις, καὶ ταῦτα πρῶτον ἀκριβῶς διασαφηνίσαι.

Περὶ Γενῶν.

Τὰ Γενῆ κυρίως εἰσὶ τέσσαρα.

Ἀρσενικόν, δι' ἧς τὸ ἄρρεν σημαίνομεν. οἶον, ὁ
ἀγαθός.

Θηλυκόν, δι' ἧς τὸ θῆλυ σημαίνομεν. ἢ ἀγαθή.

Οὐδέτερον, δι' ἧς μήτε ἄρρεν, μήτε θῆλυ σημαί-
νομεν. τὸ ἀγαθόν.

Πρὸς ταῖς Κοινὰς ὁνομαζέται, τὸ δι' ἀρσενι-
κῶ καὶ θηλυκῶ ἄρθρου κλιόμενον, καὶ ἄρρεν, καὶ
θῆλυ σημαῖνον. οἶον, ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπος.

Ἐπίκοινον, τὸ μιᾷ φωνῇ, καὶ ἐνὶ ἄρθρῳ ἀρσενι-
κῶ, ἢ θηλυκῶ δηλῶν τὰ δύο γῆνη. οἶον, ὁ
Ἀετός, ἢ Χελιδών.

Ἀμφίβολον, τὸ πότε μὲν ἀρσενικῶ ἄρθρῳ, πότε
δὲ θηλυκῶ, ἢ οὐδέτερω συναπτόμενον. ὁ αἰθέρ,
καὶ ἡ αἰθήρ. ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος.

Σύμπαρ, τὸ σημαῖνον τὰ τρία γῆνη. ὁ, ἡ, τὸ εὔρει.

Τεσσαρὶ τρόποις γινώσκονται τὰ γῆνη τῶν ὀνομάτων.

α'. Ἐκ τῆς σημασίας. τὰ γὰρ σημαίνοντα ἄνδρας,
ἀρσενικά ὄντι. οἶον, ὁ Αἰνείας. τὰ δὲ γυναι-
κας, θηλυκά. ἢ Οὐλυπιάς.

β'. Ἐκ τῆς κλίσεως. τὰ γὰρ τῆς πρώτης τῶν Ἀπλών,
Ἀρ-

28 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀρσενικά . ὁ τιμίας . ὁ ποιητής . τὰ δὲ τῆς
Διδύρας, Φηλυκά . ἡ μέσσα . ἡ τιμή .

γ'. Ἐκ τῆς Ἀρθρων, ἡ ἐπιθέτων τοῖς ὀνόμασι πα-
ρὰ τῆς συγγραφῶν προσαπομνήων . οἷον, ὑπόλ-
λυμαι ὑπὸ τῆς ὠδίνων, αἶμα τὸν ἐγκέφαλον
ἀνασφύρασι . (Λεκιανός .) ἐνθα ὄρας, Φηλυκὸν
μὴ εἶναι τὸ, ὠδίν, ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς ἄρθρα,
αἶ . ἀρσενικὸν δὲ τὸ, ἐγκέφαλος, ἐκ τῆς προ-
τακτικῆς ἄρθρα, τόν .

Εἰς οἰωνὸς αἰετος, ἀμυνάδαι πρὸς πάσης . (Γλ. μ.)
τὸ, οἰωνός, ἀρσενικὸν εἶναι γινώσκεις, ὅτι ἀρσε-
νικοῖς ἐπιθέτοις συνάπτεται, εἰς, καὶ αἰετος .

Η' ἀχαρυσία ἔστιν ἐπὶ πάντα τὰ αἰχρὰ μεγίστη ἡγε-
μῶν . Ἔστιν ἐνθαδὲ βλέπεις τὸ, ἡγεμῶν, κοινῶς
ῥῆμα εἶναι, ὅτι καὶ Φηλυκῶς ἐπιθέτω συνῆστι .

Περὶ Αἰετῶν .

Αἰετμοὶ δὲ τρεῖς .

Εὐικός, δι' ἧς ἐν παρᾶγμα σημαίνοντο . οἷον, ὁ λύκος .

Δυϊκός, δι' ἧς δύο μότα σημαίνοντο . πῶς λύκος .

Πληθυντικός, δι' ἧς καὶ δύο, καὶ πλείω δηλοῦντο .
οἱ λύκοι .

Σημειώσῃ γὰρ, ὅτι τοῖς Δυϊκοῖς πασιῶς χρῶνται
οἱ λογογράφοι . εἰώθασιν γὰρ καὶ διπλῶν αἰετῶν
ἢ τῆς πληθυντικῶν ἐκφέρειν . δύο ἄνδρες . δυ-
στὶν ὀφθαλμοῖς . δύο πόδας .

Πε .

Περὶ Πτώσεων.

Αἱ δὲ πτώσεις, ποίαι. Οἰονομαστική. Γενική. Δοτική. Αἰτιατική. καὶ Κλητική. ὣν ἡ μὲν Οἰονομαστική, καὶ ὁδία προταγορεύεται. βεβόμμοι γὰρ κατ' ὁδία οἰονομάσαι τὰ πράγματα, ταύτην ἡρώμεθα. οἷον, θέλοτες δηλῶν τὸν ἀνθρώπον, τί ἐστίν, ἢ τί πράττει, λέγομεν· ὁ ἀνθρώπος ἐστὶ λογικός. ὁ ἀνθρώπος νοεῖ, καὶ ἡλεγγεται. αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες, λέγονται πλαγίαι, ὅτι πλαγίως τὴν ὁδία σημαίνουσιν. οἷον, βεβόμμοι πρὸς ἀνθρώπον δηλῶν τί πλαγίως, λέγομεν· μέμνημαι τῷ ἀνθρώπῳ. βοηθήσω τῷ ἀνθρώπῳ. διὸ καὶ αὗται μόναι πρὸς εἰσὶ πτώσεις, ὅτι ἀπὸ τῆς ὁδίας ἀμυγέπως ἐκπίπτουσιν. ἡ δὲ Οἰονομαστική καταχρηστικῶς εἰώθε λέγεσθαι πτώσις.

Οἰονομασίαι τῆς Οἰονομαστικῆς.

α'. Διδάσκαλος. ὁ Διδάσκαλος τύπτει.

β'. Μαθητής. ὁ Μαθητής τύπτεται.

γ'. Οὐδέτερος. ὁ Βασιλεὺς ὕψιαινει.

Οἰονομασίαι τῆς Γενικῆς.

α'. Πατερική. Ἀλέξανδρος ὁ τῷ Φιλίππῳ.

β'. Κτητική. ὁ ἀρχὸς τῆς χώρας.

γ'. Ως

- γ'. Ως κητική. φάρμακον θεραπευτικὸν δὴγ-
ματος.
- δ'. Ποσηματική. Ἰλίας π' Ομήρου.
- ε'. Τ'λης σημαντική. Εἶδωλον χαλκῆ.
- ς'. Τιμώματος σημαντική. ἵππος δέκα χρυσίων.
- ζ'. Χρόνος σημαντική. νυκτὸς, καὶ ἡμέρας πορ-
σάχεται.
- η'. Διασημάτων σημαντική. ἐπέχει σαδίων ἑξῶν.
- θ'. Συγκλητική. Ἀχιλλεύς γενναϊότερος Αἴαντος.
- ι'. Ὑπερθετική. Δημοδοκίης πάντων ρητόρων δε-
νότερος.
- ια'. Σωπακτική. Ονόματος. πλήρης πλούτου.
- ιβ'. Σωπακτική. Ρήματος. κράτει τῆς γλώττης.
- ιγ'. Σωπακτική. Προθέσεως. μὲν τῶν φίλων.
- ιδ'. Σωπακτική. Ἐπιρρήματος. πᾶς γῆς; φεῖν τῆς
ἀχαρείας.
- ιε'. Διαίρετική. οἱ σοφοὶ τῶν ἑλλήνων.
- ισ'. Ἐκλειπτική, ἢ συνειδοχική. θαυμάζω δὲ
τῆς ἀρετῆς, λείπει, οἷκα.
- ις'. Ἀπολελυμένη. ἤσραφε, θεοπατὴντός με.

Ὀνομασίαι τῆς Δοτικῆς.

- α'. Ὀργανική. τῇ μαχαίρᾳ κόπτω.
- β'. Τρόπος σημαντική. χαρὰ μεγάλη προσέρ-
χομαι.
- γ'. Χαιρετική. ἄλλοις πλατεῖ ὁ φειδωλός.
- δ'. Ὑπερ-

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ. 31

- δ'. Ὑπερβολῆς σημαντική. τῇ σοφίᾳ πάντων ~~ἴσ~~
φέρει.
- ε'. Χρόνος σημαντική. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
- ς'. Διασήματος σημαντική. ἀπέχει τρισὶ σα-
δίσις.
- ζ'. Τιμήματος σημαντική. αἵματι ὄνιος ἢ ἀρεῇ.
- η'. Κητική καὶ ἀντίπωση. ἴδου σοι τὸν φίλον,
αὐτὸν τὸν φίλον σε.
- θ'. Ονόματος συντακτική. ὅμοιος τῷ πατρί.
- ι'. Ρήματος συντακτική. βοηθεῖ τοῖς πόνησι.
- ια'. Προθέσεως συντακτική. ἐν τῷ ἔραυνῳ, καὶ
ἐν τῇ γῇ.
- ιβ'. Ἐπιρρήματος συντακτική. ἅμα τῷ Ἰωάννῃ.
- ιγ'. Συνεκδοχική, ἢ ἐλλειπτική. πῶς ἄμοισιν
ἔχων. λέπει ἐν.

Οἰομασίαι τῆς Αἰτιατικῆς.

- α'. Χρόνος σημαντική. ἐβασίλευσεν ἐπὶ τεία.
- β'. Διασήματος σημαντική. ἔεις σαδὶς ἀπέχει.
- γ'. Ρήματος συντακτική. ἀγαπήσεις Κύριον τὸν
Θεόν.
- δ'. Προθέσεως συντακτική. μετὰ τὸν κατα-
κλυσμὸν.
- ε'. Συνεκδοχική, ἢ ἐλλειπτική. ἀλλὰ πῶς κα-
φαλῶ. ξανθὸς τὰς τεύχας. Ἐπὶ τὸν
γούρ. οὐδ' αὖτε ἰοῦται ἢ κατέ.

Ὄνομασίαι τῆς Κλητικῆς.

- α'. Προσφωνητικὴ, ἢ προσαγορεύτικὴ, ὡς ζεῦ,
καὶ θεοί.
β'. Προσακτικὴ. Ἰός μοι, παῖ, τιῶ βίβλον.
γ'. Δεικτικὴ. Κύριε ἐλέησον.

Ἀρθρα Προτακτικά.

Εἰδικά. Ὄνομαστικὴ.	Ἀρσενικά.	Θηλυκά.	Οὐδέτερα.
Γενική.	ὁ.	ἡ.	τό.
Δοτικὴ.	τῷ.	τῆς.	τῷ.
Ἀιτιατικὴ.	τὸν.	τῇ.	τῷ.
Δυϊκά. Ὄν. καὶ Αἰτ.	τῶ.	τῷ.	τῷ.
Γεν. καὶ Δοτ.	τοῦ.	ταῦ.	τῶ.
Πληθυντικά. Ὄν.	τοῖν.	ταῖν.	τοῖν.
Γεν.	οἱ.	αἱ.	τά.
Δοτ.	τοῖς.	ταῖς.	τοῖς.
Αἰτ.	τούς.	τάς.	τά.

Ἀρθρα Υποτακτικά.

Εἰδικά. Ὄν.	ὅς, ἥ, ὅ.	Γεν. ὅς, ἥς, ὅς.	Δοτ.
ὅς, ἥ, ὅ.	Αἰτ. ὅν, ὡς, ὅ.		
Δυϊκά. Ὄν. καὶ Αἰτ.	ὡς, ὅς, ὅς.	Γεν. καὶ Δοτ.	
οἶν, αἶν, οἶν.			

Πληθ.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

33.

Πληθ. Ο'ν. οἱ, αἱ, ἅ. Γεν. ὧν. Δοτ. οἰς, αἰς, οῖς. Αἰτ. ἔς, ἄς, ἅ.

Ὡσαύτως κλινεῖς τὰ σωώματα.

Ο'νομ. ὅδε, ἥδε, τόδε. Γεν. τῶ δε, τῆς δε, τῶ δε. Δοτ. τῷ δε, τῇ δε, τῷ δε. καὶ ὅγε, ἥγε, τόγε, ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι, καὶ Ἀειδμοῖς, προσιθεῖς τῷ προπακτικῷ Ἀρθρῷ τὸ μόριον δε, γε.

Ο'μοίως καὶ τὸ, ὅς περ, ἥπερ, ὅπερ. ἔπερ, ἥς περ, ἔπερ. προσιθεῖς τῷ υποπακτικῷ Ἀρθρῷ τὸ, περ.

Τὸ δὲ, ὅσις, κλινεῖς, σωώπων τὸ υποπακτικὸν Ἀρθρον, καὶ τὸ ἀόριστον ὄνομα, τίς, τινός, ᾧδε.

Ἀρσεν. ὅστις, ἔτινος, ᾧτινι, ὅτινα. ᾧτινε, οἰντινοῖν. οἷτινές, ᾧντινων, οἷςτισιν, ἔςτινας.

Θηλ. ἥτις, ἥτινος, ἥτινι, ἥτινα. ἥτινε, αἰντινοῖν. αἷτινες, ᾧντινων, αἷςτισιν, ἄςτινας.

Οὐδ. ὅ,τι, ἔτινος, ᾧτινι, ὅ,τι. ᾧτινε, οἰντινοῖν. ἄτινα, ᾧντινων, οἷςτισιν, ἄτινα.

Ἀττικῶς λέγεται ἄττα, μὲν δασείας, αὐτὶ, ἄτινα. ἄττα δὲ, αὐτὶ τινά.

Σησημειώσω, ὅτι τὸ ᾧ, ἐκ ἔσιν Ἀρθρον, ἀλλ' ἐπὶ ῥήμα κλήσεως, ἐν πάσαις ταῖς κλητικαῖς τιθέμενον, ἐν παντὶ ἀειδμῷ, καὶ γράει.

Gram. Katif.

C

ΚΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ Ονόματος, καὶ τῷ Ἰσοσυλλάβων αὐτῆς
Κλίσεων.

Ονομα ὅτι μέρος λόγου κλιτὸν καὶ πτώσεις,
καὶ ἀειθμᾶς, καὶ γενή, ἐσίας ἰδίας, ἢ κοι-
νῆς ἀνδρῶν χρονῶν σημαντικόν. τὰς δὲ,
Εἶδη μὲν δύο. Πρωτότυπον, οἷον λίθος. Παρά-
γωγον, οἷον λίθινος.

Σχήματα δὲ τέτα. Ἀπλῶν, οἷον ἵππος. συν-
θετον, οἷον φίλιππος. ὠδασυνθετον, οἷον φι-
λιππογενής.

Τῶν Ονομάτων αἱ Κλίσεις δίκαια τυγχάνουσιν. ὡν
πεύτε μὲν Ἀπλᾶι, καὶ Ἀπαθεῖς λέγονται, ὅτι
ἐν ἑαυτῇ πώσας δέχονται πάθος, μήτε κρᾶ-
σιν δηλονότι, μήτε συναίρεσιν. πεύτε δὲ συνη-
ρημεῖναι, καὶ ἐμπαθεῖς, ὅτι ἐντισσι τῷ πώσει
κρᾶσιν, ἢ συναίρεσιν πάχουσι.

Τῶν δ' αὖ Ἀπλῶν Κλίσεων, πέτταρες μὲν Ἰσο-
σύλλαβοι προσαγορεύονται, ὅτι πᾶσαι αἱ τέ-
των πώσεις ἰσοσυλλαβᾶσι τῇ ἐνικῇ Ονόμα-
σι καὶ.

Ἡ δὲ Πέμπτη ὠξιπυσύλλαβος, ὅτι πᾶσαι αὐ-
τῆς αἱ πώσεις ὠξιπυτοῦσι τῆς ὀνομαστικῆς μιᾶς
συλλαβῇ.

Πρῶ.

Πρώτη Κλίσις τῶ Ἰσοσυλλάβων

Ἐστὶν Ὀνομάτων εἰς ας, καὶ ης ληγόντων, Ἀρ-
 ροεικᾶ γενέας μόνον, καὶ περ ᾠδῶντισιν, ὃ καὶ
 ἡ λησις, ὡς ποιητᾶ γενέας λαμβανέται. ὧν ἡ
 γενική εἰς α λήγει. ἡ δοτική εἰς α, ἡ εἰς η.
 ἡ αἰτιατ. εἰς αν, ἡ εἰς ω, καὶ τὸ φωνῶν τῆς
 ὀνομαστικῆς.

Ἐν. Ὀν. ὁ αἰνείας. Γ. τῷ αἰνείῃ. Δ. τῷ αἰνείᾳ.
 Αἶτ. τὸν αἰνείαν. Κλητ. ὦ αἰνεία.

Δυ. Ὀν. καὶ Αἶτ. τὸ αἰνεία. Γεν. καὶ Δοτ. τοῖν
 αἰνείαν. Κλητ. ὦ αἰνεία.

Πλ. Ὀν. οἱ αἰνεῖαι. Γεν. τῶ αἰνειῶν. Δ. τοῖς
 αἰνείας. Αἶτ. πῶς αἰνείας. Κλ. ὦ αἰνεῖαι.

Ἐν. Ὀν. ὁ χύσης. Γ. τῷ χύσει. Δ. τῷ χύσει.
 Αἶτ. τὸν χύσει. Κλ. ὦ χύσει.

Δυ. Ὀν. καὶ Αἶτ. τὸ χύσει. Γεν. καὶ Δοτ. τοῖν
 χύσει. Κλ. ὦ χύσει.

Πλ. Ὀν. οἱ χύσαι. Γ. τῶ χυσῶν. Δοτ. τοῖς
 χύσαις. Αἶτ. πῶς χύσαις. Κλ. ὦ χύσαι.

Ὀν. ὁ κειτῆς. τῷ κειτῇ. τὸν κειτῶν.
 ὦ κειτῇ.

Δυ. τὸν κειτῇ. τοῖν κειτῶν. ὦ κειτῇ.

Πλ. οἱ κειταί. τῶ κειτῇ. τοῖς κειταῖς. τῶς
 κειταῖς. ὦ κειταί.

Ὡσαύτως κλινεῖς. ὁ ἐγκρυφίας. ὁ οἰοπαώλης.
 ὁ παμίας. ὁ φοιτητής.

Κανόνες Γενικοὶ τῶν Κλίσεων .

- α'. Πᾶσα κλητική τῶν Δυνάων , καὶ Πληθυντικῶν
ὁμοία ἐστὶ τῇ ὀνομαστικῇ .
β'. Πᾶσα κλητική εὐική Ἀττικῶς ὁμοία ἐστὶ τῇ
ὀνομαστικῇ .
γ'. Πᾶσα Γενική πληθυντικὴ λήγει εἰς ων .
δ'. Πᾶσα Αἰτιατικὴ πληθυντικὴ λήγει εἰς ς .
πλὴν τῶν ὑδετέρων .
ε'. Πᾶσα Δοτικὴ εὐική τῶν Ἰσοσυλλάβων ὑπογράφεται .
ς'. Πᾶσα Αἰτιατ. εὐική τῶν Ἰσοσυλλάβων λήγει
εἰς ν .
ζ'. Πᾶν τῶν ὑδετέρων ὀνομάτων ἑξῆς πτώσεις
εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ ἀειδμῶ, Ὀνομ. Αἰτιατ.
καὶ Κλητική .

Κανόνες τῆς Πρώτης Κλίσεως .

- α'. Ἡ Γενικὴ εὐική λήγει εἰς υ. ἔξαιρεῖται, Παν-
σανίας, Πυθαγόρας, παῖδαίος, καὶ ἑπὶ ἅττα
ποιεῖντα πλὴν γενικῶς εἰς υ, καὶ εἰς α. τῶ πα-
ῖδαίος, καὶ παῖδαίος. ὡσαύτως ὁ Ἀντίβας,
τῶ Ἀντίβη, καὶ Ἀντίβα .
β'. Τὰ εἰς ας βάρβαρα, ἥτοι ἑξωτικὰ ὀνόματα,
φυλάττεσι τὸ α ἐν ὅλῳ τῷ εὐικῷ. ὁ Λεκάς, τῷ
Λεκά, τῷ Λεκά, πὲν Λεκαῶ, ὦ Λεκά. ὡσαύ-
τως ὁ Θωμαῖς. ὁ Κοσμάς, καὶ ὁ Πάπας, καὶ ἕτερα .
γ'.

γ'. Πᾶσα Κλητικὴ τῶν εἰς ας ὀνομάτων λήγει εἰς α.

δ'. Ἡ Κλητικὴ τῶν εἰς ης ὀνομάτων λήγει εἰς η.

Ἐξαιρῶνται.

α'. Τὰ πρὸ τῆς ης ἔχοντα τ, ἢ π, τοξότης, κυ-
νώπης.

β'. Τὰ ἐθνικά. πέρσης. σκύθης.

γ'. Τὰ συνήθιστα ὑπὸ τῆς τείβω. παιδοδείβης.

μετῶ. γεωμέτρης.

πωλῶ. οἰνοπώλης.

καὶ ἄρχω. πατειάρχης.

ταῦτα δὲ ποιῶσι τὴν Κλητικὴν εἰς α. ὡς το-
ξότα, κυνώπα, παιδοδείβα, καὶ τὸ γὰρ,
Πέρσης, ὄνομα, ἐθνικὸν μὲν ὄν, ποιῶ τὴν
κλητικὴν, ὡς πέρσα. κύειον δέ, ὡς Πίρση.

Σημειώσαντες, ὅτι αὗται Ποιηταῖς αἱ ποιῶνται εἰς α
κλητικαὶ ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς λαμβανόμεναι. προ-
σέφη περιληγερῆτα Ζεύς. Ἰλ. α. αὐτὴ περιλη-
γερῆτης.

δ'. Πᾶσα Γενικὴ πληθυντικὴ ταύτης τῆς κλί-
σεως, ὡσαύτως καὶ τῆς Δουτέρας, περιλαμβάνεται
ἐν τῇ ληγέσει. χυσῶν. μεσῶν. ἔξαιρῶνται
τῆς πρώτης κλίσεως, ὁ χλένης, τῶν χλένων.
ὁ χήνης, τῶν χήνων. οἱ ἐπσίαι, τῶν ἐπ-
σίων. τῆς δουτέρας δὲ ἔξαιρῶνται καὶ ὑπὸ Ἀρ-
σενικῶν τῆς τρίτης κλίσεως ἀφρογόμενα θη-
λυκά. ταῦτα γὰρ τὴν θηλυκὴν Γενικὴν καὶ
πληθυντικὴν ὁμοίως ἔχει τῇ ἀρσενικῇ. πᾶ-

58 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ἀγίων γυναικῶν . τῶν φρονίμων παρθένων .
 καὶ ἀγίων , ἢ φρονημάτων .

Δότις Κλίσις τῶν Γοσσυλάβων

Ἐξίς Ὀνομάτων Ὀνολογῶν εἰς α , ἢ εἰς η λαγόν-
 των . ὧν ἡ Γεν. εἰς ης . ἡ Δοτ. εἰς η . ἡ Αἰτε
 εἰς αν , ἢ λω , καὶ τὸ φωνῆσαι τῆς ὀνομαστικῆς .

Ὀνομα Προθελαπώμενον .

Ἡ μέσα . τῆς μέσης . τῇ μέσῃ . τὴν μέσαν . ὧ
 μέσα .

Τὰ μέσα . ταῖν μέσαι . ὧ μέσα .

Αἱ μέσαι . τῶν μεσῶν . ταῖς μέσαις . τὰς μέσας .
 ὧ μέσαι .

Ὀνομα Ὀξύτονον .

Ἡ τιμή . τῆς τιμῆς . τῇ τιμῇ . τὴν τιμὴν . ὧ
 τιμή .

Τὰ τιμά . ταῖν τιμαῖν . ὧ τιμά .

Αἱ τιμαί . τῶν τιμῶν . ταῖς τιμαῖς . τὰς τιμάς .
 ὧ τιμαί .

Ὀνομα Παροξύτονον .

Ἡ λύπη . τῆς λύπης . τῇ λύπῃ . τὴν λύπην . ὧ λύπη .

Τὰ λύπα . ταῖν λύπαι . ὧ λύπα .

Αἱ λύπαι . τῶν λυπῶν . ταῖς λύπαις . τὰς λύπας .
 ὧ λύπαι .

Ὀνο-

Ὄνομα Προπαροξύτονον.

Η' θάλασσα . τῆς θαλάσσης . τῇ θαλάσῃ . τὴν
θάλασσαν . ᾧ θάλασσα .

Τὰ θαλάσα . ταῖν θαλάσαιιν . ᾧ θαλάσα .

Αἱ θάλασαι . πῶν θαλασσῶν . ταῖς θαλάσσαις .
ταῖς θαλάσσαις . ᾧ θάλασαι .

Ὡσαύτως . ἡ ἄκαρθα . ἡ σελύκη .

ἡ δόξα . ἡ κραυγή .

Κανόνες τῆς β'. Κλίσεως .

α'. Τὰ εἰς ἡ ὀνόματα φυλάττειν ἐν πάσαις ταῖς
πτώσεσι τὰς καταλήξεις πῶν Ἀρθρων θηλυκῶν .
τὰ δὲ εἰς α , μόνον ἐν τῇ Δουκῷ , καὶ Πλη-
θυστικῷ .

β'. Η' γενική λήγει εἰς ης . ἔξαιρῶνται τὰ εἰς
α μακρὸν , ἥτοι παρσώμωμον , τὰ εἰς α κα-
τάρων καὶ τὰ εἰς ρα , δα , θα . ταῦτα γὰρ φυ-
λάττει τὸ α , ἐν ὅλῳ τῷ οὐκῷ . Ἀ'θῶα',
ἀθῶα', ἀθῶα' . φιλία , φιλίας , φιλία .
ἡμέρα , ἡμέρας , ἡμέρα . λήδα , λήδας , λήδα .
μάρθα , μάρθας , μάρθα . Τὰ δὲ εἰς θα
προπαροξύτονα ποιεῖσι τὴν γενικὴν εἰς ης . ἡ
ἄκαρθα , τῆς ἀκάρθης , τῇ ἀκάρθῃ , τὴν ἀ-
κάρθαν .

γ'. Τὰ θηλυκὰ ὀνόματα ἔχοντα τελικὸν σύμ-
φωνον ζ , ξ , ψ , σ , ω , ττ , λλ , λή-

γασιν εἰς α. ρίζα. δοξα. δίφα. μῆσα. μέ-
λισσα. μέλιττα. δύελλα. πλώ τῷ, ἔλλη,
κὶ πέλλη.

Τὰ δὲ ἔχοντα β, γ, δ, μ, π, τ, φ, χ, λ,
κὶ λ μεθ' ἐτέρω συμφώνε, λήγασιν εἰς η. θή-
βη. σέγη. ἰδη. οἶμη. Πινελόπη. ἀρετή. νύμ-
φη. ψυχή. αὐλή. πλώ τῷ παῦλα, καὶ ἀνά-
παυλα. κίχλη. τείγλη. ὁμίχλη. ζεύγλη,
ὅπερ κὶ ζεύγλα.

Τὰ δὲ ἔχοντα θ, κ, ν, ρ, ἄλλα μεθ' λήγασιν
εἰς α, ἄλλα δὲ εἰς η. μάρθα, λήθη. Ναυσί-
κᾶ, μυρίκη. πείνα, εἰρήνη. ἡμέρα, κόρη.

Τεῖτη Κλίσις πῶν Γοσουλλάβων

Εἰς τὸν Ὀνομάτων Ἀρσενικῶν, Θηλυκῶν, Κοινῶν,
κὶ Ἐπικοίων εἰς ος ληγόντων, κὶ ὑδετέρων εἰς
ον. ὡς ἡ Γεν. εἰς κ. ἡ Δοτ. εἰς ρ. ἡ Αἰτια-
τική εἰς ον.

Οἱ ξύτονον γείας Ἐπικοίονα.

Οἱ αἰτός. τῷ αἰτέ. πῷ αἰτέ. πὲν αἰτόν. ὦ αἰτέ.
Τῷ αἰτώ. τοῖν αἰτοῖν. ὦ αἰτώ.
Οἱ αἰπί. πῶν αἰπῶν. τοῖς αἰπίς. πὲς αἰπός. ὦ αἰποί.

Παροξύτονον γείας Ἀρσενικῆ.

Οἱ λόγος. τῷ λόγῳ. πῷ λόγῳ. πὲν λόγον. ὦ
λόγε.

Τῷ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

41

Τὸ λόγῳ . τοῖν λόγοιν . ὦ λόγῳ .

Οἱ λόγοι . τῶν λόγων . τοῖς λόγοις . πρὸς λόγους .
ὦ λόγοι .

Προξενισμὸν γένεσθαι Οὐκὲν .

Ἦ νῆσος . τῆς νήσου . τῇ νήσῳ . τῷ νήσῳ . ὦ
νήσε .

Τὰ νήσω . ταῖν νήσῳιν . ὦ νήσω .

Αἱ νῆσοι . τῶν νήσων . ταῖς νήσοις . πρὸς νήσους .

Προπαροξύτονον γένεσθαι Κοινῶν .

Ὁ , καὶ ἡ ἀνθρώπος . τῶ , καὶ τῆς ἀνθρώπου , τῷ ,
καὶ τῇ ἀνθρώπῳ . τὸν , καὶ τῷ ἀνθρώπῳ . ὦ
ἀνθρώπε .

Τὸ , καὶ τὰ ἀνθρώπῳ . τοῖν , καὶ ταῖν ἀνθρώποιν .

Οἱ , καὶ αἱ ἀνθρώποι . τῶν ἀνθρώπων . τοῖς , καὶ
ταῖς ἀνθρώποις . πρὸς , καὶ πρὸς ἀνθρώπους .

Οὐδέτερον .

Τὸ ξύλον . τῶ ξύλῳ . τῷ ξύλῳ . τὸ ξύλον . ὦ
ξύλον .

Τὸ ξύλῳ . τοῖν ξύλοιν . ὦ ξύλῳ .

Τὰ ξύλα . τῶν ξύλων . τοῖς ξύλοις . πρὸς ξύλα .

Ὁ σαύρος . ὁ ἄρτος . ὁ καὶ ἡ χρήσιμος , καὶ τὸ χρήσιμον .
ἡ ἐδέξ . τὸ τέξον .

Κα.

Κανόνες τῆς Τρίτης Κλίσεως.

α'. Τὰ Ἀρσενικά, καὶ ὑδέτερα παύτης τῆς Κλίσεως
τὰς αὐτὰς καταλήξεις ἔχουσι ἢ Ἀρθρων, πλὴν
τῆς ὀνομαστικῆς εἰκῆς.

β'. Τὰ εἰς ος συνίθεται κοινὰ εἰς τὴν γένει. ἁδι-
κός, φιλόδοξος, πολύχρυσος.

γ'. Τὰ ὑδέτερα καὶ λήγουσιν εἰς ον. ἔχαιρυνται,
ἄλλο, πῶτο, ἐκείνο, αὐτό. ἐτι δὲ πληκῆτο,
ποιῆτο, ποῶτο, ἅπερ ἔστιν ὅτε καὶ εἰς ον. ποιῶ-
τον, ποῶτον, καὶ παύτόν. ποιῶτόν τι πάθος.
Δημ.

δ'. Οὐδέτερον τινῶν ἡ Δοτικὴ πληθυντικὴ γίνεται
καὶ Μικαπλασμὸν εἰς ασι. ἄσπον, ἄσποις, καὶ
ἄσπρασι. σάββατον, τοῖς σάββασιν.

Ταύτην Κλίσιν ἢ Ἰσοσυλλάβων

Ἐστὶν Ὀνομάτων Ἀττικῶν ληγόντων εἰς ως, καὶ
ὑδέτερων εἰς ων. ὦν ἡ Γεν. εἰς ω. ἡ Δοτ. εἰς
φ. ἡ Αἰτ. εἰς ων.

Ο' Μενέλεως. τῷ Μενέλειω. τῶ Μενέλειω. τὸν
Μενέλειω. ὦ Μενέλεως.

Τὸ Μενέλειω. τοῖν Μενέλειων. ὦ Μενέλειω.

Οἱ Μενέλειω. ἢ Μενέλειων. τοῖς Μενέλειω. τῶς
Μενέλειω. ὦ Μενέλειω.

Ο' νεώς. τῷ νεώ. τῶ νεώ. τὸν νεών. ὦ νεώς.

Τὸ

Τὼ νεῶ . τοῖν νεῶν . ὦ νεῶ .

Οἱ νεῶ . τῶ νεῶν . πῖς νεῶς . τὸς νεῶς . ὦ νεῶ .

Ἡ ἄλως . τῆς ἄλω . τῇ ἄλω . τῷ ἄλω . ὦ ἄλως .

Τὰ ἄλω . ταῖν ἄλων . ὦ ἄλω .

Αἱ ἄλω . τῶ ἄλων . ταῖς ἄλως . τοῖς ἄλως . ὦ ἄλω .

Κοινόν , καὶ ἑξέτερον .

Οἱ , καὶ ἡ εὐγεως , καὶ τὸ εὐγεων . τῶ , καὶ τῆς , καὶ τῇ
εὐγεῶ . τῶ , καὶ τῇ , καὶ τῶ εὐγεῶ . τὸν , καὶ τῷ ,
καὶ τὸ εὐγεων . ὦ εὐγεως , καὶ ὦ εὐγεων .

Τὼ , τὰ , τὸ εὐγεῶ . τοῖν , ταῖν , τοῖν εὐγεῶν .

Οἱ , καὶ αἱ εὐγεῶ , καὶ τὰ εὐγεῶ . τῶ εὐγεῶν , τοῖς ,
ταῖς , τοῖς εὐγεῶς . τὸς , καὶ τὰς εὐγεῶς , καὶ τὰ
εὐγεῶ . ὦ εὐγεῶ , καὶ ὦ εὐγεῶ .

Ὡσαύτως . ὁ λεῶς . τὸ ἀνώγεων .

ἡ γάλως . ὁ καὶ ἡ ἀνάπλεως , καὶ τὸ ἀνάπλεω .

Κανόνες τῆς πετάρτης Κλίσεως .

α'. Ταύτης τῆς Κλίσεως τὰ ὀνόματα σχηματίζου-
ται ὑπὸ τῆς τρίτης , τροπῇ πρὸς εἰς ὦ , καὶ τῶ
α , μακρῶ , ἢ εἰς τῆς ἀφαιρέσεως εἰς ε . με-
τέλως , μετέλως , εἰδός , νεῶς , εὐγεῖος ,
εὐγεῖως .

β'. Ἐν αἷς πτώσειν ἔχει ἡ τρίτη κλίσις τὸ ι , ἡ
πετάρτη αὐτὸ υπογράφει . τοῖν λαοῖν , τοῖν λεῶν .
οἱ λαοί , οἱ λεῶ . τοῖς λαοῖς , τοῖς λεῶς .

γ'.

44 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

γ'. Ἐν αἷς πτώσεσιν ἔχει ἡ τέτιη τὸ υ, ἡ τετάρτη αὐτὸ ὑποβάλλει. τῷ λαῦ, τῷ λεῶ. τῆς λαῦς, τῆς λεῶς.

δ'. Ἡ Αἷτ. ἐνικὴ λήγει εἰς ων, ὥσπερ καὶ ἡ ὀνομαστικὴ τῷ ἐδεπέρων. εὔρηται ὅμως καὶ μὴ Φίλωνι, τὸ ἀγήρω. καὶ δὲ Πλατάρχῳ, τὸ ἀνάπλειω, αἰὲ τῷ ν. ὥσπερ καὶ αἱ Αἰτιατικαὶ αὐται. τὸν Α'θω. τὸν λαγῶ. τὴν ἔω. τὸν, καὶ τὴν ἀνάπλειω. τὸ δὲ χεῶ, καὶ χεῶν, ἀκλιτα. χησιμώτερον δὲ τὸ χέος, τῷ χέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Πέμπτη Κλίσις τῷ Περιτοσυλλάβῳ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΓΟΝΗ. ἔχει δὲ πλεὶς καὶ φωνήεντα μὴ, τέτταρα. α, ι, υ, ω. σύμφωντα δὲ πέντε. σ, ξ, φ, ν, ρ. σῶμα. μέλι. γόνυ. λητώ. αἶας. σκώληξ. φλέψ. θυγών. ῥήτωρ. Τέτων ἡ γονικὴ λήγει εἰς ος. ἡ δοτ. εἰς ι. ἡ αἰτιατ. εἰς α.

Ο' αἶας. τῷ αἶαντος. τῷ αἶαντι. τὸν αἶαντα. ὦ αἶαν.

Τῷ αἶαντε. τοῖν αἰάντοι. ὦ αἶαντε.

Οἱ αἶαντες, τῷ αἰάντων. τοῖς αἶαςι. τῆς αἰάσας.

Ο' τιτάω. τῷ τιταῖος. τῷ τιταῖι. τὸν τιτᾶνα. ὦ τιτᾶν.

Τῷ τιτᾶνε. τοῖν τιτάνοι. ὦ τιτᾶνε.

Οἱ τιτᾶνες, τῷ τιτάνων. τοῖς τιτᾶσι. τῆς τιτᾶνας.

Η'

Η' φυγών. τῆς φυγόνος. τῇ φυγόνι. τῷ φυγόνῃ. ὦ φυγόν.

Τὰ φυγόνε. ταῖν φυγόνοι. ὦ φυγόνε.

Αἱ φυγόνες. τῶν φυγόνων. ταῖς φυγόσι. ταῖς φυγόνας. ὦ φυγόνες,

Η' φλέψ. τῆς φλεβός. τῇ φλεβί. τῷ φλέβα. ὦ φλέψ.

Τὰ φλέβε. ταῖν φλεβοῖν. ὦ φλέβε.

Αἱ φλέβες. τῶν φλεβῶν. ταῖς φλεψί. ταῖς φλέβας.

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τοῖς βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα.

Τὸ βήματε. τοῖν βηματοῖν. ὦ βήματε.

Τὰ βήματα. τῶν βηματων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα.

Κανόνες τῆς πέμπτης Κλίσεως.

α'. Παίπει τὰ εἰς α, ι, υ, πειπτούμενα, ἔδε-
τερα γένεσ εἰσὶ.

β'. Πάντα τὰ εἰς ω, δηλυντὶ γένεσ εἰσὶ τῆς πε-
πάρτης ἢ σαυρημελῶν.

γ'. Η' Γενική λήγει εἰς ος. ἔχει δὲ ἀπὸ τοῦ ος
ἁφώρα φαινέμενα, ἢ σύμφωνα, καὶ τὰ ἁφώρας
καταλήξεις τῆς ὀνομαστικῆς.

α. ατος. τὸ γράμμα.

ι. ιτος. τὸ μέλι.

ιδος. τὸ φιλόπατρι.

ιτος. τί. τίνος, καὶ κινός.

ιος. τὸ σίνηπι.

α :	εος :	τὸ ἄςυ, ἄσεος :
	υος :	τὸ γόνυ, γόνυος :
		ἢ γόνατος :
ω :	εος :	ἡ λιπὼ, τῆς λιπῶος :
αυ :	αυος :	ὁ παιᾶν, παιᾶνος :
		τὸ μέλαν, μέλανος :
	αυτος :	τὸ πᾶν, παντός :
		τὸ τύφος, τύφαντος :
εν :	ενος :	τὸ τέρον :
	οντος :	τὸ χεῖρον, χερίστος :
		τὸ τυφθεῖν, τυφθεύτος :
λυ :	λυος :	ὁ ἑλλῶ, ἑλλωός :
		ὁ σωλῶ, σωλῶος :
	ενος :	ὁ ποιμῶ, ποιμήνος :
		ἡ φρῶ, φρονός :
ιν :	ινος :	ἀκτῖν, ἀκτῖνος :
ον :	ονος :	τὸ μεῖζον :
	οντος :	τὸ τύπτον :
εν :	εδος :	τὸ δίπεν :
	εντος :	τὸ τυπῆν :
υω :	υωος :	ὁ μόστω :
	υωπος :	τὸ ζαγνῶ :
ων :	ωνος :	ὁ κλών, κλώνος :
		αἰῶν, αἰῶνος :
		Α'πόλων, Α'πόλλωνος :
	ενος :	ἡ χθών, χθονός :
		ἡ εἰκὼν, εἰκότος :

		ὁ καὶ ἡ μείζων, μείζονος·
ὦντος·	ὁ	βοῶν·
οἶτος·	ὁ	τύππων·
ἔντος·	ὁ	τυπῶν·
αἷξ·	αἶγος·	ὁ ἄρπαξι·
	αἶκος·	ὁ θάραξ·
	αἶκος·	ὁ ἀναξ·
ἡξ·	ἡκος·	ἡ ἀλάπηξ·
	ἡκος·	ὁ σπώληξ·
ἰξ·	ἰχος·	ἡ θείξ, ῥιχός·
υἱξ·	υἱθος·	ἡ πτέρυξ·
	υἱχος·	ὁ ὄνυξ·
ιγξ·	ιγγος·	ἡ σάλπιγξ·
αρ·	αρος·	ὁ μάκαρ·
	ατος·	τὸ ἦπαρ·
	αρτος·	ἡ δάμαρ·
ειρ·	ειρος·	ἡ χεὶρ·
ἡρ·	ἡρος·	ὁ σωτήρ·
	ερος, καὶ καὶ συγκοπλῷ·	
	ἀνὴρ, ἀνέρος, καὶ ἀνδρός·	
	πατήρ, πατέρος, καὶ πατρός·	
ορ·	ορος·	τὸ ἦτορ·
υρ·	υρος·	ὁ καὶ ἡ μάρτυρ·
ωρ·	ωρος·	ὁ ἰχώρ·
	όρος·	ὁ ἑκπῶρ·
	ατος·	τὸ ὕδωρ, ὕδατος·
ας·	εδός·	ἡ ῥία·

ατος .	τὸ γῆρας .
ατος .	ὁ μέλας .
αντος .	ὁ γίγας . ὁ τύψας .
αις .	αυτος . ἡ δαίς .
αιδος .	ὁ καὶ ἡ παῖς .
αυς .	αος . ἡ ταῦς , ναός .
ες .	εος . τὸ ἀληθές .
εις .	ενος . ὁ κτεῖς , κτερός .
	ειδος . ἡ κλείς .
	ενπες . χαρείεις . τυφθείς .
δους .	εος . ὁ βασιλεύς .
ης .	ητος . ἡ ἐθής .
	λυτος . ὁ τιμῆς .
	εντος . ὁ Κλήμης .
	εος . ὁ καὶ ἡ ἀληθής .
ις .	ιος . ὁ ὄφης .
	ιδος . ὁ πάρις .
	ιδος . ὁ καὶ ἡ ὄρνις .
	ιτος . ἡ χάρις .
	ιτος . ὁ καὶ ἡ τίς , τίνος , καὶ τινός .
ους .	οος . ὁ καὶ ἡ βῆς .
	οδος . ὁ πῆς .
	ωτος . τὸ ἔς , ὡτός .
	οντος . ὁ ὀδός .
	εντος . ὁ πλακῆς .
υς .	υος . ὁ μῦς , μυός .
	υδος . ἡ χλαμύς .

υτος .	ή κόρυς .
υπτος .	ὁ ζαγνύς .
εος .	ὁ ἡδύς .
εως .	ὁ πῆχυς , πῆχειως .
ος .	εος . τὸ τεῖχος .
οπος .	τὸ τετυφός .
ως .	ωος . ὁ ἥρως .
οος .	ή αἰδώς .
ωτος .	ὁ γέλως .
οπος .	ὁ τετυφώης .
λς .	ή ἀλς , τῆς ἀλός .
ης .	ή ἔλμινς , ἔλμινθος .
ρς .	ὁ μάκαρς . μάκαρτος .
ψ .	βος . ὁ ἄραψ .
πος .	ὁ κύκλωψ .
φος .	ὁ κίτυψ .

Δ. Κανών . ή Αἰτιατ. εὐακή λήγει εἰς α. Εἴαιρῶνται τὰ εἰς ις , κὶ υς , ποιῶντα τὴν ῥηκίαν εἰς ος , καθαρόν . ταῦτα γὰρ ἔχουσι τὴν Αἰτιατ. εἰς ιν , κὶ ιυν . ὁ ὄφις , τὰ ὄφιος , τὸν ὄφιν . βόξυς , βόξυος , βόξυν . βόξυα δὲ , κὶ δῦρία , Ποιητικῶς . τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῇ ῥηκῇ τὸ ος , μὴ καθαρὸν , δέχονται ἐν τῇ Αἰτιατ. διπλῶν κατάληξιν , εἰς α , κὶ εἰς ιν . ή ἔρις , ἔριδος , ἔριδα , κὶ ἔριν . ὁ τέηλος , τέηλδος , τέηλυδα , κὶ τέηλυω .

Τὰ δὲ εἰς αυς , κὶ υς , ποιῶσι τὴν Αἰτιατ. εἰς αυν , κὶ εν . ή γεαῦς , τὴν γεαῦν . ὁ βῆς , τὸν βῆν ,
Gram. Katifa D κὶ

καὶ Ποιητικῶς βόα. ὁ ὀδὺς δὲ, τὸν ὀδόνται. ὁ
πῆς, τὸν πόδα, καὶ πᾶν.

ε. Ἡ κλητικὴ ὡς ὅπῃ τὸ πλεῖστον ὁμοία ὅσῃ τῇ ὀνο-
μαστικῇ. ὁ τιπᾶν, ὡ τιπᾶν. ἡ λαμπάς, ὡ λαμ-
πάς. ὅμως ξισῶς συμβαίνει διαφέρειν.

α. Μεταβαλλομένη ἐν τῇ κλητικῇ εἰς βραχὺ τῆ
μακρῷ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς, ἐν τοῖς ὀπα-
θέτοις εἰς λυ. ὁ καὶ ἡ τέρλω, ὡ τέρλω. ἐν
τοῖς παροξυτόνοις εἰς ηρ. μήτηρ, ὡ μήτερ. θυ-
γάτηρ, ὡ θύγατερ. ἐν τοῖς τεσσάρων ὀξυτόνοις
τάτοις. πατήρ, δαήρ, αἰήρ, σωτήρ.
ὡ πάτερ, δάτερ, αἰτερ, σωτέρ.

Εν τοῖς εἰς ων. ἐλεήμων, ὡ ἐλεήμων. Ἀπόλλων,
ὡ Ἀπόλλων.

Εν τοῖς παροξυτόνοις εἰς ωρ. ἔκτωρ, παντοκράτωρ.
ὡ ἔκτρ, ὡ παντοκράτρ.

Εν τῇ ἑρῶν τῇ συνηρημένων. Δημοδοῦς, Σω-
κράτης. ὡ Δημόδοις, ὡ Σώκρατες.

β. Ἀφαιρημένη ἐν τῇ κλητικῇ τῶς, τῆς ὀνομα-
στικῆς. τὸ πο δὲ ποιῶσι τὰ εἰς δος. βασιλός, ὡ
βασιλεῦ.

Τὰ εἰς υς. ὁ βῆς, ὡ βῆ. καὶ ὁ παῖς, ὡ παῖ.
ἐλαφρῆται ὁ ὀδὺς, ὁ γνῆς, ὁ δῆς. ὡ ὀδὺς. καὶ.

Τὰ εἰς ις, καὶ υς βαρύτονα. ὅφις, βόψυς. ὡ ὅφι,
ὡ βόψυ.

γ. Μεταβαλλομένη ἐν τῇ κλητικῇ τῶς, εἰς τ.
ἐπὶ ποιῶσι

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ. 51

Τὰ εἰς ας κύρια, καὶ ἐπίθετα. αἶας. Κάλχας· μέλας. πύλας. αἶαν, καὶ τ.

Τὰ δὲ εἰς εἰς, ποιεῖσι τὴν κλητικὴν εἰς ου, καὶ εἰ. χαρίεις. σιμόεις. ὦ χαρίεν, καὶ χαρίει.

ς. Κανών. Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ χηματίζεται.

Ἡ δὲ τῆς δοτικῆς εὐκῆς, προσήκει τῷ σ, ἀπὸ τῷ ι, καὶ ἀποβολῇ τῶ συμφώνων δ, θ, ν, τ. ἄσιν, ἄσινσι. σωτήρι, σωτήρισι. λαμπάδι, λαμπάσιν. ὄρνιθι, ὄρνισιν· ἐκκλι, ἐκκλησι. λέβητι, λέβησιν.

Ἡ δὲ τῆς ὀνομαστικῆς εὐκῆς, προσδέσει τῷ ι, ὡς ἴκα ἡ ὀνομαστικὴ λήγει εἰς ξ, ψ, ἢ ς μὴ διφθόγγῃ. θάραξ, θάραξιν. ἀράψ, ἀράψι· βασιλῆς, βασιλεῦσι, πλὴν τῷ πᾶς, ποσὶ, καὶ ὅς, ὥσιν.

Τὰ δὲ ἔχοντα τὴν δοτικὴν εὐκῆν εἰς ἔντι, πληθυνθῶνται εἰς εἰσι. τιθεῖντι, τιθεῖσι. κλαπέντι, κλαπεῖσι. τὸ δὲ χαρίεντι, χαρίεσι, καὶ χαρίεσι.

Τὰ δὲ εἰς ὄντι, πληθυνθῶνται εἰς οἰσι. λέοντι, λέοσι. τύποντι, τύποσι.

Τὰ δὲ εἰς ἦρ, συγκοπτόμενα πληθυνθῶνται εἰς ᾶσι. πατήρ, πατῆράσι. θυγάτηρ, θυγατῆράσι. γαστήρ δὲ, γαστήρσι.

Σημείωσεν ἡνδράδε, ὅτι αἱ εἰς σι, δοτικαί, ὡς περὶ τὰ τῶν Πῆμάτων εἰς εἰ, ἢ σι, τεῖτα πρόσωπα, προσλαμβάνουσι ν, ὡς ἴκα ἀκολουθεῖ

φωτῆσι . πᾶσιν ἀρίσκει . εἶπεν ὁ Κύριος . λέ-
γεσιν αὐτοῖς .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5^ο.

Πεὶ τῷ πρίν Συμμετρίων Κλίσεις .

Α Γ' τῷ Συμμετρίων Κλίσεις ὑπὸ τῆς πέμπτῃς
τῷ φελλοσυλλάβων γίνονται .

Λέγονται δὲ Συμμετρία Ὀνόματα , ἐν οἷς δύο
συλλαβαὶ εἰς μίαν συνάγονται . γίνεται δὲ τῷτο .

Η συκαιρέσει , ἥτις ἐστὶ δύο φωνηέντων φυλαττο-
μῶν συλλαοιφή . οἷον τείχι , τείχει .

Η κράσει , ἥτις ἐστὶ συλλαοιφή δύο φωνηέντων ,
ἢ ἀμφοτέρων ἀλλοισμῶν . οἷον τείχεα , τείχη ,
ἢ ἀλλοισμῶν εἰς μόνον . οἷον τείχιος , τεί-
χος . τειχέων , τειχῶν .

Πρώτη Κλίσις τῷ Συμμετρίων

Εστὶν Ὀνομάτων Ἀρσενικῶν , θηλυκῶν , καὶ Κοι-
νῶν ληγόντων εἰς ης , καὶ ὑδετέρων εἰς ες , ἢ ος .
ὧν ἡ γενική εἰς εως ἔσα , κλητάται εἰς ης .

Ο Δημοδενέης . τῷ Δημοδενέος , ενέης . τῷ Δημο-
δενεῖ , ενεί . τὸν Δημοδενέα , ενή . ὁ Δημοδενεὺς .

Τὸ Δημοδενέε , ενή . τὸν Δημοδενέοιν , ενοῖν .

Οἱ Δημοδενεῖς , ενείς . τῷ Δημοδενέων , ενῶν .
τῆς Δημοδενέσι . τῆς Δημοδενέας , ενείς .

Η

Ἡ τειμήρις. τῆς τειμήρας, ρας. τῇ τειμήρει, ρει. πῶς
τειμέρια, ρη. ὦ τειμήρις.

Τὰ τειμήρια, ρη. ταῖν τειμερίων, ροῖν.

Αἱ τειμήρες, ρεις. τῷ τειμερίων, ρῶν. ταῖς τειμήρε-
σι. τὰς τειμήρας, ρεις.

Ὁ καὶ ἡ ἀληθείς. τῷ, καὶ τῆς ἀληθείας, εἰς. τῷ, καὶ τῇ
ἀληθείᾳ, εἰ. τὸν καὶ τὴν ἀληθείαν, ἦ. ὦ ἀληθείς.

Τῷ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἦ. τοῖν, καὶ ταῖν ἀληθείων, οῖν.

Οἱ, καὶ αἱ ἀληθείες, εἰς. τῷ ἀληθείων, ὦν. τοῖς,
καὶ ταῖς ἀληθείσι. πῶς, καὶ τὰς ἀληθείας, εἰς.

Τὸ ἀληθείς. τῷ ἀληθείος, εἰς. τῷ ἀληθείᾳ, εἰ. τὸ
ἀληθείς. ὦ ἀληθείς.

Τῷ ἀληθείᾳ, ἦ. τοῖν ἀληθείων, οῖν.

Τὰ ἀληθεία, ἦ. τῷ ἀληθείων, ὦν. τοῖς ἀληθείσι.

Τὸ τεῖχος. τῷ τείχεος, εἰς. τῷ τείχει, τείχει.

Τῷ τείχει, ἦ. τοῖν τείχείων, οῖν.

Τὰ τείχεια, ἦ. τῷ τείχείων, ὦν. τοῖς τείχεσιν.

Ὡσαύτως. ὁ Σωκράτης. ὁ καὶ ἡ δ'σεβής. καὶ τὸ δ'-
σεβές. τὸ κάλλος.

Κανόνες.

α. Παροξυτονωμένης τῆς ὀνομαστικῆς, προπαραξυ-
τονεῖται ἡ Κλητικὴ. Σωκράτης. ὦ Σώκρατες.

β. Τὰ εἰς ἡς, καθαρόν, συναρᾶσι τὴν Αἰτια-
τικὴν εὐκρινῶς εἰς α, Ἀττικῶς. εὐφυῆς, εὐφυέα,
εὐφυᾶ. ὑγιής, ὑγιέα, ὑγιᾶ.

γ. Τὰ κῆρια ὀνόματα ταύτης τῆς κλίσεως ἔχουσι
πολλάκις ἐν τισι πτώσεσι τὴν κατάληξιν τῆς

πρώτης τῇ Ἰσοσυλλάβων. ὁ Ἀεισοφύνης, τὸν
 Ἀεισοφύην, οἱ Ἀεισοφύαι, τὰς Ἀεισοφά-
 νας. ὁ Σωκράτης, τὸν Σωκράτην. ὦ Σωκράτη.
 καὶ τὰ ὑπὸ τῆς, ἔπος, συνδέεται, τὰς ἐπικατέας,
 αὐτὴ ἐπικατεῖς.

δ'. Τὰ εἰς ης, κύερα, συνδέεται ἐν τῷ τέλει λόγῳ
 ῥημάτων, ἢ ὑπὲρ ἑτετέρων ὀνομάτων, αὐτήκοσμη
 ταύτη τῇ κλίσει. Διομήδης, Ἰσοκράτης, Διο-
 χύης, Πολυαείκης. ὑπὸ τῆς, μῆδομαι, κρατῶ,
 γῆρος, νεῖκος. τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα, εἰς τῆς πρώ-
 τας τῇ Ἰσοσυλλάβων. Ἀγχιόης. Εὐρυπίδης.

ε'. Οἱ λογογράφοι χῶνται πάντοτε ταῖς σωρη-
 μβαῖς πτώσεσιν, ἔχῃ δὲ ταῖς ἀσωμαυρέτοις,
 πλὴν ἐντίσι γενικαῖς πληθυντικαῖς, τῇ ὀρέων.
 τῇ ἀνθέων.

Δωτέρα Κλίσεις τῇ σωρημυρίων

Εἰς τὸν ὀνομάτων Ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν λεγόν-
 των εἰς ις, καὶ ἑτετέρων εἰς ι. ὧν ἡ θηλικὴ εἰς
 ιος κοινῶς, καὶ εἰς εας, Ἀττικῶς χρησιμωτέρα.
 Οἱ ὄφεις, τὰ ὄφεις, καὶ ὄφιας, τὸ ὄφι, ὄφι, καὶ
 ὄφει, ὄφει. τὸν ὄφιν. ὦ ὄφι. Τὸ ὄφι, ὄφι,
 καὶ ὄφει, ὄφει. τοῖν ὄφιοι, καὶ ὄφειαν.
 Οἱ ὄφεις, ὄφεις, καὶ ὄφεις, ὄφεις. τῇ ὄφειαν, καὶ
 ὄφειαν. τοῖς ὄφιοι, καὶ ὄφιοι. τὰς ὄφιας, ὄφεις,
 καὶ ὄφιας, ὄφεις.

Η' πόλις . τῆς πόλιος , καὶ πόλειως . τῇ πόλει , πόλι , καὶ πόλει , πόλει . τὴν πόλιν . ὦ πόλι .

Τὰ πόλιε , πόλι , καὶ πόλει , πόλη . ταῖν πολίοιν , καὶ πόλειων .

Αἱ πόλιες , πόλις , καὶ πόλεις , πόλεις . τῶν πολίων , καὶ πόλειων . ταῖς πόλισι , καὶ πόλεσι . ταῖς πόλιας , πόλις , καὶ πόλεας , πόλεις .

Τὸ σιγήπι . τῷ σιγήπιος , καὶ σιγήπιος . τῷ σιγήπι , καὶ σιγήπει , πει .

Τὸ σιγήπια , καὶ σιγήπια , πη . τοῖν σιγήπιοιν , καὶ σιγήπειων .

Τὰ σιγήπια , καὶ σιγήπια , πη . τῶν σιγήπέων , καὶ σιγήπειων . τοῖς σιγήπιοι , καὶ σιγήπεισι .

Ὡσαύτως ὁ πυρύτασις . ἡ αἵρεσις . ὁ , καὶ ἡ ἡσις , καὶ τὸ ἡσι .

Κανόνες .

α' . Ἐν ταύτῃ τῇ κλίσει σωηθεσέρα παρὰ τοῖς λογογράφοις ἢ χῆσις τῶν Ἀττικῶν πλάτων , τῆς τῶν κοινῶν .

β' . Τὰ εὐδαιμονία εὐδαιμονία ταύτης τῆς Κλίσεως εἰς βαρβαρικά . τὸ πέπει . τὸ κόμμι .

Τέτιμ Κλίσις τῶν σωηρημῶν .

Εἰς ὀνομάζων Ἀρσενικῶν λεγόντων εἰς εὖς . ἄν ἡ Γενική εἰς εὖς , κοινῶς , καὶ εὖς , Ἀττικῶς .

Ο' Βασιλέως . τῷ βασιλέος , καὶ βασιλέως . τῷ βασιλεί , λεῖ . τὸν βασιλέα . ὦ βασιλεῦ .

Τῷ βασιλέε , λῆ . τοῖν βασιλέοιν .

Οἱ βασιλεῖς, λείς. τῷ βασιλέων. τοῖς βασιλεῦσι.
 πὲς βασιλέας, λείς. ὦ βασιλεῖς, λείς.
 Ὡς αὐτως ὁ Γέροῦς. ὁ κλοπύς. ὁ δωριεύς.

Κανών.

Η' Γενική, καὶ Αἰτιατική ἐνική ταύτης τῆς Κλί-
 σίως ἢ συναρεῖται. Ἐξαιρῶνται τὰ πρὸ τῆ εως,
 ἔχοντα φωνήν, ἢ δίφθογγον. ὁ περαιεύς, τῷ
 περαιεύς, περαιῶς, τὸν περαιέα, περαιᾶ. ὁ
 χοεύς, τῷ χοεύς, χοῶς, τὸν χοέα, χοᾶ. καὶ
 πληθυντικῶς παρ' Ἀεισοφάνει, πὲς χοῶς. Εὐρη-
 ται καὶ τὸν φονή, αὐτὴ φονία, αὐτὰ Λοκόφρον.

[Τετάρτη Κλίσις τῷ Συνηρημένων.

Ἐστὶν ὀνομάτων θηλυκῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως, ληγόν-
 των. ὧν ἡ ᾠκὴ εἰς οος, ἔσα, εἰς ες, κοινῶς
 κινεῖται.

Η' λητώ. τῆς λητός, πὲς. τῇ λητοῖ, τοῖ. τίω
 λητόα, πό. ω λητοῖ.

Τὰ λητώ. ταῖν λητοῖν.

Αἰ λητοῖ. τῷ λητῶν. ταῖς λητεῖς. τὰς λητές. ὦ
 λητοῖ.

Η' αἰδώς. τῆς αἰδός, δῶς, τῇ αἰδοῖ, δοῖ. τίω
 αἰδόα, δώ. ὦ αἰδοῖ. Τὰ αἰδώ. ταῖν αἰδοῖν.

Αἰ αἰδοῖ. τῷ αἰδῶν. ταῖς αἰδοῖς. τὰς αἰδέες.
 ὦ αἰδοῖ.

Ὡς αὐτως. ἡ Κλωθώ. ἡ Σαφρώ. ἡ ἥως.

Κα.

Κανόνες.

α'. Εὐ ταύτῃ τῇ Κλίσει συναιρεῖται μόνον ὁ εἰ-
κὸς ἀειθμός.

β'. Εὐ τῇ δοϊκῷ, καὶ πληθυντικῷ ὁμοιᾶται αὐτῇ
ἡ Κλίσις τῇ τρίτῃ τῇ Ἰσοσυλλάβῳ.

γ'. Ἡ Κλητικὴ εἰκὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ συνηρημένῃ
δοτικῇ.

Παρά Διοδώρῳ εὑρίται, ἡ Σαρδῶ, πῆς Σαρδῶτος,
ἴσως ὑπὸ δειξίας, Σαρδῶν.

Πέμπτῃ Κλίσει τῇ Συνηρημένῳ.

Ἐστὶν ὀνομάτων ἐδετέρων εἰς ας. καθαρὸν, ἡ εἰς
ρας, ληγόντων. ὧν ἡ ῥακὴ εἰς ατος, κοινῶς,
καὶ αος, Ἰωνικῶς, καὶ ως, Ἀττικῶς γίνεται.

Τὸ κρέας. τῷ κρέατος, κρέας, κρέως. τῷ κρέατι,
κρέατι, κρέα. τὸ κρέας.

Τῷ κρέατι, κρέας, κρέα. τοῦ κρέατος, κρέατος ἢ
κρεῶν.

Τὰ κρέατα, κρέατα, κρέα. τῶν κρέατων, κρέατων ἢ
κρεῶν. τοῖς κρέασιν.

Ὡσαύτως, τὸ κίρας. τὸ γήρας. τὸ γέρας.

Κανόνες.

α'. Εὐ πῆς ὀνόμασι ταῖς ὑπὸ τῆς κοινῆς κλί-
σεως, Ἰωνικῶς ἀφαιρεῖται τὸ τ, καὶ Ἀττικῶς
γίνεται ἡ συναίρεσις, ἐν μὲν ταῖς Ἰωνικαῖς ὅσαι
τῷ ω, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πᾶσι ὅσαι τῷ α.

β'. Ἐνθα ἐν τῇ Ἰωνικῇ κλίσει ἀείσκεται, ἐν
τῇ Ἀττικῇ ἀπογράφεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἑτέρων Ἑμπαθῶν Ὀνομάτων, ἧτοι
συναϊρημύων.

Εκτὸς τῆς πρώτης συναϊρημύων Κλίσεων, εὐ-
ρίθεται καίτινα Ἑμπαθῆ ὀνόματα, ὧν περ
τὰ μὲν Ὀλοπαθῆ λέγονται, ὅτι ἐν πάσαις
ταῖς πτώσεσι συναϊρεῖται· τὰ δὲ Ὀλιγοπαθῆ,
ὅτι ἐν ὀλίγαις.

Ὀλοπαθῆ Ὀνόματα.

Τῆς πρώτης τῆς Ἰσοσυλλάβων.

Ὁ ἑρμέας, ἑρμῆς. τῷ ἑρμέε, ἑρμῆ. τῇ ἑρμέα,
ἑρμῇ. τὸν ἑρμέαν, ἑρμῆν. ὦ ἑρμέα, ἑρμῆ.

Ὁ Ἀπελλῆς, Ἀπελλῆς, τῷ Ἀπελλέε, ἀπῆ.

Τῆς δευτέρας τῆς Ἰσοσυλλάβων.

Ἡ μνάα, μνά. τῆς μνάας, μνάς. τῇ μνάα,
μνά. τὸν μνάαν, μναῖν.

Ἡ γαλέη, λῆ. τῆς γαλέης, λῆς. τῇ γαλέη,
λῆ. τὸν γαλέην, λην.

Αἱ γαλέαι, γαλαῖ. τῆς γαλέων, λαῶν. ταῖς γα-
λέαις, λαῖς. τὰς γαλέας, λαῖς.

Τῆς τρίτης τῆς Ἰσοσυλλάβων.

Ὁ ῥόος, ῥῆς. τῷ ῥόε, ῥῆ. τῇ ῥόω, ῥῶ. τὸν ῥέον,
ῥεν. ὦ ῥε, ῥῆ.

Τὼ ῥόω, ῥώ. τοῖν ῥέοιν, ῥοῖν.

Οἱ νόοι, νοῖ. τῶν νόων, νῶν. τοῖς νόοις, νοῖς.
τῶς νόως, νῶς.

Ὡσαύτως, πλόος, πλῶς. ῥόος, ῥῶς, ὑσιασικά.

Καὶ Ἀπλόος, ὤς. διπλόος, ὤς. ἑπλόος, ὤς.
ἐπὶ δευτέρῳ.

Οἱ Ἀπλόος, ὤς. ἡ ἀπλόη, ἡ. τὸ ἀπλόον, ὤν.

Οἱ Χρῦσεος, σῶς. ἡ χρυσέη, σῆ. τὸ χρύσειον,
σῶν.

Οἱ ἀργύρεος, ρῶς. ἡ ἀργυρέα, ρᾶ. τὸ ἀργύρεον,
ρῶν.

Χάλκεος, σιδήρεος, ὤς.

Οὐσιασικὸν ὑδέτερον. τὸ ὀσέον, ὤν. τὰ ὀσέα,
ὤς. τὸ ὀσέον, ὤς.

Τὰ ὀσέα, ὤς. τῶν ὀσέων, ὤν. τοῖς ὀσείοις, ὤς.

Τῆς πέμπτης τῶν Περιττοσυλλαβῶν.

Οἱ σιμόεις, σιμῶς. τὰ σιμόεντος, σιμῶντος. τὸ
σιμόεντι, μῶντι.

Οἱ τιμήεις, τιμῶς. τὰ τιμήεντος, τιμῶντος.

Τῆς πρώτης τῶν σιωπηρημῶν.

Οἱ Ἡρακλῆς, λῆς. τὸ Ἡρακλέος, λῶς. τὸ

Ἡρακλεῖ, λῆ. τὸν Ἡρακλέα, λῆ, καὶ λῶ

Ἄττ. Ὡς Ἡράκλειος, Ἡράκλειος, καὶ Ἡρακλῆς.

Οἱ Ἡρακλέες, εἰς. τῶν Ἡρακλέων, ὤν. τοῖς Ἡ-
ρακλέεσιν, Ἡράκλεσι.

Ὡσαύτως, Θεμισοκλῆς, Περικλῆς, Σοφοκλῆς,
λῆς, καὶ ἑτέρα.

Ὀλιγοπαθῆ Ὀνόματα.

Τὰ εἰς υς, ὀσιαστικά συναρῶσι τὴν Ὀνομ. Αἰ-
τιατ. καὶ Κλητικῶ καὶ Πληθυντικῶ.

Ὁ βότρυς. καὶ βότρυος. εἰ βότρυες, βότρυς. τὰς
βότρυας, βότρυς.

Ὁ ἰχθύς. καὶ ἰχθύος. ἰχθύες, ἰχθύς. ἰχθύας,
ἰχθύς.

Τὰ εἰς υς, ἐπίθετα συναρῶσι τὴν Δοτικῶ καὶ τὰ
εἰκῆ, καὶ Ὀνομ. Αἰτιατ. καὶ Κλητικῶ καὶ
πληθυντικῶ. γλυκός. ἡδύς. βαρύς. ὀξύς.

Τῷ γλυκεῖ, καὶ. οἱ γλυκεῖς, καίς. τὰς γλυκέας,
καίς.

Συναρῶνται παρσέτι ἐντισι τῷ πτώσει.

Ὁ, καὶ ἡ βῆς. βόα, βῆν. βόες, βῆς, βόας, βῆς.

Ὁ πᾶς. τὸν πόδα, καὶ πᾶν.

Ἡ εἰς. αἱ εἰδές, εἶρες. τὰς εἰδας, εἶρες.

Ὁ, καὶ ἡ ὄρνις. ὄρνιθες. ὄρνιθας, ὄρνεις.

Ἡ κλεῖς. τὴν κλεῖδα, κλεῖν. αἱ κλεῖδες, τὰς
κλεῖδας, κλεῖς.

Τὸ ἄστυ, καὶ ἄστις. τὰ ἄσει, ἄσει. τὰ ἄστια, ἄστυ.

Ὁ σάος, σῶς. Ἀττικῶς. τὴν σάον, σῶν, τὰς
σάας, σῶς.

Εὔρηται παρ' Εὐρυπίδῃ, ἑῶν ἑταυνῶν, ἀντὶ ἑτα-
υνῶν. καὶ ἄλλα τινά.

Τὰ δὲ εἰς ὦν, Ἀνώμαλα συγκριτικὰ Ἀττικῶς
συναρῶσιν, ἐν μὲν τῷ εἰκῶ τὴν Αἰτιατικῶ
καὶ Ἀρσενικῶ, καὶ θηλυκῶ. ἐν δὲ τῷ πληθυν-
τικῶ

τικῶ τὴν Οὐρανὸν Αἰτίαται. καὶ Κλητικῶ τῶν ἑταίρων.
ἄδω.

Οἱ, καὶ ἡ μείζων. τὸν καὶ τὴν μείζονα, καὶ μείζω.

Οἱ, καὶ αἱ μείζονες, καὶ μείζες.

Τῆς, καὶ τὰς μείζονας, καὶ μείζες. τὰ μείζονα, καὶ μείζω.

Ὡσαύτως, κρείττων. ἐλάττω. καὶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Ἑτεροκλίπων Οὐνομάπων.

Ετερόκληται ἐν τοῖς Οὐνομασίαις εἰσὶν, ὅ καὶ ἐν
τοῖς ῥήμασι τὰ Ἀνώμαλα, ἅπερ τῆς κοινῆς
κλίσεως ὁμοκλίπτουσιν, ἢ κατὰ τὸ Γένος, ἢ
κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἢ κατὰ τὰς πτώσεις, ἢ καὶ
τὴν κλίσιν.

Ἑτερόκληται καὶ γένος.

α'. Τὰ ἐν τῇ εὐκλείᾳ ἀρσενικά, καὶ ἐν τῇ πληθυντι-
κῇ ὑδέτερα. ὁ ἐρετμός, τὰ ἐρετμά. ζυγός, τὰ
ζυγά. ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

β'. Τὰ ἐν τῇ εὐκλείᾳ ἀρσενικά, ἐν δὲ τῇ πλη-
θυντικῇ ἀρσενικά, καὶ ὑδέτερα. ὁ δεσμός, οἱ
δεσμοί, καὶ τὰ δεσμά. ὁ κύκλος, οἱ κύκλοι,
καὶ τὰ κύκλα. ὁ δίφρος. ὁ λύχνος. ὁ μα-
χλός. ὁ μηρός. ὁ νῶτος. ὁ τράχηλος. ὁ χα-
λινός. καὶ ἕτερα.

γ'. Τὰ ἐν τῇ εὐκλείᾳ θηλυκὰ, καὶ ἐν τῇ Δουλικῇ
ἀρσενικά Ἀγτικῶς. ἡ γυνή, τὴν γυναικαί. ἡ

πόλις, πὺ πόλιε. ἡ χεὶρ, πὺ χεῖρε. πὺ ὁδὸς
πὺ τέχνη. καὶ ἔπερα πλεῖστα.

δ'. Τὰ ἐν τῷ ἐνίκῳ θήλυκα, ἐν δὲ πὺ πληθυν-
τικῷ θήλυκα, καὶ ἑδέπερα. ἡ κέλοῦθας. αἱ κέ-
λοῦθοι, καὶ τὰ κέλοῦθα.

ε'. Τὰ ἐν τῷ ἐνίκῳ ἑδέπερα, ἐν δὲ τῷ πληθυν-
τικῷ ἑδέπερα, καὶ ἄρσενικά. τὸ σάδιον, τὰ σά-
δια, καὶ οἱ σάδιοι.

ς'. Ποικίλλασσι τινὰ ὀνόματι τὸ γένος αὐτῶν ἐν τῷ
αὐτῷ ἀειθμῷ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ πτώσει.

Ἡ' ἔξ τῶν σημασιῶν, οἶον, ὁ ἵππος, τὸ ἄρσεν
κτιῶς, ἡ ἵππος, τὸ θῆλυ, καὶ τὸ ἵππικόν ταγ-
μα. ὁ λίθος, ἡ ἀπλῶς πέτρα. ἡ λίθος, ἡ
πέτρα ἡ πολυτίμος.

Ἡ' ἔξ τῶν ἁλεκτον. οἶον, ὁ θόλος κοινῶς, καὶ
ἡ θόλος Ἀττικῶς. ὁ κίων κοινῶς, καὶ ἡ κίων
Ἰωνικῶς.

Ε' τι δὲ τὰ Ἀμφίβολα. ὁ σκοπός, καὶ τὸ σκοπός.
ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος. ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον.

Ἐπερόκλιτα καὶ Ἀειθμόν.

α'. Τὰ ἐνίκον μὲν Ἀριθμόν ἔχοντα, πληθυντι-
κὸν δὲ ἔ. οἶον, πάντα τὰ Κύεα ὀνόματα.
Ρῶμη. Πλάτων. Κερκύρα. ἔτι δὲ ταῦτα. ὁ
ἀήρ. ἡ ἄλς. ἡ γῆ. τὸ πῦρ. τὸ ἔλαιον. καί-
περ εὔρηται τῷ Διοδώρῳ, τῷ ἡρώων, καὶ
παρ

παρ' Αἰχύλῳ, ταῖς γαῖς. καὶ ὧδ' ἑνοφῶντι,
τῷ πλήθει τῷ πυρῶν γενέσκοντες.

β'. Τὰ πληθυντικὸν μὲν ἔχοντα, εἰκὸν δὲ ἔ-
οιον τινὰ τῷ πόλειαν. Ἀθῶναι, τὰ Μίγαρά.
ἔτι δέ τινα ἐορτῶν, τὰ Κρόνια, Διονύσια, Ὀ-
λύμπια.

Εἰσὶν οὖν καὶ πτώσεις.

α'. Τὰ ἀκλιτα ὀνόματα, εἶον τὰ τῷ γραμματικῶν.
τὸ ἄλφα, βῆτα. καὶ.

Οἱ ἀειθμοὶ ὑπὸ τῷ πρότε μέχρι τῷ ἑκαπέν.

Τὰ Εἰσβατικά. Νῶς. Δανίηλ. Δαβίδ. Ἀβραάμ.

Ἔτι δὲ ταῦτα. τὸ βρέτας. δέμας. σέβας. δέπας.
ὄναρ. χρεών.

β'. Τὰ μίαν μόνῳ ἔχοντα πτώσιν. ὡς ταῦ, ἴσως
ὑπὸ τῷ, ἐπὶς.

γ'. Τὰ δύο μόνας. ἀμφω, ἀμφοῖν.

δ'. Τὰ τρεῖς μόνας. ἀλλήλων. ἀλλήλοις, αἰς. ἀλ-
λήλας, ας, ἀλλήλα.

ε'. Τὰ πλείους ἔχοντα πτώσεις, πλὴν τῆς εἰκῆς
ὀνομαστικῆς. τῷ ἄρῳ, τῷ ἄρῳ, τὸν ἄρῳ. οἱ
ἄρνες. τὸς ἄρνας. εὐρηται δὲ, ὁ ἄρῳ, ὀνομας.
καὶ, ἄρῳ, ἄρῳ.

Εἰσὶν οὖν καὶ κλίσεις.

Η' γυνή. τῆς γυναικός. τῇ γυναικί. τῷ γυναι-
κά. ὡς γυνή.

Α' γυναικες. τῷ γυναικῶν. ταῖς γυναιξί. πᾶς
γυναικάς.

Η' ἀλκή. τῆς ἀλκῆς. τῇ ἀλκί.

Τὸ ὕδωρ, τῷ ὕδατος. τὸ ὄναρ, τῷ ὀνείρατος. ὁ κύων, τῷ κυνός, ἔχι, κύονος.

Ο' γέλως. τῷ γέλωτος, καὶ γέλω. ὁ Μίνως. τῷ Μίνωος, καὶ Μίνω.

Ο' νῆς. τῷ νῆ, καὶ νοός. οἱ νοῖ, καὶ νόες.

Ο' Μαῦσις. τῷ Μαῦσῃ, καὶ Μαῦσέως.

Ο' Ζῶς, τῷ διός, καὶ Ζωός. τῷ διί. τὸν δία. ὦ Ζεῦ.

Ἔτι τὰ εἰς μηδεμίαν κλίσιν ἀνήκοντα. εἶον.

Ο' Γησῆς. τῷ Γησῆ. τῷ Γησῆ. τὸν Γησῆν. ὦ Γησῆ.

Ο' Διονῦς. τῷ Διονῦ. τῷ Διονῦ. τὸν Διονῦν. ὦ Διονῦ.

Προσέτι τὰ δύο ταῦτα ὀπιδετικά.

Ο' πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ.

Τῷ πολλῷ, τῆς πολλῆς.

Τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ.

Τὸν πολὺν, τῷ πολλῷ, τὸ πολὺ.

Οἱ πολλοί, αἱ πολλαί, τὰ πολλά.

Ο' μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.

Τῷ μεγάλῳ, τῆς μεγάλης.

Τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ.

Τὸν μέγαν. τῷ μεγάλῳ. τὸ μέγα.

Οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα.

Προσεδέσθω τέτοις, καὶ τὲ συγκοπῶν πάχοντα. ὁ πατήρ. ἡ μήτηρ. ὁ ἀνὴρ. ἡ θυγάτηρ. ἡ γαστήρ. τῷ πατέρος, καὶ πατρός. τῷ πατέρι, καὶ πατρί. τὸν πατέρα. τῷ μητέρα. ἀπὸ δὲ τῷ ἀνὴρ, τὸν

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

65

αἰδρα . ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς ἀσι . παῖ-
σι . γαστήρ δέ, γαστήρσι .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν Ἐπιθέτων Ὀνομάτων .

Κ Ἀπὸ μὲν πλὴν φωνικῶν θεωρούμενον τὸ ὄνομα ,
διαμερίζεται εἰς Πρωτότυπον , τὸ μὴ εἶναι ἑτέρω
γενόμενον . οἷον , ἀνὴρ . καὶ Παράγωγον , τὸ πα-
ραγόμενον εἶναι ἑτέρω . οἷον , αὐδρεῖος .

Κατὰ δὲ πλὴν σημασίαν διαμερίζεται εἰς ὀυσιαστικόν ,
καὶ ἐπίθετον .

Ὀυσιαστικὸν ὅστις τὸ ὀυσίας ὅν δηλωτικόν , καὶ ἡ με-
ταξὺ κλινομένη . οἷον , ὁ λίθος . ἡ γέφυρα .
τὸ ξύλον . ἡ διχρῶς . οἷον , ὁ καὶ ἡ αὐθρῶπος .
ὁ καὶ ἡ βῆς .

Τέταρτον μὲν ὅστις Ἀφροισικόν , ἢ Πειληπτικόν .
οἷον , δήμος . στρατός . γερουσία . τὸ δὲ Πειεκτι-
κόν . οἷον , Δαρνάν . Ἀμπελών . Παρθενών .

Καὶ πάλιν , τὸ μὲν ἐστὶ Κύειον , τὸ σημαῖνον ὀυσίας
ἰδίαν , καὶ μερικὴν . οἷον , Φίλιππος . Πλάτων .
Ζάκχως . Βυζάντιον . τὸ δὲ Προσηγορικόν ,
τὸ σημαῖνον ὀυσίας κοινῇ . οἷον , αὐθρῶπος .
ζῶον . πόλις . ἐδός .

Ἐπίθετόν ὅστις τὸ ξιφῶς κλινομένη , καὶ μὴ
ὀυσιαστικὸν Ὀνόματος λεγόμενον , ἡ ἐμφανῶς ,
οἷον , σοφὸς ἀνὴρ . ἡλικίᾳς στρατιώτης . ἡ ὑπο
Gram. Katif.

Ε

102.

τοχυρώς. οἶον, τὴν δεξιὰν, ἤσαν χεῖρα. οἱ
 ξιταῖοι κατεχόμενοι, ὕειον μὴ ἐδιέτωσαν. ἤπερ
 ξιταῖον πυρετῶν, καὶ ὕειον κρέας.

Διαιρεῖται τὸ Ἐπίθετον εἰς

Τοπικόν.	οἶον	πεδινός.	ὄρεινός.
Χρονικόν.		χθεσινός.	σημερινός.
Ενεργητικόν.		καυστικός.	θελητικός.
Παθητικόν.		ποικτός.	ἀκυστός.
Τακτικόν.		πρωτός.	δύτερος.
Μεταστασιατικόν.		λίθινος.	ξύλινος.
Αἰσθητικόν.		ὄσος. οἶος.	ἡλίκος.
Αἰτιαποδοτικόν.		τόσος. ποῖστος.	πηλικῆτος.
Ἐπιμειζόμενον.		ὅπερ λέγεται περὶ αὐτῶν. εἰς ἑκ	
δύο, τρίτος.		δύο καὶ ὅσα, ἑκάστος. εἰς ἑκ	
πολλῶν, ἕτερος.		πολλοὶ καὶ ὅσα, ἑκάστος.	

Ἐπίθετα ἔχοντα τρία Ἀρθρα, καὶ
 ἄλλας κατελήξεις.

ος, η, ον.	ὁ σοφός, ἡ σοφὴ, τὸ σοφόν. Ἐξαιρέτω
	ται τὰ εἰσρος, καὶ ος, καθαρόν. ταῦ
	τα γὰρ ποιεῖσι τὸ θηλυκὸν εἰς α.
ος, α, ον.	ὁ ἀνδρὴς, ἡ ἀνδρὰ, τὸ ἀνδρῆν.
	ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον.
	ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον.
	ὁ βέβαιος, ἡ βεβαία, τὸ βέβαιον.
	ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον. Ἐξαιρεῖται
	ὁ γο

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ. 67

ὄγδοος, ὄγδοη. ἀπλός, ἀπλόη. καὶ
διπλός, τριπλός; καὶ.

ας, αῖνα, αν. ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν.

ας, ασα, αν. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ παῦ.

ὁ τύψας, ἡ τίψασα, τὸ τύψαν.

εις, εἰσα, εν. ὁ δαφνίης, ἡ δαφνήσασα, τὸ δαφνῆεν.

εις, εἰσα, εν. ὁ τυφθεῖς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθεῖν.

υς, εἰα, υ. ὁ βαθύς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθύ.

ὁ ἡμίςυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἡμισυ.

Εἰς τὰς ἔχοντα τέττα Αῖθρα, καὶ
δύο καταλήξεις.

ος, ον. ὁ καὶ ἡ εὐδοξος, τὸ εὐδοξον.

ως, ων. ὁ καὶ ἡ ἱλαός, τὸ ἱλεων.

ας, αν. ὁ καὶ ἡ πολύτλας, τὸ πολύτλαν.

ις, ι. ὁ καὶ ἡ ἀχαρις, τὸ ἀχαρι.

ιω, εν. ὁ καὶ ἡ ἀρσιω, τὸ ἀρσεν.

υς, υ. ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, τὸ πολύδακρυ.

ως, εν. ὁ καὶ ἡ ἀπας, τὸ ἀπαν.

ων, ον. ὁ καὶ ἡ ἀχήμεν, τὸ ἀχήμεν.

ης, ες. ὁ καὶ ἡ ἀδονής, τὸ ἀδονές.

αρ, αἰρα. ὁ καὶ τὸ μάκαρ, ἡ μάκαιρα.

Εἰς τὰς ἔχοντα τέττα Αῖθρα, καὶ
μίας καταλήξιν.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δάκτιν, πλατύρριν, ἔμφλεξ,
ἀπερ ὁμοῦς ἐν τῇ αἰτιατικῇ ἔχουσι δύο
καταλήξεις. πὺν καὶ τὴν δάκτινα, καὶ
τὸ δάκτιν.

68 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Υποσημείωσις. ὅτι πῶς γίνονται θηλυκά
ἀπὸ Ἀρσενικῶν Οὐσιαστικῶν.

Τὰ μὲν εἰς κς, ὠσιαστικά Ἀρσενικά χηματίζουσι
θηλυκά.

α. εἰς ις. ὁ προφήτης, ἡ προφήτις. ὁ προ-
γάτης, ἡ προσάτις.
ὁ προχοίτης, ἡ προχοίτις. ὁ σκυ-
θης, ἡ σκυθίς.

β. εἰς ςια. ὁ ψάλτης, ἡ ψάλτρια. ὁ ποιητής,
ἡ ποιήτρια.

γ. εἰς ςις. ὁ αὐλητής, ἡ αὐλιτεῖς, καὶ αὐλήτρια,

δ. εἰς οйна. ὁ δεσπότης, ἡ δεσποίνα, καὶ ἡ δεσπότης.

ε. εἰς αйна. ὁ ἰχθυοπάλης, ἡ ἰχθυοπάλαινα.

Τὰ δὲ εἰς ος, ποιῶσι θηλυκά.

α. εἰς αйна. ὁ λύκος, ἡ λύκαινα.

β. εἰς α. ὁ θεός, ἡ θεά, καὶ θεάινα, καὶ ἡ
θεός Ἀττικῶς.

γ. εἰς ας, καὶ ις. ὁ ἀμνός, ἡ ἀμνάς, καὶ ἀμνίς.

Τὰ εἰς ων, ποιῶσι θηλυκά εἰς αйна. τέκτων, τέ-
κταινα. λέων, λέαινα. θεράπων, θεράπεινα,
καὶ θεραπαινίς.

Τὰ εἰς ξ, ψ, σ, ποιῶσι θηλυκά εἰς αςα.

ὁ ἀνάξ, ἡ ἀνάσα. ὁ φάψ, ἡ φάσα. ὁ κρῆς,
ἡ κρήσα.

ὁ λίβυς, ἡ λίβυσα. ὁ φοίνιξ, ἡ φοίνισα.

ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα, καὶ βασιλῆς, καὶ βα-
σίλεια. ὁ ἱερεὺς δέ, ἡ ἱέρεια.

ΚΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ Ἀριθμητικῶν Ὀνομάτων.

Τὼν Ἀριθμητικῶν, τὰ μὲν λέγονται Ἀπολελυμένα, ὅσα τὸν ἀριθμὸν δηλῶσιν ἀπλῶς. οἷον, εἰς, δύο, τρεῖς, ἑκατόν. τὰ δὲ Τακτικά, ὅσα δηλῶσιν ἀριθμὸν μὴ τάξεως. οἷον, ὑπάρων, δεύτερος, τρίτος, ἑκατοστός.

Ἀπολελυμένα.

Ἐνικῶς. Εἰς, μία, εἴ. Δυϊκῶς. τὼ, καὶ τὰ δύο. εἰς, μιᾶς, εἰς. τῶν δυοῖν, καὶ ταῖν δυῶν Ἀττικῶς.

οἷ, μιᾶ, εἴ. καὶ πληθυντικῶς. οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο.

εἷα, μία, εἷ. ἦν δύο, καὶ δυῶν. τοῖς, καὶ ταῖς δύο, καὶ δυσί. τὰς, καὶ τὰς, καὶ τὰ δύο.

Ὡσαύτως, ἑδεῖς, ἑδεμία, ἑδεν, καὶ ἑδεν. μηδεῖς, μηδεμία, μηδεν, καὶ μηδεν.

Οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. ἦν τριῶν. τοῖς, καὶ ταῖς τρισί. τὰς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

Οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ Ἀττ. τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα. ἦν τεττάρων. τοῖς, καὶ ταῖς τέτταρσι. τὰς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

70 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀπὸ δὲ τῆς πρῆς μέχρι τῆς ἑκατὸν πάντες οἱ ἀριθμοὶ εἰσὶν ἀπλοῖ . πρῆς, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, εἴδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, καὶ τρισκαίδεκα, πεντεκαίδεκα, ἑκκαίδεκα, εἴκοσι, εἴς καὶ εἴκοσι, εἴκοσιδύο, εἴκοσιτρεῖς, τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πενήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐννεήκοντα, ἑκατὸν .

Οἱ δεκάσιοι, αἱ δεκάσαι, τὰ δεκάσια . τετρακάσιοι, πεντακάσιοι, ἑξακάσιοι, ἑπτακάσιοι, ὀκτακάσιοι, ἐννεακάσιοι .

Χίλιοι, χίλια, χίλια . διχίλιοι, τριχίλιοι, τετρακίχλιοι, πεντακίχλιοι, ἑξακίχλιοι, ἑπτακίχλιοι, ὀκτακίχλιοι, ἐννεακίχλιοι .

Μύριοι, ἥτοι δέκα χιλιάδες . δισμύριοι, εἴκοσι χιλιάδες . τρισμύριοι, καὶ .

Τακτικά .

Πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὀγδὸς, ἐννατος, δέκατος . ἐνδέκατος, δωδέκατος, τρισκαδέκατος, τεσσαρέσκαδέκατος . εἰκοσὸς, εἰκοσὸς πρῶτος, εἰκοσὸς δεύτερος . τριακοσὸς . τεσσαρακοσὸς . πενήκοσος . ἑξήκοσος . ἑκατοσὸς . δεκακοσιοσὸς . τριακοσιοσὸς . χιλιοσὸς . διχιλιοσὸς . μυριοσὸς, καὶ .

Γίνονται προσέτι, Ἀριθμητικὰ χρονικά . δέκατος, τριταῖος, τεταρταῖος, δεκαταῖος, εἰκοσαῖος .

Εἴτι

Εἴ τι Ἀγαλογικά. διπλῆς, καὶ διπλάσιος. τρι-
πλῆς, καὶ τριπλάσιος.

Καὶ Οὐσιαστικά διπλικά. μονάς, δικάς, τριάς,
τετράς, πεντάς, δεκάς, καὶ.

Εὐρίται καὶ εἰς υς. ἡ τετρακτὺς, αὐτὴ ἡ τετράς.

Ομοίως καὶ Ἐπιρρήματικά. ἅπαξ. δὶς. τρίς.
τετράκις. δεκάκις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ Συγκριτικῶν, καὶ Ὑπερθετικῶν.

Τῶν Παραγῶγων Ονομάτων τὰ εἶδη ἑπτά.
Συγκριτικόν. Ὑπερθετικόν. Πατρωνυμικόν.
Υποκοριστικόν. Κτητικόν. Παράνυμον. καὶ Ρη-
ματικόν.

Συγκριτικὸν ὄνομα ἐστὶ, δι' ἧς σύγκρισις γίνεται
πρὸς ὁμοφυῆ. οἷον, Δημοδοκίης σοφώτερος Αἰ-
χίνα. ἢ πρὸς ἑτεροφυῆ. οἷον, Ἀχιλλεύς ἰχυ-
ρώτερος Λεόντων.

Ὑπερθετικὸν ἔστι, δι' ἧς ὑπέρθεσις γίνεται πρὸς ὁμο-
φυῆ μόνον. οἷον, Σολομὼν σοφώτατος ἀνθρώπων.

Παράγονται τὰ Συγκριτικά, καὶ Ὑπερθετικά ἐξ
Ονομάτων τριγενῶς κλίνομένων, καὶ τὸ μᾶλ-
λον, καὶ ἥττον δεχομένων. ὅθεν καὶ γίνονται
Συγκριτικά ὑπὸ τῶ, Ἀθάνατος, ἀφθαρτος,
ἄκτιστος. καὶ ὑπὸ τῷ, κτιστός, θνητός, δει-
νός.

λος . τὰ τοιαῦτα ὅν τινὶ τῷ μᾶλλον , καὶ ἥττον
ἐπίτασιν ἐκ ἀναδέχονται , ὁμοίως μὴτε ὑπὲρ τῷ
Ἀειδιμητικῶν . τὰ δὲ , πρῶτος , πρῶτιστος ,
δύτατος , τρίτατος , πάντα εἰσι τοῖς διητικοῖς ,
πρῶτος , δεύτερος , τρίτος .

Σχηματίζονται τὰ Συγκριτικά , καὶ Ὑπερδιητικά
διτπῶς . Ὁμαλῶς , εἰς περος , καὶ πατος . καὶ Ἀνω-
μάλως , εἰς ὦν , καὶ σος .

Συγκριτικά , καὶ Ὑπερδιητικά Ὁμαλά .

α'. Τὰ εἰς ος , διητικά σχηματίζουσι τὸ Συγκριτικὸν
μὴ εἰς περος , τὸ Ὑπερδιητικὸν δὲ εἰς πατος , ὑπερ-
βολῇ τῷ ς . πρῶτος , πρῶτερος , πρῶτατος .
λοκὸς , λοκότερος , λοκότατος . καὶ ἡ πα-
ραλήγουσα τῷ διητικῷ βραχεῖα τυγχάνει , τρέ-
πεται τὸ ο , εἰς ὦ . σοφός , σοφότερος , σοφώ-
τατος . ἅγιος , ἁγιώτερος , ἁγιώτατος .

β'. Τὰ εἰς ὦν , διητικά προσιδέουσι τῇ ὑδετέρᾳ
Ὀνομαστικῇ , ἑσέρος , ἑσατος . ὃ καὶ ἡ δ'δαίμων ,
καὶ τὸ δ'δαῖμον . δ'δαιμονέσσερος , δ'δαιμονέσατος .
ὃ καὶ ἡ σῶφρων , καὶ τὸ σῶφρον . σωφρονέσσερος ,
σωφρονέσατος .

γ'. Τὰ εἰς υς , καὶ αρ , προσλαμβάνουσιν ἀπλῶς ,
περος , καὶ πατος .

εὐνός , εὐνότερος , εὐνέσατος .

μάκαρ , μακάρερος , μακάριτατος .

δ'. Τὰ εἰς ας , ης , καὶ υς , προσιδέουσι περος , καὶ
πατος τῇ ὑδετέρᾳ Ὀνομαστικῇ .

μέλας. τὸ μέλαν. μελαῦτερος, μελαῦτατος.
 σαφής. τὸ σαφές. σαφέστερος, σαφέστατος.
 βαρὺς. τὸ βαρὺ. βαρύτερος, βαρύτερος.

Συγκριτικά, καὶ Ὑπερθετικά Ἀνώμαλα.

Αὔρατος, ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωΐων, βελτίων
 αἰσος, κράτιστος, βέλτιστος, λῶσος.

κακός. κακίων, χείρων. κάκιστος, χείριστος.

μέγας. μείζων. μέγιστος.

μικρός. ἐλάττων, ἥττων, μείων, ἐλάχιστος. ὅτε
 ἔτι πάλιν σχηματίζεται ἐλαχιστότερος, καὶ
 ἐλαχιστότατος.

καλός. καλλίων, κάλλιστος.

πολύς. πλείων, πλείστος.

ῥάδιος. ῥάων, ῥᾶστος.

α. Σχηματίζονται τινὰ καὶ ὁμαλῶς, καὶ ἀνω-
 μάλως.

Γλυκύς. γλυκύτερος, καὶ γλυκίων. γλυκύτατος,
 καὶ γλυκίστος.

ἡδύς. ἡδύτερος, καὶ ἡδίων. ἡδύτατος, καὶ ἡδίστος.

αἰχρὺς. αἰχρύτερος, καὶ αἰχρίων. αἰχρότατος, καὶ
 αἰχρίστος.

ἐχθρὸς. ἐχθρότερος, καὶ ἐχθρίων, ἐχθρίστος.

παλαιός. παλαιότερος, παλαιότατος.

γεραιός. γεραιότερος, γεραιότατος.

β. Ἀπὸ τῆς εἰς ος, γίνεται Ἀττ. ἔσερος. ἔσατος.
 αἵτερος, αἵτατος.
 ἔσερος, ἔσατος.
 αἵμερος

ἄσμερος, ἀσμενέστερος, ἀσμενίστατος.
 ἴδιος, ἰδιαιτέρος, ἰδιαιτάτος.
 ὀλίγος. ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος, καὶ ὀλίγιστος.
 γ. Πολλὰς γίνονται Συγκριτικὰ, καὶ Ὑπερ-
 βητικὰ

Α' πὸ Οὐσιαστικῶ Ὀνόματος.

Τὸ κέρδος. κερδίων, κέρδισος.
 ὁ βασιλεύς. βασιλεύτερος, βασιλεύτατος.
 κλέπτης, κλεπτίστατος. ὕψος, ὕψιστος. κυδός,
 κύδιστος.
 ὑβρισις, ὑβριστότερος παρὰ Ἑστ. ἀντὶ ὑβρισ-
 τώτερος.

Α' πὸ Ἀντωνυμίας.

αὐτός, αὐτότατος. ἐμός, ἐμώτατος.

Α' πὸ Ρήματος.

φέρω. φέρτερος, φέρτατος.

Α' πὸ Μετοχῆς.

ἐρρώμην. ἐρρώμηνέστερος, ἐρρώμηνίστατος.

Α' πὸ Προθέσεως.

ὑπέρ. ὑπέρτερος. ὑπέρτατος. ὑπό. ὑπότερος,
 ὑπότατος.

Α' πὸ Ἐπὶρρήματος.

ἄνω. ἀνώτερος, ἀνώτατος. κάτω. κατώτερος, κα-
 τώτατος.

μάλα. μᾶλλον, μάλιστα. πέρα. περαιτέρω,
 περαιύτατα.

πορρώ. πορρώτερος, πορρώτατα.

Συμειώσῃ ἐνθάδε, ὃ καὶ ἐν τῷ ζ'. Κεφ. εἶπο-
 μου. ὅτι τῷ Συγκριτικῶν Ἀνωμάτων Ἀττι-
 κῶς συναρρεῖται τὸ μὴ ὄνα, εἰς ω. τὸ δὲ ὄνες,
 καὶ ὄνας, εἰς ως. μείζονα, μείζω. μείζονες,
 καὶ μείζονας, μείζως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ Πατρωνυμικῆ, καὶ Τ'ποκοριστικῆς.

ΠΑτρωνυμικὴν ὄβρι τὸ ὑπὸ Κυρίων Ὄνομάτων
 ἀδελφόμενον, ὑπὸ Πατρὸς διηλαδὴ. οἷον
 Πηλεΐδης, ὃ Ἀχιλλεύς υἱὸς τῷ Πηλέως. ἢ ὑπὸ
 πάππης. οἷον Αἰαντίδης, ὃ αὐτὸς Ἀχιλλεύς ἐγ-
 γονος τῷ Αἰάκῃ. ἢ καὶ ὑπὸ μητρὸς. οἷον Λη-
 τοίδης, ὃ Ἡρακλῆς υἱὸς τῆς Λητῆς.

Τῷ Ἀρσενικῷ Πατρωνυμικῇ αἰ καταλήξεις δύο.
 δης κοινῶς. οἷον Πηλεΐδης. καὶ ὡν Γυνικῶς, οἷον
 Πηλείων.

Αἱ ἀδελφίξεις τῷ αὐτῷ πέραςες. ι. α. ει, οι.
 ἢ ὅταν ἡ γυνικὴ τῷ Ὄνοματος, ἐξ ἧς ἀδελφά-
 γεται, λήγῃ εἰς ος, ἢ ως, ἢ ε, τῆς τρίτης τῷ
 ἰσοσυλλάβων, μὴ ὄντος ἰῶται ἀπὸ τῷ ε. Ἀγα-
 μέμνονος, Ἀγαμέμνονίδης. Δημοδεύης, Δη-
 μοδευίδης. Πειάμης, Πειαμίδης.

α. Ὅταν τὸ Πατρωνυμικὸν ἀδελφάγεται ἐξ ὀνό-
 ματος τῆς πρώτης τῷ ἰσοσυλλάβων. Αἰνείας,
 Αἰ-

Αἰνεΐδης . Ἰππότης , Ἰπποτάδης . ἡ τῆς ἑίτης ,
 ὄντος ἰῶτα πρὸ τῶ ος . Γέλιος , Γελαΐδης .
 ει , ἡ ει . ὅταν ἡ χυικὴ τῶ Πρωτοτύπῳ ᾤξω-
 λήγῃ εἰς ε . τῶ Πηλέως . Πηλεΐδης , Πηλείδης .
 καὶ Γων . Πηληϊάδης , ὑπὸ τῶ Πηλῆος .
 οι , ἡ οἱ . ὅταν ἡ χυικὴ τῶ Πρωτοτύπῳ ᾤξωλή-
 γῃ εἰς ο . Πανθός . πανθοΐδης , πανθοΐδης . τῆς
 λιπόος . λιποΐδης .

Σημείωσαι , ὅτι τῷ Οἰομάτῳ τῆς πρώτης τῷ
 Ἰσοσυλλάβῳ μακρᾷ ᾤξωληγόντων , τὸ Πα-
 τρωνυμικὸν γίνεται εἰς ιάδης . λαέρτης , λαερ-
 τιάδης .

Αἱ καταλήξεις τῶ Θηλυκῆ Πατρωνυμικῆ εἰσὶ ,
 δύο κοιναί , ας , καὶ ἰς . καὶ δύο Αἰολικαί , ὦνη ,
 καὶ ἰνη .

Ὅτε τὸ Πατρωνυμικὸν Ἀρσενικὸν ᾤξωλήγῃ εἰς
 α , τότε ὑποβολῇ τῶ δι , λήγῃ τὸ Θηλυκὸν
 εἰς ας , κοινῶς , καὶ ὦνη Αἰολικῶς . Γελαΐδης ,
 Γελαῖς , Γελιῶνη . Γκαεΐδης , Γκαεῖς , Γκα-
 ειῶνη .

Ὅτε τὸ Ἀρσενικὸν ᾤξωλήγῃ εἰς ι , τὸ Θηλυκὸν
 ὑποβολῇ τῶ δι , λήγῃ εἰς ἰς , κοινῶς , καὶ ἰνη ,
 Αἰολικῶς . Πειαμίδης , Πειαμῖς , Πειαμίνη .
 Αἰδρασίδης , Αἰδρασίς , Αἰδρασίνη .

Υἱοποιεῖσιν ὅτι τὸ ὑπὸ Κυρίων , καὶ Προση-
 γοεικῶν Οἰομάτων ᾤξωλήγῃ , καὶ μείω-
 σίν τινα τῶ Πρωτοτύπῳ δηλῶν ἀπὸ συγκεῖστος .

λέγεται Ὑποκοριστικόν, ὅτι δι' αὐτῆς ὑποκορίζομεθα, ἥτοι θωπύομεν.

Λήγῃσι τὰ Ἀρσενικά εἰς

ας. Μίωας, ὑπὸ τῷ, Μίωόδωρος.

αξ. ῥέδαξ, ὑπὸ τῷ, Ρ'όδιος.

ίων. μωρίων, μωρός.

σκος. αὐθραπίσκος, αὐθραπος.

ίλος. ναυτίλος, ναύτης.

ύς. Διονύς, Διονύσιος.

Λήγῃσι τὰ Θηλυκά εἰς

ις. κριῖς, ὑπὸ τῷ, κριῖν.

σκη. παιδίσκη, ἡ παῖς.

χνη. πολίχνη, πόλις.

Λήγῃσι τὰ Οὐδέτερα εἰς

ιον. γερόντιον, ὑπὸ τῷ, γέρων.

αιον. γυῖαιον, γυνή.

εἶον. ἀγγεῖον, ἄγγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ Κτητικῶν, Παρωνύμων, καὶ Ρ'ηματικῶν.

Κτητικὸν λέγεται τὸ ὑπὸ Κυρίων, καὶ Προσηγορικῶν ὀνομάτων ἀναγόμενον, καὶ κτῆσιν ὡς τὰ πολλὰ σημαῖον. ἔ τύποι πολλοί. ικος, μεσικός. ακος, κυριακός. υκος, θηλυκός. ινος, αὐθράπινος. ιως, χαρμόσιμος.

ιος . λόγιος . χρύσεος . χρύσειος . βίαιος . πα-
τρῶος . απογνώδης . χερσείος . αἰθιρῶος . κάρ-
πιμος .

Τύποις ἀδελφείσια καὶ τὰ ἔθνη , τὰ τὸ ἔθνος ,
ἢ τὴν Πατρίδα δηλοῦνται . Κερκυραῖος . Γερ-
μαῖος . Ἰταλιώτης . Σπαρτιάτης . Ἀλεξανδρούς .
Δήλιος .

ΠΑΡΑΪΝΟΜΕΝΟΝ λέγεται τὸ ἐξ ἑτέρου ὀνόματος χη-
ματιζόμενον . τύποι δὲ τέτα . αὐτῶν . προη-
γεμένης βραχείας . ἅγιος . ἀγιοσυνή .
εὐσυνή . προηγμένης μακράς . δικαιοσυνή . ἀφρο-
συνή .

ία , εἰα , οἰα . κακία . βασιλεία . εὐγένεια . εὐ-
νοια . καὶ ἄλλοι ποικίλοι . οἰκίτης . θάυματίας .
ἀνθρωπότης . ἐλαιών . ἐμπόριον . καὶ .

ΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ὄνομα ὅστις τὸ ὑπὸ Ρήματος χημα-
τιζόμενον . χηματίζονται δὲ , ὑπὸ μὲν τῇ
Μίσει Παρακειμένη μόνον ὀσιαστικά , ἐκβολὴ τῆς
αὐξήσεως , καὶ μεταβολῇ τῇ α , εἰς
ος . λέλογα , λόγος .
ός . τέτομα , τομός .
ή . ἔτολα , σολή .

Ἀπὸ δὲ τῆς τριῶν προσώπων εἰκῶν τῇ Παρά-
κειμένῃ Παθητικῇ , γίνονται ὀσιαστικά , καὶ
ἐπιθετὰ ἐκβολὴ τῆς αὐξήσεως , καὶ μεταβο-
λῇ τῇ αι , εἰς τὰς τύπους . εἰσὶ δὲ τύποι τῆς
Ρηματικῶν .

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

79

Α'πὸ τῷ Πρώτῳ Προσώπῳ.

αο.	ποιῶμαι.	τὸ ποῖναι.
ος.	κεχώρισμαι.	ὁ χωρισμός.
ων.	νειόημαι.	ὁ καὶ ἡ ἰοήμων.
η.	μύνημαι.	ἡ μνήμη.
ωνή.	πέπλησμαι.	ἡ πλησμονή.

Α'πὸ τῷ Δεύτερῳ Προσώπῳ.

ος.	πεποιήσαι.	ἡ ποιήσις.
	λέλεξαι.	ἡ λέξις.
α.	ἐργασαι.	ἡ ἐργασία.
ον.	γεγύμνασαι.	τὸ γυμνάσιον.

Α'πὸ τῷ Τρίτῳ Προσώπῳ.

ός.	κέχρισαι.	χριστός, ἡ, όν.
ής.	πεποιήται.	ὁ ποιητής.
ος.	κυβερνήται.	ἡ κυβερνήτις.
ωρ.	πέπρακται.	ὁ πωράκτωρ.
ηρ.	κεχάραται.	ὁ χαρακτήρ.
ηριον.	πέποται.	τὸ ποτήριον.
ρον.	δεδίδανται.	τὸ δίδασκον.
ικός.	κέκειται.	κεκτικός, ἡ, όν.
έος.	γέγραπται.	γραπτός, α, ον.

Οὗτοι καὶ τὰ ὑπερρήματα θέσεως. γραπτόν.
λεκτόν.

Σησημειώσω τὸ, σωτήρ, καὶ σώτειρα, ἐκβολὴ τῷ σ,
ὑπὸ τῷ σέσσωται. καὶ, Ὁρχήσρα, ὑπὸ τῷ ὠρ-
χεται, αποδείξει τῷ σ.

ΚΕ.

Περί Ἀνωρυμίας.

Ανωρυμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, κατὰ τὰ ὀνόματος λαμβανόμενον. διαίρεται εἰς Πρωτότυπον, Κητικὸν, Δαιτικὸν, Ἀναρορικὸν, καὶ Ἀόριστον.

Ἀνωρυμία Πρωτότυπος.

Πρώτη Προσώπε. Ἐγώ. ἐμεῦ. ἐμοί. ἐμέ. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν, μεῦ, μοί, μέ.

νῶι, καὶ νώ. νῶϊν, καὶ νῶν. ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς.

Δευτέρη Προσώπε. Σὺ. σέ. σοί. σέ.

σφῶι, καὶ σφῶ. σφῶϊν, καὶ σφῶν.

ὕμεῖς. ὕμῶν. ὕμιν. ὕμας.

Τρίτη Προσώπε. Οἷ. εἶ. εἰ. εἷ.

σφῶι, καὶ σφέ. σφῶϊν, καὶ σφίν. σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Ἀπτικῶς προσέθεται ταῖς Ἀνωρυμίαις τὰ γε. ἔγωγε, ἔμεγε. σύγε. σᾶγε.

Ἀνωρυμία Κητικαὶ ὀκτώ, γινόμεναι.

ὑπὸ τῆς Πρωτοτύπων.

Ἐμὸς, ἡ, ὄν. σός. εἰός. νωίπερος. σφωίπερος. ἡμέπερος. ὕμέπερος. σφέπερος.

Α'.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

81

Ἀντωνυμίας Δεικνυκαὶ δύο.

Οὗτος, αὕτη, τῆτο. τέτε, ταύτης, τῆτε. τῆτο, ταύτη, τέπο. τῆτον, ταύτω, τῆτο. ὦ ἕπος, ὦ αὕτη, ὦ τῆτο.

τέπω, ταύτα, τέπω. τέποι, ταύται, τέποι. ἔτοι, αὐται, ταῦτα. τῶτων. τῶτοις, ταύταις. τῶτες, ταύτας, ταῦτα.

Ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο. ἐκεῖνος, ἐκεῖνης, ἐκεῖνος.

Οἱ Ἀττικοὶ προσιδέασιν, ὀξυλόμορον. ἔτοσί. τετρί. τετρί. τετονί. ἐκεῖνοσί. ταυτησί. ταυτῶν. τετρί, ἀντὶ τῆτο. καὶ ταυτὶ, ἀντὶ ταύτα.

Ἀντωνυμία Ἀναφορική μία.

Αὐτός, αὕτη, αὐτό. αὐτῶ, αὐτῆς, αὐτῶ. καὶ.

Ἰδιὸν δὲ τῆς Ἀναφορικῆς ἡ τριπρόσωπος σημασία.

Αὐτός γὰρ, ἀντὶ ἐγὼ, σὺ, ἐκεῖνος.

Ἐκ ταύτης, καὶ τῆς Πρωτοτύπων γίνονται

Ἀντωνυμίας συνῄθεται τρεῖς, Οἰονομαστικῆς ἀμοιρᾶσαι.

Ἐμαυτῶ, ἐμαυτῆς. ἐμαυτῶ, ἐμαυτῇ. ἐμαυτὸν, ἐμαυτῶ, ἐμαυτό.

Σαυτῶ, σαυτῆς. σαυτῶ, σαυτῇ. σαυτὸν, σαυτὴν. σαυτό. λέγεται καὶ σεαυτῶ, σεαυτῆς.

Ἐαυτῶ, ἑαυτῆς. ἑαυτῶ, ἑαυτῇ. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό.

λέγεται καὶ αὐτῶ, αὐτῆς, καὶ δασείας καὶ κρᾶσιν καὶ πληθυντικῶς.

Gram. Katif.

F

Ε'αυ-

Ἐαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτῆς, καὶ σφίσι αὐ-
τῆς. ἑαυτὸς, καὶ σφᾶς αὐτὸς.

Ἀπὸνομία Ἀόριστος, δι' ἧς ρητόν τινα, καὶ ἐγνωσ-
μῆον ἀνθρώπων σημαίνοντο, αὐτὸν μὴ ὀνομά-
ζοντες. τέθεικεν ὁ δεῖνα.
ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα. τὰ δεῖνα, καὶ τὰ
δεῖνος. τῷ δεῖνα, καὶ δεῖν. τὸν δεῖνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ Ῥήματος, καὶ τῶ Παρικομῶν αὐτῶ.

ΡῬῆμα ἔστι μέρος λόγου κλιτὸν, μὴ λεγόμενον
χρόνων, καὶ προτάων ἐνεργεῖαν, ἢ πάθος,
ἢ ἐξωτερὸν τι σημαῖνον. παρέπονται δὲ τῷ Ῥήματι
ὀκτώτινα. Εὐκλίσις. Διάθεσις. Εἶδος. ὁῦμα.
Ἀριθμός. Πρόσωπον. Χρόνος, καὶ Συζυγία.
α. Εὐκλίσις ἔστι τρόπος τις ἐνεργείας, ἢ πάθος
ἐκ τῶ ῤήματος σημαίνοντος. εἰσὶ δὲ εὐκλίσεις
πέντε.

α. Οἰσικὴ, ἔπω λεγομένη, ὅτι ἐν τοῖς ὀρισμοῖς
τῷ πραγμάτῳ ταύτῃ χρώμεθα, καὶ αὕτη μόνη
τῶν εὐκλίσεων ἀληθείας, ἢ ψεύδους τυγχάνει
δηλωτική.

β. Προσantikὴ, ὅτι θέλοντες προσάξαι, ταύτῃ
χρώμεθα, καὶ περὶ πρὸς μείζονας λεγομένη, δει-
σιν σημαίνει.

- γ'. Εὐκτική, ἀρχὴ, καὶ ὁπιδυμίαν δηλᾶσα.
- δ'. Ὑποτακτική, αἰείποτε ὑποτασσάμενῃ μορίοις τί-
σιν, ἑάν, ὅπως, ἵνα.
- ε'. Ἀπαρέμφατος, μήτε πρόσωπον, μήτε ἀριθμὸν
παρεμφαίνουσα.
- β'. Διαθέσεις τῷ Ῥήματος δύο. Προσωπικὸν, οἷον·
τύπτω, τύπτεις, τύπτει· καὶ Ἀπρόσωπον,
οἷον· δεῖ· χή· τὸ Προσωπικὸν δὲ διαίρεται εἰς
Εὐεργητικὸν, Παθητικὸν, Οὐδέτερον, Κοινὸν,
καὶ Ἀποθετικόν.
- γ'. Εἶδη τῷ Ῥήματος καθόλου δύο· Πρωτότυπον,
τὸ μὴ εἶναι ἐκ τῶν ῥήματος ἀφ' αὐτοῦ, οἷον· ἀρδᾶ·
καὶ Παραγωγήν, τὸ εἶναι ἐκ τῶν, οἷον· ἀρδᾶω.
- δ'. Σχήματα τρία· Ἀπλὸν, τὸ μὴ ἔχον πρὸ αὐ-
τῷ πρόθεσιν· ἀγῶ·
συνώθετον, τὸ ἔχον πρὸ αὐτῷ μίαν πρόθεσιν·
περιάγῶ·
παρασυώθετον, τὸ ἔχον πλείους προθέσεις· συμ-
περιάγῶ·
- ε'. Ἀριθμοὶ τρεῖς· Εἰικός· τύπτω· Δυϊκός, τύ-
πτεον· Πληθυντικός, τύπτειν.
- ς'. Πρόσωπα τέτα· Πρῶτον, τύπτω· Δεύτερον,
τύπτεις· Τρίτον, τύπτει.
- ζ'. Χρόνοι ἑξ· Εἰςᾶς, τὸ ἐνᾶν μόνον, καὶ παρὸν
σημαίνει· τύπτω·
Παρατατικός, τὸ ὡς παταμύρον, καὶ ἀπλὸς τῷ
παρωχημένῳ· ἔτυπτον.

Μέλλων, τὸ μήπω γεγονὸς, ἀλλὰ ἐσόμενον. τύψω.
 Αἰετός, τὸ περιηλυθὸς μὲν, καὶ τετελειωμένον,
 ἔχ' ὠρυσμένως δέ. ἔτυφα.

Παρακείμενος, τὸ ἄρτι περιηλυθὸς, καὶ ἐντελής
 τῷ Ἐνεσῶτος. τέτυφα.

ὑπερταυτελής, τὸ περιηλυθὸς πάλαι, καὶ ἐν-
 τελής τῷ Παρακείμενῳ. ἐτετύφειν.

4. Συζυγίαι δεκαεῖς. ἔξ τῶν Βαρύτων. ἑῖς τῶν
 Περιωμένων. καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις'.

Περί τῶν Βαρύτων Ρήμάτων.

ΤΑ' τοιαῦτα ρήματα ἀληθῶς ὑπάρχεισι παρὰ
 ἑσέτινα. ἔχουσι γὰρ τὴν ὀξείαν ἐν τῇ ᾠδῇ
 ληγῶσι. εἰδῶσι δὲ προσαγορεύεσθαι Βαρύτονα,
 ὅτι ὡς ἐν τῇ ληγῶσι καὶ τίθεται Περιω-
 μένῃ, ὁ βαρὺς τόπος ἐν ταύτῃ ὑπονοεῖται.

Διακρίνονται δὲ αἱ Βαρύτονοι Συζυγίαι ἀπλήλων,
 ἐκ τῶν Τελικῶν συμφώνων, τῶν πρὸ τῶ ω, κει-
 μένων, ἐν τῷ Ἐνεσῶτι.

Ἡ πρώτη Συζυγία ἔχει σύμφωνα τελικὰ τέσσα-
 ρα. β. π. φ. πτ. ὧν ὁ Μέλλων εἰς ψ, ὁ
 Παρακείμενος εἰς φ, λέγει.

τείβω, τείψω, τέπειφα. τέρπω, τέρψω, τέπερφα.

ρεάβω, ρεάψω, γέρεαφα, τύπτω, τύψω, τέτυφα.

Ἡ

Η' δαυτέρα ἔχει τελικὰ τέσσαρα . γ . κ . χ . κτ .
ὧν ὁ Μέλλων εἰς ξ , ὁ Παρακείμενος εἰς χ . λέ-
γα , λῆξω , λέλεχα . πλέκω , πλέξω , πέπλεχα .
βρέχω , βρέξω , βέβριχα . τίκω , τέξω , τέτεχα .

Η' τρίτη ἔχει τελικὰ τρία . δ . θ . τ . ὧν ὁ Μέλ-
λων εἰς σ , ὁ Παρακείμενος εἰς κ .
ἄδω , ἄσω , ἤκα . πλήθω , πλήσω , πέπληκα .
αὔψω , αὔσω , αὔκα .

Η' τετάρτη ἔχει τελικὰ δύο . ζ . σ . κοινῶς , ἢ ττ
Ἀττικῶς . ὧν ὁ Μέλλων , καὶ Παρακείμενος ποτὲ
μὲν ὁμοιοῦται τῇ δαυτέρᾳ συζυγίᾳ , ποτὲ δὲ τῇ
τρίτῃ . φράζω , φράσω , πέφρακα . πλάσσω , ττω .
πλάσω , πέπλακα .

παίζω , παίξω , πέπαιχα . ὀρύσσω , ττω , ὀρύξω ,
ᾠρυχα .

Σημειᾶδω , ὅτι καὶ εἰς ζω , ῥήματα , ὡς ὅππο-
πλεῖσον μιμῆνται τῷ τρίτῳ συζυγίᾳ . κτίζω .
βαδίζω . ἐκλιώζω . φιλιππίζω . Μ . σω . Πα-
ρακείμενος κα .

ὅμοια δὲ μιμῆνται τῷ δαυτέρῳ . σκαίζω . κράζω .
σίζω . Μ . ξω . Παρακείμι . χα .

καὶ δὲ εἰς σω , ὡς ὅπποπλεῖσον μιμῆνται τῷ
δαυτέρῳ , ὀλίγα δὲ τῷ τρίτῳ . πτίσσω . πᾶσ-
σω . ἰνάσσω . ἐρέσσω . Μ . σω . Παρακ . κα .

Ε' εἰν ἅττα καὶ τὸ ξ , καὶ τὸ σ , δέχονται . ἀρπάζω ,
ἀρπάξω , καὶ σω . σαλπίζω , σαλπίξω , καὶ σαλ-
πίσω . τὸ δὲ φρίττω ἔχει τὸν Μέλλοντα τῆς δαυ-
τέρᾳ

τέρας, καὶ τὸν Παρακείμενον τῆς τρίτης. φείξω,
πέφρικα. φείξον Ἡ' λη. πεφρίκασι τὰ θυμέλια
τῆς γῆς.

Ἡ' πέμπτη ἔχει τελικά τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα.
λ. μ. ν. ρ. ὧν ὁ Μέλλων ἔχει τὰ αὐτὰ ἀμετα-
βόλη παρ' αὐτὸν ἔστιν, τὴν ἀδελύγην βρα-
χεῖαν ἔχων, καὶ τὸ δεύτερον ἀμετάβολον, ἢ τὸ
ἰώπε τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων.

ὁ Παρακείμενος ἔχει τὸ κ. τέμνω, τεμῶ, τέμνικα.
φέλλω, φαλῶ, ἐφέλλα. νέμω, νემῶ, νενέμικα.
κείνω, κεινῶ, κέκεικα. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα.

Ἡ' ἕκτη ἔκ' ἔχει σύμφωνον τελικόν, ἀλλὰ λήγει εἰς ω
καθαρόν, ταύτης ὁ Μέλλων εἰς σ. ὁ Παρακ. εἰς κ.
βασιλεύω, βασιλεύσω, βασιλεύσκα.

τίω, τίσω, τέτικα. δύω, δύσω, δέδωκα.

παίω, παίσω, πέπακα. κρέω, κρέσω, κέκρηκα.

Κανόνες εἰς πάσας τὰς συζυγίας.

α'. Α' πολεῖται τὸ δυϊκὸν πρῶτον πρόσωπον, ὡς ἴκα
τὸ πρῶτον πληθυντικὸν λήγει εἰς μιν.

β'. Τὰ πληθυντικὰ τριῖτε προσώπων λήγοντες εἰς ι,
ἢ εἰς αι, τὰ δυϊκὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσω-
πα ὁμοία εἰσὶν. ὅτε δὲ ἄλλως ἔχει, ὑπόμοια
ἔχοντες.

γ'. Μέλλοντες ἐν τοῖς Προσакτικοῖς, καὶ Ὑποτακτι-
κοῖς ἔκ' εἰσὶν. οἱ Ἀόριστοι δὲ τῷ Μελλόντων
τὴν σημασίαν ἀναπληροῦσιν.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ. 87

- δ'. Ἐνεώς, καὶ Παρατατικός εἰς καὶ ὁ αὐτὸς εἰσὶν ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσιν, ἐκτὸς τῆς Ὀριστικῆς ὡσαύτως Παρακείμενος, καὶ Ὑπερτωτικός.
 ε'. Μὲν τῶν Ῥήματων κλίνονται καὶ αἱ Μετοχαί. ἔστι δὲ Μετοχή μέρος λόγου κλιτὸν, τῆς ἰδιότητος τῷ ὀνόματος, καὶ Ῥήματος μετέχον. μετέχει γὰρ ἢ Μετοχή, τῷ μὲν ὀνόματος τὰς πτώσεις, καὶ ῥή· τῷ δὲ Ῥήματος τὰς χρόνας, καὶ διαδέσεις.

Ῥῆμα ἐνεργητικὸν Συζυγίας Πρώτης
 τῶν Βαρυτόνων.

Ὀριστικά.

Ἐνεώς.

τύπτω, τύπτεις, τύπτει.
 τύπτεον, τύπτετον.

Παρατατικός.

τύπτομαι, τύπτετε, τύπτεσι.
 ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
 ἐτύπτετον, ἐτυππέτω.

Μέλλων α'.

τύψω, τύψεις, τύψει.
 τύψετον, τύψετον.

Μέλλων β'.

τύφομαι, τύψετε, τύψεσι.
 τυπῶ, τυπείς, τυπεῖ.

Ἀόριστος α'.

τυπεῖτον, τυπεῖτον.
 τυπῶμαι, τυπεῖτε, τυπῶσι.
 ἔτυφα, ἔτυφας, ἔτυφε.
 ἐτύφατον, ἐτυφάτω.
 ἐτύφωμαι, ἐτύφατε, ἐτυφαν.

Α' οἰσος β'. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
 ἐτύπετον, ἐτυπείτω.

ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Παρακείμενος. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.
 τετύφατον, τετύφατον.
 τετύφασμεν, τετύφατε, τετύφασι.

καὶ μέσος δεῦ π. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.

Γ' περισυντελικός. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
 ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτω.
 ἐτετύφειμεν, ἐτετύφαιτε, ἐτετύφισαν.

καὶ μέσος δεῦ π. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπεις.

Προσακτικά.

Εἰς ὧς, καὶ Τύπτει, τυπτέτω.
 Παρατατικός. τύπτειτον, τυπτέτων.
 τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Α' οἰσος α'. τύψον, τυψάτω.
 τύψατον, τυψάπων.
 τύψατε, τυψάψωσαν.

Α' οἰσος β'. τύπε, τυπέτω.
 τύπετον, τυπέτων.
 τύπετε, τυπέτωσαν.

Παρακείμ. καὶ τέτυφε, τετυφέτω.
 Γ' περισυντελικός. τετύφειτον, τετυφέπων.
 τετύφαιτε, τετυφέψωσαν.

καὶ μέσος δεῦ π. τέτυπε, τετυπείτω.

Εὐκτικά.

Εἴς. καὶ ἴδε τύππιμι, τύππις, τύπποι.
 Παρατατικ. τύππιτον, τυππίτῳ.

τύππιμῳ, τύππιτε, τύππιον.

Μέλλ. α. τύφοιμι, τύφοις, τύφοι.

Μέλλ. β. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.

Αῶσις. α. τύφαιμι, τύφαις, τύφαι.

τύφαιτον, τυφαίτῳ.

τύφαιμῳ, τύφαιτε, τύφαιον.

Αῶσις. β. τύποιμι, τύποις, τύποι.

καὶ Αἰολικῶς αὖτε) τύφεια, τύφειας, τύφει.

πῶς Ἀττικ. μάλα) τυφείατῳ, τυφείατῳ.

ἐν χήσει.) τυφείαμῳ, τυφείατε, τύφειαν.

Παρακ. καὶ Ὑπερ. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.

τετύφοιτον, τετυφοίτῳ.

τετύφοιμῳ, τετύφοιτε, τετύφοιον.

καὶ μέσος δὲ π. τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.

Ὑπερακτικά.

Εἴς. καὶ Παρατ. ἰαὺ τύπω, τύπτῃς, τύπτῃ.

τύπτῃτον, τύπτῃτον.

τύπτωμῳ, τύπτῃτε, τύπτωσι.

Αῶσις. α. τύφω, τύφῃς, τύφῃ.

Αῶσις. β. τύπω, τύπῃς, τύπῃ.

Παρακ. καὶ Ὑπερ. ἰαὺ τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ.

καὶ μέσος δὲ π. τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.

Ἀπα.

Ἀπαρέμματα.

Εἴ. καὶ Παρατ. τύπτειν.

Μέμ. α. τύπειν. Μέμ. β. τυπεῖν.

Αῶρις. α. τύψαι. Αῶρ. β. τυπεῖν.

Παρακ. καὶ Ὑπερ. τετυφῶσαι. καὶ μέσος τετυφῶσαι.

Μετοχαί.

Εἴ. καὶ Παρατ. Ο' τύπτων, τῷ τύπτοντος.

ἢ τύπτουσα, τῆς τυπτόσης.

τὸ τύπτον, τῷ τύπτοντος.

Μέμ. α. Ο' τύφων, τῷ τύφοντος.

ἢ τύφουσα, τῆς τυφάσης.

τὸ τύφον, τῷ τύφοντος.

Μέμ. β. Ο' τυπῶν, τῷ τυπῶντος.

ἢ τυπῶσα, τῆς τυπῶσης.

τὸ τυπῶν, τῷ τυπῶντος.

Αῶρις. α. Ο' τύφας, τῷ τύφαντος.

ἢ τύφασα, τῆς τυφάσης.

τὸ τύφαι, τῷ τύφαντος.

Αῶρις. β. Ο' τυπῶν, τῷ τυπῶντος.

ἢ τυπῶσα, τῆς τυπῶσης.

τὸ τυπῶν, τῷ τυπῶντος.

Παρ. καὶ Ὑπερ. Ο' τετυφῶς, τῷ τετυφῶτος.

ἢ τετυφῶσα, τῆς τετυφῶσης.

τὸ τετυφῶς, τῷ τετυφῶτος.

καὶ μέσος. Ο' τετυπῶς, ἢ τετυπῶσα, τὸ τετυπῶς.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

91

Ῥήμα Παθητικὸν Συζυγίας Πρώτης
τῆς Βαρυτόνων.

Οἰσικά.

- Ενεώς. Τύπτομαι, τύπτη, τύπεται.
τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
τυπτόμεθα, τύπτεθε, τύπονται.
Παρατ. Ετύπτόμην, ἐτύπτε, ἐτύπτετο.
ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
ἐτυπτέμεθα, ἐτύπτεθε, ἐτύπτοντο.
Μέλ. α. Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθή-
σεσθον.
τυφθησόμεθα, τυφθήσεθε, τυφθήσονται.
Μέλ. β. Τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
Α'έρ. α. Ετύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη.
ἐτύφθητον, ἐτυφθήτω.
ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.
Α'έρ. β. Ετύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.
Παρακ. Τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.
τετύμμεθον, τέτυψθον, τέτυπθον.
τετύμμεθα, τέτυψθε, τετυμμέροι εἰσὶ,
καὶ Γω. τετύφαται.
Υ'περσ. Επέτύμην, ἐπέτυψο, ἐπέτυπτο.
ἐπετύμμεθον, ἐπέτυψθον, ἐπετύφθην.
ἐπετύμμεθα, ἐπέτυψθε, τετυμμέροι ἦ-
σαν, καὶ Γων. ἐπετύφατο.

Με-

92 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μεγ' ὀλίγ. Μέλ. τετύφομαι, τετύφη, τετύφεται.

Μέσος Μέλ. α'. τύφομαι, τύφη, τύφεται.

Μέσος Μέλ. β'. τυπέμαι, τυπή, τυπείται.

τυπέμεθον, τυπέθον, τυπέθων.

τυπέμεθα, τυπέθε, τυπένται.

Μέσος Α'όρ. α'. ἐτυφάμην, ἐτύφω, ἐτύφατο.

ἐτυφάμεθον, ἐτύφαθον, ἐτυφά-
δην.

ἐτυφάμεθα, ἐτύφαθε, ἐτύφαντο.

Μέσος Α'όρ. β'. ἐτυπόμην, ἐτύπε, ἐτύπετο.

ἐτυπόμεθον, ἐτύπεθον, ἐτυπέδην.

ἐτυπόμεθα, ἐτύπεθε, ἐτύποντο.

Προσакτικά.

Ε'νεώς. τύπη, τυπέω. τύπεθον, τυπέθων.

τύπεθε, τυπέθωσαν.

Α'όρ. α'. τυφθῆτι, τυφθήτω. τυφθήτον, τυφθήπων.

τύφθητε, τυφθήωσαν.

Α'όρ. β'. τύπηθι, τυπήω. τύπητον, τυπήπων.

τύπητε, τυπήωσαν.

Παρακ. τέτυφο, τετύφω. τέτυφον, τετύφων.

τέτυφε, τετύφωσαν.

Μέσος Α'όρ. α'. τύφαι, τυφάω.

τύφαθον, τυφάων.

τύφαθε, τυφάωσαν.

Μέσος Α'όρ. β'. τυπέ, τυπέω.

τύπεθον, τυπέθων.

τύπεθε, τυπέωσαν.

Εὐκτικά.

- Εν. εἶθε. Τυπτοίμην, τύπτοις, τύπτοιτο.
 τυπτοίμεθον, τύπτοιθον, τυπτοίθην.
 τυπτοίμεθα, τύπτοιθε, τύπτοιτο.
- Μέλ. α. Τυφθισοίμην, τυφθήσοις, τυφθήσοιτο.
- Μέλ. β. τυπησοίμην, τυπήσοις, τυπήσοιτο.
- Α'όρ. α. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη.
 τυφθείησι, τυφθείηται.
 τυφθείημι, τυφθείητε, τυφθείησαν,
 καὶ τυφθείον.
- Α'όρ. β. τυπείην, τυπείης, τυπείη.
- Παρακ. πετυμμήσῃς εἶην, εἶης, εἶη.
 πετυμμήσῃς εἶητον, εἶηται.
 πετυμμήσῃς εἶημι, εἶητε, εἶησαν, καὶ εἶον.
- Μετ' ὅλ. Μέλ. Τετυφοίμην, τετύφοις, τετύφοιτο.
- Μέσος Μέλ. α. τυφοίμην, τύφοις, τύφοιτο.
- Μέσος Μέλ. β. τυποίμην, τυποῖς, τυποῖτο.
 τυποίμεθον, τυποῖθον, τυποῖθην.
 τυποίμεθα, τυποῖθε, τυποῖτο.
- Μέσος Α'όρ. α. Τυφαίμην, τύφαις, τύφαιτο.
 τυφαίμεθον, τύφαιθον, τυφαί-
 θην.
- Μέσος Α'όρ. β. τυφαίμεθα, τύφαιθε, τύφαιτο.
- Μέσος Α'όρ. β. Τυποίμην, τύποις, τύποιτο.
 τυποίμεθον, τύποιθον, τυποίθην.
 τυποίμεθα, τύποιθε, τόποιτο.

Υποτακτικά.

Εν. εἰς Τύπωμα, τύπη, τύπται.
 τυπώμεθον, τύπηθον, τύπτηθον.
 τυπώμεθα, τύπηθε, τύπνται.

Α'όρ. α'. Τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ.
 τυφθῆτον, τυφθῆτον.
 τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Α'όρ. β'. Τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ.

Παρακ. Τετυμμένος ὦ, ῆς, ῆ.
 τετυμμένῳ ἦτον, ἦτον.
 τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Μέσος Α'όρ. α'. Τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.

Μέσος Α'όρ. β'. Τύπωμαι, τύπη, τύπηται.

Α'παρέμφατα.

Εν. Τύπτεσθαι.

Μέλ. α'. τυφθήσεσθαι. Μέλ. β'. τυπήσεσθαι.

Α'όρ. α'. τυφθῶναι. Α'όρ. β'. τυπῶναι.

Παρακ. πετύφθαι. Μετ' ὀλίγ. Μ. πετύφειν.

Μέσ. Μ. α'. τύψειν. Μέσ. Μέλ. β'. τυπήσειν.

Μέσ. Α'όρ. α'. τύψασθαι. Μέσ. Α'όρ. β'. τυπέσθαι.

Μετοχαί.

Ενσώ. ὁ τυπτόμενος, τὸ τυπτομένον.

ἡ τυππόμενη, τῆς τυπτομένης.

τὸ τυπόμενον, τὸ τυπτομένον.

Μέλ. α'. ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησόμενη, τὸ
 τυφθησόμενον.

καὶ β'. ὁ τυπησόμενος, ἢ τυπησομένη, τὸ τυπη-
σόμενον.

Α' ὀρ. α'. ὁ τυφθεὶς, τῷ τυφθέντος.
ἢ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθεῖν, τῷ τυφθέντος.

καὶ β'. ὁ τυπεὶς, ἢ τυπεῖσα, τὸ τυπεῖν.

Παρακ. ὁ πετυμμένος, ἢ πετυμμένη, τὸ πετυμμεῖν.

Μετ' ὀλίγ. Μέλ. ὁ πετυφόμενος, ἢ πετυφομένη,
τὸ πετυφόμενον.

Μέσος Μέλ. α'. ὁ τυφόμενος. καὶ β'. ὁ τυπέμενος.

Μέσος Α' ὀρ. α'. ὁ τυφάμενος. καὶ β'. ὁ τυπόμενος.

Ὡσαύτως κλινεῖς καὶ τὰ λοιπὰ Βαρύτητα

Ρήματα. οἷον.

Ο' ρισικά. λέγω. ἔλεγον. λέξω. ἔλεξα. λέλε-
χα. ἐλελέχειν.

Προσεκτ. λέγε. λέξον. λέλεχε.

Εὐκτικά. λέγοιμι. λέξοιμι. λέξαιμι. λέξεαι.
λελέχοιμι.

Υ' ποικτ. λέγω. λέξω. λελέχω.

Α' παρήμεφ. λέγειν. λέξειν. λέξαι. λελεχόαι.

Μετοχαί. λέγων. λέξων. λέξας. λελεχώς.

Παθητικῶς.

Ο' ρισ. λέγομαι. ἐλεγόμην. λεχθήσομαι. ἐλέχθην.
ἐλελέγμην. λελέξομαι. λέξομαι. ἐλεξάμην.

Προς. λέγῃ. λέχθητι. λέλεξο. λέξαι.

Εὐκτ. λεγοίμην. λεχθησοίμην. λεχθείην. λελεγ-
μέθους εἶην. λελεξοίμην. λεξοίμην. λεξάίμην.

ἢ πο

Γ' ποτακτ. λέγωμαι . λεχθῶ . λελεγμῆος ὦ . λέ-
ξωμαι .

Α' παρέμφ. λέγεσθαι . λεχθήσεσθαι . λεχθῶμαι .
λελέχθαι . λελέξεσθαι . λέξεσθαι . λέξασθαι .

Μετοχαί . λεγόμενος . λεχθισόμενος . λεχθεὶς . λε-
λεγμῆος . λελέξομενος . λέξομενος . λέξάμενος .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς Περιπαυμένης Συζυγίαν .

Α Γ' ἑῖς Συζυγίαι τῇ Περιπαυμένῃ· Ῥ' ἡμᾶ-
των γίνονται ὅτε τῆς ἑκάστης τῇ Βαρυτόνῃ ,
ληγόντων εἰς ἑώ, αῶ, ὠω . Ταῦτα ὅν συναϊρέ-
μενα εἰς ὦ, πεπαυῶνται . συναϊρῆνται δὲ μόνοι
ἐν τῇ Ἐνεῶτι, καὶ Παρατατικῇ πασῶν τῇ ἐγ-
κλίσειαν . ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς χρόνοις κλίνονται
ὡς περ τὰ Βαρυτόνα . πλὴν μέσον Παρακείμε-
τον, καὶ Μέλλοντας, ἢ Ἀορίστας δυνάμεις ἐκ ἑ-
χασιν ὡς τὰ πολλὰ .

Πρώτη Συζυγία τῇ Περιπαυμένῃ ἔχει τὸ ἑώ, προ-
φίρεται . ποιέω, ποιῶ . καὶ ἐν τῇ ὠδραληγῶσι
τὸ Μέλλοντος, καὶ πάντων τῇ παρρηχημένῃ,
πλὴν τὸ Παρατατικῇ, τὸ η, ἔχει . ποιήσω . ἐποίη-
σα . πεποίηκα . ἐπεποίηκιν .

α'. Ἐξαίρεται τινὰ ἔχει τὸ ἑώ, πὺν Μέλλοντα ποιῶν-
τα . τελῶ, τελέσω . ὀλῶ, ὀλέσω . καλῶ, καλέσω .

β'. Εἴνα δὲ γίνονται εἰς ἔσω, καὶ ἦσω. φρονῶ, φρονέσω, καὶ φρονήσω. ἀρκῶ, ἀρκέσω, καὶ ἀρκήσω. φορῶ, φορέσω, καὶ φορήσω. πονῶ, πο- νέσω, καὶ πονήσω.

γ'. Ταῖς δισύλλαβα ταύτης τῆς Συζυγίας ποιῶσι τὸν μέλλοντα εἰς δύοσω. χέω, χέσω. ρέω, ρέσω. πλέω, πλέσω. πλύνω τὸ δέω, δήσω.

δ'. Ταῖς αὐταῖς δισύλλαβα ἐν τῇ πρώτῃ προσάπῳ τῇ ἐνίκῃ, καὶ πρώτῳ, καὶ τρίτῳ τῇ πληθυντι- κῇ, εὐσυναίρῃται. ρέω. ρέομεν. ρέετε. ῥέετε. ῥέομεν. ῥέετε.

ε'. Εἰν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ, εε, συναίρῃται εἰς εἰ- σο, συναίρῃται εἰς ε. ὡς δὲ μὲν τὸ ε, ἀπο- λαβὴ φωνῆς μακρῆς, ἢ δίφθογγος, γίνεται ἢ συναίρῃται ἀφαιρέσει τὸ ε. ποίεε, ποίει. ποιέομεν, ποιῶμεν. ποιέετε, ποιῶτε.

Εὐεργητικόν. Οἰστικά.

Εἰς. Ποίω, ποιῶ. ποιέεις, ποιεῖς. ποιέει, ποιῇ. ποιέετε, ποιεῖτε. ποιέετον, ποιεῖτον. ποιέομεν, εἰμεν. ποιέετε, εἴτε. ποιέετε, εἴτε. Παραπατικός. ἐποίηον, ἐποίηον. ἐποίηεις, ἐποίηεις. ἐποίηε, ἐποίηει.

ἐποιέετε, ἐποιεῖτε. ἐποιέετον, ἐποιεῖτον. ἐποιέομεν, ἐποιεῖμεν. ἐποιέετε, ἐποιεῖτε. ἐποιέετε, ἐποιεῖτε.

Μέλ. ποιήσω. Αὐτ. ἐποίησα.

Παρακ. πεποίηκα. Ὑπερσ. ἐπεποίηκεν.

Gram. Katif.

G

Προ-

Προσакτικά.

Εν. καὶ Παρακ. ποίει, ποίει. ποιέτω, ποιείτω.
 ποιέστων, ποιείτων. ποιέπων, ποιείπων.
 ποιέετε, ποιείτε. ποιέτωσαν, ποιείτωσαν.

Α'όρ. ποιήσεν. Παρακ. πεποίηκε.

Ευατικά.

Εν. εἶδε ποιέοιμι, οἶμι. ποιέοις, οἷς. ποιέοι, εἷ.
 ποιέοιτον, οἶτον. ποιείτω, οἷτω.

ποιέοιμεν, οἶμεν. ποιέετε, οἷτε. ποιέοισιν, οἷσιν.
 καὶ Α'ττικῶς. ποιοίω, ποιοίης, ποιοίη.
 ποιοίητον, ποιοίητω.

ποιοίωμεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.
 καὶ ἐπείρας. ποιῶν, ποιῶνς, ποιῶνι.
 ποιῶντον, ποιῶντω.

ποιῶνμεν, ποιῶντε, ποιῶσιν.

Μελ. ποιήσοιμι. Α'όρ. ποιήσαιμι. καὶ Α'ολικῶς
 ποιήσεαι.

Παρακ. καὶ Ὑπερ. πεποιήκοιμι.

Ὑποτακτικά.

Εν. εἰὰν ποίω, ὦ. ποιήης, ἦς. ποιέη, ἦ.
 ποιέητον, ἦτον. ποιέητον, ἦτον.

ποιέωμεν, ὦμεν. ποιέητε, ἦτε. ποιέωσι, ὥσι.
 Α'όρ. ποιήσω, σης, ση. Παρακ. πεποίηκα.

Α'παρέμφατα.

Εν. ποιέειν, εἶν. Μ. ποιήσειν. Α'. ποιήσαι.
 Παρακ. πεποίησάμην.

Μετοχαί.

Εν. ὁ ποιέων, ὦν. τῷ ποιέοντες, ἔντος.
 ἡ ποιέουσα, ἔσα. τῆς ποιέουσης, ἔσης.
 τὸ ποιέον, ἔν. τῷ ποιέοντος, ἔντος.

Μ. ὁ ποιήσων. ἡ ποιήσασα. τὸ ποιήσων.

Α'όρ. ὁ ποιήσας. ἡ ποιήσασα. τὸ ποιήσαν.

Παρακ. ὁ πεποιηκώς. ἡ πεποιηκυῖα. τὸ πεποιηκός.

Παθητικόν. Οὐσιαστικά.

Εν. Ποιέομαι, ἔμαι. ποιέη, ἡ. ποιέεται, εἴται.
 ποιέομεθον, ἔμεθον. ποιέεθον, εἴθον. ποιέ-
 εθον, εἴθον.

ποιέομεθα, ἔμεθα. ποιέεθε, εἴθε. ποιέονται,
 ἔνται.

Παρατ. Ε'ποιέομαι, ἔμαι. ἐποιέη, ἔ. ἐποιέετο,
 εἶπο. ἐποιέομεθον, ἔμεθον. ἐποιέεθον, εἴθον.
 ἐποιέεθην, εἴθην.

ἐποιέομεθα, ἔμεθα. ἐποιέεθε, εἴθε. ἐποιέον-
 το, ἔντο.

Μέλ. ποιηθήσομαι. Α'όρ. ἐποιήθην.

Παρακ. πεποιήμαι. Ὑ'περσ. ἐπεποιήμην, ἐπεποιή-
 σο, ἐπεποιήντο.

Μετ' ἄλλῳ Μέλ. πεποιήσομαι.

Μέσος Μέλ. ποιήσομαι. Μέσος Α'όρ. ἐποίησάμην

Προσакτικά.

Εν. ποιέω, ἔ. ποιέω, εἴδω.

ποιέεθον, εἴθον. ποιέεθων, εἴθων.

ποιέεθε, εἴθε. ποιέεθωσαν, εἴθωσαν.

100 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Α'όρ. ποιήθητι. Παρακ. πεποιήσο, πεποιήσω.
Μέσος Α'όρ. ποιήσαι, ποιησάτω.

Εὐκτικά.

Ε'ν. εἴθε ποιούμην, οίμην. ποιέοις, οἶο. ποιέσῃτο, εἴ το.
ποιούμεθον, οίμεθον. ποιέσῃθον, οἶσθον.
ποιούδιον, οίδιον.
ποιούμεθα, οίμεθα. ποιέοιθε, οἶθε. ποιέσιν-
το, οἶντο.

Μέλ. ποιηθισοίμην. Α'όρ. ποιηθείην.

Παρακ. πεποιήμην, πεποιήο, πεποιήτο.

Μετ' ὀλίγον Μέλ. πεποιησοίμην.

Μέσος Μέλ. ποιησοίμην. Μέσος Α'όρ. ποιησαίμην.

Υ'ποτακτικά.

Α'ν. εἰὰ ποιῶμαι, ποιῶμαι. ποιέη, ἤ. ποιέηται, ἦται.
ποιεώμεθον, ὠμέθον. ποιέηθον, ἦθον. ποιέη-
θον, ἦθον.

ποιεώμεθα, ὠμέθα. ποιέηθε, ἦθε. ποιέωνται,
ῶνται.

Α'όρ. ποιηθῶ, ποιηθῆς, ποιηθῇ.

Παρακ. πεποιῶμαι, πεποιῆ, πεποιῆται.

πεποιώμεθον, πεποιῆθον, ἦθον.

πεποιώμεθα, ἦθε, ῶνται.

Μέσος Α'όρ. ποιήσωμαι, σῃ, σῃται.

Α'παρέμφατα.

Α'ν. ποιέεσθαι, εἶσθαι. Μέλ. ποιηθήσεσθαι.

Α'όρ. ποιηθῶμαι.

Πα-

Παρακ. πεποιῆσαι. Μετ' ὀλίγον Μέλ. πεποιήσεται.
 Μίσος Μέλ. ποιήσεται. Μίσος Α' ὀρ. ποιήσεται.
 Μποχαί.

Ε' ποιόμυρος, ἐμύρος. ποιομύρη, ἐμύρη. ποιεό-
 μυρον, ἐμυρον.

Μέλ. ποιηθισόμενος. Α' ὀρ. ποιηθείς, θεῖσα, θεῖ.
 Παρακ. πεποιημύρος. Μετ' ὀλίγον Μέλ. πεποιησό-
 μυρος.

Μίσος μέλο ποιησόμενος. Μίσος Α' ὀρ. ποιησάμενος.

Δεύτερα Συζυγία τῶ Περιπατωμένων

Προφέρεται ἅ τῶ αἰω. βοάω, βοῶ. καὶ ἐν τῇ πα-
 ραληγέσει τῶ Μείζοντος, καὶ Παρακειμύς τὸ η,
 ἢ τὸ α, ἔχει. βοήσω, βεβόηκα. γελάσω, γε-
 γέλακα. Ε' ταύτη τῇ συζυγίᾳ.

α. μὴ τὸ α, ἐπομύς ο, ω, οι, ου, γίνεται
 ἢ συναίρεσις εἰς ω.

β. ἐπομύς δὲ ἄλλε φωνήεντος, ἢ διφθόγγε, συ-
 ναίρεται εἰς α.

γ. εἴπε εὔρηται ι, υπογράφεται. βοάοιμι, βοῶμι.

δ. εἴπε εὔρηται υ, υποβάλλεται. βοάοι, βοῶσι.

ε. Ἀττικῶς τὸ αἰς, αἰ, καὶ αἰν, συναίρεται εἰς
 ἦς, ἢ καὶ ἦν ἐν τοῖς διὰ τοῖς ἑισὶ ρήμασι. ζῶ,
 ζῆς, ζῆ, ζῆν. πεινῶ, πεινῆς, πεινῆ, πεινῆν.
 διφῶ, διφῆς, διφῆ, διφῆν. Τὸ δὲ χῶμαι,
 χῆν. χῆνται δὲ, καὶ χῆνται, ἀνυπογράφως.

ς. ποιητικῶς τῇ εἰς ω, συναίρεσις ἀποτίθεται ἔτε-

ρον σ. καρικομῶντες, καρικομῶντες. ἐνίοτε δ.
πλασιάζεται τὸ α. τιμάδαι, τιμάαδαι.

Ἐνιργητικόν. Οἰσινά.

Εἴ. βοάω, βοῶ. βοάεις, ἄς. βοάει, ἤ.

βοάετον, ἄτον. βοάετον, ἄτον.

βοάοιμι, ὦμι. βοάετε ἄτε. βοάοι, ὦσι.

Παρατ. ἐβόαν, ὄαν. ἐβόαις, ἄς. ἐβόαν, α.

ἐβοάετον, ἄτον. ἐβοάετιν, ἄτιν.

ἐβοάοιμι, ὦμι. ἐβοάετε, ἄτε. ἐβόαν, ἐβόων.

Μέλ. βοήσω. Αἴρ. ἐβόησα. Παρακ. βεβόηκα.

Υἱ. περσυντικὸς. ἐβεβόηκειν.

Προσакτικά.

Εἴ. βόαι, βόα. βοάετω, ἀπω.

βοάετον, ἄτον. βοάετων, ἀπων.

βοάετε, ἄτε. βοάετωσαν, ἀπωσαν.

Αἴρ. βόησον. Παρακ. βεβόηκα, βεβονκέτω.

Εὐκτικά.

Εἴ. εἶδε βοάοιμι, βοῶμι. βοάοις, βοῶς. βοάει, βοῶ.

βοάοιτον, ἄτον. βοάοίτην, ὦτιν.

βοάοιμι, ὦμι. βοάοιτε, ὦτε. βοάοις, ὦσι.

καὶ Αἴτ. βοῶν, βοῶς, βοῶν.

Μέλ. βοήσοιμι. Αἴρ. βοήσαιμι. καὶ Αἰολ. βοήσεια.

Παρακ. βεβόηοιμι.

Υἱ. ποτακτικά.

Εἴ. εἰὼ βοάω, ὦ. βοάης, ἄς. βοάη, ἤ.

βοάητον, ἄτον. βοάητον, ἄτον.

βοάωμι, ὦμι. βοάητε, ἄτε. βοάωσι, ὦσι.

Αἴρ.

Α'έρ. βοήσω. Παρακ. βεβοήκω.

Α'παρέμφοται.

Ε'ν. βοάειν, ἄν. Μέλ. βοήσειν. Α'έρ. βοήσαι.
Παρακ. βεβοηκέαι.

Μετοχαί.

Ε'ν. βοάων, ὦν. βοάοντες, ὦντος. βοάεσσα, ὤσα.
βοάον, ὦν.

Μέλ. βοήσαν, βοήσασα, βοήσον. Α'έρ. βοήσας,
ήσασα, ήσαν.

Παρακ. βεβοηκώς, κῆα, κός.

Παθητικόν. Ο'ρεστικά.

Ε'ν. βοάομαι, ὦμαι. βοάη, ἄ. βοάται, ἄται.
βεαόμεθον, ὠμέθον. βοάεθον, ἄθον. βοάεθον,
ἄθον.

βοαόμεθα, ὠμέθα. βοάεθε, ἄθε. βοάονται,
ὦνται.

Παρακ. ἐβοαόμην, ὠμην. ἐβοάε, ὦ. ἐβοάετο, ἄτο.
ἐβοαόμεθον, ὠμέθον. ἐβοάεθον, ἄθον. ἐβοάε-
θην, ἄθην.

ἐβοαόμεθα, ὠμέθα. ἐβοάεθε, ἄθε. ἐβοαόν-
το, ὦντο.

Μέλ. βοηθήσομαι. Α'έρ. ἐβοήθην.

Παρακ. βεβήμαι, σαι, ται. Γ'περσ. ἐβεβοήμην,
ησο, ητο.

Μετ' ὀλίγον Μέλ. βεβοήσομαι. Μίσος Μέλ. βοή-
σομαι. Μίσ. Α'έρ. ἐβοησάμην.

Προσχητικά.

Εν. βοάω, βοῶ. βοάειω, αἶω.

βοάειον, αἶον. βοάειων, αἶων.

βοάειτε, αἶτε. βοάεισθε, αἶσθε.

Α'όρ. βοήθητι, βοηθήτω. Παρακ. βεβόησο, βεβόησω.

Μέσος Α'όρ. βόησαι, βοισάτω.

Εὐχτικά.

Εν. εἶθε βοαοίμην, ὦμην. βοάοιο, ῥο. βοάοιτο. ῥτο.

βοαοίμεθον, ὠμεθον. βοαοίωθον, ῥωθον.

βοαοίωθι, ῥωθι.

βοαοίμεθα, ὠμεθα. βοάοιτε, ῥσσιτε.

βοάοιντο, ῥντο.

Μίλ. βοηθητοίμην, σοιο, σοιτο. Α'όρ. βοηθείω.

Παρακ. βεβοήμην, βεβοήο, βεβοήτο.

βεβοήμεθον, βεβοήθον, βεβοήθω.

βεβοήμεθα, βεβοήθι, βεβοήντο.

Μετ' ὀλίγ. Μ. βεβοητοίμην. Μέσ. Μ. βοησοίμην.

Μέσ. Α'όρ. βοησαίμην.

Υποτακτικά.

Εν. εἰὼν βοάωμαι, βοῶμαι. βοάη, ᾶ. βοάηται, ᾶται.

βοαώμεθον, ὠμεθον. βοάηθον, ᾶσθον.

βοάηθον, ᾶθον.

βοαώμεθα, ὠμεθα. βοάηθι, ᾶθι. βοάωνται, ὦνται.

Α'όρ. βοηθῶ, βοηθῆς, βοηθῇ. βοηθήτων, βοηθήτων.

βοηθῶμεν, βοηθῆτε, βοηθῶσι.

Παρακείμ. βιβωῶμαι, βιβωῶ, βιβωῶται.

βιβωῶμεθον, βιβωῶθον, βιβωῶθον.

βιβωῶμεθα, βιβωῶθε, βιβωῶνται.

Μίσος. Αἴρεσις. βοήσωμαι, σῆ, σῆται.

Αἴπαρέμφεται.

Εἴρεσις. βοάειδαι, αἴδαι.

Μέλ. βοηθήσειδαι. Αἴρεσις. βοηθῶναι.

Παρακ. βιβωῶναι. Μετ' ὀλίγ. Μέλ. βιβωῶναι.

Μίσ. Μέλ. βοήσσειδαι. Μίσ. Αἴρεσις. βοήσσειδαι.

Μετοχαί.

Εἴρεσις. βοάομυρος, βοάομυρος.

Μέλ. βοηθῶομυρος. Αἴρεσις. βοηθῶναι.

Παρακ. βιβωομυρος. Μετ' ὀλίγ. Μ. βιβωομυρος.

Μίσ. Μέλ. βοησῶομυρος. Μίσ. Αἴρεσις. βοησῶομυρος.

Τεῖν Συζυγία τῆ Περιπατωμένη

Προφέρεται δὲ τὸ ὄν. χρυσῶ, χρυσῶ. ἢ ἐν τῇ

ἀδελφότητι τῆ Μείζοντος, καὶ Παρακείμης

ἔχει τὸ ὄν. χρυσῶσω, χρυσῶσα. διδάσω,

διδάσωκα. ὑπὸ τῆς ὀνομασίας, χρυσός, δίδω.

τὰ δὲ μὴ ὑπὸ ὀνόματος καταγόμενα ἔχει τὸ ὄν.

ἀρώ, ἀρώσω. ὁμῶ, ὁμῶσω. ὀνόω, ὀνόσω. Ἐν

ταύτῃ τῇ συζυγίᾳ

α. Μισὴ τὸ ὄν, ἐπομῶσω, ἢ, γίνεται συναίρεσις εἰς ὄν.

β. Ἐπομῶσε, ἢ, γίνεται συναίρεσις εἰς ἢ.

γ. Ἐπομῶσε ἐπὶ φωνήσεως, ἢ διφθόγγῃ, συ-

ναιρεῖται εἰς οἰ. ἐκτὸς τῆς ἀπαρεμφάτης, συναί-

ρεμῶσε εἰς ἢ.

Εἴρεσις

Ειργητικόν. Οἰστικά.

Εἰς αἰς. Χρυσάω, σῶ. χρυσόεις, σοῖς. χρυσόει, σοῖ.
 χρυσόετον, ἔτον. χρυσόειτον, ἔτον.

χρυσόειμν, εἰμν. χρυσόειτε, ἔτε. χρυσόεισι, ἔσι.

Παρατ. ἐχρύσσον, σεν. ἐχρύσσεις, σεσ. ἐχρύσσει, σεν.
 ἐχρύσσειτον, ἔτον. ἐχρύσσειτῶ, ἔτῶ.

ἐχρύσσοιμν, εἰμν. ἐχρύσσειτε, ἔτε. ἐχρύσσουν, εν.

Μέλ. χρυσάσω. Αἴορ. ἐχρύσσωσα. Παρακ. κεχρύσσωκα.
 Ὑπερσ. ἐπεχρύσσωκειν.

Προσαντικὰ.

Εἰν. Χρύσει, χρύσε. χρυσόειπα, ἔπα.

χρυσόειπον, ἔπον. χρυσόειπον, ἔπον.

χρυσόειτε, ἔτε. χρυσόειπωσαν, ἔπωσαν.

Αἴορ. χρύσωσον, σάπω. Παρακ. κεχρύσωκε, κέπω.

Εὐκτικά.

Εἰς αἰς. εἶδε Χρυσόοιμι, οἶμι. χρυσόοις, οἶς.
 χρυσόοι, οἶ.

χρυσόοιτον, οἶτον. χρυσόοίτῶ, οἶτῶ.

χρυσόοιμν, οἶμν. χρυσόοιτε, οἶτε.

χρυσόοισιν, οἶσιν.

ἢ Αἴτικῶς. Χρυσάφῶ, χρυσάφης, χρυσάφῃ.

χρυσάφῃτον, φήτῶ.

χρυσάφῃμν, φήτε, φῶ.

Μέλων. χρυσάσοιμι. Αἴορ. χρυσάσαιμι.

καὶ Αἴορ. χρυσάσεια.

Παρακείμ. κεχρύσάσοιμι.

Υποτακτικά.

Εν. ἐὰν Χρυσόω, ὦ. χρυσόης, οἷς. χρυσή, οἷ.
 χρυσοήτον, ὦτον. χρυσοήτον, ὦτον.
 χρυσόωμι, σῶμι. χρυσοήτε, ὦτε. χρυ-
 σόωσι, ὦσι.

Αόεις. χρυσάσω, σης, ση. Παρακ. κεχρυσάκω.

Απαρέμφατα.

Εν. Χρυσέειν, χρυσῆν. Μέλ. χρυσάσθην.

Αόεις. χρυσῶσαι.

Παρακ. κεχρυσάκῃαι.

Μετοχαί.

Εν. Χρυσόων, ὦν. χρυσόοντος, ἔντος. χρυσέε-
 σα, ἔσα. χρυσόον, σῆν.

Μέλ. χρυσάσων. Αόρ. χρυσάσας. Παρ. κεχρυσάκως.

Παθητικά. Οείσινά.

Ενεσώς. Χρυσόομαι, σῶμαι. χρυσή, σοῖ. χρυ-
 σόεται, σῆται.

χρυσόομεθον, ἔμεθον. χρυσόεσθον, ἔσθον.
 χρυσάεσθον, ἔσθον.

χρυσόομεθα, ἔμεθα. χρυσάεσθε, ἔσθε.
 χρυσόονται, ἔνται.

Παρατ. ἐχρυσόομαι, ἔμλω. ἐχρυσέε, σῆ. ἐχρυ-
 σόετο, ἔτο.

ἐχρυσόομεθον, ἔμεθον. ἐχρησάεσθον, ἔσθον.
 ἐχρυσάεσθον, ἔσθον.

ἐχρυσόομεθα, ἔμεθα. ἐχρυσάεσθε, ἔσθε.
 ἐχρυσόοντο, ἔντο.

Μέλ.

Μέλλ. χρυσωθήσομαι. Ἀ'όρ. ἐ'χρυσώθην.
 Παρακ. κε'χρυσώμαι. Ὑ'περ. ἐ'κ'ε'χρυσώμην.
 Μετ' ὀλίγον Μέλλων. κε'χρυσώσομαι.
 Μέσ. Μέλλ. χρυσώσομαι. Μέσ. Ἀ'όρ. ἐ'χρυσωσάμην.
 Προσακτικῶ.

Ε'νεσ. Χρυσός, σῶ. χρυσοῖδω, ἔδω.
 χρυσοῖδον, ἔδον. χρυσοῖδων, ἔδων.
 χρυσοῖδε, ἔδε. χρυσοῖδωσαν, ἔδωσαν.
 Α'έσις. χρυσώθητι, θήτω.
 Παρακ. Κε'χρυσώσο, κε'χρυσώδω.
 Μέσ. Ἀ'όρ. χρύσωσαι, χρυσωσάδω.
 Εὐκτικῶ.

Ε'ν. εἶδε Χρυσοοίμην, σοίμην. χρυσόοισ, σοῖο.
 χρυσόοιτο, σοῖτο.
 χρυσοοίμεθον, οίμεθον. χρυσοοίδον,
 οἶδον. χρυσοοίθην. οἶθην.
 χρυσοοίμεθα, οίμεθα. χρυσόοισθε,
 οἶθε. χρυσοοίντο, σοῖντο.

Μέλλων. χρυσωθησοίμην. Ἀ'όρ. χρυσωθείην.
 Παρακ. κε'χρυσώμην, κε'χρυσῶ, κε'χρυσῶτο.
 Μετ' ὀλίγον Μέλλων. κε'χρυσωσοίμην.
 Μέσ. Μ. χρυσωσοίμην. Μέσ. Ἀ'όρ. χρυσωσαίμην.
 Ὑ'ποτακτικῶ.

Ε'ν. εἰώ Χρυσέωμαι, σῶμαι. χρυσέη, σοῖ. χρυ=
 σήνται, σῶνται.
 χρυσοώμεθον, σῶμεθον. χρυσόηθον, σῶ=
 θον. χρυσήηθον, ᾤθον.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

109

χρυσώμεθα, ὠμεθα. χρυσήσθαι,
ᾧδε. χρυσάονται, ὠνται.

Α'οεις.

χρυσάω, θῆς, θῆ.

Παρακ.

κεχρυσάμαι, κεχρυσῆ, κεχρυσῶται.

κεχρυσάμεθον, κεχρυσῆθον, κεχρυσῆθον.

κεχρυσάμεθα, κεχρυσῆδε, κεχρυσῶνται.

Μέσος

Α'οεις.

χρυσάσσωμαι, σῆ, σῆται.

Α'παρίμφοι.

Ε'εις.

Χρυσόειδαι, σῆδαι.

Μέλων.

χρυσάθεισθαι. Α'ορ. χρυσάθῃμι.

Παρακ.

κεχρυσάθαι.

Μετ' ὀλίγον

Μέλλ.

κεχρυσάσειδαι.

Μέσ. Μ.

χρυσάσειδαι. Μέσ. Α'ορ. χρυσάσειδαι.

Μετοχαί.

Ε'εις.

Χρυσόομιος, σῆμιος.

Μέλων.

χρυσάθεισόμενος. Α'ορ. χρυσάθεις.

Παρακ.

κεχρυσάομιος.

Μετ' ὀλίγον

Μέλλ.

κεχρυσάσεισόμενος.

Μέσ. Μ.

χρυσάσεισόμενος. Μέσ. Α'ορ. χρυσάσεισόμενος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Πεὶ τῷ εἰς με, Συζυγιῶν.

Τ

Α' εἰς με, ῥήματα ἅπλῃ τῷ τῷ μακροτέρῳ γί-
νονται, ἔτι δὲ καὶ ἅπλῃ εἰς ὑμᾶς, βαρυτέρῳ.

α'.

Τροπῇ τῷ ω, ληκτικῇ εἰς με.

β'.

Τροπῇ τῇ τῷ ἀληθείας βραχείας εἰς μα-
κρόν,

110 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

κραν̄, δηλονότι τῷ ε, καὶ τῷ α, εἰς η. τῷ ο, εἰς ω. καὶ τῷ υ, βραχέος, εἰς υ, μακρόν.
 γ'. Προκαττομὴ ἀναδιπλασιασμῶ, δηλονότι ἰῶτα μόνις, ἢ ἰῶτα μῆ τῷ πρώτῳ συμφῶνι τῷ ῥήματος, ἢ μῆ τῷ συζοίχῃ φιλεῖ αὐτὶ τῷ δασείας. σάω. ἴσημι. δῶ, δίδωμι. θέω, τίθημι. τὰ δὲ εἰς ὕω, χηματίζονται εἰς μι, αὐδὲ διπλασιασμῶ. ζῶγυῶ, ζέγγυμι.

Πρώτη Συζυγία τῷ εἰς μι.

Γίνεται ὁπὸ τῆς πρώτης τῷ φθασματικῶν. τίθω, τίθημι. ἔχει δὲ τὸ η, ἐν τῇ φθασματικῇ τῷ ἐπυργητικῇ, καὶ τὸ ε, ἐν τῇ τῷ παθητικῇ, τίθημι, τίθεμαι.

Ἐπυργητικόν. Οἰκτικά.

Ἐνεσῶς. Τίθημι, τίθης, τίθησι. τίθετον, τίθετον. τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, καὶ Ἰωνικ. τιθέασι.

Παρατ. ἐτίθω. ἐτίθης, ἐτίθη. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Μέλ. θήσω, εἰς, εἰ. Ἀ' ὀρ. α'. ἔθηκα, ας, ε.

Α' ὀρ. β'. ἔθω, ἔθης, ἔθη. ἔθετον, ἐθέτω. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Παρακ. τέθεικα, ας, ε. Ὑ' περσ. ἐπέθεικην, εἰς, εἰ.

Προσακτικά.

Ἐνεσῶς. τίθετι, τιθέτω. τίθετον, τιθέπων. τίθετε, τιθέπων.

Α' ὀρ.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

III

Α'όρ. β'. θέτι, ἢ θές, θέτω. θέτον, θέτων.
θέτε, θέτωσα.

Παρακ. τέθεικε, κέτω.
Εὐκτικά.

Ε'ν. εἶδε τιθείλω, τιθείης, τιθείη.
τιθείητον, τιθείητῶ.
τιθείημι, τιθείητε, τιθείησιν, ἢ τιθείων.

Μέλλ. θήσοιμι, σοις, σοι. Α'όρ. β'. θέλω.
Παρακ. τεθείκοιμι.

Υποπτικτικά.

Ε'ν. εἰώ τιθῶ, τιθῆς, τιθῇ. τιθῆτον, τιθῆτων.
τιθῶμι, ἦτε, ὦσι.

Α'όρ. β'. θῶ, θῆς, θῇ. Παρακ. τεθείκω, κῆς, κῆ.
Α'παρέμφατα.

Ε'νεσώς. τιθύναι. Μέλλ. θήσιν.

Α'όρ. β'. θήται. Παρακ. τεθεικύναι.
Μετοχαί.

Ε'νεσώς. τιθείς, τιθύντος. τιθείσα. τιθύν.

Μέλλ. θήσων, θήσασα, θήσων.

Α'όρ. β'. θείς, θύντος. θείσα. θύν.

Παρακ. τεθεικώς, κῆα, κός.

Παθητικόν. Ο'ριστικά.

Ε'νεσώς. τίθεται, τίθεται, τίθεται.
τιθέμενον, τίθειον, τίθειον.

τιθέμεθα, τίθειτε, τίθενται.

Παρακ. ἐτιθέμεν, ἐτίθεισο, ἢ ἐτίθε, ἐτίθειτο.
ἐτιθέμενον, ἐτίθειον, ἐτιθείμεν.

ἔτι

ἐτιδέμεθα, ἐτίθειδε, ἐτίθειτο.

Μέλλων. τεθήσομαι. Αὐρ. ἐπέθω.

Παρακείμελος. πέθειμαι, σαι, ται.

Ἦπερσιωπελικ. ἐπεθείμω, ἐπέθεισο, ἐπέθειτο.

Μετ' ὀλίγ. Μέλλ. τεθήσομαι.

Μέσος Μέλλ. θήσομαι.

Μέσος Αὐρεϊς. ἐθείμω, ἔθεισο, καὶ ἔθε, ἔθειτο.

Προσακτικά.

Εὔ. τίθεισο, καὶ τίθει, τιθείω. τίθεισθον, τιθείδαν. τίθειδε, τιθείδωσαν.

Αὐρ. πέθητι, πεθήτω. Παρακ. πέθεισο, πεθείδω.

Μέσ. Αὐρ. θέσο, καὶ θε, θέω. θέσον, θέδω.

Εὐπητικά.

Εὔ. εἶδε τιθείμω, τίθειο, τίθειτο.

τιθείμεθον, τίθεισον, τιθείδω.

τιθείμεθα, τίθειδε, τίθειτο.

Μέλλων. πεθεισοίμω. Αὐρεϊς. πεθείω.

Παρακ. πεθείμω, πεθεῖο, πεθεῖτο.

Μετ' ὀλίγ. Μέλλ. πεθεισοίμω. Μέσ. Μ. θησοίμω.

Μέσος Αὐρεϊς. θείμω, θεῖο, θεῖτο.

Ἦποτακτικά.

Εὔ. νειώς. εἰν τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆται.

τιθῶμεθον, ἦδον, ἦδον.

τιθῶμεθα, ἦθε, ὦνται.

Αὐρεϊς. πεθῶ, πεθῆς, πεθῆ.

Παρακείμελος. πεθῶμαι, πεθῆ, πεθῆται.

Μέσος Αὐρ. θῶμαι, θῆ, θῆται.

Α' παρέμφατα .

Ε'ν. Τίθειται . Μέλ. τεθείσεται . Α'όρ. πεθίωαι .
Παρακ. τεθείδαι .

Μετ' ὀλίγον Μέλ. τεθείσεται . Μέσος Μέλ. θή-
σεται . Μίσ. Α'όρ. θέδαι .
Μετοχαί .

Ε'ν. Τιθέμενος . Μέλ. πεθητόμενος . Α'όρ. πεθείς ,
πεθείσα , πεθεῖν , τὸ πεθεῖντος .

Παρακ. πεθειμένος . Μετ' ὀλίγ. Μέλ. πεθεισόμενος .
Μέσος Μέλ. θεισόμενος . Μέσος Α'όρ. β'. θέμενος .

Δόλερα Συζυγία τῆς εἰς μι

Γίνεται ὑπὸ τῆς δόλερας τῆς ὁμοπαρωμένων . ἰσάω ,
ἴσημι . ἔχει δὲ τὸ η , ἐν τῇ ὁμοπαρωμένη τῇ
ἑνεργητικῇ , καὶ τὸ α , ἐν τῇ τῇ παθητικῇ . ἴση-
μι , ἴσαμαι .

Ε'νεργητικόν . Ο'ριστικά .

Ε'νεσ. ἴσημι , ἴσης , ἴσησιν . ἴσατον , ἴσατον .
ἴσαμεν , ἴσατε , ἴσασι .

Παρατατ. ἴσω , ἴσης , ἴση . ἴσατον , ἰσάτω .
ἴσαμεν , ἴσατε , ἴσασιν .

Μέλ. σήσω . Α'όρ. α'. ἴσητα . Α'όρ. β'. ἴσω ,
ἴσης , ἴση . ἴσητον , καὶ τ.

Παρακ. ἴσανα . Ὑπερσ. ἰσάκειν .

Προσανκτικά .

Ε'ν. ἴσασι , ἰσάτω . ἴσατον , ἰσάτων . ἴσατε , ἰσάτωσαν .

Α'όρ. α'. σήσον , σήσάτω . Α'όρ. β'. σήθι , σήτω .

Παρακ. ἴσακε .

Gram. Katif.

Η

Εὐ

Εὐκτικά.

Ε'ν. εἶδε ἱσαίνω, ἱσαίης, ἱσαίν, ἱσαίνον, ἱσαίντω.
ἱσαίνμην, ἱσαίντε, ἱσαίνσαν, ἢ ἱσαῖσθ.

Μέλ. σήσοιμι. Α'όρ. α. σήσαιμι.

καὶ Α'όλ. σήσεια.

Α'όεις. β'. σαίλω. Παρακ. ἱσάκοιμι.

Τ'παρακτικά.

Ε'ν. ἐὰν ἱσῶ, ἱσᾶς, ἱσᾶ. ἱσᾶτον, ἱσᾶτον. ἱσῶ-
μην, ἱσᾶτε, ἱσῶσι.

Α'όρ. α. σήσω, ης, η. Α'όρ. β'. σῶ, σῆς, σῆ.

Παρακ. ἱσάκω.

Α'παρέμφατα.

Ε'ν. ἱσαίνει. Μέλ. σήσεν. Α'όρ. α. σῆσαι.

Α'όρ. β'. σῆσαι. Παρακ. ἱσακύναι.

Μετοχάι.

Ε'ν. ἱσᾶς, ἱσάντος. ἱσᾶσα, ἱσάσης. ἱσαί, ἱσάντος.

Μέλων, σήσαν. Α'όεις. α. σήσας.

Α'όρ. β'. σᾶς. Παρακείμι. ἱσακώς.

Παθητικόν. Ο'ρειτικά.

Ε'ν. ἱσῶς. ἱσάμαι, ἱσάται, ἱσάται.

ἱσάμεθον, ἱσαθον, ἱσαθον.

ἱσάμεθα, ἱσαδι, ἱσάται.

Παρατ. ἱσάμην, ἱσασο, ἢ ἱσῶ, ἱσατο.

ἱσάμεθον, ἱσαθον, ἱσάθην.

ἱσάμεθα, ἱσαδι ἱσατο.

Μέλ. σαθήσομαι. Α'όεις. ἱσάθην.

Παρακ. ἱσάμαι. Τ'περ. ἱσάμην, ἱσασο, ἱσατο.

Μετ'

Μετ' ὀλίγον. Μέλ. ἐσάσσαι.

Μέσ. Μέλ. σήσσαι. Μέσ. Ἀόρ. ἐσπάμην.

Προσакτικᾶ.

Εἰ. ἴσασσι, καὶ ἴσω, ἱσάδω. ἱσάδον, ἱσάδων·
ἱσάδε, ἱσάδωσαν.

Ἀόρ. Σπάδντι. Παρακ. ἱσάσσι, ἱσάδω.

Μέσος Ἀόρεις. σήσαι, σπασάδω.

Εὐκτικᾶ.

Εἰ. εἶδε ἱσαίμην, ἱσαῖο, ἱσαῖπο. ἱσαίμεθον, καὶ τε
Μέλων. σαθησοίμην. Ἀόρ. σαθείην.

Παρακ. ἱσαίμην, ἱσαῖο, ἱσαῖπο.

Μετ' ὀλίγον Μέλ. ἐσασοίμην.

Μέσ. Μέλ. σπασοίμην. Μέσ. Ἀόρ. σπασαίμην.

Υποτακτικᾶ.

Εἰ. εἰώ, ἱσῶμαι, ἱσᾶ, ἱσᾶται.

ἱσῶμεθον, ἱσᾶδον, ἱσᾶδον.

ἱσῶμεθα, ἱσᾶδε, ἱσῶνται.

Ἀόρ. σαθῶ. Παρακ. ἐσῶμαι, ἐσᾶ, ἐσᾶται.

Μέσος Ἀόρειος. σήσωμαι.

Ἀπαρίμφοι.

Εἰς τὴν ἐσῶ. ἱσαδαι. Μέλων. σαθήσεσθαι.

Ἀόρεις. σαθῆναι. Παρακ. ἐσᾶδαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλων. ἐσάσεσθαι.

Μέσ. Μέλ. σήσεσθαι. Μέσ. Ἀόρ. σήσαδαι.

Μετοχαί.

Εἰς τὴν ἐσῶ. ἱσαίμην. Μέλ. σαθησοίμην.

Ἀόρεις. σαθείς. Παρακ. ἱσαίμην.

Η 2

Μετ'

116 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μιτ' ὀλίγον Μέλ. ἐσασόμενος . Μίσος Μέλ. 5η
σόμενος . Μίσος Α' ὀρ. 5ησόμενος .

Τρίτη Συζυγία τῇ εἰς μι

Γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῇ ὠδωσώμενων . δίδω, δίδωμι . ἔχει δὲ τὸ ω, ἐν τῇ ὠδωσώμεν τὴν ἐνεργητικῇ, καὶ τὸ ο, ἐν τῇ τῷ παθητικῇ . δίδωμι . δίδωμαι .

Ε' ενεργητικόν . Ο' παθητικόν .

Ε'ν. δίδωμι, δίδως, δίδωσι . δίδοτον, δίδοτον .
δίδωμι, δίδωκε, δίδωσι, καὶ ἴων. δίδωσι .

Παρατ. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω . ἐδίδοτον, ἐδιδό-
τῳ . ἐδίδωμι, ἐδίδωτε, ἐδίδωσαν, καὶ ἐδίδων .

Μέλ. δώσω . Α' ὀρ. 5. ἔδωκα, ας, ε .

Α' ὀρ. 5. β'. ἔδωκ, ἔδως, ἔδω . ἔδοτον, ἔδέτῳ .
ἔδωκα, ἔδοτε . ἔδωσαν .

Παρακ. δέδωκα . Ὑπερσ. ἐδέδωκεν .

Προσакτιка .

Ε'ν. δέδοθι, δίδω . δέδοτον, δίδωτον . δίδωτε,
διδώποσαν .

Α' ὀρ. 5. β'. δόθι, ἢ δός, δότω, δότον, δόπων .
δότε, δόποσαν .

Παρακείμ. δέδωκε, δίδωκέτω .

Εὐχτικά .

Ε'ν. εἴθε δίδωίω . Μέλλ. δώσοιμι . Α' ὀρ. 5. β'.
δοίω . Παρακ. δεδώκοιμι .

Ὑποτακτικά .

Ε'ν. εἰὰν δίδω, δίδῃς, δίδῃ . δίδωτον, δίδωτεν .
διδώμεν, δίδωτε, δίδωσι .

Α' ὀρ.

Α'όρ. β'. δῶ, δῶς, δῶ. Παρακ. δεδῶκα, ης, ης
 Α'παρίμφοται.

Ε'ν. δίδοναι. Μέλ. δώσειν. Α'όρ. β'. δῆναι.
 Παρακ. δεδωκέναι.

Μετοχαί.

Ε'ν. δίδῃς, διδόντος. διδάσα. δίδον. Μέλ. δώ-
 σων. Α'όρ. β'. δῆς. Παρακ. δεδωκώς.

Παθητικόν. Ο'ρ. Ο'ρ. Ο'ρ. Ο'ρ.

Ε'ν. δίδωμαι, δίδομαι, κη δίδε, δίδεται.
 δίδομαι, δίδομαι, κη.

Παρακ. ἐδιδόμην, ἐδίδου, κη ἐδίδα, ἐδίδοτο.
 ἐδιδόμην, κη.

Μέλ. δοθήσομαι. Α'όρ. ἐδόθην. Παρακ. ἐδό-
 μαι, σαι, ται.

Υ'περ. ἐδεδόμην, ἐδέδοτο, κη. Μετ' ὀλίγον Μέλ.
 δεδόσμαι.

Μέσος Μέλ. δόσμαι. Μέσος Α'όρ. β'. ἐδόμην,
 ἐδοσο, κη ἐδε, ἐδοτο.

Προσακτικά.

Ε'ν. Δίδω, κη δίδε, δίδω. δίδω, δίδω, κη.

Α'όρ. Δόθι. Παρακ. δίδω, δίδω.

Μέσος Α'όρ. δόσο, κη δε, δέσω.

Εὐκτικά.

Ε'ν. εἶθε δίδοίμην, δίδω. Μέλ. δοθοίμην.
 Α'όρ. εἶθε.

Πακ. δεδόμην, δέδο. Μετ' ὀλίγ. Μέλ. δεδωκίμην.

Μέσ. Μ. δοθοίμην. Μέσ. Α'όρ. β'. δέμην, δέω, δέω.

Υποκειτικά.

Εν. εὖ δίδωμαι, δίδῃ, διδῶται. διδάμεθον,
διδάδον, κτ.

Α'όρ. δοθῶ. Παρακ. διδῶμαι, δίδῃ, διδῶται.
Μέσ. Α'όρ. δῶμαι, δῷ, δῶται. δάμεθον, κτ.

Α'παρέμφαται.

Ε'νεις. δίδομαι. Μέλων. δοθήσεσθαι.

Α'όρις. δοθίμην. Παρακ. δίδομαι.

Μετ' ολίγ. Μέλ. δέδοσσεσθαι.

Μέσ. Μέλ. δοσεσθαι. Μέσ. Α'όρ. β'. δοῦναι.

Μετχαί.

Ε'ν. δίδόμενος. Μέλ. δοθησόμενος. Α'όρ. δοθείς.

Παρακ. δεδομένος. Μετ' ολίγ. Μέλ. δεδοσόμενος.

Μέσ. Μέλ. δοσόμενος. Μέσ. Α'όρ. β'. δόμενος.

Τετάρτη Συζυγία τῇ εἰς μι

Γίνεται ἀπὸ τῆς εἰς ὕω, Βαρυτότων. ζάγνυνω, ζάγνυ-
μι. ἔχει δὲ τὸ υ, ἐν τῇ ἀφαιρέσει τῆς ἐνεργη-
τικῆς, καὶ παθητικῆς. ζάγνυμι, ζάγνυμαι.

Ε'νεργητικόν. Ο'ρισικά.

Ε'νεσῶς. Ζάγνυμι, ζάγνυς, ζάγνυσι.

ζάγνυτον, ζάγνυτον.

ζάγνυμην, ζάγνυτε, ζάγνυνσι, καὶ

Γωνικ. ζάγνυνσιν.

Παρατ. Ε'ζάγνυν, ἐζάγνυς, ἐζάγνυν.

ἐζάγνυτον, ἐζάγνυντον.

ἐζάγνυμην, ἐζάγνυτε, ἐζάγνυσαν.

Προσεντ. Ζάγνυνθι, ζάγνυνθω.

Α'πα

Α' παρέμφ. Ζόγνυαι.

Μετοχή. Ζόγν'ς. Ζόγνυσα. Ζόγνυώ.

Παθητικόν. Ο'ευσικά.

Ε'νεσώς. Ζόγνυμαι, Ζόγνυσαι, Ζόγνυται.

Ζόγνυμ'θον, Ζόγνυθον, κτ.

Παρατατ. ἐζόγνυμ'ν, ἐζόγνυστο, ἐζόγνυτο.

ἐζόγνυμ'θον, κτ.

Προσакт. Ζόγνυστο, Ζόγνυθω. Ζόγνυθον, κτ.

Α' παρέμφ. Ζόγνυθαι. Μετοχή. Ζόγνυθ'ρος.

Σημειώσαι, ὅτι τὰ Ρ'ήματα τῆς τετέρας μέλει τῶ

Παρατατικῷ κλίνονται. ποιῶσι δ' ὅμως Μένον-
ται, καὶ Α'όριζον ἀνωμάλως.

Ζόγνυμι, Ζόξω, ἐζόξα. δείνυμι, δείξω, ἔδειξα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῶ Α'νώμαλον Ρ'ημάτων.

Τὸ Ρ'ήμα λέγεται Α'νώμαλον τετρώχως. καὶ
δέμα. καὶ ἔχ'θισιν. καὶ σημασίαν. καὶ
χρόνον.

Τὸ καὶ δέμα Α'νώμαλον γίνεται ἑξαχῶς. ὅτε τὸ
Ρ'ήμα

α'. Α'πὸ δέματος βαρυτόνι μεταπίπτει εἰς ὀξε-
πώμῃον. μαρταίω, μαθήτομαι, ὡς ὑπὸ τῶ
μαδέομαι.

β'. Α'πὸ ὀξεπώμῃος εἰς βαρύτονον. Α'φικνέομαι,
ἀφίξομαι, ὡς ὑπὸ τῶ Α'φίκομαι.

γ'. Ἀπὸ Βαρυτόνις εἰς μι. θνήσκω, πεθιᾶται, ὡς
ὑπὸ τῷ Τέθνημι.

δ'. Ἀπὸ μι, εἰς βαρύτενον. ζάγνυμι, ζάξω, ὡς
ὑπὸ τῷ Ζάγω.

ε'. Ἀπὸ Θελαπώμηνις εἰς μι. ζάω, ζήδι, ὡς ὑπὸ
τῷ Ζῆμι.

ς'. Ἀπὸ μι, εἰς Θελαπώμηνον. κορένυμι, κορέ-
σω, ὡς ὑπὸ τῷ κορέω.

Τὸ καὶ ἁφ' ἑαυτοῦ Ἀνώμαλον γίνεται διχῶς. ὅτε
τὸ ῥῆμα

α'. Ἀπὸ ἁφ' ἑαυτοῦ ἐνεργητικῆς μεταπίπτει εἰς πα-
θητικῶν. ἐλδέθω, ἐλδύσομαι.

β'. Ἀπὸ παθητικῆς εἰς ἐνεργητικῶν. γίνομαι,
γέγονα.

Τὸ καὶ σημασίαν Ἀνώμαλον γίνεται διχῶς.
ὅτε τὸ ῥῆμα

α'. Ἀπὸ ἐνεργητικῆς σημασίας μεταπίπτει εἰς πα-
θητικῶν. πλήττω, πέπληγα. ὄλω, ὄλωλα.

β'. Ἀπὸ ἐνεργητικῆς εἰς ἐνδεράς. παίδω, πέ-
ποιθα.

γ'. Ἀπὸ ἐνδεράς εἰς ἐνεργητικῶν. ζῶ, ζήσεις με,
ἦτοι ζωοποιήσεις.

Τὸ καὶ χρόνον Ἀνώμαλον γίνεται διχῶς. ὅτε

α'. Ὁ Παρακείμενος ἔχει σημασίαν Ἐνεσῶτος. δέ-
δοικα, αὐτὶ φοβέμαι.

β'. Ὁ Ἐνεσῶς ἔχει σημασίαν Μέλλοντος. ἔρχο-
μαι, αὐτὶ ἐλδύσομαι.

Ἀνώμαλα προσέτι καὶ χρόνοι δυνάμει ὀνομα-
 θῆναι καὶ τὰ Ἑλλειπτικά, τὰ μέχρι Παρα-
 ταιτικῆ κληρόμηνια μένον, τοὺς δὲ λοιπὰς χρό-
 νους ὑπὸ ἑτέρων ῥημάτων δανειζόμενα. εἰσὶ δὲ
 Ἑλλειπτικά.

α'. Τὰ εἰς αἶω. λαμβάνω. ἀμαρτάνω.

β'. Τὰ εἰς σκα. γινώσκω. τιξάσκω.

γ'. Τὰ ἀπὸ ἀμεταβόλου πελικῆ ἔχοντα ἀφώνιον.
 δάκνω.

δ'. Τὰ ἀπὸ ἀφώνου ἔχοντα ἀμετάβολον. ῥέμβω.
 ἀπείδω. ἔξαιρένται μέλπω. πέμπω. ἄρχω. καὶ
 ὀλίγα ἑτέρα.

ε'. Τὰ ἀδράγωγα εἰς θω, καὶ εἶνω. διακάθω.
 φλεγέθω. φθινύθω. ὑπὸ τῆ διαίκα, φλίγω,
 φθίνω. καὶ φαεῖνω, ὑπὸ τῆ φαίνω.

ς'. Τὰ εἰς εἶω, καὶ αἶω, ὀπιθυμητικά. πολυμη-
 σείω. μαθητιάω.

ζ'. Τὰ ὑπὸ ῥημάτων τῶ ε, ἀδεληγόντων γινό-
 μενα δισύλλαβα, καὶ πελικῆ δύω σύμφωνα
 ἔχοντα, καὶ τῶ ι, ἀδεληγόντα. ἴχω. τίκω.
 μέμνω. ὑπὸ τῆ ἔχω, τέκω, μῆω.

Συζυγίαι Ἀνωμάτων τινῶν Ῥημάτων.

Εἰμί, Ῥῆμα Ὑπαρκτικόν. Οὐριστικά.

Ε'ν. Εἰμί, εἶ, ὅσι. ἐσόν, ἐσόν. ἐσμεν, ἐσε, εἰσί.

Παρατ. καὶ Παρακ. ἐῶ, ἦς, ἦ, καὶ ἐῷ. ἦτον,
 ἦτις. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Υ'περ-

122 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Υ' προσωπεδικ. ἦμιν, ἦσο, ἦτο. ἦτον, ἦτω.
ἦμιν, ἦτε, ἦσαν.

Μέλλων. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔσαι. ἐσόμε-
θον, ἐσεσθον, καὶ τ.

Προσакт. ἔσο, ἔσω. ἔσον, ἔσων. ἔσε, ἔσωσαν,
καὶ ἔσω.

Εὐκτικὰ. Ε' νες. εἴμι, εἴης, εἴη. εἶπτον, εἶπτόν.
εἶμιν, εἶπτε, εἶπαν, καὶ εἶον.

Μέλλων. ἐσοίμην, ἐσοίσι, ἐσοίτο.

Υ' ποτακτικ. εἰώ, ἦς, ἦ. ἦτον, ἦτον. ὤμην,
ἦτε, ὥσι.

Α' παρέμφ. Ε' νες. ὦν, ὄντος. ἔσα, ἔσης. ὄν,
ὄντος. Μ' λ. ἐσόμενος.

Εἶμι, πὸ πορόομαι. ὅθεν Α' πειμι, Κάτειμι.

Ο' ριστικά.

Ε' νες. καὶ Μελ. εἶμι, εἴς, καὶ εἴ, εἴσι. ἴτον,
ἴτον. ἴμην, ἴτε, ἴασι.

Παρατ. εἶν, εἴς, εἴ. ἴπην, ἴπην. ἴμην, ἴτε,
ἴσαν, καὶ ἴσαν.

Παρακ. εἶνα, καὶ εἴα, καὶ ἦα, Υ' περ. εἶπεν, καὶ ἦεν.

Α' ὀριςτος α'. εἴσα. Α' ὀρις. β'. ἴον.

Προσакт. Ε' νες. ἴδι, καὶ εἴ, ἴτω. ἴτον, ἴπον.
ἴτε, ἴπωσαν.

Α' ὀρ. β'. ἴε, ἴέπω. ἴετον, ἴέπον. ἴτε, ἴέπωσαν.

Εὐκτικὰ. ἴοιμι. Υ' ποτακτ. ἴω. Α' παρέμφ. εἶναι,
καὶ ἴσθαι.

Μετοχή. Α' ὀρ. β'. ἴων, ἴοντος. Ρ' ημικτόν, ἴπτον.

ἴημι

Ἰνμι δασυλόφρον, τὸ περίτω. ὄδον Ἀφίημι.

Παρίημι, καὶ Συρίημι. Οἰστικά.

Εἰσεώς. Ἰνμι, ἴης, ἴησι. ἴετον, ἴετον. ἴεμν, ἴετε, ἴῃσι, καὶ Ἀττικ. ἴῃσι.

Παρατατ. ἴλν, ἴεις, ἴει. ἴετον, ἴέτλν, ἴεμν, ἴετε, ἴεσαν.

Παρακ. εἴκα, καὶ ἦκα. Ὑπερσ. εἴκειν, καὶ ἦκειν. Μέλων. ἦσων.

Α'όρ. β'. ἴω, ἴς, ἦ. ἔπον, ἔτλν. ἔμν, ἔτε, ἔσαν. Προσμητικά.

Εὔ. ἴεδι, ἴέπο. ἴετον, κατ. Α'όρ. β'. εἶς, ἔπο. ἔπον, κατ. Εὐκτικά. Α'όρ. β'. εἴλν, εἴης, κατ.

Ὑποτακτ. εἰώ ᾧ, ἦς, ἦ. ἦπν, ἦτον. ἠμν, ἦτε, ᾧσι. Α'παρίμφ. Εὔ. ἰούαι. Α'όρ. β'. εἶναι.

Μετοχαί. Εἰσεώς. ἰεῖς, ἰούτος. ἰεῖσα. ἰού. Α'όρ. β'. εἶς, οὔτος. εἶσα. εὔ.

Παθητικόν. Οἰστικά.

Εὔ. ἴεμαι, ἴεσαι, ἴεται. Παρατ. ἴέμνν, ἴεσο, ἴετο.

Μέλ. ἐθήσομαι. Α'όρ. β'. ἔθλν. Παρακ. εἴμαι, εἴσαι, εἴται.

Ὑπερ. εἴμνν. εἶσα, εἶπο. Μέσ. Α'όρ. καὶ ἠκάμνν.

Μέσ. Α'όρ. β'. εἴμνν. ἔσο, ἔπο. ἐμίδα, ἐδε, εἶπο.

Προσμητ. Εὔ. ἴεσο, ἴέδω. Μέσ. Α'όρ. β'. ἔσο, ἔδω.

Εὐκτικά. Εἰς. ἴεμνν, ἴῃο, ἴῃτο. Μέσος Α'όρ. β'. εἴμνν, εἶο, εἶπο.

Ὑποτακτ. Εὔ. εἰώ ἰάμαι, ἰῇ, ἰῇται. Μέσος Α'όρ. β'. ᾧμαι, ἦ, ἦται.

Α'παρέμ. Ε'ν. ἴεσθαι. Μίσος Α'όρ. β'. ἴεσθαι.
 Μειπχή. Ε'ν. ἰέμενος. Μίσ. Α'όρ. β'. ἰέμενος.
 Εὐρηται καὶ ἴνμι φιλέμενον, αὐτὶ τῷ πορεύομαι.
 κλίνεται δ' ὅμως ὁμοίως τῷ δασινομενῶ.

Φημί.

Ε'ν. φημι, φῆς, φησί. φατόν. φαμῶ, φατὲ, φασί.
 Μέλ. φήσω. Α'όρ. α'. ἐφησα. Α'όρ. β'. ἐφίω, ἐφης, ἐφη.
 Μίσ. Α'όρ. β'. ἐφάμην, ἐφασο, ἐφατο. ἐφάμεθον, κῆτ.
 Προσакт. Ε'ν. φάδι, φάτο. Α'όρ. β'. φῆδι, φήτω.
 Εὐκτικά. Ε'ν. καὶ Α'όρ. φαίλω, φαίης, φαίη.
 Ὑποπακτικά. Ε'ν. καὶ Α'όρ. εἰὰ φῶ, φῆς, φῆ.
 φῶμῶ, φῆτε, φῶσι.

Α'παρέμ. Ε'ν. ες. φαίαι. Α'όρ. φηῶαι. Μίσος Α'όρ.
 ες. φάσαι.

Μειπχαί. Ε'ν. καὶ Α'όρ. φάς, φαίτος, φάσα.
 φῶ. Μίσος Α'όρ. ες. φάμενος.

Πίναξ καὶ Α'λφάβητον τῶν Α'νωμάτων
 Ρημάτων.

Α'γω. Παρακ. Α'ττ. ἀγνόχα. Α'όρ. β'. ἡγάγον.
 Α'γνυμι. Μέλ. ἄξω. Α'όρ. ἔαξα, ὅτε κατέαξα.
 Μίσος Παρακ. ἔαγα.

Α'δίσω, τὸ ἀρίστω. Μίσ. Παρακ. ἔαδα.

Α'ρίω. Α'όρ. β'. εἶλον. Μίσ. Α'όρ. εἰλόμην. Με
 πχ. εἶλόν. Α'όρ. Παθητ. ἡρίθην.

Α'διδάσκω. Μέλ. αἰδύσομαι. Παρακ. ἡδισμαι.
 Μίσος Α'όρ. β'. ἡδύμην.

- Αἶρω. Μέλ. ἀρῶ. Α'όρ. α'. ἤρα. Α'όρ. β'. ἤρον.
 Προς. ἄρον. Παθ. ἄρθητι. Μετοχ. Α'όρ. ἄρας.
 Αἵσχω. Μέλ. αἰσῶ. Παρακ. ἤλασα, καὶ εἰσῶσα.
 Α'όρ. α'. ἤλασα, καὶ εἰσῶσα. Α'όρ. β'. ἤλων, καὶ
 εἰσῶν. Α'παρ. αἰλῶναι. Μετοχ. αἰλῶς, αἰλόντος.
 Ἀμαρτάνω. Μέλ. ἀμαρτήσω. Α'όρ. β'. ἡμαρτον.
 Ἀναινομαι. Παρακ. ανήνημαι. Μίσ. Α'όρ. ἡννήμην.
 Ἀνείγω. Α'όρις. ἀνέωξα, καὶ ὑπείωξα. Μίσος
 Παρακείμ. ἀνέωγα. Πάθητ. ὑπείωγμα. καὶ
 Α'όρ. ὑπείωχθην, καὶ ἀνέωχθην.
 Ἀπείχθαι. Μέλ. ἀπείχθην. Παρακ.
 ἀπείχθην. Μίσ. Α'όρ. ἀπείχθην.
 Ἀπόσκλημι ἄχρησον. Παρακείμ. ἀπέσκληκα.
 Εὐκτικά. ὑποσκληαίω.
 Ἀπαιρῶ ἄχρησον. Α'όρ. α'. ἀπῆρα. Α'όρ. β'. ἀπῆρον.
 Ἀχθω. Μέλ. ἀχθήσω. Α'όρις. α'. ἤχ-
 θήσω. Α'όρ. β'. ἤχθην.
 Βάλλω. Μ. βαλῶ. Α'όρ. β'. ἔβαλον. Παρ. βέβληκα.
 Βαίω. Μέλ. βήσω. Α'όρ. β'. ἔβην. Προσακτ.
 βῆσι. κατάβησι, καὶ κατάβα.
 Βλαστῶ. Μέλ. βλαστήσω. Παρακ. ἐβλάστηκα.
 Α'όρ. β'. ἐβλαστον.
 Βιάω. Α'όρ. β'. ἐβίων. Μετοχ. βιῶς, βιόντος.
 Α'παρέμφ. βιῶναι.
 Βέλω. Μέλ. βελήσω. Παρακ. βεβέλημαι.
 Α'όρ. ἡβελήθην.
 Βιβρώσκω. Μέλ. βρώσομαι. Παρακ. βέβρωκα.

Γαμίω . Α'οεις . β' . ἔγημα . Α'παρίμ . γήμαι .
Μετοχ . γήμας .

Γείνομαι , τὸ γινῶ . Μίσ . Α'όρ . ἐγγεγάμην .

Γινώσκω . Μίσ . Παρακ . γέγνωθα .

Γίνομαι , καὶ Γίγνομαι , Μέλ . γρόητομαι . Μίσ . Α'όρ .
ἐγγρόμην . Παρ . γιγρόνημαι . Μίσ . Παρ . γέγονα .

Γινώσκω . Μέλ . γνώσομαι . Παρακλήμ . ἔγνωκα .

Α'όρ . β' . ἔγνων . Προσακτ . γνώθι . Α'παρίμ
γνώται . Μετοχή . γνῶς , γιόντος .

Γρηγορέω . Μίσ . Παρ . ἐχρηγόρα . Ὑπερ . ἐχρηγόρειν .

Δαίω . Μέλ . δαήσω . Μίσ . Παρ . δέδηκα , καὶ δέδακα .

Δάκνω . Μέλ . δήξομαι . Α'όρ . β' . ἔδακον .

Δεῖδω . Μίσ . Παρακ . δέδοικα , καὶ δέδια . Προ-
σακτικ . δέδιθι .

Διδράσκω . Μέλ . διδράσω . Α'οεις . δίδρην . δέ-
δρας , δέδρα , Μετοχ . δαδράς , αὐτός .

Δύο . Α'όρ . β' . ἔδυν . Προσακτ . δῦθι . Α'παρ , δῦ-
ται . Μετοχ . δύς .

Δυνάμει , δυνάσκει , καὶ δυνῶ . Παρακ . ἠδυνάμην .

Μέλ . δυνήσομαι . Παρακ . διδυνήμαι . Α'έρ . ἐδυ-
νήθην . καὶ ἠδυνάθην . Προσακτικ . ἐκ ἔχει .

Εἶδω . Μέλ . ἔδωμαι , καὶ ἔδωμαι . Παρακ . ἐδήδοκα ,
Μετοχ . ἐδήδως , ὅπως .

Εἶδω . Μέλ . εἶσω , εἰδήτω , καὶ εἰδήσομαι . Μίσος

Παρακ . οἶδα , οἶδας , καὶ οἶδα . Ὑπερσ . ἦδειν .

Α'όρ . β' . εἶδον , καὶ ἴδον .

Εἶπώ . Α'όεις . α' . εἶπα . καὶ Μίσος . εἰπάμην .

Α'όρ .

Α'όρ. β'. εἶπον . κὶ Μῆσ. εἰπόμην . Προσακτ.
εἶπε , εἶπίτω , καὶ εἶπον , εἶπάτω .

Ε'λαύνω . Μέλ. ἐλάσω . Παρακ. Α'ττ. ἐλήλακα .
Παθнт. ἐλήλαμαι . κὶ Α'όρ. ἠλάθην .

Ε'λπω . Μῆσος Παρακείμ. ἐόλπα .

Ε'ρύω . Μῆλ. ἐρῶ , καὶ ἐρήσω . Παρακ. εἶρηκα .
Παθнт. εἶρημαι . Μετ' ὀλίγον Μῆλ. ἐρήσο-
μαι . Μῆλ. Παθнт. ρηθίσομαι . Α'όρ. ἐρρέ-
θην , κὶ ἐρρήθην . Μετοχ. ρηθείς .

Ε'ρομαι . Μέλ. ἐρήσομαι . Α'όρ. ἠρόμην , κὶ ἠράμην .

Ε'ρχομαι . Μῆλ. ἐλεύσομαι . Παρακ. ἐλήλυθα .
Α'όρ. β'. ἦλθον . Προσακτ. ἐλθέ .

Ε'ννυμι . Μέλ. ἔσω . Α'όρ. εἶσα , κὶ ἔασα . Παθ. ἔσμαι .

Εὐείλω . Μέλ. εὐρίσω . Παρακ. εὐρηκα . Α'όρ. β'.
εὐρον . Μῆσος Α'όρ. εὐράμην .

Ε'χω . Μέλ. ἔξω , καὶ χήσω . Παρακ. ἔχηκα .
Α'όρ. β'. ἔχον . Προσακ. χεῖς , χέπω . κὶ Μῆσ.

χεῖ . χέδω . Α'παρέμ. χεῖν . Μετοχ. χών .

Ζάω , ζῆς , ζῆ . Παρατ. ἔζην . Μῆλ. ζήσω .
Προσακτικ. ζῆδι .

Θάπτω . Παρακ. τέταφα . Παθнт. τέθαμμαι . Μέλ.
Παθнт. ταψήσομαι . Α'όρ. ἐτόφην .

Θιήσκω . Μέλ. θανῶμαι , κὶ πεθιήξομαι . Α'όρ. β'.
ἔθαγον . Παρακ. τέθνηκα . Α'παρέμ. πεθιᾶναι .

Μετοχ. πεθιηκώς , κὶ πεθιεώς .

Ἰκνέσθαι . Μῆλων . ἴξομαι . Α'όρ. β'. ἰκόμην .
Παρακείμ. ἴγμαί .

Ἰπταμαι . Μέλλ. πτήσομαι . Α'όρ. ἔπτω . καὶ
Μέσος ἱπτάμεν . Παρακ. πῆπταμαι .

Ἰσημι . Προσακ. ἴδι, ἴσω . ἴσε, ἴσωσα, καὶ ἴσων .

Καθέζομαι . Μέλλ. καθέδμαι .

Κάθημαι . Παραπατ. καθήμεν . Μέλλ. καθήσομαι . Α'όρεις. ἐκαθέδην . Προσακτ. κάθησο, καθήδω .

Καλέω . Παρακ. κέκληκα . Παθητ. κέκλημαι .

Κάμνω . Μέλλ. καμῶμαι . Α'όρεις. β'. ἔκαμον .
Παρακ. κέκμηκα .

Κορένυμι . Μέλλ. κορέσω . Μῆσ. Παρακ. κέπορα .

Κράζω . Μέλλ. κερκράξομαι . Α'όρεις. ἐκέρκρξα .

Μῆσ. Παρακ. κέκραγα . Α'όρ. β'. ἔκραγον .

Καταδαρδύνω . Μέλλ. καταδαρδύσομαι . Α'όρεις.
κατέδαρδον .

Κύρω . Μέλλων. κύρω .

Λαγχάω . Μέλλ. κληρώσομαι . Παρακ. εἴληχα ,
καὶ Μῆσ. λέλογχα . Α'όρ. β'. ἔλαχον .

Λαμβάνω . Μέλλ. λήφομαι . Παρακ. λέληθα , καὶ
εἴληθα . Α'όρ. β'. ἔλαβον .

Λαμβάνω . Μέλλ. λήσω , καὶ λήσομαι . Παρακ. λέ-
ληθα , καὶ Παθητ. λέλησμαι . Α'όρ. β'. ἔλα-
δον . καὶ Μέσος ἐλαδόμεν .

Μαίνομαι . Μέλλ. μανῶμαι . Μῆσ. Παρακ. μέμη-
να . Α'όρεις. β'. ἐμάνην .

Μανθάνω . Μέλλ. μαθήσομαι . Παρακ. μεμάθη-
κα . Α'όρεις. β'. ἔμαδον .

Μάχομαι. Μέλ. μαχέμαι. καὶ μαχέσθαι, ἢ
μαχίσθαι. Παρακ. μεμάχημαι.

Μίλω. Μέλ. μελήσω. Παρακ. Μέσ. μέμνηται.

Μέμνημαι. Παρατ. ἐμμενήμην. Μέλ. μνησθήσο-
μαι. Α'όρ. ἐμνήθην.

Μοργύω. Μέλ. μόρξω.

Μιγνύω. Μέλ. μίξω. Παθητ. Παρ. μέμιγμαι.

Ο'ζω. Μέλ. ὀζέσω, καὶ ὀζήσω. Παρακείμενος,
Μέσ. ὀδωδα. ῥηματικόν, ὁσμή.

Οἰχομαι. Μέλ. οἰχήσομαι. Α'όρ. ὠχόμην.

Οἶομαι, καὶ εἶμαι. οἶει. Παρακ. ὤμην, ὥς,
ᾤετο. Μέλ. οἶήσομαι. Α'όρ. ὤθην.

Ο'μνύω. Μέλ. ὁμόσω, καὶ ὁμῶμαι. Παρακείμ.
Α'ττικ. ὁμώμοκα.

Ο'φείλω, καὶ ὀφλω. Μέλ. ὀφλήσω. Παρακείμ.
ὠφληκα. Α'όρ. β'. ὠφίλον, καὶ ὠφλον.

Ο'λλύω. Μέλ. ὀλέσω, καὶ ὀλέμαι. Παρακείμ.
ὀλωλα. Α'όρ. ὠλον. καὶ Μέσ. ὠλόμην.

Ο'ράω. Παρατ. ἐώραον. Μέλ. ὄφμαι. Μέσ. Πα-
ρακ. ὅπωπα. Α'όρ. Παθητ. ὠφθην.

Ο'ρω. Μέλ. ὀρσω. Παρακ. ὄρωρα.

Πάχω. Μέλ. πείσομαι. Παρακ. Μέσ. πέπονθα.
Α'όρ. β'. ἔπαθον.

Πεταύνυμι. Μέλ. πεπάσω. Παρακ. πέπτακα. καὶ
Παθητ. πέπταμαι.

Πήγνυμι. Μέλ. πήξω. Μέσ. Παρακ. πέπηγα.
Α'όρ. Παθητ. ἐπάγην.

Πίνω. Μέλ. πίομαι, κὺ πιῶμαι. Παρακ. πέπω-
 κα. κὺ Παθнт. πέπομαι. Α'όρ. β'. ἐπιον.
 Πίμαρμι. Μέλ. πρήσω. Α'όρ. ἐπρήσα.
 Πίπτω. Μέλ. πισῶμαι. Παρακείμ. πέππωκα.
 Α'όρ. β'. ἐπεσον.
 Πλήττω. Μέλ. πλήζω. Α'όρ. Παθнт. ἐπλήγλω,
 σωματικῶς. ἐπλάγλω δὲ, πρὸς ψυχῶ.
 Πιπράσκω. Μέλ. ππράσω. Παρακ. πέππρακα. καὶ
 Παθнт. πέπραμαι. Α'όρ. ἐππράθλω.
 Πυθάνομαι. Μέλ. πύσσομαι. Παρακείμυρος,
 πέπυσμαι. Μέσ. Α'όρ. ἐπυθόμην.
 Ρέζω, κὺ ἔρδω. Μέλ. ρέζω, κὺ ἔρξω. Μέσ. Πα-
 ρακ. ἔοργα.
 Ρέω. Μέλ. ρόύσω, καὶ ρύήσω. Παρακείμυρος,
 ἔρρύηκα. Α'όρ. Παθнт. ἔρρύην.
 Ρήγνυμι. Μέλ. ρήζω. Μέσ. Παρακ. ἔρρωγα.
 Α'όρ. β'. Παθнт. ἔρράγλω.
 Ρώννυω. Μέλ. ρώσω. Παρακ. Παθ. ἔρρώμαι.
 Προσακτ. ἔρρώσο.
 Σβεπνύω. Μέλ. σβέσω. Παρακείμ. ἔσβηκα.
 Α'όρ. β'. ἔσβλω, ἀντὶ παθнтικῆς ἔσβεσμαι.
 Σείω. Μέλ. σείσω. Α'όρ. ἔσδα. Παρακείμυρος,
 Παθнт. ἔσσυμαι. Α'όρ. ἐσύθλω.
 Σήπομαι. Μέλ. σήφωμαι, κὺ σαπήσομαι. Πα-
 ρακείμ. σέσηπα. Α'όρ. ἐσάπλω.
 Σπενύδω. Μέλ. σπείσω. Παρακ. Παθ. ἔσπεισ-
 μαι. ῥηματικὸν σπενδή.

Ταπύω, κὺ τείνω. Μέλ. πίσω. Παρακείμενος,

Παθητ. τέταμαι.

Τέμνω. Μέλ. τεμῶ, κὺ τμήσω. Παρακ. τέμνηκα.

Α'όρ. β'. ἔτεμον. κὺ Παθητ. ἐτμήθην.

Τίπνω. Μέλ. τέξομαι. Α'όρ. β'. ἔτεκον. Παρα-
κείμενος, τέτοκα. Α'όρ. Παθ. ἐτέχθην.

Τίξωσκω. Μέλ. ξάσω. Παρακ. Παθ. τέξωμαι.

Τλάω. Μέλ. τλήσω. Α'όρ. β'. ἔτλην.

Τρέφω. Μέλ. θρέψω. Α'όρ. β'. ἔθρεψα. Παρα-
κείμι. τέθορα. κὺ Παθητ. τέθραμαι. Α'όρ.
β'. ἐθάφην.

Τρέχω. Μέλ. δραμῆμαι. Μίσος Παρακείμενος,
δέδρομα. Α'όρ. β'. ἔδραμον.

Τρώω. Μέλ. φάγομαι, φαγῇ, καὶ φάγεσθαι.
Α'όρ. β'. ἔφαγον.

Τυχάνω. Μέλ. τάξομαι. Παρακ. πετύχηκα.
Α'όρ. β'. ἔτυχον. Παρακ. Παθ. πέτυχμαι.

Υπὶχέμαι. Μέλ. υποχέθισομαι. Παρακ. ὑπέ-
χημαι. Α'όρ. α'. ὑπέχέθην. Α'όρ. β'. ὑπεχώμην.

Φέρω. Μέλ. οἶσω. Α'όρ. α'. ἠέγνα. κὺ β'. ἠέγ-
κον. Παρακ. ἐνέωχα. κὺ Παθητ. ἠέγμαι,
καὶ ἐνέωγμαι. Α'όρ. ἠέχθην.

Φόβω. Μέλ. φόξομαι, κὺ φόξμαι. Μίσος Πα-
ρακ. πέφοβα. Α'όρ. β'. ἔφυγον.

Φθαίω. Μέλ. φθάσω. Α'όρ. ἔφθην. καὶ Μετο-
χή. φθαῖς, φθαίτος.

Φύω. Α'όρ. β'. ἔφυω. κὺ μετοχή φύς, φύπτος.

Χαίρω. Μέλ. χαρήσομαι. Α'όρ. β'. ἐχάρην.
 Χαίω. Μέλ. χανῶμαι. Παρακ. κέχηνα. Α'όρεις.
 β'. ἔχανον.
 Χέω. Μέλ. χέσω. Α'όρεις, ἔχεια. Α'παρέμι-
 φαν, χέαι. Προσакт. ἐκχεον.
 Ω'θέω. Μέλ. ὠθήσω, κὺ ὦσω. Α'όρ. ἔωσα. Πα-
 ρακ. Πάθῃτ. ὠσμαι, κὺ ἔωσμαι.
 Ω'νέομαι. Παρακ. ἐώτημαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῶ Σχηματισμοῦ τῶ χρόνων ἐν τοῖς Εὐνεργη-
 τικοῖς, κὺ Παθητικοῖς Ρήμασι.

Καὶ τῶν α'. ἢ τῶ χρόνων συγχρόεια.

Τριῶν ὄρων τῶ Α'ρατικῶν Χρόνων, Εὐνεσῶτος,
 Μέλλοντος, κὺ Παρακειμένου, ἀφ' ὧν γίνον-
 ται ἄλλοι τρεῖς, Παρατατικός, Α'όρεις, κὺ Τ-
 περισυτελικός, τρεῖς συγχρόεια τῶ ἐξ φαίνον-
 ται Χρόνων, Εὐνεσῶτος κὺ Παρατατικῶ, Μέλλον-
 τος κὺ Α'ορίστος, Παρακειμένου κὺ Τ'περσυτελικῶ.
 ὅθεν ὁ Παρατατικός τὸ τῶ ἐνεσῶτος φολάττει
 σύμφωνα - οῖον γράφω, ἔγραφον. ὁ Α'όρεις τῶ
 Μέλλοντος. γράψω, ἔγραφα. ὁ Τ'περσυτελικός
 τῶ Παρακειμένου. γέγραφα, ἔγγραφε.

Εἰσὶ δὲ σύμφωνα Τελικὰ τῶ Μελόντων ἐπτά.
 ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, ρ. τῶ δὲ ἀρχικῶν

μί-

μῶν, τεία μόνα. φ, χ, κ. εἰ γὰρ ὁ Μέλ-
λων ἔχει τὸ ψ, ὁ ᾠδακείμενος τὸ φ. γράψω,
γέγραφα. εἰ δὲ ὁ Μέλλων τὸ ξ, ὁ ᾠδακεί-
μενος τὸ χ. λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ ὁ Μέλλων
τὸ σ, ἢ εὖ τῷ Ἀ μεταβόλων, ὁ ᾠδακείμενος
τὸ κ. πλήσω, πέπληκα. κρινῶ, κέκεικα.

Κατὰ β'. Σχηματισμὸς τῷ Παρατατικῷ.

Ο' Παρατατικὸς γίνεται ὑπὸ τῷ ἐνεσῶτος, μετα-
βολῇ τῷ ω εἰς ου. καὶ προαδίδει ἐν τῇ ἀρχῇ
τῆς Αὐξήσεως. ἔστι δὲ Αὐξήσις, ἢ μὴ Συλλα-
βική, ἢ δὲ Χρονική.

Συλλαβική αὐξήσις γίνεται ἐν παντὶ ῥήματι, ἀρ-
χομένῳ ὑπὸ συμφώνου. τότε γὰρ ὁ ᾠδατατικὸς
προσλαμβάνει ἐν τῇ ἀρχῇ ε, καὶ ἔτιω φεμιττόει
τῷ ἐνεσῶτος μιᾷ συλλαβῇ. τύπω, ἔτυπον.

Υ' ποσημειάδω, ὅτι εὐτίσι ῥήμασιν αὐτὸ τὸ ε ἀτ-
τικῶς ῥέπεται εἰς η. μέλλω, ἔμελλον, καὶ ἡμελ-
λον. ἐβελόμην, καὶ ἡβελόμην.

Χρονική αὐξήσις γίνεται ἐν τοῖς ῥήμασιν ὑπὸ φε-
μιτῷ φωνήεντος ἀρχομένοις. τότε γὰρ τὸ βραχύ
φωνήεν τῷ ἐνεσῶτος ῥέπεται ἐν τῷ ᾠδατατικῷ
εἰς μακρόν. καὶ ἔτιω αὐξεται μὴ ὁ Χρότος, ἔχι
δὲ αἱ συλλαβαὶ τῷ ῥήματος. ἄγα, ἤγον.

Γ' ἴσον γὰρ, ὅτι ὡς ἴκα τὸ ῥῆμα ἀρχεται ὑπὸ φωνήεν-
τος ἀφ' ἑπτὰ ἢ, δηλοῦσι, η, ι, υ, ω, ὑδεμία
βοπή γίνεται ἐν τοῖς παρρημιόμοις. ἡχέω,

ἤχειον, ἤχηκα, ἤχηκει, ἤχησα. ἰξάω. ὑβείζω. ἀφελέω.

Ἡ γίκα δὲ ἀρχεται ὑπὸ φωνήεντος ξεπτῶ, δηλονότι, α, ε, ο.

τὸ μὲν α ῥέπεται εἰς η. ἀκέω, ἤκεον.

τὸ δὲ ε ὁμοίως εἰς η. ἐλπίζω, ἤλπιζον.

τὸ δὲ ο εἰς ω. ὀδεύω, ὠδόν.

Ἐξαιρεῖνται ὑπὸ μὲν τῷ α, ταῦτα. ἀνδέσσω, ἀνδέσασον, καὶ ἀνδίζομαι, ἀνδίζομην, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τῷ δύο ηη. ἔτι δὲ, ἄω, τὸ πνέω, καὶ αἴω, τὸ ἀκέω. ἄον, καὶ αἴον, ἵνα μὴ συνεμπίσωσι τῷ, ἥον, καὶ ἥιον, τοῖς, ἐποροδόμην.

Ἀπὸ δὲ τῷ ε, ἐξαιρεῖται τὰδε, ἐν οἷς μὲν τὸ ε, προσλαμβάνει καὶ ι. ἔχω, εἶχον, ἔλω, εἶλον. ἔλκω, ἐλκύω, εἶλκον, εἶλκον. ἔρπω, ἐρπύζω, εἶρπον, εἶρπυζον. εἰσιάω, εἰσίαον. εἰάω, εἶαον. εἶρύω, εἶρυνον. εἰθίζω, εἰθίζον. ἐργάζομαι, ἐργαζόμην. ἐσήκω, ἐσήκην, ἔδω, εἶωθα, ἔπω, εἶπον. ὅπερ φυλάττει τὴν αὐξήσιν ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσειςιν. εἰπέ, εἶποιμι. εἶπω, εἶπῃν. εἶπών. ἐρτάζω φυλάττει τὸ ε, αὐξάνει δὲ τὸ ο. εἴωρτιζον. εἴωρτακα. εἴωρτασα.

Ἀπὸ δὲ τῷ ο ἐξαιρεῖται ὁράω, εἴωραον, εἴωρακα.

Ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπὸ Διφθόγγῃ ἀρχόμενα ῥήματα, ἔεις ἢ τῷ διφθόγγων εἰσὶ ξεπτὰ, αι, αυ, οι. αἱ δὲ λοιπαὶ ἄξεπτοι. μεταβάλλεται γάρ, τὸ αι εἰς η. αἶρω, ἤρον.

τὸ αὐ εἰς νυ. αὐξάω, νύξανον. ὥπερ Ἀττικῶς,
 καὶ τὸ εὐ. εὐδω, εὐδον κοινῶς, καὶ νύδον Ἀττικῶς.
 τὸ οἰ εἰς φ. οἰκτείρω, φκτερον. πλὴν τῷ κα-
 παγομύων ὁπὸ τῆς,

Οἶαξ. οἶνος. οἶωτός. οἶμος. οἶσρος. οἶος.
 οἶακίζω. οἶνίζω. οἶωνοπολῶ. οἶμάω. οἶσρέω.
 οἶῶμαι. ὥπερ εἰς ῥέπεται. ὥπερ καὶ τὸ οἶδαίνω
 κατὰ τινας, καὶ οἶκνρίω.

Εν δὲ τοῖς σωθέτοις ῥήμασιν, ἢ τε Συλλαβικῇ, καὶ
 ἢ Χρονικῇ αὐξησις γίνεται πότε μὴ ἔσωθεν, πότε
 δὲ ἔσωθεν. πότε δὲ καὶ ἔσωθεν, καὶ ἔσωθεν.

Εἴσωθεν γίνεται ἐν τῇ ἀρχῇ, ὡς ἵνα τὸ ῥῆμα
 σωτῖδεταί,

ἢ ὁπὸ ὀνόματος. φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφην.

ἢ ὁπὸ ἀντωνυμίας. αὐτομολῶ, νυτομόλεν.

ἢ ὁπὸ α ἑρμητικῆς. ἀδυναμῶ, ἡδυνάτην.

ἢ ὁπὸ ἐπὶ ῥήματος. ἐμολογῶ, ἐμολόγην.

Εἴσωθεν, ὡς ἵνα τὸ ῥῆμα σωτῖδεταί ὁπὸ προ-
 θέσεως. πότε γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ αὐξησις
 γίνεται μὴ τὴν πρόθεσιν, ὁπότε φουίρε τῆς
 ληκτικῆς φωνήεντος τῆς προθέσεως. ἀναγινώσκω,
 ἀνεγίνωσκον. κατοικῶ, κατόικην.

πλὴν τῆς φεῖ, ἣτις αἰεὶ φυλάττει τὸ ι. φεῖα-
 γω, φεῖληγον.

καὶ τῆς πρό. προλέγω, προέλεγον. Ἀττικ. δὲ τὸ ε,
 καὶ ο, κινῶνται εἰς ε. πρῶλεγον. καὶ πρῶχω, πρῶχω.
 πολλάκις δὲ φυλάττει τὸ ι καὶ ἡ ἀμφί. ἀμφιέλισσω.

ἀμφιέπω . ὠσαύτως καὶ ὀπιorkῶ , ὀπάρκην .

Εἵκωνται τινὰ συνδέτεκα ἐκ ποροδέσεων , ἀπερ αὐ-
 ξανέδα φιλεσιν ἔξωθεν . οἶον , ἐνέπω , ὑπέπον .
 καθεύδω , ἐκάθεύδον , ἔχ ὅτι ἐν ταῖς ταῖς τοῖς ῥή-
 μασιν ἐδὲν πλέον τῶ ῥήματος σημαίνουσιν αἱ πορο-
 δέσεις . ἐν τῷ ῥῶ ὀπάρκωται οἱ πλεῖστοι τῶ
 συγγραφέων Γραμματικῶν . ὑπάρκωται γὰρ πολ-
 λὰ συνδέτεκα μηδὲν πλέον σημαίνοντα τῶ ἀπλῶν ,
 καὶ ὅμως ἔσωθεν αὐξανόμενα . ἐπαίνῶ , ἐπύμην .
 αὐμνῶ , αὐμνῶ . ἔχῃ ὑπαίνην , μήτε ὑμνῶν .

Τῶν δὲ συντεθειμένων ὁποῖο ῥήματος ἀπλῶ ἀρχή-
 σιν , καὶ ἀσπινῶται , τινὰ μὲν ἔξωθεν αὐξανόν-
 ται . ἀμφισβητῶ , ἡμφισβήτην . ἀντιβολῶ , ὑπ-
 τιβόλην . τινὰ δὲ ἔσωθεν . ὁπολαύω , ἀπέλαυον ,
 καὶ ἀπύλαυον . ὀπιχειρῶ , ἐπεχειρῶ . ποροκυῶ ,
 ποροκυῶ . ἐγκωμιάζω , ἐνγκωμιάζον .

Τὰ δὲ ὁποῖο τῶ δυς , καὶ ὁ συνδέτεκα , ἐπομῶν μὲν
 φωνήεντος ἔπειτῶ , αὐξανόμενα ἔσωθεν . δυσα-
 ρισῶ , δυσπρίεσκον . ἐργετῶ , ἐνργέτην . ἐπομῶν
 δὲ συμφώνῃ , ἢ φωνήεντος ἀφ᾽ ἑπείτῃ , ἀκολουθεῖσι
 τῶ κανόνι τῶ ἀπλῶν ῥημάτων . δυσυχῶ , ἐδυ-
 σύχην . εὐτυχῶ , εὐσύχην , καὶ Ἀττικῶς πύτύχην .
 ἐνήμερῶ , ἐνήμερην .

Εἵκωνται δὲ καὶ ἔσωθεν αὐξανόμενα Ἀττικῶς τὰ δι-
 σαύξιντα λεγόμενα , διπλῶ αὐξισιν ἔχοντα ,
 πορὶ τῶ ῥήματος , καὶ πορὶ τῆς ποροδέσεως . ἐνοχλῶ ,
 ἐνώχλην . ἀνορθῶ , ἐνώρθην . παροινῶ , ἐπαρῶ

πεν, κὴ πεπαρώνηκα. ὠσαύτως διαιπῶ, διεδήπῃ
 κα. ἀνέχομαι, ὠνέχομαι. τινὰ δὲ πόπε μὲν ἔσαν
 θεν, πόπε δὲ ἔξωθεν. διακονῶ, ἐλκόνεν, κὴ διη-
 κόνεν. ἐγγυῶ, ἡγγύηκα, κὴ ἐγγεγύηκα.

Κανὼν γ'. Σχηματισμὸς τῷ Μέλῳτος Πρώτῳ.

Γίνεται ἔπος ὁ Μέλων ὑπὸ τῷ ἐνεσῶτος, μετα-
 βαλλομένη τῷ τύπῳ κτὶ πᾶς συζυγίας, ὡς εἴρη-
 ται. τύπω, τύψω. λέγω, λέξω. Ἰσοσυλλαβεῖ
 δὲ τῷ ἐνεσῶτι ἐν ταῖς Βαρυτόναις ῥήμασι, πλὴν
 τῶν ληρόνων εἰς αὐτὸ λ. θέλω, θελήσω. ὀφεί-
 λω, ὀφειλήσω. μέλω, μελήσω. κὴ μέλλω, μελ-
 λήσω. καὶ βέλομαι, βελήσομαι. ὠσαύτως καὶ
 αὔξω, αὔξήσω. ἔψω, ἐψήσω. ἀλέξω, ἀλεξή-
 σω. ταῦτα γὰρ πάλαι περὶ παλαιὰ ἦσαν. θε-
 λῶ, ὀφειλῶ, αὔξῃ.

Ο' Μέλων τῶν Περιπατωμένων ἢ περὶ περὶ τῷ
 ἐνεσῶτος. ποιῶ, ποιήσω. χρυσῶ, χρυσάσω.
 πλὴν τῷ, δοκέω, δόξω, κὴ δοκήσω. ὠθέω, ὠσω.
 πάλαι δὲ ἦσαν βαρυτόνα, δέκω, ὤδω.

Ο' Μέλων πὺν αὐτῷ ἀδελφύου ἔχει τῷ ἐνεσῶ-
 τι, πλὴν ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Βαρυτόνων, ὡς ἴκα
 ὁ ἐνεσῶς ἀδελφύου διφθόγγῳ. πόπε γὰρ ὁ Μέλων
 ὀφείλων βραχεῖα ἀδελφύου, ὑποβάλλει τὸ εἰς τῆς
 διφθόγγῳ. ξαίνω, ξανῶ. σπείρω, σπείρῳ.

Καὶ πλὴν τῶν εἰς ἐν δισυλλαβῶν τῆς ἑκτῆς. ταῦτα
 γὰρ

138 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

γάρ εἰς δύο τὸν μέλλοντα ποιῶσι. πλέω, πλόω·
 σω. χέω. χέσω. πνέω, πνέσω. ρέω, ρέσω.
 θέω, θέσομαι, ἢ θέσθαι. Κλαίω δέ, καὶ
 καίω, ποιῶσι κλαύσω, καὶ καύσω, εἰς δὲ τὸ
 κλαύω, καύω.

Τὰ εἰς ἰζω ὑπερδισύλλαβα πῆς τεταρτης, ποιῶντα
 τὸν κοινὸν μέλλοντα εἰς ἰσω, Ἀττικῶς ὑποβάλ-
 λωσι τὸ σ, καὶ φερασῶσι τὸ ῶ. κομίζω, κο-
 μίσω, κομιῶ. νομίζω, νομίσω, νομιῶ. βαδί-
 ζω, βαδιῶμαι. ἀγωνίζομαι, ἀγωνιῶμαι. εὐρη-
 ται φεραπλησίως τέτοις, ἀμφιῶ, αὐτὶ ἀμφιέ-
 σω. ἐκχεῶ, αὐτὶ ἐκχέσω. καὶ σταβιβῶ, αὐτὶ
 σταβιβάσω.

Δύο ῥήματα ἔπεισι τὸ ἀρκτικὸν τ εἰς θ ἐν τῷ
 μέλλοντι.

ἔειψω, θρέψω. τὸ γὰρ ἔειψω, μέλλω τὸ ἔειπα
 τύψω, θύψω. τὸ γὰρ τύψω, μέλλω τὸ τύπτω.

ἔρχω, δασιῶ τὸν μέλλοντα. ἔξω. πρὸς αὐτίδα
 σολῶ τὸ, ἔξω, ἐπὶ ῥήματος.

Κανὼν δ'. Σχηματισμὸς Α'ορίσε Πρώτης.

Ο' πρῶτος Α'ορίσος γίνεται διὰ τὸ πρῶτον Μέλ-
 λοντος, προδέσκει πῆς αὐξήσεως, ἢ ἔσπῃ τὸ α
 εἰς α, τύψω, ἔτυψα. λέξω, ἔλεξα.

Φυλάττει δὲ αἰεὶ τὸ σύμφωνον τὸ Μέλλοντος, πλὴν
 τῷ πρῶτῳ τῶν. ἔθικα, ἔδωκα, ἔλεγον, ἦκα,
 εἶπα.

ἦπα. ὑπὸ τῆς θίσω, δάσω, οἶσω, ἦσω, ἔρω.
ἔτι δὲ ἔχουα, ἔσθουα, ἔκηα, ὑπὸ τῆς χούσω,
σείσω, καύσω.

Εἴ τι ἑ παρῶτες Ἀόριστος ἔχει τινὲς αὐτὸν παραλή-
γσαν τῷ μέλλοιτι. ὁξαιρέται ἢ πέμπτη συ-
ζυγία, ἐν ἣ ὁ μέλλων βραχεῖα φθασμένη, ὁ
δὲ Ἀόριστος μακρῶν. ὡς γὰρ ὁ μέλλων ἔχει ε,
ὁ Ἀόριστος προσλαμβάνει ι. νιμῶ, σνείμα,
σπερῶ, ἔσπερα. ὡς δὲ ὁ μέλλων ἔχει α, ὁ
Ἀόριστος θέπει αὐτὸ εἰς η. φαλῶ, ἔφηλα. φα-
νῶ, ἔφηνα. Ἀττικῶς δὲ ἔφηνα ὑπογεγραμμένον.
Γωνικῶς δὲ ἔφανα.

Τὸ τρίτον παρόσωπον τῆς πληθυντικῆς λήγει εἰς αω,
ὡς τῆς φθακειμένης εἰς ασι. ὅμως εὑρίσκεται παρὰ
Ἀριστοφάνει, εἴξασιν, αὐτὶ εἴξαν. καὶ παρὰ Λυ-
κόφρονι, πέφεικας, αὐτὶ πεφείκασιν. ὁμοίως εἴ-
δοσαν, αὐτὶ εἶδον. ἦλθσαν, αὐτὶ ἦλθον. ἐμά-
θσαν, καὶ ἐδολίσσαν, αὐτὶ ἐμάθον, ἐδολίει.

Κανὼν ἑ. Σχηματισμὸς Ἀόρισε, καὶ Μέλ-
λοντες δούτερ.

Οἱ β. Ἀόριστος σχηματίζεται ὡς ὅτι τὸ πλείστον
ὑπὸ τῆς φθαστικῆς. ἔτυπον, ἔτυπον. φθα-
λήγει δὲ ἀείποτε διχρόνῳ βραχυομένῳ. πλὴν
τῶν σισημιομένων. εἶπον. εἶλον. εἶδον. ἦγον.
ἦλθον. ἦγον. ὡς ἔγον. ἐπληγον. καὶ πλὴν τῆς
ἔχασ-

ἔχαισμον . ὠλιδον . ἔβλασον . ἤλαλκον . ἤμαρ-
τον . ἔδεπον . ἠῶγον . καὶ κοινῶς πάντες οἱ ὑπὸ
πρωτογενῶν ῥημάτων γινόμενοι δεύτεροι ἀόρι-
στοι ἔχουσι τὴν ἀναλήγουσαν μακρὰν φύσει , ἢ
θέσει .

Ὅτε γὰρ ὁ ὀξεὺς ἀναλήγει αἰ , ὁ β'. Α'όρις-
το βάλλει τὸ ι . φαίνω , ἔφανον .

Ὅτε δὲ αὐ , ὁ β'. Α'όρ. ὑποβάλλει τὸ υ . παύω ,
ἔπαον .

Ὅτε δὲ εὐ , ὁ β'. Α'όρ. ὑποβάλλει τὸ ε . φύγω ,
ἔφυγον .

Ὅτε δὲ ου , ὁ β'. Α'όρ. ὑποβάλλει τὸ υ . ἀκῶ ,
ἤκοον .

Ὅτε δὲ η , ὁ β'. Α'όρ. θέπει εἰς α . λήβω , ἔλαβον .

Ὅτε δὲ ω , ὁ β'. Α'όρ. θέπει εἰς α . ξάω , ἔφαγον .

Ὅτε δὲ ει , ὁ β'. Α'όρ. ὑποβάλλει τὸ ε . λείπω ,
ἔλειπον .

Εὐ δὲ τῇ πέμπτῃ συζυγίᾳ , τὰ μὲν δισύλλαβα
θέπουσι τὸ ει , εἰς α . ἀπείρω , ἔσπαρον . τὰ δὲ
ἑμισύλλαβα ὑποβάλλουσι τὸ ι . ὀφείλω , ὤφελον .
ἐγείρω , ἤγειρον .

Τὰ δισύλλαβα ῥήματα ἔχοντα ἀμετάβητον πρὸ
τῷ ε , ἢ μὲν τὸ ε , τρέπουσιν αὐτὸ εἰς α . πλέ-
κω , ἔπλακον . θέπω , ἔφαπον . σέλλω , ἔσαλον .
πέμνω δὲ ἔπαμον , καὶ ἔπεμον . πλέκω δὲ λέγω ,
φλέγω , βλέπω .

Ὁ β'. Α'όριςτος φυλάττει τὸ πελικὸν σύμφωνον τῷ

πατατικῶς, ὡς ἂν ὑπάρχει, καὶ ἀπλῶς.
ἐλειπον, ἐλίπον. ἔρεπον, ἔραπον.

Ἡ νῖκα δὲ ὁ Παρατατικός ἔχει δύο τελικά σύμ-
φωνα, ὁ Ἀόριστος φυλάττει τὰ τῶ ρηματικῶς.
ἐκλεπτον, κλοπὴ, ἐκλαπον. ἔβαπτον, βαφή,
ἔβαφον.

Ἡ νῖκα δ' ἔχει ὁ Παρατ. ζ, ἢ δύο, σ, τότε εἰ μὴ ὁ
μέλλων ἔχει τὸ ξ, ὁ β'. Ἀόρ. ἔχει τὸ γ. ἐκραζον.
κράζω. ἐκραγον. εἰ δὲ ὁ μέλλων ἔχει τὸ σ, ὁ β'.
Ἀόρ. ἔχει τὸ δ. ἐφραζον. φράσω. ἐφραδον.

Ἡ νῖκα δ' ὁ Παρατ. ἔχει δύο ἀντιθέτους, ὁ β'.
Ἀόρ. φυλάττει τὸ πρῶτον. ἐκαμνον, ἐκαμον.
ἐπεμνον, ἐπεμον.

Ἡ νῖκα δ' ὁ Παρατ. καθαρῶς ἀποφέρειται, ὁμοίως
καὶ ὁ β'. Ἀόρ. ἦκον, ἦκον. καίπερ ἡ ἐκπ συζυ-
γία εἰ ποιεῖ Ἀορίστους δούτερους, καὶ μέσους Παρακ.

Ο' Μέλλων Δούτερος γίνεται ὑπὸ τῶ Ἀορίστου δούτε-
ρος, ἀφαιρέσει τῆς αὐξήσεως, καὶ ἔσονται τῶ ον εἰς
ῶ. ἐτυπον, τυπῶ. ὅθεν ὡς ἂν γίνεται Ἀό-
ριστος δούτερος, μήτε γίνεται Μέλλων δούτερος.

Κατὰ τὸν 5. Σχηματισμὸς Παρακειμένης.

Ο' κοινὸς Παρακείμενος γίνεται ὑπὸ τῶ Παρατατι-
κῶς, ἔσονται τῶ ον εἰς α, καὶ προσλήψει τὴν παρὰ
τῆς συζυγίας τελικὴν συμφώνην, φυλαττομένης,
ἢ ὀπτειομένης τῆς αὐξήσεως, ὅθεν.

Ο' τε

Ὅτε ὁ Παρατατικός ἄρχεται ὑπὸ μακρᾶς φύσει,
ἢ θέσει, ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ Παρακεί-
μνος. ἡγόραζον, ἡγόρακα. ἐφθείρον, ἐφθάρκα.
ἐψαλλον, ἐψαλκα.

Ὅτε δὲ ὁ Παρατατικός ἄρχεται ὑπὸ εὐβραχείος,
ἢ κοινῆ, ὁ Παρακείμενος ἀναδιπλασιάζεται καὶ
τῷ πρώτῳ συμφώνῳ τῷ Ἑνεῳτος. ἐτυπτον, τέ-
τυφα. ἐγχερον, γέγχεφα. ὡσαύτως καὶ πέπτω-
κα. κέκπημαι. μέμνημαι. ὑπὸ τῷ, ἐπιτον, ἐκ-
τόμην. ἐμνώμην. ὅτι τῷ βραχίᾳ παρὰ τῷ κτ,
πτ, μν, κοινὰ γίνονται. τὸ δὲ κτείνω, ἐκτε-
νον, ἐκτακα, ἔχει κέκτακα. ἔχαιρῶνται τὰ ὑπὸ
τῷ γνω, καὶ γρη ἀρχόμενα, ἅπιν ἐκ ἀναδιπλα-
σιάζονται. ἐρηγόρεον, ἐρηγόρηκα. ἐγνώριζον,
ἐγνώρικα. τὸ δὲ, βλασαύω, ἐβλάσανον. ἐβλά-
σηκα, καὶ βεβλάσηκα.

Τὰ δὲ ὑπὸ τῷ ρ ἀρχόμενα, διπλασιάζουσι τὸ ρ μῆ-
τὸ ε, ἐν πᾶσι τοῖς παρωχημένοις χρόνοις. ῥάπ-
τω, ῥράπτον, ῥράφα, ῥράφειν, ῥράφα.

Τὰ δὲ ὑπὸ δασέων θ, φ, χ, ἀρχόμενα, ἀνα-
διπλασιάζονται μὲν, ἔπειτα δὲ τὰ δασέα εἰς
φιλά. τὸ θ εἰς τ. θεώριω, τεθεώρηκα. τὸ φ
εἰς π. φονδύω, πιφώδευκα. τὸ χ εἰς κ. χω-
νδύω, κεχώνδευκα.

Ὅτε ὁ Δισύλλατος Μέλων τῆς πέμπτης συζυγίας
ἀφελήγεται τῷ ε, ὁ Παρακείμενος τρέπεται αὐτὸ
εἰς κ. σπείρω, ἐσπάρκα.

Ὁ πὲρ ὁ Ἑνεῖς ἔχει λ, ἢ ρ, φυλάττει αὐτὸ καὶ
ὁ Παρακείμενος πρὸ τῆ κα. φαίλω, φαίλακα.
σπεύρω, ἑσπερακα.

Τὰ εἰς μω, καὶ μνω, πρὸ τῆ κα, παρεσλαμβάνουσιν
η. νέμω, νεμέμικα. τέμνω, τετέμικα, καὶ καὶ
συγκοπὴν τέτμικα.

Τὰ εἰς ἰνω, εἶνω, καὶ υῖω, διούλαβα, ὑποβάλ-
λουσιν ἐν τῇ Παρακειμένῳ τὸ ν. κείνω, κέκε-
κα. τένω, τέτακα. χυῖω, κέχυκα.

Τὰ λοιπὰ δὲ εἰς τω, τρέπεσι τὸ ν, εἰς γ. τὸ
γάρ ν, πρὸ τῆ κ, γίνεται γ. φαίνω, πέφαγκα.
μολύω, μεμόλυγκα. μαίνω, μεμίαγκα. τὸ δὲ
μῦω, μεμύηκα, ὡς ὑπὸ τῆ μῦω ἀρχίσει.

Καὶ τὸν ζ'. Σχηματισμὸς Ὑπερσωπελικῆς.

Ὁ Ὑπερσωπελικὸς γίνεται ὑπὸ τῆ Παρακειμένης,
βοῇ τῆ α, εἰς εἰν. καὶ εἰ μὲν ὁ Παρακείμενος
ἀρχεται ὑπὸ συμφώνου, ὁ ὑπερσωπελικὸς παρ-
εσλαμβάνει καὶ ἑπερὸν ε. πέτυθα, ἐπέτύθειν. εἰ δὲ
ὑπὸ φωνήεντος, ἐμοίως καὶ ὁ Ὑπερσωπελικὸς.
ἑσάλλα, ἐσάλλειν. ἠγόρακα, ἠγαράκειν. ὡσαύ-
τως καὶ ἐν τοῖς σιωδέτεσι. καταβέβληκα, κατε-
βέβληκειν. σινέσαλκα, σινεσάλλειν. ἀνέγνωκα,
ἀνέγνώκειν.

Κανὼν ἢ Σχηματισμὸς Ἀττικῶν
Παρακειμένων.

α'. Ἐντισι Παρακειμένοις ὑπὸ λ, ἢ μ, ἀρχομένοις, οἱ Ἀττικοὶ ἀφαιρῶντες αὐτὸ, καὶ προσιδέωτες εὐ, ι, τὰ ε, ποιῶσιν ἴδιον Παρακείμενον. λέληθα κοινῶς, καὶ εἴληθα Ἀττικῶς. μέμαρμαι, εἴμαρμαι, ὑπὸ τὰ μείρομαι.

β'. Ἐντισι ρήμασιν ἀρχομένοις ὑπὸ τῷ τρεπκῷ φωτισέντων, α, ε, ο. οἱ Ἀττικοὶ ποιῶσιν ἴδιον Παρακείμενον, τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα πρὸς Ἐνισῶτος προσιδέοντες τῷ κοινῷ Παρακειμένῳ, καὶ τῷ τρίτῳ συλλαβῶ συσέλλοντες τὰ πρὸς συλλάβη, εἰ μακρὰ εἴη φύσει. ἀπέω, ἡγεκα κοινῶς, καὶ ἀπήκοα Ἀττικῶς. ἐλδύθω, ἡλδύθα, ἐλήλυθα. ἐμῶ, ὠμοκά, ὀμώμοκα. ὀλῶ, ὠλεκα, ὀλώλεκα. ἐὰν δὲ ἡ συλλαβὴ εἴη μακρὰ θέσει, καὶ γίνεται μεταβολή. ἀγείρω, ἡγερκα, ἀγήγερκα. ἐγείρω, ἡγερκα, ἐγήγερκα. ὠσαύτως καὶ ἐρήρηκα, ὑπὸ τῷ ἐρείδω, ἵνα μὴ συγμιμνήσῃ τῷ ἐρήρηκα ὑπὸ τῷ ἐρείζω. τὸ δὲ ἐνέγκω, ἐνέγκα, ἐνέωχα.

γ'. Ἐντισιν ὑπὸ ο, ἢ ω ἀρχομένοις ρήμασιν, οἱ Ἀττικοὶ τῇ κοινῇ αὐξήσει προσιδέουσιν ε. ὄραῶ, ὠρακα, ἐώρακα. καὶ ὠραον, ἐώραον, Παραγεῶδω, ὠσμαι, ἐώσμαι, ὠσα, ἐώσα, Ἀόρ. ὠσαύ-

σαύτως, εἶκα, οἶκα, ἔοικα. ἔπω, εἶπα, ἔειπα.
καὶ ξυνῆκα, ξυνέηκα.

δ'. Ὅτε καὶ δισύνλαβα τῆς αῤῥώτης, καὶ δευτέρας
συζυγίας τῆς βαρυτόνων ἀδελήγασσι τῷ ε, ὁ
Παρακείμενος τρέπει αὐτὸ εἰς ο, ἔδει Ἀττικῶ.
πέμπω, πέπιμφα, καὶ Ἀττικῶς πέπομφα. βρέ-
χω, βέβρεχα, βέβροχα.

Κανὼν δ'. Περὶ Ἀττικῆς Γ' περσυντελικῆς.

Οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ποιῶσι τὸν Γ' περσυντελικὸν
αὐτὸν δευτέρας αὐξήσεως. πεποιήκειν. δεδώκειν.
αὐτὶ ἐπεποιήκειν. ἐδεδώκειν.

Ἡ νῖκα γίνεται ὁ Ἀττικὸς Παρακείμενος ἀποδέ-
σει τῆς δύο Ἀρκτικῶν γραμμάτων τῷ Ἐνεσῶτος,
ὁ Γ' περσυντελικὸς θέπει τὸ α, εἰς η, καὶ τὸ ο,
εἰς ω. ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν. ὀράρυχα, ὠρω-
ρύχειν. ἀκήκοα, ἠκηκόειν. τὸ δὲ ε, εἰς ἔπει-
ται. τὸ δὲ, ἔολπα, ἔοργα, ἔοικα, αὐξάνονται
ἐν τῷ μέσῳ. ἐώλπειν. ἐώργειν. ἐώκειν.

Τὸ τρίτον ἀνὸςωπον τὸ πληθυντικὸν λήγον κοινῶς
εἰς εἰσαν, οἱ Ἀττικοὶ ἐκφέρουσιν εἰς εἰσαν. ἐπε-
τύφεσαν, ἐπεποιήκεσαν.

Κανὼν ἰ. Σχηματισμὸς τῷ Μίσε
Παρακειμῖος.

Ο' μίσος Παρακ. γίνεται ὑπὸ τῷ κοινῷ, φυλάττει
δὲ τὸν τύπον τῷ Ἀορίστῳ δουτέρῳ. ἔτυπον, πέ-
τυφα, πέτυπα, ἔταγον, τέπαχα, τέπαγα.

Ε' νίοπε γίνεται ὁ μίσος Παρακ. ἐκβολῇ τῷ ᾠδρα-
λήγοντος φωνήεντος, καὶ τῷ τελικῷ η. τετέλικα,
τέτελα. μεμέλικα, μέμελα, καὶ μέμηλα. διδέ-
πικα, δέδεπα.

Γωνικῶς δὲ ἐκβαλλομένη τῷ κ, συστέλλεται ἡ ᾠδρα-
λήγουσα. γέγικα, γέγαα. ἔσηκα, ἔσαα. τέθνη-
κα, τέθναα. δέδοικα, δέδια. ὅθεν γεγαώς. κατ.

Η' ᾠδραλήγουσα τῷ Μίσε Παρακειμῖος ἡ αὐτὴ
ἔστι τῷ κοινῷ Παρακειμῖω. πέτυφα, πέτυπα.
καὶ δὲ εἰς ε, ᾠδραλήγοντα ἐν τῷ Μίλλοντι δι-
σύλλαβα φέπεισι τὸ ε, εἰς ο. λέξω, λέλογα.
ᾠπερῶ, ἔσπερα.

Η' νίκα ὁ Ε' νιστὴς ᾠδραλήγει εἰς ει, ὁ μίσος φέπει
αὐτὸ εἰς οι. πείθω, πέποιθα. ἡνίκα δὲ εἰς αι,
φέπει εἰς η, φαίνω, πέφνω. ἡνίκα δὲ εἰς α,
πότε μὲν φυλάττει αὐτὸ, ψάλλω, ἔψαλα. πότε
δὲ τρέπει εἰς η. θάλλω, τέθηλα.

Τὰ εἰς φω, καὶ χω ρήματα τὸν αὐτὸν ἔχουσι κοι-
νὸν, καὶ μέσον Παρακειμῖον. γέγραφα, ὑπὸ τῷ
γράφω. πέψυχα, ὑπὸ τῷ ψύχω.

Κανὼν ια'. Σχηματισμός Ἐνεσῶτος Παθητικῆς
καὶ Παρατατικῆς.

Ο' παθητικὸς Ἐνεσῶς γίνεται ὑπὸ τῷ ἐνεργητικῷ,
τροπῇ τῷ ω, εἰς ομαι. τύπω, τύπμαι.

Τὸ δίδερον ἀπόσωπον τῷ Ἐνεσῶτος, ὥσπερ καὶ τῷ
Μέλλοντος, λήγει εἰς η· τύπη· τυφθήση. Ἀγ-
τικῶς δὲ εἰς ει· βάλει· οἶει· ὄφει· ἐνίοτε δὲ
εἰς σαι· φάγισαι, ἀντὶ φαγῇ· καὶ καυχᾶσαι,
ὀδυνᾶσαι, ἀντὶ καυχᾶ, ὀδυνᾶ.

Ο' Παρατατικὸς παθητικὸς γίνεται ὑπὸ τῷ Ἐνε-
σῶτος παθητικῷ, τροπῇ τῷ μαι εἰς μιν, ἀροατ-
τομένης τῆς αὐξήσεως· τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Κανὼν ιβ'. Σχηματισμός τῷ Παθητικῷ
Παρακειμένης.

Ο' Παθητικὸς Παρακ. γίνεται τὰ πλεῖστα ὑπὸ τῷ
ἐνεργητικῷ, τροπῇ, τῷ κα, εἰς μαι· ἐφαλκα,
ἐφαλμαι· πεποίηκα, πεποίημαι· ἐπέσθην δὲ
ὀφείλει ἢ ὡς ἀλλήλως αὐτὴ εἶναι μακρά, πολ-
λάκις ἀροατικέον τῷ μαι ἕτερον σύμφωνον καὶ
τὰς συζυγίας.

Ο' περὶ δὲ ἐνεργητικὸς Παρακ. ἔχει τελικὸν φ, ὃ πα-
θητικὸς ἀπὸ τῷ μαι, προσλαμβάνει ἕτερον μ· γέ-
χαφα, γέγραμμαι, γέγραφαί, γέγραπται.

Ὅτε ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ. λέλεχα, λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται.

Ὅτε ὁ ἐνεργητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ, καὶ τετάρτῃ τῆς Βαρυπτόων ἔχει τελικὸν κ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. πέπεικα, πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισαι. λελάκτικα, λελάκτισμαι, λελάκτισσαι, λελάκτισται.

Ὅτε ὁ ἐνεργητικὸς ἐν τῇ πέμπτῃ ἔχει τελικὸν κ, καὶ πρὸ τῆς κ, ἔχει λ, ἢ ρ, ὁ παθητικὸς φυλάττει ταῦτα. ἔσφαρκα, ἔσφαρμαι, ἔσφαρσαι, ἔσφαρται. ἔφαλκα, ἔφαλμαι, ἔφαλσαι, ἔφαλται.

Εἰ δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἐκφέρεται εἰς ηκα, ὁ παθητικὸς εἰς ημαι. ρενέμηκα, ρενέμημαι, ρενέμησαι, ρενέμηται.

Εἰ δὲ ὁ ἐνεργητικὸς εἰς ικα, ὁ παθητικὸς εἰς ιμαι. κέκεικα, κέκειμαι, κέκεισαι, κέκειται.

Εἰ δὲ ὁ ἐνεργητικὸς εἰς γκα, ὁ παθητικὸς κοιτῶς μὴ εἰς μμαι, Ἀττικῶς δὲ εἰς σμαι. μεμόλυκα, μεμόλυμαι, μεμόλυσαι, μεμόλυται, καὶ Ἀττικῶς μεμόλυσμαι, μεμόλυσται, μεμόλυσται.

Ὅτε ὁ ἐνεργητικὸς ἐν τῇ ἑκτῇ πρὸ τῆς κα, ἔχει δ, ὁ παθητικὸς ἔδεν προσλαμβάνει πρὸ τῆς μαι. βεβασίλδκα, βεβασίλδμαι, λόδσαι, λόδται.

Εἰ δὲ μὴ, προσλαμβάνει σ. ἤκακα, ἤκασμαι, ἤκασται, ἤκασται. ἔπτακα, ἔπτασμαι, κέκλεικα, κέκλεισμαι. ἔγνωκα, ἔγνωσμαι.

Εἰ δὲ ποῖς φεραπωμύοις, εἰ μὴ ὁ ἐνεργητικὸς
Πα-

Παρακ. μακρᾷ ᾠδάλῃγει, ὁ παθητικός πρὸ τᾷ
μαι, ἔδω προσλαμβάνει. πιποίηκα, πιποίη-
μαι. τεθέακα, τεθέαμαι. εἰ δὲ βραχεῖα ᾠδα-
λήγει, ὁ παθητικός προσλαμβάνει σ. τετέλε-
κα, τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεισαι.

Ο παθητικός Παρακ. τὴν αὐτὴν ᾠδάλῃγυσαν ἔχει
τῷ Εὐεργητικῷ. τέτυρα, τέτυρμαι. πλὴν ὅτε
ὁ εὐεργητικός ᾠδάλῃγει εἰς ρ, μετ' ὀπιπλοκῆς
ἄλλᾳ συμφώνῃ, ὁ παθητικός ἔχει τὸ ε, εἰς α.
ἔστρεφα, ἔστραμμαι. τέθρεφα, τέθραμμαι. ἐκτὸς
τῷ βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι.

Εἰς αἰρεῖνται τάχω, τέτῳχα, τέτυγμαι. φάγω,
πέφῳγα, πέφυγμαι. χάω, κέχῳκα, κέχυμαι.

Περί δὲ τῷ ῥίτε προσώπῳ πληθυντικῇ, σημειω-
τέον, ὅτι ὡς καὶ τὸ εὐκὸν τέτον πρόσωπον τῷ
παθητικῷ Παρακειμῆς, καὶ Ὑπερσωπελικῷ πρὸ
τῷ τ, καὶ ἔχει σύμφωνον ἔτερον, γίνεται τὸ πλη-
θυντικὸν ῥίτεν πρόσωπον προθέσει τῷ ν, πρὸ
τῷ ται, καὶ το. πεποίηται, πεποίηται, ἐπε-
ποίητο. κέκειται, κέκεινται, ἐκέκειντο. εἰ δὲ
ἔχει ἔτερον σύμφωνον, καὶ γίνεται τέτον πρόσω-
πον πληθυντικὸν ὡς τὴν ἀσωπαξίαν τῷ συμ-
φώνῳ, ἄλλ' αὐτὴ λαμβανόμεν τὴν μετοχὴν,
καὶ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥήμα. τέτυπται, τετυμμῆσθαι
εἰσὶν. ἐτέτυπτο, τετυμμῆσθαι ἦσαν.

Οἱ Ἰωνεὶς δὲ ποιῶσι τὸ τέτον πρόσωπον πληθυ-
ντικὸν ἔτις. ὅτε τὸ εὐκὸν πρὸ τῷ τ, ἔχει π,

ρί Γ' ὡς προσλήφει σὺς α, τρέπουσιν αὐτὸ
εἰς φ. ὅτε ἔχει κ, τρέπουσιν εἰς χ. πέτυπται,
πετύφαται. ἐπέτυπτο, ἐπετύφατο. λέλεκται, λε-
λέχεται. ἐλέλεκτο, ἐλελέχατο. ὅτε δὲ ἔχει σ,
τρέπουσιν αὐτὸ εἰς τὸ σύμφωνον τὸ δαυτέρῃ Α' ο-
εῖς. πέφρασαι, πεφράδαται. πέπεισαι, πεπεί-
δαται. ὠρυκται, ὠρύγεται.

Κανὼν γ'. Περὶ τῷ Γ' προσωπελικῷ, Μετ' ὀλίγον
Μέλλοντος, καὶ Α' οεῖς Παθητικῷ.

Ο' Γ' προσωπελικὸς γίνεται ὑπὸ τῷ πρώτῳ σὺνικῷ
προσώπῳ τῷ Παρακειμένῳ, τροπῇ τῷ μαι εἰς
μιν, καὶ προσλήφει τὸ ε, ὡς ἵκα ὁ Παρακειμένος
ἀρχεται ὑπὸ συμφώνῳ. πέτυμμαι, ἐπετύμμην.

Ο' μετ' ὀλίγον Μέλλον γίνεται ὑπὸ τῷ δαυτέρῳ
προσώπῳ τροπῇ τῷ αι, εἰς ομαι, φυλάττει δὲ
τὴν αὐξησην ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσι. πέτυ-
φαι, τετύφωμαι.

Ο' Α' οεῖσος πρώτος γίνεται ὑπὸ τῷ τρίτῳ προσώ-
πῳ, τροπῇ τῷ αι, εἰς ἔω, καὶ μεταβολῇ τῷ φι-
λῶν εἰς δασεία. φυλάττει δὲ τὴν αὐξησην τῷ
Παρατατικῷ. πέτυπται, ἐτύφθην. λέλεκται,
ἐλέχθην.

Ε' ξαιρῶνται, μέμνηται, ἐμνήθην, ἔρρώται, ἐρ-
ρώθην, προσλήφει τὸ σ. σέσωσαι, ἐσώθην,
ὑποβολῇ τῷ σ. εὔρηται, εἰρέθην. ἤρηται, ἤρε-
θην.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

151

θῶ . ἐπῆνται , ἐπηνέθω . ἔρρηται , ἔρρέθω ,
προπῆ τῷ μακρῷ εἰς βραχύ . καὶ τέθεται ,
ἐτέθω .

Κανὼν ιδ'. Περὶ τῶν λοιπῶν παθητικῶν
Χρόνων .

- Ο' δούτερος Α'όρις παθητικὸς φυλάττει αἰεὶ τὸ
σύμφωνον τῷ ἐνεργητικῷ . ἔτυπον , ἐτύπην .
Ο' πρῶτος Μέλλον πρὸ τῷ θήσομαι , ἔχει ὅσα καὶ
ὁ πρῶτος Α'όρις πρὸ τῷ θῶ , πλὴν τῆς αὐ-
ξήσεως . ἐτύφθην , τυφθήσομαι .
Ο' δεύτερος δὲ φυλάττει τὸ σύμφωνον τῷ ἐνεργητι-
κῷ δούτερος Μέλλοντος . τυπῶ , τυπήσομαι .

Κανὼν ιε'. Περὶ τῶν Μείσων Χρόνων .

- Ο' Μέσος Μέλλον πρῶτος φυλάττει τὸ σύμφωνον
τῷ ἐνεργητικῷ πρῶτε Μέλλοντος . τύψω , τύ-
ψομαι .
Ο' δούτερος δὲ τὸ τῷ ἐνεργητικῷ δούτερος . τυπῶ ,
τυπήμαι .
Ο' Μέσος Α'όρις πρῶτος φυλάττει τὸ σύμφω-
νον τῷ ἐνεργητικῷ πρῶτε Α'όρις . ἐτυψα , ἐτυ-
ψάμην .
Ο' δούτερος δὲ τὸ τῷ δούτερος ἐνεργητικῷ . ἔτυπον ,
ἐτυπόμην .

Κανὼν 15'. Περὶ τῶν λοιπῶν Εὐκλείσειων.

Τῶν Προσακτικῶν ἐνεργητικῶν ὁ Α' ὅριστος δούτερος, παροξυύεται, ἢ προπαροξυύεται. τύπε. φάγε. ἀγαγε. τρεῖς δὲ ὀξυῦνται. εἰπέ. ἐλθέ. ὀρέ. Ἀττικῶς δὲ λαβέ, καὶ ἰδέ, ἀντὶ λάβε, καὶ ἰδε. Τῶν Προσακτικῶν παθητικῶν ὁ Παρακείμενος γίνεται ὑπὸ τῆ δούτερος προσώπης τῆ Γ' περισυτελικῆ τῶν ὀριστικῶν παθητικῶν, ὑποβολῇ τῆ εὐεπέτυφο. τέτυφο, τετύφθω. ἐπιποιήσο. πεποιήσο, πεποιήθω.

Τῶν Εὐκτικῶν, καὶ Γ' ποτακτικῶν Παθητικῶν ὁ Παρακείμενος γίνεται ἔξ Μετοχῆς, καὶ Γ' παρηκτικῆς ῥήματος, ὅτε ὁ Παρακείμενος τῶν ὀριστικῶν πρὸ τῆμαι, ἔχει σύμφωνον, ἢ αυ, ὦ, ε, ι, υ, τέτυμμαι. λέλεγμαι. πέπαυμαι. κέκειμαι. λέλυμαι. τετυμμένος, λελεγμένος, πεπαυμένος, κειμένος, λελυμένος εἶναι, καὶ ὦ. εἰ δὲ ὁ ὀριστικός, λήγει εἰς ημαι, ἢ ὦμαι, ὁ Εὐκτικός ὑπογράφεται. νεμένημαι. νεμένημην, νεμένηο, νεμένημην. κεχρύσωμαι. κεχρυσώμην. ὁ Γ' ποτακτικός δὲ εἰς ὑπογράφεται. νεμένημαι. κεχρυσώμαι.

Εὐρίται δὲ καὶ ὑπὸ τῆ ημαι, υμαι, Εὐκτικός ἐκτεινόμενος. κεκείμεναι, κεκείω, κεκείτω. λελήμηναι, λελήω, λελήτω.

Τῶν Ἀπαρεμφάτων παθητικῶν ὁ Παρακείμενος φησὶ λάτ.

θάττει τὸ σ, τῷ τρίτῳ προσώπῳ Ὁριστικῶς,
μεταβάλλει δὲ πρὸς φιλά εἰς δασίαν. τέτυπται,
πετύφθαι. λέλεκται, λελέχθαι. ἤκασαι, ἤκῃ-
σθαι. προσλαμβάνει δὲ σ, ὅταν τὸ ται, ἔστι
ἀντὶ ἐπεὶ συμφώνη. πεποιήται, πεποιῆσθαι.
κεχύσεται, κεχυσῶσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ Προβέσεων.

ΠΡΟΔΕΙΣΙΣ ἔστι μέρος λόγου ἀκλιτον, ποσотиθέμε-
νον πᾶντων τῶν τὰ λόγου μερῶν καὶ ἐν τῇ συνθε-
σει, καὶ ἐν τῇ συντάξει. Εἰσὶ δὲ αἱ Προδείσεις
πᾶσαι ὀκτωκαίδεκα. ὧν ἕξ εἰσὶ μετοσύντακτοι.
ἐν, εἰς, ἐξ, συν, πρὸς, ἀπό. καὶ δώδεκα δισύν-
τακτοι. ἀνά, κατὰ, διὰ, μετὰ, ὡς, ἀντί, ὅτι,
ὡς, ἀμφὶ, ὑπὸ, ὑπὲρ. ὡς τῆς τέτων
συντάξεως, ἐρεῖται ἐν τῇ δευτέρᾳ μέρει. νυνὶ δὲ
χήτισι ἅπειν ὡς τῆς αὐτῆς συνθέσεως.

Εἰρηται δὲ, ὅτι ἀρχομένης τῆς ῥήματος ὑπὸ φωνήσε-
τος, ὑποβάλλεται τὸ ληκτικὸν φωνῆεν τῇ Προθέ-
σεων. ἀνέρχομαι. ἀπῆλθον. πλὴν τῆς ὤψης, καὶ
παρὰ, καὶ ἐνίοτε τῆς ἀμφί. ὠξέχω, παράγω,
ἀμφιέπω. Ὅταν δὲ μὴ τίτῃ παρὰ, ἐπιταί ε,
ἢ ο, γίνεται Ἀττικῶς συναιρέσις εἰς ε. παρόχω,
παρῶχω. παρόλεγον, παρῶλεγον. παρόοπτον, παρῶπτον.

134 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η' ἐν, καὶ σὺν, ἐν τῇ σωθέσει μεταβάλλουσι
τὸ ν, εἰς μ, πρὸ τῶ, β, μ, π, φ, ψ. ἔμ-
βαρος. συμφορά. ἔμπειρος. συμψάλλω. συμ-
μύσις. πρὸ δὲ τῶ, γ, κ, χ, μεταβάλλουσι
τὸ ν, εἰς γ. ἔγχεαρος. συγκαλύπτω. ἐγχείω.
Πρὸ δὲ τῶ, λ, μεταβάλλουσι τὸ ν, εἰς λ. ἐλ-
λείπω. συλλέγω.

Η' δὲ σὺν μεταβάλλει τὸ ν, εἰς ρ, πρὸ τῶ ρ.
συρρέω. συρράπτω. πρὸ δὲ τῶ σ, εἰς μὴ τὸ
σ, μόνον εἴη, μεταβάλλεται τὸ ν, εἰς σ. συσ-
σιτέω. εἰς δὲ τὸ σ, εἴη μετ' ἑτέρου συμφώνου,
ὑποβάλλεται τὸ ν, σύσπλωτος. συσέλλω. ὅπερ
γίνεται καὶ πρὸ τῶ ζ. συζητέω.

Αἰγύσιος δὲ τῆς Προδέσεως εἰς φωνῶν, καὶ ἐπομύρε
ρ, ἐν τῇ σωθέσει, διπλασιάζεται τὸ ρ. ἀνάρ-
ρέω. ἐπύρροπος. ἀπύρριζος. κατάρρως.

Η' ἀνὰ, καὶ, καὶ πρὸς, ὑποβάλλουσι Ποιητικῶς τὸ
ληκτικὸν α, καὶ ἐπομύρε συμφώνου. ἀνέχο. κατέ-
θανε. παρθέμνος. ἀντὶ ἀνέχο. κατέθανε. πα-
ραθέμνος. ἐν ᾧ γίνεται πολλαίς καὶ τις μετα-
βολὴ τῶ ν, καὶ τῶ τ, εἰς ἑτέρα σύμφωνα ἀνάλογα.
ἀμβάινω. ἀλλύω. ἀμμέγα. ἀμμίγδω. κάβ-
βαλε. καλλείπειν. κάππεσι. καρρέζετα. καδ-
δύω. καμμίξας. ἀντὶ ἀναβαίω. ἀναλύω. ἀνὰ
μέγα. ἀναμίγδω. κατέβαλε. καταλείπειν. κα-
τέπτεσε. καταρρίζετα. καταδύω. καπαμμίξας.

Εἰσὶ καὶ τινες Προδέσεις κατ' αὐτὰς ἀσήμαντοι,

σημαντικὰ δὲ μόνον ἐν τῇ σωθέσει. ὧν δύο μὲν λέγονται σεσητάκις μόρια. α, κὶ ιη, ἀθά-
νατος. γήκερος, ὁ ἀνέρατος.

Η' δὲ, δυς, τὸ ἐναντίον σημαίνει τὰ δ. δυσυ-
χίς. δύσληπτος. Α'ει, ε'ει, ζα, κὶ ἐπ' αὐτῶν,
λέγονται ἐπισητάκις μόρια. ἀειδής. εἰς βρο-
μος. ζάκορος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ.

Πεὶ Ε'πιρρήματος.

Ε'πιρρήμα ὅστις μέρος λόγου ἀκλιτον ὅπῃ τὸ ρή-
ματος λεγόμενον, καὶ πέφυκεν ὡς περ ὅπῃ-
σιτον τὸ ρήματος. ὥστε δὲ

Τὰ μὲν καλεῖνται χρόν. νῦν. τότε. αὖτις. τέως.
ἔως. ἔπειτα. πότε. σήμερον. αὖριον. αὐτίκα.
χθές. ἤδη. πάλαι. αἰεὶ. κτ.

Τὰ δὲ τόπος. ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἐνδόν. ἐγ-
γύς. πύρρῳ. χαμαί. ἔτι δὲ, οἴκοι, οἴκαδε. οἴ-
κοθεν. ἔρυνόσι. ἔρυνόσε. ἔρυνόθεν.

Τὰ δὲ ποιότητος. εὖ. καλῶς. κακῶς. ἡδέως. με-
μηχανημῶς. καὶ ἄλλα ἀπὸ Γενικῆς πληθυν-
τικῆς γινόμενα, ἔσπῃ τὸ ν, εἰς σ. ἔτι δὲ,
κωιδόν. ἀγελιδόν. βοξυδόν.

Τὰ δὲ ποσότητος. ἅπαξ. δῖς. τρίς. πολλαίς.
ὀλιγαίς.

Τὰ δὲ ὀππιάσεως. λίαν. ἄγαν. παύ. σφόδρα.
 Τὰ δὲ ἀνέσειως. ἡρέμα. ἡσυχῇ.
 Τὰ δὲ ἀθροίσεως. ἅμα. ὁμῶς. συλλήβδην.
 Τὰ δὲ διαιρέσειως. χωρὶς. ἀνδ. διχῇ. τειχῇ.
 Τὰ δὲ ἐξαιρέσειως. πλὴν. ἐκτός. μόνον.
 Τὰ δὲ πάξειως. ἐξῆς. ἐφεξῆς. εἴτα.
 Τὰ δὲ ὁμοιώσειως. ὡς. ὥσπερ. καθάπερ.
 Τὰ δὲ συγκρίσειως. μᾶλλον. πλεον. ἥττον. εὐ-
 φώτερον.
 Τὰ δὲ ὑπερθέσειως. μάλιστα. ἐλάχισα. σοφώτα-
 τα. ἁρῖστα.
 Τὰ δὲ ἐξηγηματικά. δηλονότι. δηλαδὴ. ἦγαν. οἶον.
 Τὰ δὲ παρηκολούθητικά. εἰα. ἄγε. θέρε. διῦτε.
 Τὰ δὲ ἀποθεκτικά. ἡρέκλεις. ἄπολλον. ἄπαγε.
 Τὰ δὲ διαγμῶς. ἴσως. τάχα. χεδόν.
 Τὰ δὲ ἀρνήσειως. ὅ. μηδαμῶς. ἥκιστα. μὴ.
 Τὰ δὲ βεβαιώσειως. πάντως. δήπε. ναί. νή.
 Τὰ δὲ ἐρωτήσειως. πῶς. πόθεν. πότε. πῶς. πλῆν.
 Τὰ δὲ δείξειως. ἰδέ. ἴδε. ἰδί.
 Τὰ δὲ ἐθνικά. Εἰλωσις. Εἰβραϊσί. Ρωμαϊσί.
 Συρισί. Φρυγισί.
 Τὰ δὲ θέσειως. ἀναγνωσίον. πλῆσιον. ἰσέον.
 χαπτίον.
 Τὰ δὲ χετλιασμῶς. ὦ. ἰῶ. οἶμοι. εἰ.
 Τὰ δὲ θαυμασμῶς. φεῦ. βαβαί. ἂ. αἰοί. εὐγε.
 Παρέπεται δὲ τῷ Εἰπύρρηματι εἶδος, καὶ χῆμα. τὸ
 μὲν γὰρ ἐστὶ ἀρωπώτερον. οἶον, νῦν. τὸ δὲ ἀρωπώ-
 γον.

γον. οἶον, συνί. καὶ τὸ μὲν ὅτιν ἀπλῶν. οἶον,
πάλαι. τὸ δὲ συνώδετον. οἶον, πόρπαλαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ Συνδέσμου.

Συνδέσμος ὅστις μέρος λόγου ἄκλιτον, συνδέον
τὰ ἄλλα μέρη τῶ λόγου εἰς διαόριστον μὴ πά-
ξεως. τέττα δὲ

Οἱ μὲν συμπλεκτικοί. μὲν. δέ. τέ. καί. ἀλλά. ἀπέρ.

Οἱ δὲ ὁρίζοντες. ἤ. ἥτοι. ἡέ.

Οἱ δὲ συναπτικοί. ἐπεὶ. ἐπεὶπερ. ἐπειδή.

Οἱ δὲ αἰτιολογικοί. ἵνα. ὅπως. ὅφρα. εἵνεκα.
γάρ. ὅτι. διότι.

Οἱ δὲ ἁπορηματικοί. ἄρα. μὲν. μήγε.

Οἱ δὲ συλλογιστικοί. ἄρα. ἔν. γὰρ. τοιγαρὲν.

Οἱ δὲ δυνητικοί. αὖ. καὶ.

Οἱ δὲ ἐλαττωτικοί. γε. γὰρ.

Οἱ δὲ ἐναντιωματικοί. ὅμως. καίτοι. καίτοιγε.
καίπερ. ἔμπης.

Οἱ δὲ ἀνταρθεματικοί. δὴ. τοι. δήτοι. περ.
πω. μὲν. αὖ. γε.

Παρέπεται δὲ τῷ Συνδέσμῳ χῆμα. ὁ μὲν γὰρ
ἀπλῶς. οἶον, ἐπεὶ. ὁ δὲ συνώδετος. οἶον, ἐπειδή.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ.

Περὶ τῶ Παθῶν τῶ Λέξεων ὑπὸ τῆ Γραμ-
ματικῆ Τρύφωνος.

ΠΑΘΗ τῶ Λέξεων, πέντε. καὶ μὴ τὸ πα-
θόν, δύο. Εὐδεια, καὶ Πλεονασμός. καὶ
δὲ τὸ ποῖον, δύο. Μιτάθεις, καὶ Μιτάληφς.
καὶ δὲ ἀμφοτέρω, εἷς. Τμησις.

Πλεονασμός ἐστὶ παθισμένης σοιχείων, ἢ χρόνων.
Εὐδεια δὲ τῶναντίον, σοιχείων, ἢ χρόνων ἐλάτ-
τωσις.

Μιτάθεις ὅτι σοιχείαι μετακινήσεις ἐκ τῆς ἰδίας
τάξεως. κραδία, ἀντὶ καρδία. κάρτος, ἀντὶ
κράτος.

Μιτάληφς ἐστὶ σοιχείαι μεταβολή, ἡπεδανός, ἀντὶ
ἀπεδανός. αἵμηβόρος, ἀντὶ αἰμοβόρος.

Τμησις ὅτι συνδέτε λέξεως ἀνάλυσις εἰς δύο λέ-
ξεις. ἄκρα πόλις, ἀντὶ ἀκρόπολις.

Τὰ δὲ Πλεονασμῶ ἐσὶν εἶδη ὅντα.

α. Πρόθεσις. παροδμήκη σοιχείαι κατ' ἀρχαίον. ἀσά-
φης, ἀσαχὺς. ἀντὶ σαφής, σάχους.

β. Ἀναδίπλωσις. τῶ παρών, ἢ δειτέρων συλ-
λαβῶν ὅτι τῶ αὐτῇ συμφώνωι, ἢ ἀντισοίχῳ
ἐπ' ἀλλήλῳ ἐκφορά καὶ τὰς Ἰωνας. κενάμωσιν,
ἀντὶ κᾶμωσιν. λελάχωσιν, ἐπίτυμον. ἀντὶ λά-
χωσιν, ἔτυμον.

γ. Εἰς

- γ'. Ἐκπαισις . μεταβολὴ βραχέος εἰς μακρόν . κῶρη, ἀντὶ κόρη .
- δ'. Ἐπέκτασις . πλεονασμὸς συλλαβῆς καὶ μέσον ἀδελφεὸς, ἀντὶ ἀδελφός .
- ε'. Διαίρεσις . συλλαβῆς ἀνάλυσις εἰς δύο . παῖς, ἀντὶ παῖς .
- ς'. Παρέκθεσις . προδήκη φωνήεντος καὶ μέσον ποιῶσα συλλαβὴ . πνέοντες, νῆσος, ξείνος . ἀντὶ πνέοντες, νόσος, ξόνος .
- ζ'. Διπλασιασμός . τὸ αὐτὲ συμφῶνα δευτέρως ὅτι, ὀππότε, μέσον, ὥνεπε . ἀντὶ ὅτι, ὀπότε, μέσον, ὥνεπε .
- η'. Παρέμπτωσις . προδήκη ἑτέρων συμφῶνων καὶ μέσον . πόλις, πόλεμος . ἀντὶ πόλις, πόλεμος .
- θ'. Προχηματισμός . προδήκη συλλαβῆς καὶ τέλος . λόγοισι, μέσαισι, πρόσωπα, ἔγωγε . ἀντὶ λόγοις, μέσαις, πρόσωπα, ἔγω .
- Ὡσαύτως καὶ τῆς Ἑνδείας εἰσὶν εἶδη ἐννέα ἀντικείμενα τέτοις .
- α'. Ἀφαίρεσις . ἐκβολὴ κατ' ἀρχὴν στοιχείᾳ . ὅρῃ, αἶα, κείνος . ἀντὶ ὅρῃ, γαῖα, ἐκεῖνος .
- β'. Ἀρσις . ὑποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλεμένης συλλαβῆς . βληῖσθαι, δέχθαι . ἀντὶ βεβληῖσθαι, δεδέχθαι .
- γ'. Συζολή . μεταβολὴ τῆς μακρῶν φωνηόντων εἰς βραχέα . φυσίζος, ἀντὶ φυσίζωος . ξερὸς, ἀντὶ ξηρὸς .

δ'. Συζή .

- δ. Συγκοπή. ὑποβολὴ συλλαβῆς καὶ τὸ μέσον.
 κάμμορος, δάσκιος. ἀντὶ κακόμορος, δασύσκιος.
- ε. Συναλοιφή. δύο συλλαβῶν ἐνώσις. γίνεται δὲ
 καὶ ῥόπες ἐπτά. κατὰ θλίψιν. ἐπ' ἐμέ, ἀντὶ
 ὅπῃ ἐμέ. κατὰ κρᾶσιν. τὰμά, ἀντὶ τὰ ἐμά.
 κατὰ συναίρεσιν. νηῆδες, ἀντὶ νηρηίδες. κατὰ
 θλίψιν, καὶ κρᾶσιν. ἀγῶ, ἀντὶ καὶ ἐγώ. κατὰ
 θλίψιν, καὶ συναίρεσιν. ἐμάποδῶει, ἀντὶ ἐμοὶ
 ὑποδῶει. κατὰ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. ὥπόλος,
 ἀντὶ ὁ αἰπόλος. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ
 συναίρεσιν. ἐν τὰδιοπία, ἀντὶ ἐν τῇ αἰδιοπία.
- ς. Εἴλειψις. ὑποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον καὶ
 ποιῶντος συλλαβῆς. γεραός, ἀντὶ γεραιός.
- ζ. Παρέλειψις. πρὸς εἴλειψις ἐνός τῷ διπλασια-
 ζοῦσιν συμφώνων. κάλιον, θᾶπτον, ἀντὶ κάλ-
 lion, θᾶπτον.
- η. Εἰσλιψις. ὑποβολὴ ἐνός συμφώνου ἐντός τῆς
 πρώτης, καὶ τελευταίας συλλαβῆς. σκήπτρον,
 ἀντὶ σκήπρον.
- θ. Ἀποκοπή. ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος.
 δῶ, Ἀπόλλω. ἀντὶ δῶμα, Ἀπόλλωνα.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΤΗΦΟΡΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ

Τὰ ὧς τὴν συντάξιν τῷ ὀνόματι τῷ λόγῳ
μερῶν περιέχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς συντάξεως τῷ Ἀρθρῷ τῷ Προτακτικῷ.

Α'. **Χ**ρῶμεθα τοῖς Προτακτικοῖς Ἀρθροῖς εἰς
δήλωσιν ὡς ἐπὶ τινὸς πράγματος. εἰ
γὰρ λέγοι τις, ἄνθρωπος ἦκεν, ἄνθρωπον τίνα
ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ, ὁ ἄνθρωπος ἦκε, δῆ-
λον, ὅτι λέγει προεγνωσμένον καὶ διωρισμένον
τινά. ὡσαύτως, δός μοι βιβλίον, ἔλαφέρει τῷ,
δός μοι τὸ βιβλίον. Ἰδόντες τὸν ἄστρα, καὶ ἐλθόν-
τες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ παιδίον. Ματθ. β'.
Χρῶμεθα τοῖς αὐτοῖς καὶ εἰς ἔκφασιν, ἢ σαφηνισ-
μόν. οἷον, ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, πρὸς ἀντι-
θετοῦ τῷ χερταίῳ. Τὰς ἡδοτάς θήρῳ, πᾶς
μετὰ δόξης. Ἰσοκρ. Τὸν γέροντα εἶδα, τὸν
πάνυ γενηρακότα, λέγω τὸν πλείον Εὐκρά-
την. Λάκων.

Διὸ καὶ λέγονται δελπέραι γνώσιαι δηλωτικά. πρῶ-
τη δὲ γνώσις ἔστι. Ναὺς ἦλθεν, ἦγαν Ναὺς τις
ἐκ οἷα ποία. δελπέρα γνώσις μετὰ τῷ Ἀρδρα.
ἢ ναὺς ἦλθεν, ἦγαν ἢ ἡμῖν ἀπογνωσμένη.

β'. Εὐρίστε τίθεται ἀντὶ τῆς Δαιτυκῆς Ἀντιου-
ρίας. εἰ τὸ, καὶ τὸ ἐποίησεν ὁ ἀνδραποῦς ἕτος,
ἐκ αὐτῶν ἀπέθανον. ἀντὶ, τῆτο, καὶ τῆτο. Δημ.
πρὸ τῆ. ἀντὶ, πρὸ τῆτο τῷ χρόνῳ. ἐν τῷ πρὸ
τῷ χρόνῳ. Θεκυδ. Οἱ ἡρώτων, καὶ τὸν ὀπτακεί-
νασαι λέγεται. Ἔσθ. ἀντὶ, ἐκείνοι. τῶτον.

γ'. Ἀττικῶς εἰληπται ἀντὶ τῷ ἐρωτηματικῷ, τίς,
τίνος. Τῷ ἑσὼρ ἐνηλλάγη; Λακιαν. ἀντὶ, τίνι
ἑσὼρ; τῷ χάριν πάντα λέγω. Δημ. ἀντὶ, τίνος
χάριν. Ἀγνώω, πῶς καὶ πισυῖσαι. Λακιαν.

Καὶ ἀντὶ τῷ ἀδοσίσει, τίς, τινός. οἷον, εἴτε φιλεῖς
τὸν υἱόν, καθεύδεις τῶτον. Εἴπω θεῶν ὀπίφθοροι
ἐσρατόσαμυρ. Θεκυδ. πρὸς δὲ Σοφοκλεῖ, ἔτε
τῷ δίκῃ. ἀντὶ, ἔτε τινὶ δίκῃ.

δ'. Παρὰ Ποιταῖς εὔρηται ἀντὶ τῷ ὀπτακτικῶν
τὰ ποτακτικά Ἀρδρα. Ἡν καὶ μυποσυβύλ,
τὴν οἱ πέρε φοῖβος Ἀπόλλων. Ἰλ. α. τὴν, ἀντὶ
ὡπέρ.

ε'. Συναίσσεται τὰ Ἀρδρα καὶ ἁμός, πῶσιν, καὶ
ἀειδμέν τοῖς ἐνόμασιν. ὁ λόγος. τὴν τιμὴν.
ἔρη τὰ ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις. Ὑπεξαίρεται Ἀτ-
τικῶς τὰ δυνάμει δηλυνά, ἀρτεμικῶ ἄρδρῳ συνα-
πτήμυρα. πὼ πόλις. πὼ χεῖρε. πὼ ἡμέρα. πὼ τέχνη.

Ἰπε-

Υπεξαίρῃνται καὶ τὰ Υποκοριστικά ἑδέτερα, οἷα·
 συνάπτουμῃ ἄρθρα θηλυκά, ἢ Ἀρσενικά, καὶ τὸ
 τῷ σημαίνοντι ὄντι. ἢ Γλυκίειον. ἢ Δελφίνιον.
 ὁ Γναθαῖον. Πολλὰ μὲν τὸ ἑδέτερον, ἄρσενι-
 κῶν, ἢ θηλυκῶν ὀνόματι συνάπτεται, τεχνικῶς
 λαμβανόμενον, καὶ μάλιστα ὡς φιλοσόφοις. τὸ
 θεός. τὸ γυνή. ἢ γυν, τὸνομα τῆτο, Θεός.

Εἴς. Εἴςτε προσεπινόηται τὸνομα χαλεπότης. Τῇ
 μὲν τὸ ὕδωρ φέρει, τῇ δὲ τὸ πῦρ. τῆτι, χειρὶ.
 Μετὰ ἡλικίης δὲ τιθέμενον, υποσημαίνει ὕον, ἢ
 θυγατέρα. ὁ φιλίππε. ὁ μαίης. νόει, ὕός. τὸν
 τῷ Ζεβεδαίου, ἢτοι ὕον. τῇ τῷ Πέτρῳ, ἢτοι θυ-
 γατρί. Εἴςτε δὲ υποσημαίνει γυναικῶν. ἐκ τῆς
 τῷ Οὐρίας, τῆτι, ἐκ τῆς γυναικὸς τῷ Οὐρίῳ.

Εἴς. Τὸ, καὶ τὰ, μὲν Γενικῆς ἑσιαστικῆς ὀνόματος,
 ὡς ἑρρατικῶς τὸ αὐτὸ ἑσιαστικὸν σημαίνουσι. τὸ
 τῆς τύχης, αὐτὴ ἢ τύχη. τὰ τῆς εὐθυμίας, ἢ
 εὐθυμία. Εἴςτε δὲ σημαίνουσι κτήσιν, ἢ πράγ-
 ματα. τὰ τῆς πόλεως. καὶ τὰ τῷ Πλάτωνος, ἢτοι
 βιβλία.

Ἡ. Οἷος καὶ μὲν ἀπαρεμφάτε τιθέμενον, τὸ ἑσια-
 στικὸν σημαίνει. Κρεῖττον ὅτι τὸ σωφρονεῖν, ἢ
 τὸ πολυπραγμονεῖν. Ἰσοκρ. τῆτι, ἢ σωφρο-
 συῇ κρεῖττων τῆς πολυπραγμοσύνης. Τὸ τὰς
 ἰδίας διεργασίας υπομνήσκειν μικρὰ δὲ ὅμοιον
 ὅτι τῷ ἐνεδίδειν. Δημ.

Θ. Τὰ προπαικτικά ἄρθρα μὲν τῷ Μετοχῶν ἀνά-

πληρᾷσι τὴν τῆς ὑποτακτικῶν χῆσιν. Πείθῃ τοῖς νόμοις, τοῖς ὑπὸ βασιλείων χειμῶσις. Ἰσοκρ. οἱ κείνται. Οἱ ὀπμείνας χειμαζομένη νηὶ, δεσπό-
πας ἔσω τῆς νῆος. Ἑρμογού. ὃς αὖ ἐπέρπει.

ι. Τοῖς δὲ τοῖς ὀνόμασι, τίς, ποῖος, πόσος, πᾶς, καὶ ταῖς Ἀντωνυμίαις Δεικτικαῖς, καὶ Πρωτοτύ-
ποις, τὸ υποτακτικὸν Ἀρθρον ὑποτασσεται. οἱ Ἀττικοὶ ὅμως χειρὸς λέγουσι, τὸ τί; καὶ ποῖα; ὃ ἔπος ἐλήλυθε. καὶ τὸν αὖ ἐμέ. ἐρεῖς ἔν, πάντες οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἄνθρωποι πάντες. ἔχι δὲ οἱ πάντες ἄνθρωποι. αὕτη ἡ γυνή, ἡ γυνή αὕτη. ἔχι δὲ, ἡ αὕτη γυνή. στανίως δ' αὖ εὔροις, τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις.

Οἱ Ποιηταὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καταλιμπανέουσι τὰ Ἀρθρα. Μιῶν ἄειδε θεὰ Πιλιπιάδεω Ἀχιλῆος. Ἰλ. κ. αὐτὶ τῇ μίῳν, τῇ Ἀχιλῆος.

ια. Λέγεται ἡ θέσις τῷ Ἀρθρῳ φυσικὴ καὶ εὐθεῖα, ὡς ἡ πλαγία πᾶσις τίθεται μετὰ τὴν εὐθεῖαν, οἶον, ὁ οἶκος τῷ Νέστορος. εὐπεχὴς δὲ, ὡς ἡ ἀντετραμμένη ἐστίν, οἶον, τῷ Νέστορος ὁ οἶκος. ἡ ἐπεμβεβλημένη. οἶον, ὁ τῷ Νέστορος οἶκος.

ιβ. Πολλάκις τὰ Ἀρθρα προτάσσεται ὑπερρρημά-
των, ἢ προθέσεων, καὶ κλίνεται δι' ὅλων τῶν πτώσεων, χάραν ἐπιθέτων ἀναπληρῆντα. ὁ παῦ, ἡ παῦ, τὸ παῦ. ἡ πάλαι, τῆς πάλαι, τῇ πάλαι. οἱ ὑπ' ἔρασῳ, τῇ ὑπ' ἔρασῳ. αὐτὶ, ὁ μέγας. ἡ παλαιά. οἱ ὑπεράνιοι.

γ'. Μετὰ τῷ, μὴ, δέ, συνδίσμων, διαίρεσις
 δημοῖ. τῷ ἀνθρώπων οἱ μὴ πλατῶσιν, τοῖ δέ
 ποῖα συζῶσιν. ἤγαν, τινὲς μὴ, τινὲς δέ. ἔ-
 ποῖς δ' αὖ ἐν τῇ αὐτῇ σημασίᾳ, οἱ μὴ πλατῶ-
 σιν, οἱ δέ τινες ποῖονται. ἢ, ὁ μὴ τις πλατῶ,
 ὁ δέ τις, ἢ, ἕτερος δέ τις ποῖεται. Καὶ, ὁ μὴ,
 τῷ προσεχέει προηγουμένῳ ὀνόματι εἰώθει ἀνα-
 φέρεσθαι, ὁ δέ, τῷ πορρώτερω. Κρείττον δι-
 καιοσύνη χημάπον. τὰ μὴ τῷ ζῶντος μόνον
 ὠφελεῖ, ἢ δέ καὶ τελευτήσαςι δοξάν ~~ωφελ~~ σκευά-
 ζει. Γσοκρ. πέπο δ' ὅμως ἔστιν ὅτε, εἰ πρὶται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς συντάξεως τῆς Ἀρχῆς
 Τποτακτικῆς.

α'. **Λ**έγεται Τποτακτικόν, ὅτι τοῖς προηγουμέ-
 νοις ὀνόμασι υποτάσσεται. εἶον, ἐπ' ἀ-
 ριτῇ μέγα φρόνει, ἥς ἔδει μέρος τοῖς ποικροῖς
 μέτεσιν. Γσοκρ. εἰ καὶ παρ' Ἀττικοῖς ἡ τάξις
 αὕτη πολλάκις ἀνατρέφεται. ὡς ~~ωφελ~~ Δημ.
 Οὐχ ἢν Διοπέδης διώαμιν τῇ πόλει περᾶται
 κατασκευάζειν, ταύτῃ διαλύειν περᾶμεθα.
 καὶ τῷ ἔδει κοινῶ εἰπεῖν αὖ ἔδει. εἰ περᾶμεθα
 διαλύειν τὴν διώαμιν ταύτῃ, ἢν Διοπέδης
 περᾶται, κατ. Οὐ μὲν οἷς γεωργοῖς τὴν γῆν
 L 3 δια-

διαφθείρει σκηπτὸς, τὴν γλῶττιν διαφύλασιν.
 Ἀφθόν. ἀντὶ, ἕρμην διαφύλασιν τὴν γλῶττιν
 ἐκείνοι οἱ Γεωργοί, οἷς περ σκηπτὸς διαφθείρει
 τὴν γλῶττιν.

Κοινῶς δὲ μόνῳ τῷ, τις, ἀορίστῳ ἀποτίθεται.
 ὅς τις, ἥτις, ὅ, τι. ἔτις. ἔτι δὲ καὶ σω-
 δίσμοις τισίν, ὅσπερ. ὅς γε. ὅς γε. καὶ ἐπὶ ῥή-
 μασιν. ὅς περ. ὅς ποτε. ὅς ποτ' αὖ. ὅς πο-
 τῶν. ἔτινός ποτε. ἔτινος ποτῶν.

β'. Λέγεται καὶ Ἀναφορικόν, ὅτι πρὸς τὸ προηγμέ-
 νον ἵκονα ἀναφέρεται, καὶ μετ' αὐτὴ συμφωνεῖ ἀ-
 ναγκαιῶς ἀειδμῶ, καὶ γινέει. οἷον, ἀνδρωποι,
 ὦν. σοφία, ἡ. Εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν με-
 γάλαν, ἥτις ἔστι παντὶ τῷ λαῷ. Λεκ. β'. ὡς κα-
 κὸν μέγα ἀνείδισάς μοι τὸ γῆρας, καὶ μὴ τυχόντι
 θάνατος ἢ ζημία. Κράτης Κωμικός. Ἀττικῶς δὲ
 ποιδάκεις τὸ ὑποτακτικὸν καὶ τῇ πτώσει τῶ ἀπορρο-
 σιμῶν συμφωνεῖ, οἷον, ἡῶμαι ταῖς βίβλοις,
 αἷς ἔχω. ἀντὶ, ἄς. ὅπως εἶπεν τῷ λόγῳ, ὃ εἶπεν
 ὁ Ἰησοῦς. ἀντὶ, ὅν. συνηκα ἐκ τῆς ὀπισθοῆς, ἥς
 ἐπιμύσας μοι. ἀντὶ, ἡ. Τὸ δὲ γίνεται μόνον,
 οὐδα τὸ ἄρθρον εἶδει Αἰτιατικῆς εἶναι πτώσεως.
 ὅθεν καὶ αὐτῆς ὁρθῶς συνηκα ἐκ τῆς ὀπισ-
 θῆς, ἥς ἠλθέμοι, ἀλλὰ, ἥτις ἠλθε.

γ'. Εὐρίστε ἀφαιλεῖται ἀποσπινόμενον τὸ πρὸς
 ὃ ἀναφέρεται. οἷον, Δεδέδωκε μεμνημένος ὧν
 ἐποξέει. γόει, πλημμελημάτων, ἢ ἔργων. ἃ δ' αὖ
 μά-

μαῖθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας.

Εὐρυπ. ἢ τίθεται τὸ ἑστιαστικὸν εἰς τὴν πρῶσιν
τῷ Ἀναφορικῷ. ἐκ ἑσιν ὡς τινὰ ἐκ ἡρξεν ἀρχῇ.

Αἰχίν. ἀντὶ ἐκ ἑσιν ἀρχή, ὡς τινὰ ἐκ ἡρξε.

δ'. Οἱ πλείους δύο ἑστιαστικά ἐκατέρωθεν συμπίπτου-
σιν, ὁποτέρῳ βελεῖ δυνάσκει συναΐσαι τὸ ὑπο-
τακτικόν. Πόλεις ἐκείναι εἰσὶν, ὥς φωνάζειναι
νομίζεις. Λακων. εὐδα ἡδυνάτο λέγειν, ὥς, ἵνα
συμφωνήσῃ τῇ λέξει πόλεις. Λόγοι τινὲς εἰσὶν,
ὥς ἐλπίδας ὀνομάζουσι. Πλάτ. χωρίον, ὅπερ
πρότερον ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλῶντο. Θκυδ. εἰς ἱερὰς
τόπας, οἱ καλῶνται συναγωγαί. Φίλων. Εὐνό-
τε, καὶ μάλιστα ἐν ἀφύχοις παράγμασιν, εὐδότερον
ἐμφανίσῃ τὸ ἄρθρον, ἔτε τῷ προσηγεμένῳ, ἔτε
τῷ ἐπομένῳ. χήρα πτωχὴ ἐβλεβέ λεπτά δύο,
ὃ ὅτι ποδράπης. Μάρκ. ιβ'.

ε'. Τοῖς Περίληπτικοῖς ὀνόμασι, καὶ Ἀειδμητικοῖς
συντακτικῶν τὸ ἄρθρον, παραλλάττει τὸν
ἀειδμόν. οἷς ὁ τῷ Χρυσῷ νόμος δίδεται, μηδεὶς
μισείτω τὸν πτωχόν. Ἀνθρώπους τίθονται, ὥς τις
καὶ ἐπὶ ὁρὸν ὁμόσῃ. Φωκυλ. πάντας ἐξῆς, ὅταν
ἐντύχοι, κτείνων. Θκυδ. Παραλλάττει ἐνίοτε
καὶ τὸ γυνέ. Θηρά τυραννίδα, ὃ πλήθει, καὶ
χῆμασιν ἀλίσκεται. Σοφοκλ. ἦτοι, ὃ χῆμα.

ς'. Ἐστὶν ὅτε τίθεται τὰ ὑποτακτικὰ ἀντὶ τῷ Προ-
τακτικῶν, ἐν ταῖς διαιρέσεσιν. ὥς μὲν πεινᾷ,
ὥς δὲ μεθύει. α'. Κορ. ια. ἀντὶ, ὁ μὲν, ὁ δὲ. Δι-

δὲς ἅπασιν τοῖς δειομένοις, ὥ μὴ δραχμὰς πεν-
τε, ὥ δὲ μναῖ, ὥ δὲ τάλαντον. Λακίαν. ὧδ' αὖ
δὲ Εὐρυπύδην, ἔς δὲ, αὐτὴ αὐτὴ δὲ.

ζ'. Μὲτὰ τῷ ὑπαρτικῷ ῥήματος τὴν τῶ, τίς, ση-
μασίαν ἀναπληροῖ. Εἰσὶν οἱ καὶ τῆς ὀφθαλμῶν
ἐξερέσκοντο. Θουκυδ. ἦγον, εἰσὶ δέτινες, οἱ. καὶ
ὑπὸ τῆς ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν. Θουκ. ἦγον,
ὑποτίτων πόλεων.

η'. Σημειώσω καὶ ταῦτα Ἀττικῶς χαρακτηρίζοντα.
ὅτε, ὅτῳ. ἀντὶ, ἕτινος, ὥτινι. ὅτῳ δήποτε. ὅτε
ἐν. ὅτῳ ἐν. καὶ ἄττι. ἀντὶ, ἄτινα. καὶ ὅποι
ἄττι ἀν ἦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Συμφωνίας τῷ Οὐσιαστικῷ Οὐνόματος
μετὰ τῷ Ἐπιδέκῳ.

α'. **Τ**Α ὑσιαστικά τοῖς ἐπιθέτοις συντάσσεται
καὶ γένος, πτώσει, καὶ ἀριθμῶν, ὡς περ
ταῖς Ἀντωνυμίαις, καὶ Μετοχαῖς. ὁ ἀγα-
θὸς ἀνὴρ. τὴν ἡμετέραν οἰκίαν. Κακίας με-
γάλας, ὡς περ ἀρετῆς, αἱ μεγάλαί φύσεις ἐκ-
φύρσι. Πλέτ. παῖδές μοι ἐσὸν δύο καλῶ. πόπο-
σοι ὧδ' αὖδω, ἡγεμότε τις ὧδ' ὑποκαταλύω.
Λακίαν.

β'. Ἀρσενικῷ καὶ θηλυκῷ Οὐσιαστικοῖς, ἐμφύχους
μὴ,

μεν, ἐπιτίθεται Ἀρσενικόν, ὡς τιμιώτερον, καὶ
ἐπικρατέστερον. Ἄνδρες, καὶ γυναικες, καθήμε-
τοι διαλέγονται. Ἀέρας, καὶ ἀλώπηξ φιλιωθεύ-
τες. Αἶσ. Παρθενηαὶ δὲ, καὶ ἡῖδοι ἀπαλά-
φρονέουτες. Οὔμ. Ἀψύχοις δὲ εἰσιν, ἐπιτίθε-
ται ὑδέτερον. πὶ γὰρ ἄψυχα, ἀρσενικά ἢ θη-
λυκὰ τυγχάνουσι καὶ τὸν φωνικόν, καὶ δὲ τὸν
σημασίαν ὑδέτερα, καὶ διὰ τὸτο ὑδέτεροις ἐπιθέ-
ταις συνάπτονται. Σελωῖον, καὶ ἀσέρας, ἃ
εὖ ἐδεμιλίωσας. Ψαλ. ἢ. Περσία, καὶ πλε-
τος, ἀναγκαῖα τῷ βίῳ. Θεοδώρ. Ἀἷρ καὶ ὕδωρ,
τῇ φύσει λοκά. Ἀέρας. Εἰσὶν δὲ τῷ ἐγγυτέ-
ρῳ γένει συμφωνῶν. Πρόβατα, καὶ βόας ἀπά-
σας. Ψαλ. ἢ. ὕδὲ κ' Ἀρης λαοσθός, ὕδὲ κ'
Ἀθλὼν αὐτὸν ἰδεῖσ' ἐνόσκειτο. Οὔμ.

γ'. Τὰ εἰς ος, τῆς τρίτης Κλίσεως συνάπτεται ἐπι-
θετα. οἶον. οὐδέξος. ἄτιμος, ἐπίσημος, ἔτι
δὲ καίτινα τῶν μὴ συνάπτεων, κοινὰ ὕδὲ τῷ γέ-
νει. οἶον, σκυθρωπός, ἐλπίδέριος, κόσμιος,
ἀχρηστος. ὅθεν κόσμιος εὐολί. φαῦλος δὲ
τα. αὐτὴ κοσμία, φαῦλη. καὶ αὐτὴ Σοφοκλεῖ,
κείσιν λαμπρός, ἀρχὴ δαρητός. παρ' ἑτέροις δὲ
Ποιηταῖς, Κλυτός Ἰπποδάμεια. ἀἷρ βαθεῖα.
αἰθῆρ δὲ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ. Λόκοῖσιν φάρεας
καλυφάμεν χάρα καλὸν Αἰδώς καὶ Νέμεσις.

δ'. Εἰσὶν δὲ συμφωνεῖ τῷ γένει τὰ ὑσιαστικά τῆς
ἐπιθέτου, ὅταν ἀποβλέπομεν εἰς τὸ γένος τῆς

170 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

σημαιομύς. ὥς, Κοράσιον καλῆσι. παιδίον
ἀφύς. τέκνον φίλε, καὶ παρ' Ἀνακρέοντι, Βρέ-
φος ἐσορῶ φέροντα τόξον.

ε'. Τὰ ἐπιδέτε ἐν ἐδέτερω γούει πολλάκις Ἀττικῶς
σωπύεσθαι ταῖς Ἀρσενικοῖς, καὶ θηλυκοῖς τῇδ'
ἐσιασικῶν. Ἀπίσιν ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς.
Πονηρὸν δὲ συκοφαντίας, καὶ πανταχόθεν βάσκα-
νον, καὶ φιλαίτιον. Δημ. ἐν οἷς ἀποσεπνοεῖται
τὸ, χῆμα. ὃ καὶ τίθεται ὕψιόν τε. Ἀθάνατον
χῆμα ἢ ἀλήθεια. Εὔπικτος.

ς'. Εἰδότε τὸ ἐδέτερον εἰκὸν ὄν, πληθυντικῶ συ-
νάπτεται. Χρήσιμον εἰς τὸ καὶ αἰ ψευδένεδραι.
σπανίως δὲ γίνεται πέναντίον, ταυτομύς ἐν πλη-
θυντικῶ τῷ ἐπιδέτε ἐδέτερε. ἐδ' ὅσα τὸ πρᾶτ-
ταιν. ἀπὲρ ἐδ' ὅσιον ἐστὶ τὸ πρᾶτταιν τὸ.

ζ'. Χαιρεῖν πᾶσι ἐν πληθυντικῶ ἀειδμῶ τάπτεται
τὰ ἐσιασικὰ, προφερομύς τῷ Ἀειδμητικῷ
δυνάως. δύο καιρές. Ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν. δύο
κήρυκας. δύο ἐν ἀνθρώπων.

η'. Τὰ περιληπτικὰ τῇδ' Ὀνομάζον εἰκὸν ὄντα πλη-
θυντικοῖς σωπύεσθαι. τὸ πλῆθος ὥρμησον
ὑποκτενεῖν τὸν Μινυῆρα. Πausan. παρεῖναι
τὸ στρατιωτικὸν εἶδει τιμηθισομύς. Ναζ. Εἰ-
σιόντας αὐτὸς ὅχλος περιηχάτο πολὺς, φο-
βέμφοι μὴ ἀπαρῆτοι ἦκοιεν. Ἔσιν. πλῆθος στρα-
τίας ἐρατῆς, αἰνέων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων.
Λεκ. β'. αὐτὶ, αἰνέσις, καὶ λεγέσις.

δ'. Τὰ ἐπιθετα μεταξὺ δύο ὑσιασικῶν τιθέμενα τῷ τῷ λόγῳ θερμῶς συμφωνεῖσιν. ἔστι δὲ βάσις λόγῳ, τὸ ᾧ φιλοσόφοις ὑποκείμενον. ἡ κακοήθεια τῷ νέων λοιμὸς πολιτείας καλεῖσθαι δικαία ὄσιν. Ἀττικῶς δὲ ὅτῳ βέλει τῷ ὑσιασικῶν διῶσαι συναΐχει. Πᾶσα μερικὴ εἰς αἰτομον ὅτι λεπτέον. καὶ παρ' Ἀριστοτ. οἱ ῥυθμοί, καὶ τὰ μέλη, φωνὴ εἶσα, ἥθισιν εἶοικε. Ὡσαύτως καὶ μὴ ῥήματος. ἐγὼ δὲ, εἰ σὺ εἶμι, ὅπλα ἐποιέμεν πάσι. Ξεν.

ι'. Ἐντισιν ἐπιθέτοις τὰ ὑσιασικὰ προσεπινοήματα ἀφελείπονται χαλενύως. οἷον, ὑποτίθεν αἰξίαν. λείδαι θερμῶ. ἀντλεῖν ἀμφοτέρας. στρατόλειδαι εἰς πολέμιον. τατέσι, τιμωρίαν. ὅδατι. χερσί. χώραν. ὡσαύτως ἡ ἐνεγκῆσα, ἦγεν γῆ. ἡ προτεράια, ὑστεράια, ἦγεν ἡμέρα, καὶ ἄλλα πάμπλειστα.

ια'. Χαλενύως τὰ ὑσιασικὰ τίθενται ἐν Γενικῇ πληθυντικῇ, ἥτις καὶ Διαιρητικὴ λέγεται, ἐκφερουσιν τῷ ἐπιθέτῳ εἰς ἑτέραν πτώσιν. οἱ φαῦλοι τῷ ἀνθρώπων. τὰς σώφρονας τῷ γυναικῶν. τὰ σύμματα τῷ τῇδε καλῶν. Βασ.

ιβ'. Ἐνίοτε μόνων, ὥς καὶ τῷ ὑσιασικῶν, τὰ ἐπιθετα μεταβάλλονται εἰς γενικὴν τῷ ὑσιασικῷ, ὥς ἂν ἀφάγεται τὸ ἐπιθετον. οἷον. Οἶκος νόμος τῆς ἀδικίας, ἀντὶ ἀδικος. Μίταιλλον χρυσῶ, ἀντὶ χρυσῶν. βωμὸς δὲ λίθων, καὶ ἐν παρσοῖς καλὰ

172 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

καλάμῃ, ἀντὶ λίθινος, καλαμίνοις, καὶ ὅθι ὁ
κυδ. ἔσονται γυναικαὶ ὕλης σημαντικά.

17. Ὅθεν σωτρέχεσι δύο ἐπιθέτικα, τὸ ἕτερον
τύπον ἐπέχει ἑσιατικῶ. οἶον, γυναικεῖον στρα-
τιωτικόν, ἀντὶ στρατόμα γυναικεῖον, ἢ στρατιω-
τικόν γυναικῶν.

18. Εὐρίστε τὰ ἑσιαστικά τύπον ἐπέχουσιν ἐπιθέτων
καὶ ὡς ἐπιδέτε συμφωνοῦσιν ἀλλήλοις. ὁ λῆρος
Ἰσοκράτης. Ληκίαν. ἀντὶ ληρώδης. τὸν ἐλλάδα
φωτὸν ἐξέμελλον, ἀντὶ ἐλλωικήν. σωτήρ τύχη.
Σοφοκλ. ἀντὶ σωτήριος.

19. Αἱ προθέσεις καὶ τὰ ἐπιρρήματα μὲν τῶν ἑσια-
σικῶν ἀναπληροῦσι τὸν ἐπιθέτων. ἢ μὲν δόξης
ἡδονῇ. Ἰσοκρ. ἢ εὐδοξος. ὁ ἐν Ἀγίοις Παῦ-
λος, ὁ Ἀγίος. τὸν μετ' ἀκλείας θάνατον, τὸν
ἀκλεῖ. οἱ πάλαι ῥήτορες, οἱ παλαιοί. πῶς ἐγ-
γιστα θάμνης. Αἴσ. πῶς ἐγγυτάτης.

20. Τὰ ἀντιπροδιδομένα ὀνόματι πολλάκις μετα-
βάλλουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν πρὸς ὃ ἀπαδίδονται.
ὅσις φονδύση, θάνατος αὐτῆς ἢ ζημία. ἐαυτὶς
φανερὸς γένεται κλέπτων, ἢ βαλαντισιομῶν,
ἔπει θανατέδωσαν.

21. Εἰς τοῖς χητικαῖς ὀνόμασι, πολλάκις τὸ ἀνα-
φειρόμενον ἢ συμφωνεῖ τῷ γένει τῶν πρὸς ὃ ἀνα-
φίρεται, ἀλλὰ τὸ προηγούμενον συχτικῶ. πη-
λιεῦτον ἐλεφάντων ἔμβρυον, ἡλίκον μόσχος
ἔστιν. Ἀριστοτ. ἀντὶ ἡλίκος. Μεγέθει μὲν ὁ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 173

φθίνῃ , ἡλίκος ροιά . Θεόφ. αὐτὶ , Τηλικῆτος
 ἐστὶν ὁ φθίνῃ τὸ μέγεθος , ἡλίκα ἐστὶν ἡ ροιά .
 ἢ Σεισημειώδω ἐνθάδε , ὅτι τὰ Ἀνταποδοτικά
 εἰώθασιν ἀρχίζαι ἀπὸ τῆ τ . τοῖος , τοῖετος ,
 τόσος , πεῖετος , τηλικῆτος . τὰ Ἀναφορικά δὲ
 ἀπὸ φωνήεντος . οἶος , ὅσος , ἡλίκος . τὰ Ἐρωτη-
 ματικά δὲ ἀπὸ τῆ π . ποῖος , πόσος , πηλίκος .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ Συναπτάξεως Οὐσιαστικῶν Οὐνομάτων.

α'. **Ο** Πότε δύο ὀσιαστικά χαθόρων πραγμάτων
 ἐν τῇ αὐτῇ λόγῳ συναέλθῃ , τὸ ἔπερον
 ἐκφέρεται διὰ Γενικῆς , ἥτις Κτητικῇ , ἢ ὡς
 κτητικῇ πέφυκε λέγεσθαι . ἀτυχία τῷ βίῳ , πε-
 μήθειον ἀρετῆς . Γῆρας θανάτῳ προσίμιον . Θεο-
 δώρ . Ὅταν δὲ καὶ ὀσιαστικά ἐκείνα τὸ αὐτὸ ση-
 μαίνωσι , διὰ τῆς αὐτῆς ἐκφέρονται πτώσεως .
 Πόλις Ἀθῶναι . πολίχριοι Σπάγειρα . βωμός
 Ἀρης . Αἱ δύο δυάδες τὸν τέτταρα ἀειθμόν ὑπο-
 τελεῖσι . καὶ οἱ Ἀντιοχεῖς , ἀφουεσάτη πόλις , ἐπι-
 τρεῖ ἕκαστα . Λακκιαν . Οἱ Ἀττικαὶ δὲ κἀνταῦ-
 θα τῇ ἁλικῇ χῶνται . πόλις Ἀθῶναι . βωμός
 Ἀρεως . Ναίει πολίεθρον Ἀβύδα . Μεσ .

Ἐξέσι δὲ καὶ τὰς τοιαύτας ἁλικὰς διὰ προθέσεων ἐκ-
 φέρειν χαλεώτερον , ὁμοφραστικῶς . ἢ διὰ τὸν βίον
 αὐτοῦ .

ἄτυχία. ἢ κατ' Ἀθῶνας Πόλις. ἢ καὶ ψυχὰς
 ὑγεία. Χρυσ. καὶ ὁ παρὰ τὸ σῶμα κόσμος, αὐτὶ,
 ὁ κόσμος, ἢ καλλωπισμὸς τῷ σώματι.

β. Πολλὰ καὶ παρὰ φέρουσιν ἐκφέρεται ἐν ὀνόματι
 καὶ δυοῖν. γραφίαν παῖδες. ἐλλύων ἀπόγο-
 ροι. θεῶν υἱοί. αὐτὶ γραφεῖς, ἔλλυες, θεοί.
 καὶ παρὰ Ποντιαῖς. βίη Πειάμοιο, ὁ Πειάμος.
 υἱὸς Τηλεμάχοιο, ὁ Τηλέμαχος. υἱὸς ἀχαιῶν,
 οἱ Ἀχαιοί. σὺς χῆμα μέγα. Ἡρόδ. αὐτὶ,
 μέγιστος σὺς.

γ. Χαλεπὸς τίθεται ἐπὶ θετον ὄνομα αὐτὶ ἐσια-
 στικῶ, οἶον. Θαλάσσιόν με ἐκείφατε. Σοφοκλ. αὐ-
 τὶ, ρίψατέ με εἰς θάλατταν. πολλὰ καὶ δὲ τὰ
 ἐσιαστικά ἐν Δοτικῇ, αὐτὶ ἐπὶ ῥήματων λαμβά-
 νονται. παρὰ ἰδίᾳ. δημοσίᾳ. κοινῇ. αὐτὶ παρὰ
 δαίως. ἰδίως. τάχει, αὐτὶ ταχέως.

δ. Φιλεῖσιν οἱ Ἀττικοὶ τοῖς ἐπιδέτοις ἐδαιτέροις
 προδόντες τὸ Ἄρθρον, χηῶναι αὐτὶ ἐσιαστικῶν.
 Χρὴ πανταχὲ τὸ χαχὺ ἀποδέδαι. Βασ. αὐ-
 τὶ, τὴν χαχύτητα. τὸ τῷ Θεῷ δὲ μὲν ἡμῖν
 συναγωνίζεται. Δημ. αὐτὶ, ἡ δὲ μὲν ἡμῖν. κατὰ
 πληῆσαι πᾶς ἀκοῆς τῷ ξείζοντι. Διόδ. αὐτὶ τῷ
 ξείρισμῳ. Ὡσαύτως, πᾶς γλώττης τὸ βαρβαε-
 κόν, καὶ τὸ ἰωνικόν τῆς σολῆς. αὐτὶ, ἡ βαρβαε-
 κικὴ γλώττα. Ἰωνικὴ σολή.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔθος λέγουσιν χαλεπῶς, εἰς τοσού-
 τος ἀνείας, εἰς τὰ ἀναιδέας. εἰς τὰ ὕβριος.

αὐτὶ, εἰς ποσάυτῳ αὐτοῖαν, εἰς ταύτῳ τὴν αὐαί-
 δειαν. Εἰς παῶ ἀρελήλυθε μοχθηρίας τὰ ἀρεγ-
 ματα. Δημ. Οἱ Ἀθῆναῖοι ἐν πτωτὶ ἀθυρίας
 ἦσαν. Θεκυδ. αὐτὶ, εἰς πάσαν μοχθηρίαν. ἐν
 πάσῃ ἀθυρίᾳ.

εἰ. Αἱ σημαντικαὶ τιμῆς, ἢ φόγε Γενικαὶ, ὡς, Ἀνὴρ
 μεγάλης τιμῆς, γυνὴ αἰχρῶ βίᾳ, ἀνδρῶπος ἀχα-
 λίνος σώματος, ἕως ἐκφέρονται χαλεότερον. Ἀνὴρ
 μέγας τῷ τιμῷ. γυνὴ τὸν βίον αἰχρᾶ. ἀν-
 δρῶπος τὸ σῶμα ἀχάλινος. συνεισδοχικῶς προσε-
 πινόμενός τῷ, κατὰ. ἐρεῖς καὶ δε Δοτικῆς αἰδέ.
 Ἀνὴρ μέγας τῇ τιμῇ, ἢ ἐπὶ τῇ τιμῇ.

εἰ. Εὐρήσεις ἰσχυριστὰ καὶ Δοτικῇ συντασόμενα,
 ἡδύνα χάριν, ἢ ἀρεποίνισιν δηλῶσι. Ἀνὴρ ἐαυ-
 τῷ, καὶ πέρρησιν ἀεργέτης. Ἡρόδο. καὶ παρ' Αἰχρῶ-
 λῳ μὲν ἰσχυρῆς καὶ δοτικῆς. Οἷος ἀρομηδέα πυ-
 ρὸς δοτῆρα βροτῆς. ἐτι δὲ καὶ Αἰτιατικῇ, ἐκλείπει
 τῆς ἀροδέσεως. Γέρων δ' ὅταν χορδῶι, ἔρχας
 γέρων μὲν ἐστὶ, τὰς δὲ φρονίας νεάζει. Ἀνακρ.

εἰ. Ὑποσημειώσω ἐνθάδε μετ' ἀκριβεῆς ἢ ἀρεφο-
 ρὰ τῆς Δραστικῆς, καὶ τῆς Παθητικῆς Γενικῆς.
 Εὐρηται αἰδέ Διοδώρῳ βιβ. α. τῷ τῆς Εἰλέ-
 τῆς Τηλεμάχῃ φαρμακείαν. ἐνθάδε ὁρᾷς δύο Γε-
 νικὰς κρεμαμῆας ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἰσχυριστῷ. τῷ
 φαρμακείαν Εἰλέτης. καὶ τῷ φαρμακείαν Τηλε-
 μάχῃ. ἐστὶ γὰρ ἢ μὲν Γενικῇ, Εἰλέτης, Δρα-
 στικῇ. δηλοῖ γὰρ, ὅτι Εἰλέτης τῷ Νηπειθεῖ λε-

γομφῶ φαρμάκῳ ἐθεράπευσε τὸν Τηλέμαχον .
 ἡ δὲ Τηλέμαχος , Παθητική . δηλοῖ γὰρ , ὅτι
 ὁ Τηλέμαχος τεθεράπεται ὑπὸ τῆς Ε' λούης .
 Ὡς τὸ εὐσιαστικόν , φαρμακεία , τῇ μὲν Ε' λούῃ
 ἀναφαιρόμενον , ἐνέργειαν σημαίνει . τῇ Τηλεμάχῳ
 δὲ , πάθος .

Οὕτω παρ' Εὐρυπιδῆ . πῶς φύγω θάνατον Ἀργείων ;
 λαμβάνεται ἐνεργητικῶς . θάνατον δηλαδὴ , ὃν μοι
 ἐμποιήσουσιν οἱ Ἀργεῖοι . ὧς δὲ Θεκυδίδῃ .
 ἡ Πλαταιῶν πολιορκία , εἰληπται παθητικῶς .
 ἡ πολιορκία , ὡς περ οἱ Πλαταιῆς πολιορκεῖνται ,
 εἰς ὡς πολιορκεῖσι .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περί τῆς τῆς Ε'ρωτηματικῶν , καὶ Α'ειδυμτικῶν
 Ὀνομάτων συντάξεως .

Α'. **Ε'**Ν ἡ πῶσαι γέγονεν ἡ ἐρώτησις , ἐν τῇ
 αὐτῇ τίθεται καὶ ἡ ἀπόκρισις . τί οἱ αὐ-
 θρωποι ; διὰ τῶν θνητῶν . τί δὲ οἱ θεοί ; αὐθρω-
 ποι ἀθάνατοι . Λεκιαν . Τίνα με λέγουσιν οἱ αὐ-
 θρωποι εἶναι ; ἄλλοι μὲν Ἡλίαν , ἕτεροι δὲ Γε-
 ρεμῖαν . Ἐνίοτε δὲ ἡ ἀπόκρισις ἐκφέρεται καὶ δι'
 ἄλλης πτώσεως . ποίῳ θανάτῳ τέθνηκε Μενέ-
 λαος ; οὐκ ἐόπατον . παρ' Εὐρυπιδῆ . θνήσκω γὰρ
 λέγομεν θανάτῳ , καὶ θάνατον .

β'. Τὸ, τίς, χάρις εὐκον εἶωθε πολλοῖς ἐπι-
 θέτοις προσίδεσθαι. πᾶς τις. ποῖός τις. πόσος
 τις. ἄλλος τις. ἡδύτι τὸ ψιδύρισμα. Θεόκρ.
 πέποις ὠδραπλήσια, πολλ' ἄττα, καὶ ἐκρ' ἄττα.
 αὐτὴ, πολλὰ. καὶ ἐπερά τινα. ἐτι δὲ, μηδέν' ὄν
 τινα. οἷος ἀβροταίς. πάντες ὅσοι. μυρία ὅσα.
 εὐδα ὠδραπλήσι καὶ χαριεντισμὸν, ὄν τινα,
 οἷος, ὅσοι, ὅσα.

γ'. Τὸ, τίς, προσιδέμενον τοῖς ἀρνητικοῖς μορίοις,
 αὐτὶ τῷ, εὐδεῖς, ἢ πάντες, τέτακται. τίς εὐ πο-
 δεῖ τὸ καλὸν; ἤγαν, εὐδεῖς εὐ ποδεῖ. πάντες
 ποδεῖσι. τί κακὸν εὐχὶ πάχοντες; Δημ. ἦτοι,
 πάντα πάχοντες τὰ κακά.

δ'. Εἴσω δὴ ἔπος ὁ ἔσπος τῷ Εἰρωπείων, καὶ
 Ἀποκρίσεων.

Εἰρωπείων,

Ἀποκρινόμενα.

τίς;

ἔπος. ἐκεῖνος. ἄλλος. εὐδεῖς.

πότεροι;

ἕτερος. εὐδέτερος.

ποῖος;

ἀγαθός. κακός. σοφός.

πιλίκος;

μέγας. μικρός. δίπληχυς.

ποταπός;

ἑλλῶ. ἡμιδαπός. ξενός.

πόσος;

πολλὰ. ὀλίγα. τόσος.

πόσα;

δύο. τρία. δέκα.

πόσος;

δύτερος. τρίτος.

ποσαῖος;

δολιπεραῖος.

ποσαειτής;

διετής. δεκαετής.

ποσαπλῆς;

διπλῆς. τριπλῆς.

Gram. Katif.

M

πο-

ποσάκις; ἅπαξ. δίς. τρίς.
 ποσαχῶς; δίχα. τείχα. τειχῇ. τευχῶς.
 πῶς; ὀρθῶς. φαύλως. σοφῶς.
 πᾶ; ἢ πόθι; ἐνταῦθα. ἐκεῖ. ἐν τῇ πόλει.
 πῇ. ποῖ. πότι; δεῦρο. ἐκεῖσε. εἰς τὴν πόλιν.
 πέθου; ἐντεῦθεν. ἐκείθεν. ἐκ τῆς πόλεως.

α. Τὰ Ἀειδητικά Ὀνόματα, πῇ μὲν Ἀττικῶς τὰ
 ἑλάττω προσηγύονται τῷ πλειόνων. Πλάτων ἐβίω-
 σεν ἐπὶ αὐτῇ ὁδοήκοντα. Λακκιαν. πῇ δὲ κοινῶς
 τὰ πλείω προσηγύονται τῷ ἑλαττόνων. Ἰσοκρά-
 τος ἐννεήκοντα καὶ ἑξ ἑτῷ γεγονώς, τὸν πανηγυ-
 ρικὸν ἐγράφε λόγον. Λακκ. Γοργίας βεβίωκεν ἐπὶ
 ἑκατὸν ὀκτώ. ἢ ὀκτὼ πρὸς τοῖς ἑκατὸν.

β. Ὅ παρ' ὀλίγον αἰδημός τοις τεξόπως ἐκφέρεται.
 Ἄνδρες ἐντεκαίδεκα. ἄνδρες εἴκοσιν ἐνὸς δέον-
 τος. εἴκοσιν ἐνὸς δέοντες. εἴκοσιν ἐνὸς δέον, ἢ
 ἐνὸς δεῖν. παρ' αὐτῶν εἴκοσι.

Δυεῖν δέσας ἑκατὸν ἑννῆρεις ἑπεμψεν ὀκτὼ
 ὅπῃ τὰς ἐννεήκοντα. δυεῖν δεσῶν ἑκατὸν. δυεῖν
 δεῖν. δυεῖν δέον.

Μιᾶς δεέσης ἑκατοσὺν τελέρη πέμψας. ἑκατὸν
 ὥσθ' αὖ μίαν.

Η' ψυχὴ ἀκμάζει ὥσθ' αὖ τὰ ἐνὸς δεῖν, πενήκοντα
 ἐπὶ. Ἀριστοτ.

γ. Ὅ ὥσθ' αὖ αἰδημός πολυξόπως ἐκφέρεται. Ἰπ-
 πείας εἰς διχιλίους ἄγων. ὡς διχιλίους. ὡσεὶ,
 πρὸς, ὥσθ', ἀμφὶ τὰς διχιλίους. ἐγγύς, ἐγγύ-

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ.

179

τατα διχιλίων . μάλιστά πως διχιλίας . διχί-
 λίας τινάς . οἶον , ὅσον διχιλίας . ἐκ ἐλάττω-
 νας , ἔ πολὺ λείποντας , ἔ μείζας διχιλίων . Α'-
 πέκτειναν ἅπαντας ἐκτὸς ὀλίγων .

δ'. Τίθεται πολλάκις ὁ τακτικός Ἀειδήμων ἀντὶ τοῦ
 Ἀπολελυμένος , καὶ ὁ Ἀπολελυμένος ἀντὶ τοῦ
 Τακτικῆς . ἐκατοσὺν πέμψας τειρήν , ἀντὶ , ἐκα-
 τὸν ξίφρεις . πέμπτην ἡμέραν νοσεῖ , ἤγαν ἡμέ-
 ρας πέντε . ἀπ' Ἀμφιφύωνος πέντε καὶ εἰκοσός .
 Πλάτ . ἀντὶ πέμπτος . Καὶ ὁ εὐκλὴς ἐν διδυκῶ
 γῶναι ἀντὶ τοῦ πληθυντικῆς ἄρσενικῆς . Χιλία ἱπ-
 πος , ἀντὶ ἱππεὺς χίλιοι . μυρία ἄσπιδες , πεπτεῖν ,
 ἀσπίδοφόροι μύριοι . Καὶ ὁ τακτικός ἐν ἑτετέρῳ
 γυνέει ἀντὶ τοῦ ὀρθήματος . τὸ τέταρτον ὑπάτω-
 σι . Πλέτ . ἀντὶ τετάρτις .

ε'. Ἡ τῆς διαθεμῆς ἐπαείδησις δὲ ἀποδίσειται
 ὥδε πως ἐκφέρεται .

Ἐκάσοις πρώτῃ ἐπει τοῦ γίνεται . δι' ἑταρ πέμ-
 πτε . ὡδὲ πέμπτον ἑτος . παρ' ἑτη πέντε . καὶ
 πέμπτον ἑτος . αἰεὶ τῷ πέμπτῳ ἑτει .

Διελών , διατείμας εἰς δεκάδας τὸ πλῆθος , εἴα
 τὸν λαχόντα κλήρῳ ἀπέκτεινεν . ἐφ' ἑκάστης δε-
 κάδος ἀπέκτεινεν εἴα τὸν κλήρῳ λαχόντα . ὅτο
 δεκατῶσας ἀπέκτεινε τὰς στρατιώτας . Πλέτ .

Αἱ κάμηλοι , πορᾶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνας ἰατο-
 φορεῖσιν , αἰθράπας δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης ,
 πέντε βασάζουσι . Διόδ . εἴθα ὁρᾶς ἐν τῇ αὐτῇ σῆ-
 μα .

μασία καὶ ἡ τῆς, ἀλλ', καὶ αὐτὸ προφορο-
μήναι τὰ δαυομένη. ἑκάστη κἀμνηλος με-
δίμνης δέκα ναποφορεῖ, αὐθράπης δὲ πέντε βα-
τάζει.

Δύο δύο βαδίζουσιν. ἀλλὰ δύο. καὶ δύο. σαύδου.
σαύφεις. καὶ φεῖς. ἐπὶ τειῶν πεταγμήροι.
πρὸς φεῖς. Βρότης, καὶ Σπρόπης· εἶχον πρὸς
εἷα μόνον ὀφθαλμὸν ἐν τοῖς μετώποις. ἤγαν,
ἑκαστος εἶχον εἷα ὀφθαλμὸν.

Τετράκοντα δραχμαὶς ἑκαστος λαμβάνει τὴν μινῶς.
Δημι. ἀλλὰ τετράκοντα δραχμαὶς λαμβάνουσι τὴν
μινῶς ἑκάστη. εἰποσιν εἰς τὸν στρατιώτῃ δραχ-
μαὶς τὴν μινῶς ἑκάστη. εἰς ἑκαστον στρατιώτῃ
δραχμαὶς εἰποσιν ἐπὶ μινῶς, ἢ κατὰ μινῶς, ἢ
πρὸς μινῶς.

Εἴλαβον ἐπὶ ἑκάστῳ ἔπει χυστὸν νόμισμα. Πλέτ.
ε'. Χαιρέτως χράμεθα τῷ ὀνόματι Δεύτερος,
ἐπὶ τῇ τῷ προτιμῶν σημασίᾳ. Οἱ Ἐπικέρειοι
πάντα δούτερα γασρὸς ποιῶνται. δούτερα ἡγνύ-
ται πάντα, εἰ γαστὴρ ἔσφλω ἔχει. τοῖς Ἐπι-
κέρειοις ὁπαδοῖς πάντα μετὰ τὸν γαστέρα δούτερύει.
παρ' Ἐπικέρειοις πάντα δούτερον τῆς γασρὸς πᾶξιν
κέντρωται. ἐν δούτέρῳ πάντα τῆς γασρὸς οἱ
Ἐπικέρειοι τίθενται. ταῖς, οἱ Ἐπικέρειοι ἐπὶ
πᾶσι τὴν γαστέρα προτιμῶν πεφύκασι.

Περὶ Ἐπιθετικῶν, ὅσα Γενικῇ συλλάσσεται.

Τῶν Κτητικῶν, ἢ περὶ Ἐπιθετικῶν Ὀνομάτων περὶ
μὴ Γενικῇ συλλάσσεται, περὶ δὲ Δοτικῇ, περὶ
δὲ Αἰτιατικῇ. καὶ Γενικῇ μὴ συλλάσσονται.

α'. Ὅσα γινώσκιν, καὶ ἐμπειρίαν σημαίνουσιν, ἢ
πάναντία. ἐμπειρος πρὸς χάριν. Λακκιαν. ἐδάδες
πολλῶν ἀγρίων. Πλάτ. Πάρδοι πολέμοιο δαή-
μονες. Διονύς. ἀπειρος ἤν κατὰ βίον πράξεων
ὁ νέος. Ἀεῖσοι.

β'. Ὅσα ἀξίαν, ἢ τιμὴν, ἢ πέναντίον. ἀξίος
ἐπαίνω μάλλον ἢ μίμνῃ. Ἔστ. ἀνάξιον τῆς
ἤν προγόριαν δόξης. Δημ. αἵματος ἔστιν ἢ ἀ-
ρετῇ ὡία. Αἰχίε. πόσος γὰρ ὁ πυρὸς ἔστιν
ὡτιος; Δημ.

γ'. Ὅσα κοινοῖαν, ἢ πλητμόνιαν, καὶ πάναντία.
πλήρης. ἐμπλεως. γυμνός. ἔρημος. ἀμέτοχος.
κοινωνός. δοτορήτων. Ἡρώδ. ἀμοιβὰς ἀρετῆς. Ἔστ.
τὸ φρέαρ ἐλαίᾳ μεσόν. Ἀεῖσοι. κοινὴ οἰσίων ἢ
φαρίφα. Λακκιαν. χώρα εὐφορὸς πάντων. Ἡρώδ.
γυναικα λαβεῖν πρὸς βίαν μέτοχον. Διόδ. πένης
ἀργυρία, καὶ χρημάτων ἐνδοχῆς.

δ'. Ὅσα ὀρεῖσιν, ἢ πόθον, ἢ ἐλπίδα. φιλομαθῆς
ἐκλυτικῶν μαθημάτων. Λακκιαν. διψαλέος αἵ-
ματος. Νάξ. ἀνέρις αἰχρῆς ἡδονῆς. Ἀεῖσοι.

ἔδ' ἄλλοῖον ἐποίησε τῆς πατείδος, ἢ τὸ ἔδ-
πε. Δημ. ἕτερον τὸ ἀληθές. Πλάτ. ἕως τῆς
πόλεως. ἄσφορος τῷ ἄλλων.

ε. Ὅσα αἰτίαν, ἢ ἀδρότητα. εὖχος θανάτου
ἔστιν. ὑπόδικος ἀσεβείας. ἀνάιτος τῆς κλοπῆς.
χεῖρας φέρεις ἀγνὰς αἵματος. Εὐρυπ. καθαρός
παύτων τῷ ἐγκλημάτων. σὸν σῶμα καὶ ἀδρόν
πληγῶν εἶναι. Ἀριστοφ.

ς. Τὰ ἐν τῷ, α, σερπητικῷ ἀρχαῖον, καὶ τὰ εἰς, κος,
ρήματα. ἀδάπανος χρημάτων. ἀρατὴς ὅπθι-
μιων. τίς ἐστὶ δῆλος, τὸ θανεῖν ἀφροντίς ὢν; Εὐ-
ρυπ. Ἀγαθὸς ὁ Θεός, καὶ ἀγαθὸν παρηκτικός.
Βασ. Καθὰ περὶ ἐς φυλακτικὸν σώματος ὑγεία,
ἔτω τῆς ψυχῆς φυλακτικὸν κατέστηκε παιδεία.
Ἀριστοφ. ξαυμάτων θραπύτικός. Διοσκ.

ζ. Τὰ πακτικά Ἀειδητικά, καὶ τὰ μειστικά, ἢ
διατρέσεως σηματικά. πρῶτός με. Γω. α. εἰ με
δύοτερον ἄγεις ἐρμίσιοις. Λεκιαν. τέλος τῷ Ἡ-
ρακλειδῶν. Πλάτ. πολλοὶ γειτόνων. μόνη τῷ
πόλεων. ἔδεις ἀπαύτων. τὸ δῆμυ τινές. ἢ πλεί-
στη τῆς Αἰγύπτου χώρα. Μινδῆς σ' ἀνθρώπων πεί-
ση κακὸν ἄνδρα φιλήσαι. Θέογν. καὶ τὰ περὶ αἶα
τῷ ἰχθυοδίων. ὡς τάλαινα παρθένων. Εὐρυπ.
φέρω σοι σολὴν τῷ καλίσσων. Ξεν. σοφία μόνη
τῷ κτημάτων ἀθανάτος. Γσκοφ. Ταῦτα καὶ μὴ προ-
θέσεως. ὀλίγοι δὲ πολλῶν ἐπ' οἴκας ἀπενέστη-
σαν. Θεοκλ. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν. ὀλίγοι ἐν πολλοῖς.

η. Καί

ἡ. Καὶ πολλὰ ἔτερα συνεκδοχικῶς ἐδέχεται τὴν, οὐ-
κα. μακάριος τῆς θείας. θαυμάσιος τῆς πόλεως.
Σεισημειώδω, ὅτε τινὰ πέπων καὶ δοτικῇ συντάσσου-
ται. Ἀβραάμ ὡς πλείσιος σφόδρα κτείνῃσι, καὶ
ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ. Γεν. ιγ'. σὺχος τῇ κείσῃ.
Ματθ. ε'. κείσῃ αἰωνία ὑπόδωρος. Σαῦδ. πῶς
πάθεισιν ἀκολυθητικός ὁ νέος. Ἀριστοτ. ἀφαιρῆς
πᾶσι. καὶ ἔτερα πρὸς ἀγόμενα ἀπὸ ρημάτων, ἢ
προθέσεων δοτικῇ συντάσσονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ συντάξεως τῶν Συγκριτικῶν, καὶ Ὑπερθε-
τικῶν Ὁνομάτων.

Κοινωνοῦσι τὰ Συγκριτικὰ τοῖς Ὑπερθετι-
κοῖς, ὅτι ἐκάτερα Γενικῇ συντάσσονται.
Διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὴ Συγκριτικὰ Γενικῶς
δέχονται καὶ ὀνικῇ, καὶ πληθυντικῇ ἀειδμῇ. Σο-
λομῶν πλεσιώτερος Κροίσῳ. οἱ Ἑλλήνες τῶν
Ῥωμαίων σοφώτεροι. Τὰ δὲ Ὑπερθετικὰ πλη-
θυντικῇ μόνον. Δημοσθένος τῶν ρητόρων δεινό-
τατος. μὴ Ὁνομάτων δὲ Περὶληπτικῶν, οὐκ
καὶ Γενικῇ συντάσσονται. Ἄνδρες αἰετοὶ τῆς
βελῆς. Ἡρώδ. Νεάνδρος ἐκπαιρτέστατος γυνέως.
Διόφ. Τὸ γὰρ Περὶληπτικὸν ὄνομα πληθὸς ἐν
τῇ ἐνίκῃ σημαίνει.

β'. Κοινωνῶσιν, ὅτι ἐκάπερα ἀπὸ ἐπιθέτων γίνονται τὸ μᾶλλον, καὶ ἦτον ἐπιθετομένων. Διαφέρουσι δέ, ὅτι τὰ μὲν Συγκριτικά καὶ πρὸς ὁμοφυῆ, καὶ πρὸς ἐτεροφυῆ ᾠδαβάλλονται. νεανίσκος πολλῶν ἐμῆλικων ἀσελγέστερος, καὶ δειλόπρος λαγῶν. Τὰ δὲ Ὑπερθετικά μόνον πρὸς ὁμοφυῆ, ἦτοι πρὸς ὁμοιογενεῖς, καὶ ὁμοτέχνους. Ἀβροβιώτατος βασιλείων Δημήτριος. Πλετ. Ζῶων ᾠδὴ πολὺ αἰετὸς ὀξυαπίετατος. Λακίαν.

γ'. Κοινωνῶσιν, ὅτι ἀμφότερα δέχονται Δοτικῶν ὑπεροχῆς σηματικῶν, ἢ καὶ εἰς Αἰτιατικῶν ἐλλειπτικῶν μεταβάλλεται. μείζων ἐμὲ ἐνὶ δακτύλῳ. Βασιλεὺς ὡς τῷ ὄφιν ὠραιότητα παύτων τῶν κατ' αὐτὸν μερακίων. Ἡρώδ. Διαφέρουσιν, ὅτι τὰ Ὑπερθετικά εὐδέποτε πρὸς Ἀπαρέμφατον ᾠδαβάλλονται. τὰ Συγκριτικά δὲ πολλὰ καὶ πρὸς Ἀπαρέμφατον ῥῆμα τίττονται, μὲν πᾶν μοσίων τέτων, ἢ, ἢ ὥς, ἢ ὡς, ἢ ὅσον. τὸ ῥῆμα τὸ το μείζον ἢ φέρειν, μείζον ἢ ὥς φέρειν, μείζον ἢ ὡς φέρειν, ἢ ὅσον φέρειν. ἐνίοτε δὲ πρὸς ἄλλῳ ἐγκλισιν. τί δὲ μακρότερον λέγειν, ἢ ὡς ὅσον ἡμῖν συμφέρει; Θεοκ. Θεὸς ἀμεινὸν πα πάντως, ἢ ὡς αὐτὸς ἡμεῖς προσδοίμεθα, διοικεῖται τὰ ἡμέτερα. Βασ.

δ'. Κοινωνῶσιν, ὅτι ἀμφότερα ἐνίοτε αὐτὰ πρὸς ἑαυτὰ ᾠδαβάλλονται. Πλεσιώτεροι ἑαυτῶν γινόμενοι, Θεοκ. τότε αὐτὸς αὐτῷ ὁ αὐθραπος εὐχεσέ-

ρος ὄσιν. Ἀείσοι. Αὐτὸς ἑαυτὴ κράτιστος ἐν πρῶ-
 μονομαχείῃ. Πλάτ. ὅτε καὶ φλογωδέστατος ὄσιν
 ἑαυτὴ ἥλιος. Βασ. ὅτε σαυτὴ δεινότητος ἡδὲ .
 Ξεν. ἐν τέποις δὲ, ὡς ἄριστα θεωρεῖ ὁ Θεόδωρος,
 καὶ πρὸς τὸ πρὸς ὦπον, ἢ ἡ ἁρμική, γίνεται ἡ πα-
 ράδοσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτὴ παρὰ ζεις.
 Διαφίρεσι δὲ, ὅτι τὰ ὑπερθετικά καὶ μεταβάλλει
 τὴν ἁρμικὴν εἰς ἑτέραν πτώσιν, εἰμὴ μόνον δυνά-
 μει ποιεῖται. Αἰχὺλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιη-
 ταῖς. Ἀείσοι. αὐτὴ, ποιητῶν. γέγονα ἐπὶ γυναι-
 ξὶν ἀθλοπύκνῃ. Διβαί. αὐτὴ, γυναικῶν. Τὰ
 Συγκριτικὰ δὲ δυνάμει τῶν μορίων, ἢ, ἢ περ,
 μεταβάλλουσι τὴν ἁρμικὴν εἰς τὴν πτώσιν, ἥς καὶ
 τὸ Συγκριτικὸν ὄσιν. ἔδειξεν ἡμεῖς χηρὰ σεμνότερον,
 ἢ ἀρετὴν. ἰσχυρότεροις ἀνδράσιν ὁμίλησα, ἢ περ
 ἡμῖν. ὁμολογῶ τὸν Ἀχιλλεῖα ἀνδρείοτερον, ἢ τὸν
 Αἴαντα. τὸ δὲ πρῶτον Ξενοφῶντι, εἰς ἀνδρὸς
 πολὺ δυνατώτερον, ἢ ἐγὼ, τὸν ἵδον ἐξέτεμε,
 νοτιόν, ἢ ἐγὼ εἰμί. Τῶ μορίῳ, ἢ, χαλεκίως
 πρὸς ἀνδρῶν αἰ ποιεῖται, κατὰ, πρὸς. μεί-
 ζον φρονεῖς ἢ κατὰ ἀνδραποῖ. μείζον φρονεῖς
 ἢ πρὸς ἀνδραποῖ.

ε. Κοινωνεῖσιν, ὅτι ἀμφοτέρω ἐπιτίθενται καὶ μορίοις
 τισὶ δικτικοῖς. ἄγων. λίαν. σφόδρα. πολὺ. ἁρ-
 φερώντως. ὅσον. πόσον. καὶ πολλῶν. μακρῶν. ὅσων.
 πόσων. ποσῶν. Ἀρχαιότερος εἰ πολὺ τῷ Γαπίτῳ.
 Λακίαν. πολὺ μεγίστην ἁρμικὴν. Ἰσοκρ. ἢ μοῖρα

πολ-

πολλῶν διαποτέρα . Λακκιαν. τῷ ἡλίκων μακρῶ
 πατρὸς . Ἡρωδ. Περσῶν πολὺ κάλλιστος ὁ ἐμὸς
 πατήρ . Ξει. Οὐδ' ὅσω πλείονα πεποίηκε Φίλιππος,
 πότερ' θαυμαστότερος . Δημ. Οὐδ' ὅσω μάλιστα καὶ
 ἐλθέ' ἴεροί ἦσαν οἱ ναῦται, πότερ' καὶ θρασύτερα
 τὸν μισθὸν ἀπῆταν . Θεκ. Διαφέρεισι δέ, ὅτι τοῖς
 Συγκριτικοῖς συναπτόνται καὶ μάλα συγκριτι-
 κά . Διβυσικαῖς μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξίν
 ἐσέ . Αἰχὺλ. ποιητικώτερα μᾶλλον, ἢ ἀληθινώ-
 τερα . Ἀλικαρν. πολὺ μᾶλλον ἐτοιμότερος . Θεκ.
 τοῖς δὲ ὑπερθετικοῖς συναπτόνται ὑπερθετικά .
 πολυαρχία ἐν στρατείᾳ μάλιστα πάντων βλαβε-
 ρώτατον . Θεόδωρ. Πλάτων ἐστὶ πάντων ὡς εὖ
 μάλιστα σοφώτατος . πάντων ὅτι μάλιστα, ὡς
 ὅτι μάλιστα σοφώτατος . ἐς τὰ ἔχιστα μάλα
 σοφός . ἐς ὑπερβολὴν σοφός .

ε'. Ἀττικά εἰσὶν, ἥττων ὀργῆς, κρείττων χρημάτων,
 ἥττων παιδείας, καὶ ἀδαπλήσια, νίκῃ, ἢ ἥτταν
 σημαίνοντα . ὡς αὖ εἰποῖσις, τῇ ὀργῇ ὑποκείμε-
 νος, καὶ ῥαδίως θυμὸς μῆλος . αἰώτερος τῆς φιλαρ-
 γυείας, ἢ καὶ τοῖσπε ὥς μὴ δυνάσθαι ὑπὸ τῷ
 χρημάτων ἡττᾶσθαι . μὴ ἱκανὸς πρὸς παιδείαν .
 ὡσαύτως κρείττων ὕβριως, τοῖσπε, ὥς μὴ ὑπὸ
 τῷ ὕβριον παρὰ τρεσθαι . καὶ ἀδὰ Σωκρ. κρεί-
 ττες εἰσὶν ἢ ἀλῶναι .

ζ'. Σησημειῶσαι, ὅτι γινομένης τῆς Συγκρίσεως,
 τὸ μὲν ὑπερέχον ἐνός, ἢ πολλῶν, Συγκριτικῶ
 ἐνός-

ὀνόματι χαρακτηρίζεται. τὸ δὲ πάντων πορεύχον, Ὑπερθετικῶ ἐκφέρεται. εἰ καὶ τὸτο ἐπιτρέπεται παρ' Ἀττικοῖς, οἱ τινες αὐτὶ τῷ Ὑπερθετικῶν ἡλύν-
ται τοῖς Συγκριτικοῖς πολλακίς, καὶ τοῖς Ὑπερ-
θετικοῖς αὐτὶ τῷ Συγκριτικῶν. Τὰ ἄρρητα κυέ-
μῃα κινήτικατάτα ὄντι τῷ θήλειον. Αἰσοτ. αὐτὶ
κινήτικώτερα. ὡ γυναικῶν ἑξαπασῶν βελτίων.
Ναζ. αὐτὶ βελτίειν. μακρῶ πάντων βαρύτερος.
Σωίσ. αὐτὶ βαρύτατος. ἕτις ἄλλη δυσυχεσά-
τη γυνὴ ἐμὲ πέφυκεν, καὶ δὲ φησεται. Εὐρυπ.
αὐτὶ δυσυχεστέρα.

Εἰς οὗτο δὲ αὐτὶ τῷ Συγκριτικῶν ἐληπται τὰ θετι-
κά. Καλὸν τὸ μὴ ζῆν, ἢ ζῆν ἀθλίως. Μεύαιδ.
αὐτὶ, βέλτιον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ὅπῃ Κύριον,
ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄνθρωπον. αὐτὶ, ἄμεινον.

ἦ. Εἰσὶν ἄττα τῷ ὀνομάτων Ὑπερθετικοῖς ἰσο-
δυναμῶνται, δηλονότι τὰ ἐξοχλῶ σημναίνοντα,
αὐθ' ὅτε καὶ γυνικῇ συστάσσονται. Κορυφαῖος
τῶν Αἰθιόπων ῥήτορων. Διόδωρ. διὰ θιάων.
Οὔμ. ἐξοχος αἰθων. παρῶτος Ρωμικῶν. μόνος
ἀπάντων.

θ'. Τὰ Ἀναλογικά τῶν Συγκριτικῶν φυλάτ-
τει σωτάξιν. Ἀνθρωπος κακὸς μυριοπλάσια
θνητὸς ποιεῖ κακά. Αἰσοτ. ἦτοι μυριάκις πλείο-
τα. ἔλαβε δωρεὰς πολλαπλασίους ὢν πρῶτερον
ἐχικε. Διόδ. πολλῶ πλείους. διπλάσια τῶν ἄλ-
λων δαιτυμόνων. Ηρόδ.

ι. Τὰ

ι. Τὰ συγκριτικά ὑπερθετικά ἐκτὸς τῆς Γενικῆς, ἐπὶ τῶν ἐτι δέχονται πῶσιν, τὴν τῷ θετικῷ. οἷον τὸ ἀξιώτερος ὁ φορέας τῷ βλασφήμῃ. πιστότεροι τοῖς φίλοις οἱ Σκύθαι τῶν Ρήτῶν. Ἀσκότεροι τὰς παρειὰς οἱ Σαρμάται πῶν Ἰταλῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ Ἐπιθετικῶν ὅσα Δοτικῇ συντάσσονται.

α. **Δ**οτικῇ συντάσσονται ὅσα λύπῃ καὶ ἡδονῇ σημαίνουσι, καὶ ὠφέλειαν, ἢ πάναντία. φωνὴ ἡδεῖα ταῖς ἀκοαῖς. Λακίαν. τῇ γυναικὶ γοερὸς ὡς ὁ χρόνος ἔτος. Λακίαν. τὸ ἐστὶν ἅπασιν ἀγαθόν, καὶ σωτήριον. Δημ. ἡ κακὴ βελὴ τῷ βελούσῳ κακίστη. Ἡσίοδ. χρήσιμος, λυσιστελής, ἄχρηστος.

β. Ὅσα ὁμοιότητα, καὶ ἰσότητα, ἢ τανάτῃα. ὁμοίος τῷ πατρὶ. ἐμφερὴς τῇ μυτῇ αὐτῷ. ἀνόμοιός σοι. ἰσορρόπος τῇ βελῇ.

γ. Ὅσα συνήθειαν, καὶ εὐκολίαν, ἢ πάναντία. συνήθεις τῷ βίῳ τὸ περτὸν. οἰκεῖον αὐτοῖς τὸ ποιεῖν. ῥαδιόν σοι τὸ. δῆλον ἐστὶ πᾶσιν. καὶ ὡς ταῦτα τοῖς Ἀθῆναίσις πάτεραι. Δημ.

δ. Ὅσα φιλίαν, καὶ πίσιν, ἢ πάναντία. τῷ βασιλεῖ πιστός. ἅπισον ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς. εὖναις ἡμῖν. νόμοις ὀνατίος. ἡμῖν ἐπαίδεως, ἀναγκαῖος.

καῖος. οἷς μὲν ἐχθρὸς ἦκον, φίλος γεγνήμηναι.
Δημοδοεῖς.

δ'. Ῥήματικά τινα πάθος ἐνσημαίνονται, καὶ τινα
εἰς κός. ἐπ' ἐκείνας πέμπουμε, οἷς τίμιος ἐγὼ,
καὶ φιλόποθος. Δεκ. ἐδὲ ἀπείρατον ἰὺ αὐ-
τοῖς κατ' ἐμῆ. Δημ. ἀγαπητὸς, καὶ ἐράσμιος
πᾶσι. προσωκτικὸς τοῖς μεγάλοις. βοηθητικὸς
τοῖς πείνησι.

ε'. Τὰ σωθέντα ὅτ' ἐν, σωθῶ, ὁμῶ. σωθῆσθαι τῇ
παιδείᾳ. συγχρὴς εἰμί σοι, ὁμόγλωττος τοῖς
Ἀλαιοῖς, καὶ πάπῳ ὁμώνυμος. πολλοῖς ἐμφυ-
τος ἔρος ἐστὶ πρὸς τὸ ψῦδος. Δεκλιαν. ὁμοδία-
τος, ὁμοῦ ἀπείρος καὶ βασιλεῖ.

ζ'. Πᾶσι τοῖς ὀνόμασι προσάπτειν ἐστὶ Δοτικῶ Χαι-
ριστικῶ, ἢ καὶ ἐνίοτε βλάβος ὑποσημαίνει. ἀγα-
θὸς καὶ λαῶ, καὶ τῇ πόλει ὁλέθριος. καὶ Ὀργω-
τικῶ. ἐπιμος. ξίφει. θρασὺς σόματι. καὶ Τρόπε
σημαντικῶ. μετῴρος τῇ ἐλπίδι. ὀνόματι μή-
τηρ, ἔργῳ μητρί. πολλάκις δὲ προσίθεται ἐπὶ
θεσις. ζωὴ φιλοβόητος ὅτ' ἀλλοι. Πλέτ.

η'. Ἐστὶν ὅτε καὶ ὑσιαστικά δοτικῇ συσπτάσσονται καὶ
τῶ πῶσιν τῷ ῥήματος, ὅς δ' γίνονται. ὑπὸ τῆς
ἐκάστω διαμερήσεως. Δικαιοσύνη ἐστὶν ὑποταγὴ
τοῖς νόμοις. Ἀριστο. ὅτι διανέμω, καὶ ὑποτάσ-
σομαι δοτικῶ ἀπαιτεῖ.

Σημειῶθω, ὅτι τινὰ τῶν καὶ γενικῇ συσπτάσσονται.
ὅρισ ὁμοίᾳ τῶν λοιπῶν ὀρνίδων. Αἴσ. πόρος κοι-
τός

τὸς δέλων, καὶ δεσποτῶν. Θεοδώρ. ὁμοῖά πεζας
 τῷ βασιλείῳ. Ἡρώδ. ἰδιος, ἐχθρὸς, σύμμα-
 χος, φίλος, ἀντίπαλος, ἐναντίος τῆς πόλεως,
 καὶ τῇ πόλει. γείπων τότε, καὶ τότε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ Ἐπιθετικῶν ὅσα Αἰτιατικῇ σω-
 τάζονται.

- α'. Αἰτιατικῇ σωτίζονται ἐλλειπτικῶς, ὅσα
 ὑπερέχον σημαίνει, ἢ πᾶντίον. Θαυ-
 μάσιος τῷ γνώμῳ. χαμαλὸς τῷ νόμῳ.
 μέγας τῷ ψυχῷ, μικρὸς τῷ πόλμῳ.
 β'. Ὅσα πατείδα, ἢ γένος, ἢ ὄνομα. Γωάνης
 τῷ προσηγορίῳ. Ἀνδρίας τῷ νόμῳ. Κραῖσος
 τῷ Λύδῳ τῷ γένος. Θμισσολῆς Ἀθωαῖος
 τῷ πατείδα. Κράσος ὁ Μάρκος ἐπὶ κλῷ.
 Ἀππια. ἐπὶ ῥήματικῶς.
 γ'. Ὅσα μέρος σημαίνει. Πλατὺς τὰς ὤμους.
 ὠκὺς τὰς πόδας. Ξανθὸς τὰς τέχνας. Αὗται
 αἱ Αἰτιατικῇ συνεκδοχικῇ λέγονται κατ' ἐλ-
 λειψιν τῷ, καὶ, ὁ καὶ πολλάκις ἐμφανῶς ἐκ-
 φέρεται. λυδὸς ὁ Αἰθίοψ καὶ τὰς ὁδοῦτας.
 καὶ εἰς δοτικῷ μεταβάλλονται. Ὄνοματι Γωάν-
 νης. τῇ γνώμῃ θαυμάσιος.
 δ'. Ἐστὶν ἅπτε πῶν ὀνομάτων αἰτιατικῇ σωτίζε-
 σθαι.

ῥῆμα δυνάμει πῶν προθέσεων, εἰς, πρὸς, ἐπὶ, περὶ, κατὰ. δεινὸς εἰς πάντα. ὤξυ νομοθεσίαν θαυμάσιος. πρὸς τὴν ἀπεθῶν ἱκανός. χρήσιμος εἰς τὰ πολιτικά. τὸ σώματος τὴν ἰχθυὶ ἱκανὸν ἐπὶ τὰς πόλεις ἔχων. Πλάτ.

εἰ. Τὴν τοιαύτην Αἰτιατικὴν χαρίζομαι εἰς Ἀπαρέμφοτον μεταξέπομφον, καὶ μὴ προθέσεως, καὶ ἀνδρῶν. Ὁξύτατος γινώσκει τὰ ρηθῆντα. Δημ. συμβιβάζει δέξιός, καὶ συμπίειν ἱκανός. Λακ. δεινός εἰς τὸ λέγειν. εἰς τὸ νομοθετῆσαι θαυμάσιος.

ς'. Αἰτιατικῇ σωπάσσονται ὅσα ἁγίσματα ἢ μέτρον σημαίνει. πλατὺς, μακρὸς, βαθύς, ὑψηλός, φεῖς πόδας. δέκα πήχεις. ἐκφέρεται ὁμῶς ποικίλως τὸ ποῖντο μέτρον, ἢ ἁγίσματα. οἶον.

Ο' Μαίανδρος ποταμὸς ἐστὶ πλατὺς δύο πλέθρα.

Τὸ Μαίανδρον τὸ εὖρος ἐστὶ δύο πλέθρα, δύο πλέθρων, ἢ δίπλεθρον.

Ο' Μαίανδρος δίπλεθρος ἐστὶ τὸ εὖρος, κατὰ, εἰς τὸ εὖρος.

Ο' Μαίανδρος τὸ εὖρος δίπλεθρον ἔχει.

Ο' Μαίανδρος δίπλεθρος ὑπάρχει. καὶ δύο πλέθρων. ἔξωθεν νοσημῶς τὸ εὖρος. Εἰσὶ δὲ χεῖδον ταῦτα οἷς ἁμεξεμῶς τὸ ποσὸν, ἢ ἁγίσμα, ἢ μήκος, πλάτος, ἢ εὖρος, βάθος, ἢ κάθετον. Δάκτυλοι. επιθαμαί. πόδες. βήματα. πήχεις. ὀργυαί. πλέθρα. σάββα. καὶ Παραστάζκαι, Περσικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ Συντάξεως Ἀντινομῶν.

α. **Τ**Ων Πρωτοτύπων Ἀντινομῶν αἱ δὲ δεῖται εὐφραδίαν ἐκφέρειν, εἰ μὴ εἰς δόλῳσιν ἐμψύχων, ἢ ἀντιφασολῆς ἑτέρων προσώπων. Ἐγὼ λέγω τῷ. σὺ ταῦτα ἐποίησας; ἡμεῖς εἰπομεν, ἡτοι εἶπεροι. σὺ μὲν φιλοσοφεῖς, ἐγὼ δὲ τὰς φιλοσοφίας ἐπανορθῶ. Ἰσοκρ.

Αἱ δὲ πλαγίαι, ὡς μὲν ὀρθοτονοῦνται, τὰς οἰκείας πύας πρᾶσαι, ἢ αὐταὶ δὴ πρόσωπα δραστέλλωσιν. οἷον. σοὶ εἶπον, εἶπερ. ἐμὲ ἡκαστας, εἶπερ. ὡς δὲ ἐγκλίνονται, ἢ ἀποβάλλωσι τὸ ἀρετικὸν φωνῶν, λέγονται ἀπολύτως ἀντιφασολῆς προσώπων. εἰπὼν σοὶ, καὶ εἰπον καὶ ἑτέροις. ἡκαστάς με, εὐφρανάς με, καὶ ἡκαστας, ἢ εὐφρανάς καὶ ἑτέρας.

β. Αἱ Ἀντινομῖαι ἄρδρον ποταμικὸν ἐκ ἐπιδέχονται, πλὴν αἱ Κλητικαί. ὁ ἐμὸς οἶκος. ἢ σὴ ἀγάπη. τὸ ἡμέτερον καύχημα. ἢ ὑμέτερος αὐτῶν ὕος. εἰ δὲ, ὁ αὐτῶν ὕος, ἢ ὁ σφέτερος αὐτῶν ὕος. εἰ δὲ, ὁ σφέτερος ὕος, εἰ μὴ ἐπ' αὐτοπαθείας. εἶποι δέονταί σε τοῖς σφέτεροις τέκνοις ἐπικερῆσαι.

γ. Αὐτὸς μετ' ἄρδρον διλεῖται ταυτέση, καὶ δοτικῇ συντάσσεται.

τάσεται. τῷδ' αὐτῶν σοι ἐρῶ. Λακκια. ἤγχι
ἀγαπῶ πρὸς αὐτὸς, ἕς καὶ σύ. Τὸν δίκαιον πο-
λίτῳ δεῖ ταῦτά λυπεῖσθαι, καὶ ταῦτά χαίρειν τῷ
δήμῳ. Αἰχίν. ἔτος φρονεῖ τὸ αὐτὸ ἡμῖν. ταῦτὸ
ὅπερ ἡμεῖς, τὸ αὐτὸ σωὲ ἡμῖν, ταῦτὸ ὥσπερ
ἡμεῖς. Ταῦτὸν ποιήσεις, ὥσπερ αὖ εἰ τὸν ἰχ-
θυῶν ἐκ τῆ ὕδατος ἐξήγες. Χρυσ.

δ'. Ταῖς Κητικαῖς Ἀντιουμίαις προσεπιτίθεται καὶ
Γερικὴ Οὐνόματος, ἡ μετοχὴς ἀναλυομένη εἰς
τὴν πρωτότυπον. Θαυμάζω τὴν ὑμετέραν φρόνη-
σιν τῷδ' νέων. ἤγχι νῦν φρόνησιν ὑμῶν τῷδ' νέαν.
Οὗτοι πᾶν ἀσπαζῶσι τῷ κακοδαίμονος. Λακκια.
πετέσι, σπαταλῶσι τὰ χήματα ἐμὲ τῷ κακοδαί-
μονος. Ἐμὸς δ' κίνδυνος, ἐμὸν τὸ γέρας, τῷ
τῆς ψυχῆς οἰκονόμῃ. Ναζ. Οὐκ ἐπαινετὴ ἡ σὴ
γνώμη θρησκείας καὶ δόξαν.

ε'. Αἱ κητικαὶ Ἀντιουμίαι μὴ ἐστιαστικῶν ὀνομάτων
ποτὲ μὴ ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος σημαίνουσιν.
ἡ σὴ ἀγάπη τὰ μέγιστα ὠφελεῖ με, ἤγχι ἡ ἀγά-
πη, ἡ σὺ ἀγαπᾷς με. ἡ σὴ ἀγάπη ἐξήλειπται
τῆς καρδίας με, ἤγχι ἡ ἀγάπη, ἥπερ σὺ παρ'
ἐμὲ ἠγάπησαι.

ς'. Ἡ νῦν δηλεῖται ἀντιμετάβασις, ἤγχι Ἀυτοπά-
θεια, ὅταν δηλαδὴ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργεῖτε,
καὶ πάχει, δασυόμεν τὸ, αὐτῷ, ἡ χρώμεθα τῇ
σωθείῃ, ἑαυτῷ. Ο' ἄνθρωπὸν τὴν ψυχὴν αὐτῷ,
ὑπολέσει αὐτῷ. Ματθ. ι'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς
Gram. Katif. N ἑαυ-

ἐαυτῆ Μαθηταῖς. Εἰδὼ ἡ ἀνθρωπιά ἀναφέρεται
εἰς ἕτερον πρόσωπον, ὅταν τις εἰς ἄλλο ἐκπελεῖ,
φιλεῖται. πισθῶ τῷ Χριστῷ, καὶ τοῖς αὐτῷ Ἀποστό-
λοις. ἕτερον ἢ πρόσωπον ἐγώ, καὶ ἕτερον ὁ Χρι-
στὸς, ὥστε τοῖς Ἀποστόλοις ποίδομαι. ἐρεῖς ἐν.
φιλεῖ πᾶς ὅστις ἐν τὸν αὐτῷ ἕόν, τὸν ἐαυτῷ ἕόν, τὸν
ἰδίον ἐαυτῷ ἕόν. Οὐ Πέτρος φιλεῖ τὸν Παῦλον,
καὶ τὸν αὐτῷ ἕόν, ἢ καὶ τὸν ἐκείνῳ ἕόν. Τὸ δ' ὁ-
μως ἐδοῦτε ὡς πρεῖται. Ἐχθροὶν ἐπ' αὐτῶν βασι-
λέα. ὄνομα ἐαυτῷ Ἀββαδῶν. Ἀποκ. θ'. αὐτὶ ἐαυ-
τῷ, καὶ αὐτῷ. καὶ αὐτῷ Θεοῦ. μετ' ἐαυτὸν, αὐτὶ
μετ' αὐτὸν. αὐτῷ δὲ Ναζ. ἐπ' αὐτὸν, αὐτὶ ἐφ' ἐαυτὸν.
ζ'. Ἐπ' αὐτοπαθείας προσέτι χρώμεθα ταῖς συν-
θέποις Ἀνθρωπιάς, ὡς τὸ αὐτὸ πρόσωπον
ἐνεργεῖτε, καὶ πάχει. ὅσον ὡς λέγουμεν, φιλῶ
ἐμέ, φιλεῖς σε, ἀλλὰ, φιλῶ ἐμαυτὸν, φιλεῖς
σεαυτὸν. Γινώθει σεαυτὸν. ἡμᾶς αὐτῷ φιλεῖμεν.
καὶ διηρημένως, ἐμὲ φιλῶ αὐτὸν. εἰδὲ τὸ ῥῆμα
εἶναι ἕτερον πρόσωπον. ὁρῶντες χρώμεθα ταῖς πρω-
τοτύποις. φιλεῖς με. φιλῶ σε.

Ἐαυτῇ, προσήκει πᾶσι τοῖς προσώποις. φιλῶ ἐαυ-
τὸν, ἢ ποι ἐμαυτὸν. φιλεῖς ἐαυτὸν, ἢ γεν σαυτὸν.
φιλεῖ ἐαυτὸν. ἔγω παιδεύεις τὰς ἐαυτῆς φίλας.
Ξου. ἢ γεν τὰς φίλας σεαυτῆς ποιήσατε ἐαυτοῖς
φίλας. ὑμῖν αὐτοῖς.

η'. Παραπλησία τέτοις καὶ ἡ τῷ Ἀλλήλων συντάξις.
ἀλλήλας φιλεῖμεν, ἢ γεν ἀμοιβαδὸν φιλεῖμεθα,
ὅς εἰς

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ.

195

ὁ εἰς τὸν ἔπερον φιλέω. Ἐξομολογεῖται ἀλλήλοισι
ἀλλήλων μέμνηται. ἐπειρῶντο ταῖς ἀλλήλων
θυσιῖν ἐπιβαίνειν. Θεοὺς δὲ Πλάτωνι
ἐκότεροι ἐκατέρων ἐμπιστῶσι πᾶς οἰκίας. ἢτοι
ἐκότεροι πᾶς ἀλλήλων οἰκίας ἐμπιστῶσι.

Σ'. Τὸ Ἀναφορικόν, αὐτὸς, ἐν δοτικῇ τίθεται
πλειονάκις, νοσηλῆς ἔξωθεν τῆς ἀποδείξεως,
συν. εἴλε τιλὶ ναυῶ αὐτοῖς πῶς ἐπιβάταις
ἦγεν, συν πῶς ἐπιβάταις. καὶ συνδέτως. αὐ-
τάνδρας κατέκαυσε πᾶς πόλεις, ἢτοι συν αὐτοῖς
πῶς ἀνθρώποις.

β. Θωπεύω ἐνθάδε καὶ ἡ τῶ, Οἶος, συντάξις,
ὅπερ Ἀναφορικὸν ποιότητος λέγεται. ἀναφέρεται
δὲ πρὸς τὸ, ποιῶτος, εἴτε φανερῶς ἐκφρομήνιον,
εἴτε ὑπονοήμενον, καὶ ἀπαριθμῶν συντάσσεται.
Ἡ ἀγγελία τοιαύτη ἐστίν, οἷα ἀφραῖαι τιλὶ
πόλιν. Δημ. πᾶς ἀπὸ τῶ οὐδέντας πᾶντα τὰ ζῶα,
οἷος τέμνειν, ἔχουσι. Ἔστιν.

Οἶος εἰμί, οἷός τε εἰμί, ἀντί, διώμαι, ἀρκετὸς εἰμί.
Οὐ γὰρ ἐστίν οἶος ἀπὸ παντὸς κερδαίνει. Ἔστιν. ἔπ
ἐστὶ ποιῶτος, ὥστε κερδαίνειν. ἔχ. οἷόν τε ἐστὶ, καὶ
ἔχ. οἷόν τε ἐστὶ πλείον ἔχ. τοιαύτης θαλάσσης. καὶ
δυνατὸν ἐστίν. ἀμήχανον τυγχάνει.

Ταῦτ' δὲ τὸ Δημοθεύειον, ὅπερ πολλοῖς πρᾶγμα-
τα παρέχει. ἔδου γὰρ οἷον ἀκείν αὐτὸ τῶ νό-
μα, νόησεις ἔτω. Χρή. ἀκείναι τῶ νόμα πᾶς ρή-
σεις, ἔχ. δὲ ἐτέρων ἐρμηνείας. ἔδου γὰρ ἐπ-

ρον δυνάται ποσῶτον ἡμᾶς ὠφελῆσαι, ὡς τὸ αὐ-
τὴς ἀκῶσαι τὰς λέξεις τῷ νόμῳ.

Οὐχ οἶον, ἐπομῆς τῷ ἀλλὰ, νοεῖται ἔ μόνον ἔ.
Μείνῃσα ἢ φάλαγξ, ἔχ οἶον ὠφελῆσιν δυνάτ'
αὐ τὰς φίλας, ἀλλ' ἔδὲ αὐτὴν σώζειν. Πολύβ.
ἦγεν, ἔ μόνον ἔ δυνάται. ἐν ἡ σημασίᾳ εὐ-
ρηται καὶ, Οὐχ ὅπως. ὁ πολὺς κόσμος ταῖς
καλαῖς γυναιξὶν ἔχ ὅπως συλλαμβαίνει, ἀλλὰ
ἢ ἐναντιῖται ἐς τὸ ὁμορφότερον. Λακκιαν. ἔ μό-
τον ἔ συνετελεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ Συμφωνίας Ο'νόματος, καὶ Ρ'ήματος.

α'. Πᾶν ῥῆμα προσωπικὸν ζητεῖ Ο'νομασικὴν
τῷ αὐτῷ ἀειδμῷ, καὶ προσώπῳ, μὴ ἔχον
λόγον ὑφεισηκέναι αὐτὸ ῥήματος, καὶ ὀνομασικῆς,
εἴτε ἐμφανῶς ἐκφερομένης, οἷον Πλάτων διδάσκει.
εἴτε λακτανέσης καὶ ὑπονοεμένης. οἷον Θρήνῳ,
καὶ ὁδύρομαι, ἥτοι ἐγώ.

β'. Παραλιμπανέται ἡ Ο'νομασικὴ ἔξωθεν ὑπα-
κομῆν ἐν τοῖς ποιῶσι ῥήμασι. Λέγουσι,
φασίν, εἰώθασιν, μυθολογεῖν, τατέσιν οἱ ἀν-
δραῖοι, οἱ ποιηταί. ἐβρόντησεν, ἤσραφεν,
ὑεῖ, τατέσιν ὁ Θεός, ἡ φύσις. φασὶ, τὰς
μητέρας μᾶλλον τὰ παῖτα φιλεῖν τῷ πέπλῳ.

Λα-

Λεκιαν. Ἡμέρας ἐχέμαζε τρεῖς . πολλάκις
 δὲ ἀδελιμπάνεται καὶ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥήμα .
 Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν . Με-
 ναρδ. ἦτοι , ὅτι , πέφυκεν , ὑπάρχει .

γ'. Εἴσιτε τὸ Ἀπαρέμφατον , ἦτοι ὅλος ὁ Ἀπαρέμ-
 φατος λόγος μὲν τῷ ἑδαιτέρῳ Ἀρθρῳ , Οἰονασι-
 κῆς ἔχει τόπον . πολλῶν δὲ μεσὸν ὅτι τὸ ζῆν
 φροντίδων . Μεσὺ . Τὸ μισόλως ἀμαρτάνειν Θεῷ
 ὅτι . Φίλων . καὶ αὐτῷ Ἀρθρῳ . Ἀρχὴ σοφίας
 φοβεῖσθαι τὸν Κύριον . Κλίνεται δὲ τὸ τοιῦτον
 Ἀπαρέμφατον ἐν πάσαις ταῖς εἰδικαῖς πτώσεσι .
 τῷ ζῆν . τῷ ζῆν . ἐκ τῷ ὄραν τὸ ἔρην . τῷ χαί-
 ρειν ὁδὸς ἐπιτετα τὸ θαυμάζειν . Πλέτ.

δ'. Μακεδονικῶς ἀδελ. Ποιηταῖς ἀντὶ τῆς Οἰο-
 μασικῆς εἰληπται ἡ κλητικὴ , ὡς , προσέφη
 νεφελιγενέτα ζός . Οἰμ. Ἀττικῶς δὲ συχνά-
 κισ ἀντὶ τῆς κλητικῆς ἡ οἰονασικὴ . ὡς ἀδελ.
 Λεκιᾷ . ἡ παῖς ἐγείρε . ὁ Θεὸς ἰλαδίητίμοι .
 καὶ ἡ οἰονασικὴ ἀντὶ ἐπιρρήματος . ταχὺς
 ἐλδύσομαι . Ναζ. ἀντὶ ταχέως .

ε'. Ἀττικῶς συμπάσεται τὰ πληθυντικὰ ἑδε-
 τερα ῥήμασιν εἰδικαῖς . Ἀρρυσίω ὑποτάσσεται
 τὰ πάντα . Διόδ. Τὰ πολλά σε χαράματα εἰς
 μανίαν περιτρέπει . Πράξ. κς'. Κατακέχλω-
 ται δὲ τινες τῇ συμπάξει ταύτῃ καὶ ὅτι Ἀρ-
 σενικαῖς . ὅμοι τέλλεται . Πίνδ. ἀντὶ τέλλον-
 ται . κατεσκέδασαι αὐτῷ πτέρυγες . Ναζ. ἐκ

198 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ἔστιν οἵτινες ἀπέχονται συμποσίων, ἢ Κρήτες
Πλάτ. αὐτὶ εἰσί.

δ'. Τὰ περιληπτικὰ τῷ ὀνομάκῳ εἰκῇ ὄντα
ἀειδιμῶ, διώεται πληθυντικῶ συναπταδαί
ρήματι. ἵνα ἡ βελὴ σιωαχθῶσι. Δημ. ἔφα-
σαν ὁ δῆμος. καὶ ἔφη ὁ δῆμος. ἡ πόλις
ἅπαντα κειμήλιος ἀκέσσι. Λακων. τυγχάνον
δὲ πληθυντικῇ Ἀειδιμῶ τὸ περιληπτικόν, καὶ
συμφωνεῖ εἰκῇ ρήματι. οἶον. Ἀθῶναι φιλο-
σοφεῖν, ἔχῃ δὲ φιλοσοφεῖ.

ζ'. Τὰ Πληθυντικὰ τῷ Ῥηματικῷ ἔπεται τοῖς
ἀγχοεῖς τοῖς τῷ προσώπων. ἔστι δὲ τὸ πρῶτον
τὸ δούτερον, καὶ τὸ δεύτερον τὸ τρίτον μάλλον
ἐπικρατεῖ. Εἰγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν,
ἔστι. σὺ καὶ ὁ πορθμὸς τὰς ἄλλας μετελ-
σίδε. Λακων.

η'. Ἡνίκα ἄρως ρῆμα πρῶτον, ἢ δούτερον προσώπων
μὴ ὀνόματος προσώπων τρίτον, νοήσεις ἔξωθεν
τῶ ἀπονομῶν. Οὐ πολὺ ἀνθρώποι ζῶμεν
χρόνον. Φακυλ. ἰοί, ἡμεῖς οἱ ἀνθρώποι. Ἡ
βασιλὶς ψάλλει; ἦτοι, σὺ ἡ βασιλὶς;

θ'. Αἱ μὴ συμπλοκῆς λεγόμεναι φωναὶ, πότε
μὴ εἰκῇ, πότε δὲ πληθυντικῶ συναπτονται
ρήματι. Τελαμῶνος μὴ Αἴας, καὶ Τόκρος
ἐγεννήθη. Ἰσοκρ. σπέρμα δὲ καὶ καρπὸς φέ-
ρῃσι τὸ πρῶτον. Ἀριστο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς τῷ Ἑνεργητικῶν Ῥημάτων
σωπαξίως.

Ρῆμα Ἑνεργητικὸν ἔστι τὸ λῆγον εἰς ὦ, καὶ χη-
ματίζον παθητικὸν εἰς μαι. οἷον τύπτω,
τύπτομαι. πῶτε δὲ ἑξαχῶς σωπασσομένης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΔΟΣ

Ἀπαιτεῖ τὸρὸ ἑαυτῆς Ὀνομαστικῶς προσώπῃ ἐνε-
ργήντος, καὶ μεθ' αὐτὸ Αἰτιατικῶς προσώπῃ πά-
χοντος. οἷον, οἱ ἀγαθοὶ παῖδες, ἀγαπῶσι
τὰς γονεῖς. ὁδεῖς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτῆς σάρκα
ἐμίσησεν. Ἐφισ. ἐ. τῷ Διὶ τὴν δυνάμιν
καταλύσεις μόιος. Ἀεισοφ.

Ἀγαπάω, πῶ. ἥσω. κη. Φιλέω, λῶ. ἥσω. κη.
Σπέργω. ξω. ἔσοργα. Ποθέω, θῶ. ἥσω. κη.
Μισέω, σῶ. ἥσω. κη. Τύπτω. ψω. φα.
Καταλύω, σω. καταλέλυκα. Ἐΐχω. ἔξω. ἔχηκα.
Αἰνέω, νῶ. ἔσω. ἤνεσα. Ὀράω, ρῶ. ὄφομαι. ἑώρακα.
Γινώσκω. γνώσομαι. ἔγνωκα. Ἀναγινώσκω. μαι. κη.
Ἀπατάω, ᾶ. ἥσω. κη. Ἀγείρω. ἀλίσσω. ἀνίσσω.
Βάπτω. Γλύπτω. Δάκνω. δαμάζω. Θαυμάζω.
καὶ τὰ Γεωργικά. σπείρω. ἀροτριῶ. σκάπτω.

200 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

θερίζω . ἔτι δὲ , ράπτω . πλέω . οἰκῶ . καὶ
ἄλλα πλείωα .

Υ' ποσημειώσεις .

α'. Ἀγαπῶ , καὶ Στέργω μὲν δοτικῆς σημαίνει τὸ ἀρ-
κῆμαι , πρόσκειμαι , ἐμμένω . Ἀγαπῶ τοῖς πε-
πραγμένοις . σέργω τοῖς σοῖς λόγοις . σιωπὸς αὖν
ἀρέσκεται , καὶ ἀγαπᾷ τοὺς παῖδας . Λακκιαν. σέρ-
γων σκοροδάμνη . Ἀριστοφ. καὶ μὲν αἰτιατ. ἐν τῇ
αὐτῇ σημασίᾳ . σέργω τὰ ἐγνωσμένα . καὶ ἀγα-
πᾷ τὴν δούτεραν τάξιν . Συμπάσεται καὶ μὲν Ἀπα-
ρεμφάτω . Ἀγαπήσας αὐτοῦ μάχης καὶ κινδύνου λα-
βεῖν ταῦτα . Ἡρώδ. καὶ μὲν Μετοχῆς . ἀγαπῶ
ὑποφέρων τέτταρας ὀβολούς . Λακ. καὶ μετὰ τῷ ,
εἰ , συνδύομε . ἀγαπῶν , εἰ τῷ ἔδινες ἀρχὴν
γένετο . Ἑσθ. ἦγεν ἀρκέμενος , καὶ ἀρισκό-
μενος . καὶ δὲ Πλατ. ἀγαπῶ τὴν δόξαν
αὐτὴ τῆς βασιλείας , ἢ πρὸ τῆς βασιλείας . αὐτὴ
προτιμῶ . ἢ προαιρέμαι .

β'. Φιλῶ μετὰ Ἀπαρεμφάτω σημαίνει τὸ , εἶωθα .
ὅπερ φιλεῖ ὄμιλος ποιεῖν . Θεοκυδ. καὶ μετὰ
Μετοχῆς , τὸ αὐτό . φιλεῖς ἑρῶν τῷτο . Ἀρι-
στοφ. ἦτοι εἶωθας . Φιλῶ τῷ σόματι τινὰ ,
φίλημα δίδωμι . Λέγοντες δὲ φιλῶ , σέργω ,
καὶ ἀγαπῶ , παρόντα . ποθῶ δὲ , ὑπόνοτα .

γ'. Καταλύω μετὰ αἰτιατ. ἀφανίζω . ἔτι δὲ ἀφίημι .
κατέλυσα τὴν ἄσκησιν . Ἑσθ. ἦτοι κατέλιπον ,
ἔδωκα Καταλύω τὸν βίον , καὶ Καταλύω ἀπλῶς .

πρόσω, θνήσκω. οἱ ἐν πλεσίᾳ πολλὰ κατα-
λύσαντες. Ναζ. πεθνήποτες. Καταλύω δὲ εἰς
πανδοχεῖον, ἢ ᾧδ' τῷ ξενίῳ, ξενίζομαι,
ἐπισταθρόω. ὅθεν κατάλυμα, ἢ πρόσκαι-
ρος κατοικία. ᾧδ' δὲ Θενυδ. καταλύσει
πρὸς Ἀθιναίους, αὐτὶ, διαλλαγὰς ποιῶσι.

δ'. Ἐχω μὲν Αἰτίατ. τὸ κέκτημαι, κρατῶ, φο-
ρῶ, οἰκῶ, ἐλαύνω. ἔχω δόξαν, καὶ ἀντιστρό-
φως, ἔχει με δόξα. Θάμβος ἔχει με, καὶ ἐκ-
πληξίς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. Πλάτ. ἦτοι
θαυμάζω. Ἐχω σοι πίσιν, πισθῶ σοι. ἔχω
δὲ πίσιν ᾧδ' σοὶ, σὺ πισθῶεις μοι. Θισι
ἐλυμπον ἔχοντες, ἦγεν οἰκάντες. ἔχει τὴν πό-
λιν ὁ Θεός. Πλάτ. ἦγεν διοικῶ. ἔχειν ὠκείας
ἵππους, Ὀμ. ἦτοι ἐλαύνειν, λῦοχαῖν.

Εἰχω μὲν ἐπὶ ῥήματος, διάκειμαι. φιλικῶς ἔ-
χω σοι. πρῶτος ἔχω πρὸς σέ. ὥπως ἔχω γνώ-
μης. δὲ ἔχω τὸ σῶμα, τῷ σώματι, καὶ τῷ
σώματος. ὡς ἔχω δυνάμειος, ἦτοι καθόσον
δύναμαι. καὶ ἀπορρώπως, ἀρκευῶτως ἔχει,
ἦτοι ἀρκεῖ.

Εἰχω μὲν προθέσεως. δι' ὀργῆς ἔχω σε, ἔχω
ὀργὴν καὶ σέ. διὰ μνήμης ἔχω τὴν χάριν,
μνήμηται. διὰ παρθεῖος ἔχω τὴν Μεσικίαν, παρ-
δάζω. ἐν πολλῇ ἀτιμίᾳ ἔχεις ἡμᾶς. Σωῖς.

Εἰχω μὲν ἀπαρεμφάτως, τὸ δύναμαι. ἐκ ἔχω
ἐλθεῖν πρὸς σέ, καὶ ἐκ ἔχω ὅπως ἐλθῶ.

202 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Μετὰ δὲ Μιτοχῆς, περιφραστὶν ποιῶ. ἔχω ποιήσας, ἀντὶ ἐποίησα. ἃ δὴ καὶ μάλιστα εἶχε θαυμάσας. Ναζ. ἀντὶ ἐπ'θαυμάκει. καὶ ἀντιστρόφως περιττῶει. ληρεῖς ἔχων, παίζεις ἔχων, ἀντὶ, ληρεῖς, παίζεις.

Ε'χομαί σε, ἀντὶ ἄπομαι, καὶ ἔπομαι.

ε. Γινώσκω, μὲν Αἰτιατ. τὸ νοῶ, οἶδα, ἐπί-
 ζαμαι, ἔτι δὲ κείνω. ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμῶ
 ὁ ζῶς. Λακκιαν. μετὰ δὲ ἀπαρεμφάτως, τὸ
 ποραιοῦμαι, βέλομαι. πλησίον ἀλλήλων οἰ-
 κῆν ἔγνωσαν. Αἴσ. Γινώσκω μὲν Μιτοχῆς
 τὸ αὐτὸ πορσῶκα, ὀνομαστικῇ συντάσσεται.
 Γινώσκω ἡττων ὢν ὑμῶν. Αἰσιοφ. ἐγὼ οἶδα,
 ὅτι εἰμὶ ἡττων. μὲν δὲ Μιτοχῆς ἐτέρῃ πορ-
 σῶκα, Αἰτιατικῇ. γινώσκω σε ἐπιθυμῶντα.
 Ξεν. Γνωρίζω δὲ σοι τῶτο, τὸ πέμπτε εἶ-
 δας, δηλοποιῶ.

ς'. Θαυμάζω μὲν Αἰτιατικῆς, ἐπὶ ἐπαίνε. τί-
 νας ἀνθρώπους πεθαύμακας; Ξεν. μὲν γενι-
 κῆς δὲ, ἐπὶ μέμφεως. Θαυμάζω τῷ λεγόν-
 των. Πλάτ. λέγοντι ἔτι, Θαυμάζω σε τῷ
 τρόπῳ, ὥστε τῷ τρόπῳ, ἐπὶ τοῖς τρόποις,
 καὶ εἰς, διὰ πὺς τρόπους. Θαυμάζω τὸ ρόδον
 τὸ κάλλος. Χρυσ. καὶ θαυμάζω τὸ ρόδον τὸ
 κάλλος. καὶ θαυμάζω ἀπὸ τοῦ κάλλος τὸ
 ρόδον.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Ἀπαιτεῖ Ὄνομας. πορωῶπα ἐνεργουῶτες, καὶ
δοτικῶν πάχοντες. Οἱ χρηστοὶ ἄρχοντες βοη-
θεῖσι τοῖς ἐνδείοις. Τοῖς καὶ σωῖσιν, ἢ κατ'
ἄλλοι πορεύεσσι φθονῶμεν. Ἰσοκρ. τῷ δι-
δασκάλῳ πισθῶ λέγοντι. Λεκιαν.

Βοηθῶ. ἦσω. κα. Πολεμέω. ἦσω. κα. Φθο-
ρέω. ἦτω. πεφθόνηκα. Βασκαίνω. ανῶ. ηνα.
Πισθῶ. σω. κα. Ἀπισέω. ἦσω. ἠπίσηκα.
Εὐτοχλέω. ἦσω. ὠώχληκα. Συγγινώσκω.
Εἰμπαίζω. Εὐγαλῶ. Χρηματίζω. Τιμωρῶ.
Ἀμύλλω. Λειτεργῶ. Ὑπεργῶ. Ὑπηρετῶ.
Διακονῶ. Προσκραῶ, κτ.

Ὑποσημειώσεις.

α. Ταῦτα καὶ δύο Δοτικὰς ἐπιδέχονται, ὧν ἡ
ἐτέρα ὀργανικὴ. βοηθῶ σοι ὅπλοις. ἢ τρόπῃ
σημαντικῇ. μεγίστη ποροθυμία σοι βοηθῶ. καὶ
Αἵτιατ. ἐλλειπτικῶς. τοῖς φίλοις τὰ δίκαια
βοηθεῖν. Ξεν. ἢ καὶ τὰ δίκαια. καὶ βοηθῶ σοι
πρὸς πολέμους, ἢ ἐπὶ τὰς πολέμους. Δημ.

β. Πολεμῶ, πολλαῖς τινὲς δοτικῶν εἰς Αἵτιατ.
μεταβάλλει. Πολέμησον τὰς πολέμους με.
φαλ. καὶ πολεμῶ πρὸς ἅπαντας περὶ δόξης.
Πλάτ. Χρόνῳ πολεμεῖν, παροιμία ἐπὶ τῷ ἀρ-
χαίᾳ, καὶ ἐπικρατέσῃ γνώμῃ ἀντιμαχομένων.

204 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

γ'. Βασκαίνω σοι ἐπὶ ταῖς ἀτυχίαις, φθονῶ.
 βασκαίνω δὲ τὰς σὰς πράξεις, διαβάλλω, καὶ
 κακολογῶ. Βασκαίνειν τὰς παῖδας, ροιτίζειν
 βασκαῖν βλέπει. καὶ φθονῶ σοι τῶν ἀγαθῶν,
 ἢ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς. Μὴ φθονέεις ἀγαθῶν ἐ-
 πίροις. Φακυλ.

δ'. Πισδῶ τῷ Θεῷ, ἥτοι λέγοντι Θεῷ πείθο-
 μαι. Πισδῶ δὲ ταῦτα, καὶ εἰς ταῦτα, δέχο-
 μαι, καὶ ὁμολογῶ ὅπως ἔχειν. Πισδῶ σοι τὸν
 ἐμὸν υἱόν, Ναζ. τῇ σῇ πίσει, καὶ κηδεμονίᾳ
 αὐτὸν ᾤδοιμί. Μετὰ δὲ Ἀ' παρεμφάτω,
 Ε' λπίζω. Πισδῶ ὑποφάσκειν. Πλάτ.

ε'. Ε'νοχλῶ καὶ μὲν Αἰτιατικῆς. εἰ ἀλγυμῶ
 συνῶπον ἐνοχλοῖν τὸν νοεῖται. Γαλλῶ. Ε'πι-
 βελδῶ μὲν Δοτ. Ε'πιβελδῶ τῇ τυραννίδι.
 Πλάτ. ἢ μὲν Αἰτιατ. Ε'πιβελδῶ ἐπανάστα-
 σιν. Η'ρόδ. καὶ μὲν ἀμφοτέρων τῶν πώσεων.
 Ε'πιβελδέει θάλατταν ἐμοί. Θεκυδ.

ς'. Συγγινώσκω, τὸ συγχωρῶ, μὲν Δοτ. σύγ-
 γνωθί μοι. Α'εισοφ. καὶ μὲν Αἰτιατ. τὸ πέμ-
 πτε εἶδες. συγγινώσεται σοι τὴν ἀμαρτίαν.
 Χρυσ. ἀττικώτερον δὲ τῆς ἀμαρτίας. συγγι-
 νώσκω σοι τῆς ἀπάτης. Φιλόστρ. ᾤδ' δὲ Η'ρόδ.
 συγγινώσκω ἐμαυτῷ ὃ ποιήσαντι ὀρθῶς, γι-
 νώσκω, ὅτι ἐκ ὀρθῶς πεποίηκα.

ζ'. Χρηματίζω, τὸ ὀμιλῶ. ὁ βασιλεὺς τῷ λαῷ
 χρηματίζει, Πλάτ. ἥτοι ἀπρέστιν χορηγεῖ.

Ο' Θεός Μωϋσῇ ἐχημάτισε , καὶ πάλιν Θεὸς
Μωϋσῆς κεχημάτισαι . καὶ ἀπορώπως , πάλιν
Θεὸς Μωϋσῇ κεχημάτισαι , κεχηματισμὸν
ἐστὶ . Ναζ. Χρηματίζω δὲ , ἐδέτερον , τὸ ἐνο-
μάζομαι , καὶ ἐπατεῶ . Χρηματίζομαι δὲ , τὸ
συλλέγω χήματα , μὲν Αἰτιατ.

ή. Α'μύνω , καὶ Τιμωρῶ , μὲν Δοτ. βοηθῶ , καὶ
ὑπερασπίζομαι . τοῖς περὶ τοὺς ἀμυνῶν , καὶ συν-
δικῶν . Πλέτ. Τιμωρήσατε ἡμῖν παρθενοῖς
ἔσας . Πλέτ. Α'μύνομαι δὲ , καὶ Τιμωρῶμαι ,
μὲν Αἰτιατ. τὸ κολάζω . ὅπλοισι ἀμύνομαι τὰς
ἀδικούντας . Ξεν. κολάζεσσι , καὶ τιμωρῶνται τὰς
φρῶντας μοχθηρά . Α'ριστ.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Α'παιτεῖ Ο'νομ. φράσαν , καὶ Γενικῶ πάχεσαν . ὁ

Α'ρχιερεὺς ἡγεμονόει πολλῶν ψυχῶν . πολλοὶ
τῆς ἀληθείας ὀλιγοῦσιν . Ἡ'ρωδ. διαπόζει τῶν
ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες . Λακτιαν.

Α'ρχω . ξω . ἡρξα . Διαπόζω . σω . Ἡ'γεμονόω .
σω . κα .

Κρατέω . ἦσω . ἦκα . Βασιλεύω . Κυριεύω .

Ε'ράω . Α'κῶ . Φροντίζω .

Α'μελίω . ὀλιγορεύω . καταφρονέω . ἐπιθιμῶ . κατ.

Υποσημειώσεις.

α. Ἀρχῶ, ἔ μόνον Κυριόω σημαίνει, ἀλλὰ καὶ Ἀρχῶ ποιῶ, ἢ Ἀρχομαι, ἥδε ἡ ἡμέρα πῆς ἔλθῃσι μεγάλων κακῶν ἄρξει. Θεο. Βασιλέω δὲ, καὶ Δεσπόζω μὲν Αἰτίατ. αὐτὶ, βασιλέα καθιστῶ. βασιλεύσον αὐτοῖς βασιλέα. α. Βασ. ἡ.

β. Κρατῶ μὲν Αἰτίατ. ἐν χερσὶν ἔχω. ἐτι δὲ νικῶ. ὁ ποιεῖς τὰς πολέμους κρατῶσι. Δημοκρατοῖσι μάχῃ πὺς Σικανός. Θεκυδ. πλειοναίς δὲ μὲν ἡλικίᾳ ἐντὶ Δεσπόζω, καὶ νικῶ. ἑαυτὲς κρατῶν. Πλάτ. Κρατεῖν ἢ ἡδονῶν. Ξεν. Ἀμπαβάτως δὲ, ἔδος κρατεῖ, Πλάτ. ἦτοι ὅτι κρατεῖ συνήθεια.

γ. Ἐρῶ τὸ ἀγαπῶ, ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ αἰχρᾶς ἀγάπης λαμβανέται. ἐραδιῶμαι. τὴ Γάστοις Μήδειαν φασί. Λεκιαν. πολλάνις δὲ καὶ ἐπὶ σώφρονος ἀγάπης. ἐρῶ τὴ πλατεῖν, ἢ τὴ πλεῖν. καὶ μὲν ἀπαριμφάτω. ἐρῶ ἄξιος ἡγέδαι τὴ ὀνόματος. Ξεν. Ἡράδιω, καὶ ἐραδιήτομαι, ἐνεργητικῶς γινῆναι. πολλοὶ ἡγμάτων φειδόμενοι πρὶν τὴ ἐρᾶν ἐραδιήτες, ἐκέτι φειδονται. Ξεν.

δ. Φροντίζω καὶ μὲν Αἰτίατ. οἱ φροντίζοντες τὰ ποιαῦται, μωραίνεσι. Ξεν. ἐδὲν φροντίζω, βραχεία φροντίζω πῆς σῆς ἀπειλῆς. Ὡς δὲ Πλάτ. πεφροντισμένη ὑπόκεισιν, ἢ ἀκρίβως ἀπομειλῶται.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Α' παιτεῖ Οἶομας. προσώπῃ ενεργῶντος, Αἰτίατο
 προσώπῃ πάχοντες, καὶ ἑτέρων Αἰτιατικῇ παράγ-
 ματος. ὁ σοφὸς καθηγητὴς διδάσκει τὰς νεανίσ-
 κας πολλὰς ἐπισήμας. ὁ Διογείπων τὴν θυγα-
 τέρα ἐκρύπτε τὸν θάνατον τῷ ἀνδρὶ. Λυσίας.
 τὸν Ἀρβάκιον ἐνδύσαντες τὴν βασιλικὴν σο-
 λῶ. Διόδ.

Διδάσκω. ἔω. χα. Παιδῶ. σω. κα. Νεφεύω.
 ἴσω. ηκα. Ζημιῶ. ὠσω. ωκα. Ἀποσερέω.
 Ἀφαιρέω. Ἀπαιτέω. Κλέπτω. Κρύπτω. Εἰ-
 δύω. Περιδύω. Ἐκδύω. Εἰσπράττω, κατ.

Τ' ποσημειώσεις.

α'. Ζημιῶ, ὅσιν Αἰτιατικαῖς συντάσσεται. μετα-
 βάλλεται δὲ ἢ ἄφ' ἑαυτοῦ πῶσις καὶ εἰς γον. ἢ
 δοτικῶ. Ζημιῶσε χρημάτων, ἢ χημάτων, καὶ εἰς
 τὰ χήματα. Ζημιῶ δέ σε θάνατον. Ἡρώδ. ἀν-
 τὶ καταγινώσκῃ σε θάνατον.

β'. Ἀποσερέωσιν τὴν ἀδικαταδήνῃ. Ἀέριστο. ἠδὲ
 δὲ Πλάτ. μὲν γὰρ. Ἀποσερέσας τῆς δαρεῆς τὰς
 γυναῖκας. Ἀφαιρῶ δὲ μεταβάλλει τὴν ἐμφυ-
 χὸν Αἰτιατικὴν ἀφαιρῶσε τὴν βίβλον, καὶ ἀφαι-
 ρῶσε, ἢ ἀφαιρῶσοι. καὶ ἀφαιρῶμαι κοινὸν ὁμοίως.

γ'.

γ'. Ἐνδύω, καὶ Πειβάλλω σε χλαμύδα, ἢ χλαμύδι. ὡσαύτως καὶ ἐκδύω, ἢ Ἀποδύω. καὶ ἀντιστροφῶς. ἐνδύω, καὶ ἐκδύω σοι ταύτην χλαμύδα. Ἀπαιτῶ τὰς μαθητάς τὸν μισθόν, καὶ δὸτὸ τῶν μαθητῶν. ὡσαύτως Κρύπτω σε, καὶ Κρύπτω σοι, καὶ ἄπὸ σὲ τὰς λόγους.

δ'. Πάντα τὰ ῥήματα πρὸς ταῖς ἰδίαις πτώσεσι δέχονται καὶ κοινῶν Αἰτιατικῶν ἑλλειπτικῶν. ἀδικῶ σε πολλά. βλάπτω σε ἐδού. φθοῶ σοι τῆτο, ἥτοι καὶ τῆτο. ἔτι δὲ Αἰτιατικῶν ἄπὸ τῶ ῥήματος ὀνοματοποιουμένων. Ἀγαπῶ σε ἀγάπην, οἷον ὑπ' ἐδούος ἡγαπήθης. ἐπληξά σε πληγῶν. κολάζω σε κόλασιν. γελῶ γέλωτα. ζῶ ζωῶν. βίον βιώσεις ἀβίωτον.

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Ἀπαιτεῖ Ὄνομα. Αἰτιατ. καὶ Δοτικῶν. ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐμὴν ἐρήνικον. Τότε ἀπέσειλον αὐτοῖς ἄλλας δέχας. Ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Θεωτάτος.

Δίδωμι. δώσω. δέδωκα. Ἀγγέλλω. ἀγγελεῶ. ἡγγεληκα.

Φέρω. οἶσω. ἠύεγκα. Ἀγα. ἄξω. ἡγαγον.

Κομίζω. Μιμύω. Αἰφίμη. Στέλλω. Πέμπω.

Γνωρίζω. διλόω. σαφηνίζω. λέγω. ποιῶ.

δράω. γράφω. καὶ τ.

Υποσημειώσεις.

α. Φέρω κυρίως ἐπὶ ἀφύχων. Ἀγὰρ ἐπὶ ἐμφύχων. Κομίζω ἐπ' ἀμφοτέρων λέγεται. φέρε μοι τὸ κοῦρον. Ἀριστοφ. αὐτὸν ἄξεις δεῦρο. Πλάτ. Κομίζε δὴ μοι παῖδα τὸν ἐμόν. Σοφοκλ. Κομίζων τῷ Βασιλεῖ ἐπιστολίῳ. Θεοκ. Τῆτο δ' ὅμως αἰεὶ ἐπέρεται. φέρει τὰς ἀρχοντας. Ἀριστοτ. τῷ βασιλεῖ τὰς ἐδῆτας ἄγειν. Ἰσοκρ. Βαρείως καὶ χαλεπῶς φέρω τὰς ὑβρεις, ἥτοι ἔχ' ὑποφύω. Φέρω, καὶ ὑποφέρω μισθόν, λαμβάνω. Τῆτο ἔδου φέρει πρὸς με, ἢ ἐπ' ἐμέ, ἀντὶ αἰήκει. Ἡ γῆ καρπὸς φέρει, ἀντὶ ἡνῶ. ὅθεν ἐνεγκῆσα, ἢ πατείς, ἢ ἡνῶσασα. φέρω καὶ γλώττης τὸν ἀνδραπον, τὸ συχνῶς ἐπαινῶ. φέρω, ἐπίστε πειττάει χαλεπῶς. φέρων ἑμαυτὸν ἐπέδωκα τοῖς πολεμίοις. Αἰχμῶ. ὑπέβαλον ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις. Αἰχίν.

β. Ἀγὰρ ὡς Ἰαβροῖς Κινῶ. ἄγει ἔρα, καὶ γάλα, καὶ κοιλίαν. Διοσκ. Ἀγὰρ αὐγατβάπος, πορεύομαι. ἀγῶμην εἰς τὴν Ἰεδαίαν. Ἰωάν. ια. Ἀγειν τὰς νέας ἐπὶ παιδείαις ἐλαθέροισ. Λεκιαν. ἥτοι διδιδύνειν. ἐγὰρ δὲ ῥαδίαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν ὀδαιμονίαν ἀξωσέ. Ξεν. ἥτοι ὁδηγήσω. Κλυῖες καλῶς ἀχθεῖσαι. Ξεν. διδαχθεῖσαι, καὶ ἀναβαρεῖσαι. ἢ θάλασσα γαλιῶν ἄγει, ἐν γαλιῶν ἐσί. Ἀγειν διο, νύσια, τὸ ἐορτάζειν. Πέμπτον τῆτο ἔπος ἄγῳ, ἢ ἄγω, εἰμὶ πενταετής. Ἀγῶσι ἐν τιμῇ, ἢ ἄγω Gram. Katif.

τιμῆς, τιμῶ. Παρ' Ἰσοκρίτει δὲ Ἀγεῖν, καὶ
φέρειν τὰς πολεμίας, ἀπὲρ βασανίζειν.

γ'. Ἀφίημί σοι τὸ χρέος. καὶ Ἀφίημί σε τῷ ἐγκλήμα-
τι, τὸ ἀπαλάττω. φανὴν ἀφίημι, τὸ κράζω.
πηγὰς δακρύων ἀφίημι. Χρυσ. θρήνω. Ἀφίε-
μαι δὲ μὲν Ἰσικῆς. τέτων ἀφίημι τοῖς λόγων.
ἔσθ'. ἀπὲρ ἀφύπνους, λιπόντες. καὶ παθητικῶς,
Ἀφειμῆρος στρατείας. Πλέτ. ἀπὲρ ἀναγκῆς.

δ'. Γνωρίζω, τὸ γινώσκω, τὸ παρὰ εἶδος. πειρῶ
γνωρίζω τὰς λέγοντας ὅποιοι τινὲς εἰσιν. Ἰσοκ.
Μετὰ δοτικῆς δὲ, τὸ φανερῶ. Γνωρίζω ὑμῖν
τὸ διαγγέλιον.

ε'. Λέγειν μῦθος πῶς παισὶ, καὶ παρὰ τὰς παῖδας.
ᾠδὰ δὲ Ἀεισοφ. διπλῇ αἰτιατ. λέγω σε κακὰ
πολλὰ, καὶ κακῶς λέγω σε, κακολογῶ ὡς σὺ.
λέγω δὲ, ἀπὲρ τέττι.

ς'. Δρῶ, καὶ Ποιῶ, Ἀττικῶς δυσὶν Αἰτιατ. πολλὰ
κακὰ ἐποίησεν τὰς Σαμίας. ἔσθ'. Ποιῶ, ἢ ποιῆμαι
τὴν ἀρετὴν ὡς πολλὰ, ὡς πλείους, ὡς παν-
τὸς, ὡς ἐλίγας, ὡς ἑδονός. καὶ πολὺν, ἢ ἐ-
δεία ποιῆμαι λόγον τῆς ἀρετῆς. ἐν γέλωτι
ποιῆμαι τὰς σὰς λόγους, ἢτοι ὀλιγάρῳ. ὁ Θεὸς
ἀπὲρ βαπτίσματος ποιεῖται τὴν ὁρμὴν τῷ Βαπ-
τίσματος. Ναζ. ἢτοι δέχεται. ποιῶ σοι τὸ πο-
σαπύμενον. Πλέτ. πείδομαι. πεποίηκεν Ὁμη-
ρος, ἀπὲρ ἐρράφωθηκε. Δρῶν, ἢ ποιεῖν πῶς
δίοις, ἀπὲρ δύει.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Ἀπαιτεῖ Ὀνομας. Αἰτιατ. καὶ Γενικῶ. πάντες πολλῆς τιμῆς τὰς σοφὰς ἀξιῶσι. Ὅπως πολλῶν καὶ μεγάλων συμφορῶν τὰς Ἑλλήνας ἀπῆλαξεν. Γοοκρ. ἔλκει σε τῆς ρίνος. Λακίαν. Γυμνώσας τῶν κριῶν τὰ ὄσέα. Ἡρόδ.

Ἀξιώω. ὠσα. ὠσα. Κορύνουμι. κορίσω. ἐκορίσα. ἐλαύτω. ἐλάσω. ἀπῆλασα. Γυμνώω. Ἐλαττώω. Ἀθώω. Πληρώω. Κενώω. ὠσα. ὠσα.

Κεφίζω. Παύω. Ἀπαλλάττω. Πωλέω. Ἀγοράζω. Ἐγκαλῶ. Κατηγόρειω.

Καταγινώσκω. Μακρύνω. Ἐκκλείω. Ἐξεγείρω. Καθαίρω, κατ.

Υποσημειώσεις.

α. Ὅτι πλεῖστα τῶν ἐνεργητικῶν πρὸς τῇ Αἰτιατικῇ Γενικῶ ἀπαιτῶσιν, ἢ ὅξ αὐτῆς τῆς φύσεως τὰ ῥήματος ἀνελυμένον εἰς ὄνομα. οἷον Ἀξιώω σε τιμῆς, ἢτοι ἄξιόν τιμῆς ἡγάξαί σε. Γυμνώω σε τῶν ἱματίων, ἀντὶ Γυμνόν σε καθίσω. ἢ νοσηρῶς ἔξωδον τῆς Προθέσεως. λύω σε τῶν δεσμῶν. Διῶκω σε τῆς εἰκίας. ἢτοι ἀπὸ τῶν δεσμῶν, ἐκ τῆς οἰκίας. Ἐνία τέτων καὶ εἰς τὸ πέμπτον εἶδος ἀνάγονται. ὅππερ φέρεται ἡ τιμὴ τὰς πόλεις τῶν ἀρχόντι. ἔστω. αὐτὶ, τῶν πόλεων πὺν ἀρχοντι.

β. Ἀξιώω καὶ ἀπαρμυφάτω, ἀθρακάτω. ἀξιῶσι τὸν

Βασιλεία μὴ καταλύσαι τὰ πᾶσι τῶν θεῶν αὐτοῖς
 δοδμήα. Πολύβ. ἢ βέλομαι, ἢ δι' αὐτοῦ.
 Αὐτὸς εἶναι τῶν Ἡρακλειδῶν ἡξίς. Ἀρρίαν. ἀξί-
 σιν οἱ Φιλόσοφοι, ἥτοι δογματίζουσι.

γ'. Ἐλαυῖω συκοφαντίας τῆς πόλεως, ἥτοι ἐξελαύ-
 νω. ἐλαυῖω σε κακοῖς. Εὐρυπ. βασανίζω. καὶ
 ἐλαυῖω λαιμὸς τῷ πόλιν, ἀντὶ καταπορεῖ.
 ἐλαυῖω νῆας ἐρετμοῖς, Ἀπολλών. καπηλατεῖν.
 ἐλαυῖω ἄρμα πρὸς τῷ πόλιν, τὸ ἡνιοχάειν, δι-
 φρηλατεῖν. ἐλαυῖω στρατὸν ἐπὶ Γυδῆς, ἢ ἐπὶ
 Βαβυλῶνος. Λακίαν. ἐπι-στρατεύειν. πρὸς ἄκρον
 τῆς παιδείας ἐληλακῶς. Χρυσ. ἥτοι σοφώτατος.
 εἰς ἔχατον γῆρας ἐλάσας, ὑπέργνηρος. ἐλαυῖω
 δέσε ἀσιβείας, ἀντὶ κατηγοῶ.

δ'. Ἀπαλλάττω τῶν δεινῶν, ἥτοι ἐλδοθεῶν. καὶ
 ἀντιστρόφως πᾶσι Πλετ. πῶν αἰχμῶν ἀπαλλάττει
 βελόμηνος τῷ ἀνδρὶ, ἀντὶ ἀπαλλάττει τῆς αἰχ-
 μῆς τὸν ἀνδρα. Ἀπαλλάττω ἄρματα εἰς τὰς δίκας.
 Ἀρεῖς εἰδ. ἀντὶ ὀτυχῶ. Κακῶς. ἀπὴλπαττε σπᾶ-
 νει τῶν ἐπιπαιδείων. Πολύβ. κακῶς διηγ. Ἀπα-
 λάττωμαι δὲ πὲρ ἀπέρχομαι.

ε'. Τὰ συμβολαῖα σημαντικὰ ἐνταῦθα ἀνάγονται.
 Παλῶ, ἀγοράζω, πείαμαι, ὠνῆμαι ἵππον δέκα
 χρυσίων, ἢ ἢ δέκα χρυσίοις. ὠνῆμαι βῆν σίτω,
 ἢ σίτω. τὸ γὰρ τίμημα εἰς ἡλικίῳ, ἢ δοτικῶν
 τίθεται. ὡσαύτως Ἀμείβω. Τὸ χεῖρ ἀμειβεῖ χρύ-
 σια χαλκείων. Οἶμ.

ς'. Ὅσα κατηγορίαν, ἢ καταδίκην, ἢ λύσιν σημαί-
νεσι, πρὸς τῇ Αἰτιατ. Προσώπε, Γενικῷ ἀπαι-
τῶσιν ἐγκλήματος, ἢ τιμωρίας σημαντικῶ'. Ε'-
γὼ Αἰχίνῳ ἔδουδς αἰτιῶμαι τῷ παραχρῆστον.
Δημ. Γράφομαί σε μοιχείας. Λεκιαν. ἐλάυνω σε
ἀσεβείας. Πλάτ. Καταγινώσκω σε φόνη. Λυ-
σίας. Αἰφίμῃ σε τῷ ἐγκλημάτων. Δημ. πῶς
κατατιταθῆναις ὑπολύσαντες τῆς διαβολῆς.
Πολύβ. τὸ δὲ ἐγκαλῶ μὲν Δοτικῆς προσώ-
πε. ἐγκαλῶ σοι φόνη, καὶ φόνον. παραδοσίας
ἐνεαίλου αὐτῷ. Πλάτ.

Εἵστε αὐτισρέφονται αὐταὶ αἱ πτώσεις, παττομῶς
τῷ προσώπῃ εἰς γενικῷ, καὶ τῷ ἐγκλήματος
εἰς αἰτιατ. Κατηγορῶ πομπῶ αὐτῷ αἰσιν. Λεκι-
καταφνίζομαί σε θανάτον. Γσοκρ. κατγι-
νώσκω σε ἀμάθειαν. Τὸ τελευτῆσαι παίπων
ἢ πεπρωμένη κατέκρινεν. Γσοκρ.

Εἰδότε ἀμφοτέρω γενικῇ ἐκφέρονται. Κατηγορῶ
σε ἀπάντων τῷ τετάρων. Αἰχ. ὁ μὲν ἐν
παρανόμων, ἢ ἄλλης αἰτίας ἐμελλον αὐτῷ κα-
τηγορεῖν. Δημ. Ἀττικῶς δὲ ἐκάτερα εἰς αἰτιατ.
αἰτιῶμαί σε πόδε. Δημ.

Φιλεῖ καὶ διὰ προθέσεων ἐκφέρειναι τὰ τοιαῦτα. Διῶ-
κω σε περὶ θανάτου. Ξεν. ἀλίσκομαι ἐπὶ πολλοῖς
ἐμαρτήμασιν. Ηῤόδ. ἢ τὸ ἀμάρτημα εἰς Μετοχήν
μεταβάλλεται, κλέπτον ἑάλω. ἀσεβῶν κατεγνώ-
δη. ἀπὲρ κλοπῆς, ἀσεβείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς τῆς Παθητικῶν Ρ'ημάτων
Συντάξεως.

Ρ'Ημα Παθητικὸν ἔστι τὸ εἰς μαι ὑπὸ ἐνεργη-
τικῆς χηματίζουσαν, καὶ πάθος σημαῖνον·
Συντάσσεται δὲ Ὀνομαστικῇ προσώπῃ Πάχον-
τος, καὶ Γενικῇ ἐνεργουμένης μετὰ Προθέσεως, ὑπὸ,
ὑπὸ, ὡς, πρὸς. ἢ ὑπὸ τῆς ἐνεργητικῆς Ὀνομασι-
κῇ τρέπεται εἰς Γενικὴν μὲν τῆς προθέσεως, ἢ δὲ
Αἰτιατικῇ εἰς Ὀνομαστικὴν. ὁ Θεὸς μισεῖ τὰς
ἀδίκας. οἱ ἀδικοὶ μισεῖται ὡς Θεός.

Ἐν δὲ τῷ Διδότῳ, καὶ Τείτρω εἶδει, εἰς Ὀνομαστικὴν
μεταβάλλονται ἡ Δοτικὴ, καὶ ἡ Γενικὴ, αἵτινες
ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἦσαν πάχουσαι. ὁ καθηγητὴς
βοηθεῖ τοῖς νέοις, οἱ νέοι βοηθεῖνται ὑπὸ τῷ
καθηγμένῳ. οἱ μαθηταὶ ἀμελεῖσι τῆς σπουδῆς.
ἡ σπουδὴ ἀμελεῖται πρὸς τῶν μαθητῶν.

Ἐν τῷ Τεινάρτῳ δὲ εἶδει, εἶδα διττὴν τέθειται Αἰ-
τιατικὴ, μεταβάλλεται εἰς ὁδεῖαν ἢ πάχουσα,
ἥ γε ἢ προσώπῃ σημαντικῇ, μνῆσις ἀμεπατρέ-
πτῃ τῆς ἐτέρας αἰτιατικῆς. Κλέπτω σε τὰς
βίβλους. σὺ κλέπτῃ τὰς βίβλους ἀπ' ἐμοῦ.

Ὡσαύτως μνῆσιν ἀμεπατρέπτοι ἡ Δοτικὴ τῇ
πέμπτῃ, καὶ Γενικῇ τῇ ἑκτῇ εἶδες. δίδωμί σοι
τὴν

ἐνὶ βίβλῳ . ἡ βίβλος δίδοταί σοι παρ' ἐμῆς .
 Η' ἁμαρτία γεγύμνωκε τὸν ἄνθρωπον τῆς θείας
 χάριτος . Ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας γεγύμνεται ὁ ἄν-
 θρωπος τῆς θείας χάριτος .

Ρήματα Παθητικά τῷ α'. Εἶδες .

Ἀγαπάομαι . ὦμαι . ἀγαπηθῆσομαι . ἠγάπημαι .
 Ἀπαῶμαι . Μισῶμαι .

τῷ β'. εἶδες . Βοηθῶμαι . βοηθηθῆσομαι . βεβοή-
 θημαι . Πολιεύμαι . Πισθῶμαι .

τῷ γ'. εἶδες . Ἡγεμονδῶμαι . ἠγεμονδῆσομαι .
 ἠγεμονδῆμαι . Ἀμιλῶμαι .

τῷ δ'. εἶδες . Διδάσκομαι . διδαχθῆσομαι . διδί-
 δαχμαι . ἐκδύομαι .

τῷ ε'. εἶδες . Δίδομαι . δοθῆσομαι . δέδομαι .
 πέμπομαι . θύομαι .

τῷ ς'. εἶδες . Κοροῖνυμαι . κοριθῆσομαι . ἐκορέ-
 θην . ἀξιῶμαι . γυμνῶμαι , κτ.

Υποσημειώσεις .

α'. Ἀπτικῶς ἡ γυνὴ τῷ παθητικῷ μεταβάλλε-
 ται εἰς δοτικῶ . τῷτο ἐγνωσαί μοι . ἐκεῖνο ε' λέ-
 λεκταί μοι . ἀντὶ παρ' ἐμῆς . ἐπαράσσετο αὐτῷ
 ε' δού . Θεκ . ἀντὶ ὑπ' αὐτῆς .

β'. Ἐνίοτε ἀντὶ τῆς ἀπὸ ἀποθέσεως τέθειται ἡ
 ε' ε' , ε' δού σοι ε' αὐτῆς γίνεται βλάβος . Η'-
 ρόδ . ἐκ τῶ φίλης πειθεῖς . Σοφοκλ . ἀντὶ ἀπὸ ,

216 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

διά. Οὐαλοντινικὸς διὰ τῆς μητρὸς παρित्रάπη
τῆς ὀρθῆς πίστεως. Σεῖδ. ἀντὶ ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς. ἔσι δ' ὅτε καὶ ἀνδρ. προθέσεως. ἡττάδαι
τῷ συμφορῶν. Ἰσοκρ.

γ'. Ρήματαίνα τῷ πέμπτε εἶδες τρέπονται εἰς
παθητικά ὥσπερ καὶ τῷ τετάρτε, μῦνέσης δηλα-
δὴ τῆς ἀφύχης αἰτιατικῆς, καὶ μεταβαλλομένης
εἰς Οἰομασικὴν τῆς ἐμφύχης Δοτικῆς. Ο' ἡ
γεμὼν ἐμπεπίσδεται ὡδὲ τῷ βασιλείῳ τῷ
ἀρχὴν τῷ στρατοπέδῳ. Ἡρόδ. ἀντὶ, ἡ ἀρχὴ
ἐμπεπίσδεται τῷ ἡγεμόνι. Ο' στρατὸς ἐγχει-
εῖ μοι τῷ βασιλείῳ. ἐγὼ ὡδὲ τῷ στρατῷ
τῷ βασιλείῳ ἐγχειρίζομαι. Ἡρώδ. ὡσαύτως
Ἀρπάζομαι τῷ κόρῳ ὑπὸ σῆ. Εὐρυπ.

δ'. Μιμνῆται τῷ τῷ παθητικῶν συντάξιν καὶ
πολλὰ τῷ ἐδετέρῳ. τοιαύτη συμφορὰ περι-
πέτωκα ὑπὸ τέτε. Δημ. Ἀπέθανε ὡδὲ
τῆς γυναικὸς φαρμάκῳ. Λεκιαν. ὑπάρχει μοι
παρ' ὑμῶν πολλὴ εὐνοία. Δημ. καὶ εἴα τῷ
ἐνεργητικῶν ἐδετέρως λαμβανόμενα. ἀναλαμ-
βαίνω ὑπὸ τῆς νόσε. ἀσκά ὑπὸ τῷ διδασκά-
λῳ. μεταγινώσκω ὑπὸ τῷ πεπραγμένων, ἡ
ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς τῆς Οὐδετέρων Ρήμάτων Συναγωγῆς.

Οὐδέτερον ῥῆμα ὅστις τὸ λῆγον εἰς ω, ἢ εἰς
 μι, καὶ μὴ χηματίζον παθητικὸν προ-
 σωπικὸν εἰς μαι. εἰμί. πλετῶ. ὑπορῶ. πά-
 χω. καὶ τῶτε εἶδη ἔξ.

Π Ρ Ω Τ Ο Ν Ε Ι Δ Ο Σ

Περιλαμβάνει τὰ ὑπαρκτικά, ἅπερ πρὸς ἑαυτῶν,
 καὶ μεθ' ἑαυτῶν Ονομαστικῶς ἀπαιτῶσιν. ἐγώ
 εἰμί ἀμαθής. σὺ τυγχάνεις σοφός.

Εἰμί. ἔσομαι. ὦ, καὶ ἦμι. Ὑπάρχω. τυγ-
 χάνω. Διατελῶ. καὶ καθέστηκα. ποιητικῶς δὲ
 πέλω, πέλομαι. κλέθω. κυρῶ.

Ὑποσημειώσεις.

α. Ἀττικῶς ἡ ἀνδρῶν ἄρδρα ὀνομαστικῇ εἰς Γενικῶν
 πληθυντικῶν μὲν τῶ προτακτικῇ ἄρδρα με-
 ταφέρεται. σὺ εἰ τῆς σοφῶν, αὐτὴ σοφός. ὁ
 Δημοδοκίης ὅστις τῆς Ρητόρων, αὐτὴ ρήτωρ.

β. Οἱ Ἀττικοὶ κέχλωται περιφραστικῶς τῆς
 ὑπαρκτικοῦς ῥήμασι χειρίως. Σωκράτης τυγ-
 χάνει ἀναγινώσκων, αὐτὴ ἀναγινώσκει. ἔτυγ-
 χάνομεν περιπατῶντες. Κέβ. αὐτὴ περιπατῶ-
 μεν. σιωπήσας ἔσθ. Σοφοκλ. αὐτὴ σιωπήσεις.
 ὦ

218 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ὡς ἐκβάλλων , ἀντὶ ἐξέβαλλε . ἀνρημενός
 ὑπάρχει . Ἀριστοτ. ὡς ὡς κυρεῖς ἔχων . Σοφ.
 αὐτὶ ὡς ἔχεις . πάνυ πλάσιοι τυγχάνουσιν ὄν-
 τες . Ξεν. γράφω διατελῶ , ἀντὶ γράφω . καὶ
 μὲν τὸ Γίνομαι . Γεννηθήτω τὰ ὡτά σε πορ-
 σέχοντα , ἀντὶ πορσεχέτωσαν .

γ'. Τὰ ὑπαρτικά σαλπάζονται καὶ Γενικῇ ἐπαί-
 νει , ἢ λόγῳ σημαντικῇ . Φέρνιος ὡς ἀξιώ-
 ματος μεγάλης . Πλάτ. Μετὰ δοτικῆς δὲ τέ-
 θενται ἀντὶ τῷ ἔχω . ἑδεμία βίβλος ὑπάρ-
 χει μοι , ἀντὶ ἑδεμίαν ἔχω βίβλον . τὸ φύ-
 σει πᾶσι ἀνθρώποις ὑπάρχει . Δημ. ἐστὶ τι
 μῖσος πρὸς τὰς προγόνους πάσαις μητρῷαίς .
 Λακκίαν. ἐστὶ δὲ . τὸ ἐστὶ μοι ἐν βλάβῃ .
 Θεοκ. τὸ ἐστὶ μοι πρὸς ἡδονὴν . Δημ. ἢ κατ'
 ἡδονὴν . ἢ τὸ μοι ἐστὶν ἡδονή . ἢ τὰ μοι
 ἐστὶν ἡδονή . ἀντὶ , ἡδόμεαι τῷ .

δ'. Τυχάνω μὲν γενικ. τὸ λαμβάνω , ἢ ἐπι-
 τυγχάνω . τυγχάνω τῷ σκοπῷ . φαίνομαι τοί-
 νυν ἐγὼ χάριτος πετυχηκώς τότε , καὶ ἐ μέμ-
 φως . Δημ. τὰς πατραλοίας , ὅταν τύχῃσι
 τιμωρίας , ἑδεῖς ἂν χρηστὸς λυπηθεῖν . Ἀριστοτ.
 πολλῆς ἔτυχον κηδεμονίας παρὰ σέ , καὶ πα-
 ρὰ σοί . Δημ. ὅπως ἔτυχον , ὅπως τύχη , ὅν
 ἂν τύχη τρόπον , ἐπιρρήματικῶς . ὅθεν , οἱ
 τυχόντες , οἱ ποταποὶ , οἱ πολλοί . καὶ τὰ τυ-
 χόντα , ὧν ἐ πολὺς ὁ λόγος .

ε. Συμμεριθμιτέα τοῖς Ὑπαρκτικαῖς καὶ τὰ Προσαγορευτικά Ῥήματα . ὀνομάζονται . προσγορεύομαι . καλέσμαι . κέκλημαι . λέγομαι . καὶ χηματίζω . καὶ Ἀκώ . ὁ Σισίννιος ἐχημάτισε Πατριάρχης . ὁ Κεῖτίας ἀκεί σοφός . Ἀντὶ φίλων , καὶ ξένων , ἃ τότε ἀνομάζοντο , νυκὶ κόλακας ἀκέσσι . Δημ. ἦτοι προσαγορεύονται .

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Περιλαμβάνει τὰ Ἀυτοαδέτερα . ἅτινα μόνῳ Ὄνομα παῖσι . Ζάω , ζῶ . ζήσω . ἐζησα . βιόω . Βιοτόω . Πλετέω . Πτωχόω .

Εὐτυχέω . Εὐδαιμονέω . Εὐημερέω . Ἀγνόςω . Παρθευόω . Σωφρονῶ . Ἀληθεύω . Εὐσεβῶ . Ἀσεβῶ . Ὑγιαίνω .

Ὑποσημειώσεις .

α. Τέτων τινα εἰς ζω χηματιζόμενα γίνονται Μεταβατικά , ἦτοι ἐνεργητικὰ τὰ πρῶτα εἶδης . Πλετίζω . Ὑγιαίνω . Σωφρονίζω . Ἀγνίζω . ἦτοι ποῖω πλέσιον , ὑγιαῖν , σώφρονα , ἀγνόν . Τὸ δὲ Ζῶ εὐρίσκεται καὶ Μεταβατικὸν ὡς εἰς τῇ θείᾳ γραφῇ , ζήσεις με , ἀντὶ ζωοποιήσεις με .

β. Τὰ πλεῖστα τῶπων καὶ ἑτέραις κοιναῖς συνάπτονται πτώσει . Πλετεῖ ῥημάτων . Διβαῖ . καὶ πλετεῖ ῥήμασι . Ἔσι . καὶ πλετῶ ἀρετῷ . Ναζ . παρὰ δὲ Δημ. πλετῶ ὅξ ὑμῶν , πλέσιος εἰμι ἐκ τῆς ὑμετέρας χορηγίας . ὡσαύτως Ζῆν ὅπο

τῆς

πῆς γῆς. Ἀριστοτ. Βιοτεύειν ὑπὸ πολέμῳ. Ξεν.
 Ὑγιαίνω τῷ σώματι, καὶ τὸ σῶμα. Εὐσεβῶ τὰ
 θεῶα. Ἀσεβῶ εἰς Θεόν.

γ'. Σησημειώδω, ὅτι τὸ μὲν Ζῶ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων
 λέγεται, καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων ζώων. τὸ δὲ Βιῶ,
 καὶ Βιοτεύω ἐπὶ ἀνθρώποις μόνον. εὑρίσκεται καὶ ἐβίων
 ἀντὶ ἐβίωσα. Βιώναι, βιᾶς, ἀντὶ βιώσαι,
 βιώσας. καὶ ὑποθετικῶς βιάσονται. ἐβιωσάμεν,
 ἀντὶ ζήσω, ἐζήσα.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Περιέχει τὰ Οὐδέτερα Μεταβατικά, ὅσα πρὸ ἑαυ-
 τῶν ὀνομ. ἀπαιτῶσι, καὶ μεθ' αὐτὰ Αἰτιατικῶν
 καὶ προθέσεων.

Ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος. καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον.
 ἐμβαίνω εἰς τὴν ναυὺν. Ἡκω εἰς τὴν πόλιν.
 βαδίζω εἰς τὸ γυμνάσιον. φοιτῶ εἰς τὸ διδα-
 σκαλεῖον. Θέω πρὸς τὸν Διδάσκαλον. Τρίχω
 ἐπὶ τὸ βραβεῖον. Θαμίζω παρὰ τὴν ἀγοράν.
 Περιπατῶ εἰς τὸν κῆπον. ἐδύω εἰς τὴν πόλιν.
 Αὐτομολῶ πρὸς τὰς πολεμίας. χωρῶ πρὸς ἔρ-
 γον. Εἶμι πρὸς τὸν βασιλέα. φθάνω εἰς τὴν
 πόλιν.

Ὑποσημειώσεις.

α'. Πολλὰ τῶν ὀντισι χρόνοις εἰσὶν ὑποθετικά.
 Ἀναβήσομαι. καταβήσομαι. βαδιῆμαι. δραμῆ-
 μαι, ἀντὶ ἔξω.

β'. Φοιτῶ συντάσσεται καὶ ἐτέρως . φοιτᾷ τῷ διδασκάλῳ , καὶ εἰς τὸν διδασκαλόν . δεῦρο παρ' ἡμᾶς . φοίτα ὡς παλαιὰ φίλος . Πλάτ. Εἰφοίων ἐπιστολαὶ παλαιὰ Ἀρχαῖα . Πλάτ. Φοιτῶ , καὶ θαμίζω , τὸ συχνῶς πορεύομαι .

γ'. Τρέχω , θέω τὴν ἐχάτην , ἢ παρὰ ψυχῆς , ἢ τὸν παρὰ ψυχῆς , αὐτὴ κινδυνεύω τὴν ζωὴν . σαφῶς τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς θέομεν . Σωκράτης κινδυνεύει .

δ'. Φθαίνω πολυτρόπως αὐτὴν προλαμβάνω . φθάνω ὁ Ἀθηναῖος Ἄγγελος τῷ Λακεδαιμονίῳ . Ἡρόδοτ. αὐτὴν ἐλθὼν πρότερος . ἔφθισαν πολλοὶ οἱ Σκύθαι πρὸς Πέρσας . Θεκυδ. ἦλθον παρὰ τῷ Περσῶν . Ἀνέφεξάς με φθάνω . Ἀριστοφ. προλαμβάνω με , ἐξέφεξας . καὶ μὴ Ἀπαρμεφάτω . ὁ φθαίνω τὸ ἐν νοῆσαι , καὶ τοῖς ἔισιν παρὰ λάμπομαι . Ναζ. καὶ μὴ Μετοχῆς . αἱ ἐπιστολαὶ μικρὸν φθαίνουσι γραφεῖσαι , καὶ πάρεσιν . Ἀριστοφ. ἔφθισαν ἀναλίσσαντες αὐτὰς , ἢ τυχόντες ὧν ἠλπίσαν . Πλάτ. ἐξέφεξαν ἑαυτὰς παρὶν ἢ τυχῶν . Παρὰ δὲ Ἀριστοφ. καὶ Πλάτωνι , ἐκ αὐτῶν φθαίνουσι ποιῶν τὸτο , αὐτὴν ἐξ ἀνάγκης ποιήσεις τὸτο .

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Περίχει τὰ Περιποιητικὰ , ὅσα πρὸς τῇ ὀνομαστικῇ Δοτικῇ ἀπαιτῶσι .

Δαλδῶ . Εἰκῶ . ὑπεῖκῶ . ὑποχωρῶ . Ἀρήγῶ . καὶ
Εὔπικερῶ .

Ἀρέσκῶ . Ἀπαρίσκῶ . Ἀκολυθῶ , καὶ Παρομαρτῶ .
Οἰμῶ . Ἐντυγχάνῶ . Ξυμῶ . Πειθαρχῶ .
Οἰμοφροτῶ . Εὐχάριστῶ .

Ἰποσημειώσεις .

α. Εἰκῶ , καὶ Παραχωρῶ πρὸς τῇ Δοτικῇ Προ-
σώπῃ δέχονται καὶ Γενικῷ παραγμάτων . Εἰκειν
δὲ γέρεσιν ἔδρης . Φαυλὸν κακὸν ἐστὶ τὸ πῆς
ἐλδιδεῖας ἀδελφωρῆσαι Φιλίππῳ . Δημ. Θυρῶ
εἷξας , ὀργῇ ὑπεῖκον , ὁ νικῶν μὲν ὑπὸ θυμῷ ,
πενίῃ εἰκὼν ἀπατήλια βάζει . Οἰδ. ξ. Εἰκῶ
προσέτι , ὁμοῖος εἰμί : τοῖς Ἰπποκράτους ἡέσιν
εἷξεις . Ἀεισοφ. ὁμοῖος ἔσῃ .

β. Ἀρέσκῶ καὶ μῦθ' Αἰτιατ. ἔπος ὁ βίος ἑδαιμῶς
ἡρεσέμε . Πλάτ. ἀλλ' ἔμμιμνέον . Ἀρέσκομαι
μῦθ' Δοτικῆς , τὸ εὐργῶ . λόγοις τοῖς ἀπὸ σῶ
ἀρέσκομαι . Λακκίαν . Ἀρέσκομαι δὲ θεὸς ἱεροῖς .
Ξεν. ὀξιδεῖμαι πὺς θεὸς ταῖς θυσίαις .

γ. Οἰμῶ , καὶ ἐντυγχάνῳ σοι , καὶ πρὸς σέ . καὶ
δὲ λόγων ἐντυγχάνῳ σοι , ἥτοι δαλέγομαι . Οἰμι-
λεῖν δὲ φιλοσοφία , τὸ ἀπαδάζειν . καὶ δολτέροις
ὀμιλῆσαι γάμοις . Χρυσ. ἐντυγχάνει δὲ ὑπὲρ
αὐτῶν . Ξεν. ἀντὶ περισβόλει .

δ. Τὸ Εὐχάριστῶ , Ἀττικῶς λέγεται , ἔχῳ σῶ
χάειν . ὁμολογῶ σοι χάειν . οἰδά σοι χάειν .

ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Περίλαμβάνει τὰ Κριτικά, ὅπερ Γενικῇ σωπαί-
σονται ἀντὶ ἀποθέσεως. πόσοι πτωχοὶ χήρῃσιν
ἄρτων; ἡμαρτήκαμεν τῆς ὁδοῦ τὴν ἀδικίαν. Ἰσοκρ.
Χρήζω, Ε'χρήζον. Α'μοιρῶ. Α'πορῶ. Σπανί-
ζω, Εὐπορῶ. Μιτέχω.

Α'πολαύω, καὶ Ε'παπολαύω. Τυχχαίω, καὶ ὀπιτυ-
χαίω. Α'μαρτανῶ, καὶ Α'ποτυγχαίω.

Υ'ποσημειώσεις.

α. Χρήζω μὲν Α'παριμφοίτε, ἀντὶ ποθῶ. Χρήζω
ὕγιαίνειν. Ξεν. μὲν δὲ Δοτικῆς, καὶ Αἰτιατ.
ἐνεργητικόν, ἀντὶ Δανείζω. ἔχρησαν θεοὶ πάν-
τα ἡμῖν. Λεκιαν. ὅπερ καὶ Χράω. Χρῆσόν μοι
τὴν χλαμύδα. Αἰλιαν.

β. Α'πορῶ μετὰ Αἰτιατ. ἀντὶ ἀμφιβάλλω, καὶ
ἀμνηχανῶ. Ὀπορῶ τὴν αἰτίαν. Λεκιαν. Α'πο-
ρῶ δὲ ποῦ τράπωμαι. Α'πορῶ ὅ,τι χήσω-
μαι ἐμαυτῷ. Α'πορῶ ὅ,τι χή ποιεῖν. καὶ Α'πο-
ρῶ πότερόν μοι κρεῖττον, ἢ ποὶ εἶδε. εὐρίται
καὶ ἠπόρημαι τὰ θεῖα, Εὐρυπ. ἐν ἀπορίᾳ τυγχαίω
ᾧδε τῷπον.

γ. Α'μαρτανῶ καὶ μετὰ Αἰτιατικ. ἀντὶ ἀδικῶ.
Α'μαρτάνει πολλά εἰς ἡμᾶς. Θεκυδ. ὅθου
τὰ ἀμαρτανόμιστα, καὶ τὰ ἡμαρτημύρα, αἱ
ἀμαρτίαι.

- δ'. Α'πολαύω κ' μ' Αίτιατ. συν' ἡρικῇ . πολλα
 ἀγαθὰ τῆς σῆς σωσσίας ἀπέλαυσα . Πλέτ. κ'
 ἐκ τῆς, ἢ ὑπὸ τῆς σῆς σωμοιλίας . Λεκιαν.
 ε'. Μετέχω κ' μ' Δοτ. μετέχον οἱ Α'δύναῖοι τῇ
 αὐτονόμῳ οἰκῆσει . Θεκυδ.

ΕΚΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Περιέχει τὰ ὑδεπεροπαθητικά , εἴτε Αὐτοπαθῆ ,
 πάθος σημαίνοντα , καὶ Οἰομασικῶ πάχυσαν
 ἀπαιτῶντα , συν' Γενικῇ μ' Προδέσιως . Πά-
 χω ὑπὸ τῆς ἐχθρῶν . Α'λγῶ ἐκ τῆς νόσε .
 ἀπέθανον ὑπὸ τῆς γυναικός . Λεκιαν. Οἶα πρὸς
 ἄλλε μὴ παθεῖν ὅλως θέλεις , τοιαῦτα καὶ σὺ
 μηδὲ θρᾶν ἄλλω θέλε . Ναζ.

Πάχω . πείσομαι . πέπονθα , καὶ ἔπαθον . Χαί-
 ρω . χαρήσομαι , ἐχάρην . Α'λγῶ . Νοσῶ .
 Α'θενῶ , Λημῶ . Ο'φθαλμιῶ , Πεινῶ . Λι-
 μώττω . Βελιμιῶ , Διψῶ . Μεδύω . Ε'ρυ-
 θειῶ . Ω'χειῶ . Κλαίω . Δακρύω . Θρίνω .
 Οἰμῶζω , Φεύττω . Τρέμω . Φόβω . Γινά-
 σκω , κ'τ.

Ταῦτα κ' Δοτικῇ συνιπάζονται . Χαίρω τῇ σῇ δὲ-
 τυχίᾳ , κ' ἐπὶ τῇ σῇ δὲτυχίᾳ . Α'λγῶ τῷ θα-
 νάτῳ , κ' ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῷ πατρὸς σου . κ' Αἰ-
 τιατικῇ συνεκδοχικῇ . Α'λγῶ τῷ κεφαλῷ .
 ὠχρῶ τῷ ὄφιν . νοσῶ τὰς πόδας . καὶ πάχω
 δὲ σί . χαίρω χαρῇ , κ' χαίρω χαρῇ μεγίστῃ .

Τ' ποσημειώσεις.

α'. Χαίρω κ' μὴ Μποχῆς. Χαίρω ἐπαινέμῳς. Ξεν.
Χαίρω διδῶς. Πλάτ. Λαμβανέται κ' ὅπ' ἀπαρ-
νήσεως. Χαίρειν Κόσμος, καὶ τὰ τῆς σαρκός.
Μακραὺ χαίρειν φράζω τῷ ἀδελφῷ. πολλὰ χαί-
ρειν λέγω σοι. χαίρειν ἐγὼ σε. ἦτοι ἀφίημί σε.
Χαίρω ἐρεῖς, ε' χαίρομαι, ὡς περ Δάτις ὁ Πέρ-
σης. ὅθεν Δατισμός τὸ ποιῆσαι ἀμάρτημα.

β'. Φάγω ὑπὸ σῶ. κ' φάγω πᾶς ἡδονάς. Χρυσ.
φάγω δὲ ὑπὸ πατρίδος, ἀντὶ ἐξωρισμῶς εἰμί.
ἢ ἢ φάγονται καὶ θοδος. Δημ. ἢ ἐπαύροδος τῷ
ἐξορίστων. Τὸ δὲ φάγω φόνε, ἀντὶ γράφομαι, ἢ
κατηγορεῖμαι. Φάγω γραφῶν, ἢ δίκλῳ ἀσιβείας.
Αἰχίν. κ' Φάγω ὅπ' ἀποδοτῖα. Θεκ. Τοσαύτας
δίνας φάγω ὑπὸ Μελίτις. Πλάτ. πόσα με κατη-
γόρησεν ὁ Μέλιτος. Δίκλῳ φάγω ὡς τῷ κα-
τῇ, ὑπολογεῖμαι. Φάγω μὴ ἀπαρεμφάτα, ἀναι-
νομαι. ἐφυγον κεινανεῖν σοι. Πλάτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν Κοινῶν, ἢ Μέσων Ρ'ημάτων.

ΡΗ̃μα Κοινὸν εἶπε Μέσον ἐς, τὸ λῆγον εἰς μαι,
κ' ποτὲ μὴ ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος ση-
μαῖνον. κ' ὅτε μὴ σημαίνει ἐνέργειαν, κ' τὰ
εἶδη τῶν ἐνεργητικῶν σιωπᾷσεται. ὅτε δὲ πᾶ-
Gram. Katif. P Δος,

θος, καὶ τὰ παθητικά. οἷον, ἐγὼ βιάζομαι
τὸν φίλον. καὶ ὁ φίλος βιάζεται ὑπ' ἐμέ.

Δεῖ δὲ εἰδεῖναι, ὅτι Κοινὰ καθαρὰ ὀλίγα εἰσὶ.
τὰ δὲ πλεῖστα τῶν Παθητικῶν κοινῶς λαμβάνον-
ται ἐν τῷ Ἐνεῶτι, καὶ Παρατατικῷ. Τύπτο-
μαι, δαίρω, καὶ δαίρομαι, ἐτυπτόμην, ἔδαιρον,
καὶ ἔδαιρόμην. οἱ παῖδες οἰχοῦνται φέρονται ἄρῳ,
καὶ κάρδαμον. Ἔσθ. ἥτοι φέρεσιν.

Ὁ δὲ Μέσος Μέλλων, καὶ Μίσος Ἀόριστος αἰείποτε
ἐνέργειαν σημαίνει. τύφομαι, ἐτυφέμην, ἥτοι
τύφω, ἐτύφα. Νίφομαι ἐν ἀθρόοις τὰς χεῖρας
μυ. Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην. αὐτὶ
Νίφω, ἐποίησα. τὸ δὲ λέεσθαι, ἐλεσάμην
παθητικῶς, αὐτὶ λεθήσομαι. ἐλεθῶ.

Ὁμοίως καὶ οἱ Μέσοι Παρακείμενοι ἐνέργειαν ση-
μαίνει. τέτυπα, ἐπέτύπειν. ἐκτὸς ὀλίγων πα-
θητικῶς λαμβανομένων. τέπηκα. μέμνηκα.

Υποσημειώσεις.

Ἐντισι τῶν Ρημάτων εὑρίηται ὁ Παθητικὸς Παρακεί-
μενος, καὶ Παθητικὸς Ἀόριστος εἰς ἐνεργητικὴν ση-
μασίαν. Δείλεγμαί, καὶ διελέχθην. Δέδειγμαί,
καὶ ἐδέχθην. Διανοήμαι, καὶ διανοήθην. Τεθία-
μαι, καὶ ἐθεάθην. Ἐνδέδειγμαί. καὶ ἑτέρ' ἅττα.
αὐτὶ διελεξάμην, ἐδέξάμην, διανοησάμην, ἐ-
θεασάμην, ἐνεδειξάμην. ἐμοὶ πολλὰ εὔνοια
ἐνδέχθε. Δημ. αὐτὶ ἐδέξατε. κάλλισον κτῆμα
συγκηρόμιν. Ἔσθ. αὐτὶ συνεκομίσατε.

Κ Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῆς ἰδ. Α' ποθετικῶν Ρ' ἡμάτων Συμπάξεως.

Α' Ποθετικὸν Ρ' ἡμα εἰς, τὸ παθητικῶς μὲν κλινόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον. καὶ τὸ ἐξαχῶς συμπάσσεται, ὡς τὰ ἐνεργητικά.

ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΔΟΣ

Α' πατρί Ο'νομαστικῶς ἐνεργῶσαν, καὶ Αἰτιατικῶς πάχυσαν. Ο' Θ.ὸς ἐπίσεται τὸς ἡμετέρας χαλολογισμὸς. Α'σπάζεται ὑμᾶς Λεκάς. Καρπύμαι δωρεὰς μεγάλας. Πλέτ.

Κτάομαι, κτῶμαι. κτῶσομαι. ἐκπτόμεν. Καρπύομαι, ἔμαι, ὠσομαι. ὠσάμεν. Γάομαι. Σιπτόμαι. Α'ρνέομαι. Α'νείσομαι. Α'σπάζομαι. Δέχομαι.

Τεκμαίρομαι. Ε'πίσσομαι. Λογίζομαι. Τιμωρίομαι.

Θιόομαι. Σκέπτομαι. Μιμίομαι. Ε'ρομαι. Διαχειρίζομαι, τὸ φονάω.

Υ'ποσημειώσεις.

α. Α' ποθετικά τινα ποικίλως συμπάσσονται πῶσει. Μιμφομαί σε, καὶ σοί, καὶ σε, καὶ Μέμφομαί σε τῆς ἀχαρείας, καὶ Μέμφομαί σοι

τινὶ ἀχαριστίᾳ . Ο ἰλύκος λυμαίνεται τὰ πρό-
βιτα, καὶ τοῖς προβάτοις .

β'. Πωδαύομαι τὴς λόγας, ἢ τῶν λόγων, ἥτοι
ἐρωτῶ, ἀκῶ, καὶ μαθαίνω . βραχέας σε πυθέ-
σθαι βέλομαι . Αἰετορ. ἐρωτῶταί σε . ὡς ἐγὼ
τῷ πατρὶ ἐπυθαυόμην . Αἰχίν. πῶρ τὸ πα-
τρὸς ἦκου . Παιδαύομαι τὸ παρ' ἄλλων, καὶ
ἐξ ἄλλων . Ξεν. ἥτοι μαθαίνω . Πωδαύομαι
ἀκοῇ, καὶ Πωδαύομαι ἀκῶν, ἥτοι πωθαυό-
μηνος, καὶ ἐρωτῶ ἀκῶ .

γ'. Θεῶμαι εὐρίται καὶ παθητικῶς πῶρ Πλάτωνι .
δι' ἐπιθυμίας ἐστὶ σοι διασάδαίρε, καὶ ἐπ' ἐμῇ
διαθῶμαι .

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ

Αἰταιὶ Οὔρου . καὶ Δοτικῶ . οἱ Αἰρετικοὶ
μάχονται τοῖς Οῤδοδόξοις . Οὐδοὶ πλήθει
γυνήτως ἐναντιέμην . Πλάτ. τί μοι ὀργί-
ζῃ; Ξεν.

Μάχομαι . Ανδίσταμαι . Προτίσταμαι . Αἰμιλλῶ-
μαι . Εὔαντιῶμαι . Παρίσταμαι . Αἰχολῶμαι,
καὶ Εὔαχολῶμαι . Εὔχομαι . Προεὔχομαι .
Θυμῶμαι . Οῤγίζομαι . Εὔπομαι . Συμμεγαλ-
ίζομαι . Φιλέομαι . Αἰποκείνομαι . Αἰπολογί-
ζομαι . Λοιδορίομαι . Χράομαι . Συωτίθεμαι .
Προτίθεμαι . Εὔπιτίθεμαι .

Τ'πο-

Υ' ποσημειώσεις.

- α'. Ε'να τέτων καὶ Αἰτιατικῇ μὲν τῆς πρὸς . πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλώμενοι καὶ δόξης . Λακκιαν. Ε'νασ-
τιᾶσθαι πρὸς ἀνθρώπους . Ξεν. πρὸς φανῆς ἀλ-
λοκότες αὐτὸς ἀποκρίνεται . Λακκιαν. Ε'γὼ ἐξ
χαρμμάτων ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα
ὑπὲρ ἐμῶ . Πλάτ.
- β'. Χρῶμαι τῆς σοῖς, καὶ ἔτι τὰ σά . Χρῶμαι τῇ
φιλοπατριμοσιύῃ πρὸς ἅπαντας . Δημ. Οἱ Μεν-
δαῖοι τὰ ὑπὸ λιμῶν πορίζόμενα ἐχρῶντο εἰς
διοίκησιν τῆς πόλεως . Α'ριστοτ. Ε'μοὶ μὲν χή-
σαθε ὅ,τι βέλεθε . Δημ. Χρῶμαί σοι με-
τείως, ἢ φιλανθρώπως . Αἰσχίν. καὶ χρῶμαι τῆς
δέλοις ἀφειδῶς, ἢ ὑβριστικῶς . Πλάτ. ὑβρίζω,
καὶ τιμωρῆμαι τὴς δέλας .
- γ'. Λοιδορῶμαί σοι, καὶ σὲ σπανίως . Λοιδορῶμαί
σοι εἰς δυσχερίαν . Πλάτ. εὔρηται καὶ παθητι-
κῶς . Λοιδορῶντες, καὶ λοιδορέμενοι . Γσοκρ. ὑπὸ
πολλῶν ἢ πολιτείᾳ λοιδορεμένη . Πλάτ. ἥτοι
ὑβρίζομένη .

ΤΡΙΤΟΝ ΕΙΔΟΣ

Α'παιτεῖ Ο'τομ. καὶ Γενικῷ . Πάντες ἐφίονται
τῆς δ'δαιμονίας . τῇδ' ἐναντίων ἢ φύσις γλίχε-
ται . Α'ριστοτ. τῆς ψυχῆς, ὅπως ὡς βελτίστη
P 3 ἔσαι,

ἔσαι, ὀπμιλῶ. Ἐστ. τῷ ἀναγκαιῶν γυμνασίων
μεδίονται. Πλάτ. ὑπολείπῃσι.

Εὔριμαι. Γλίχομαι. Γμείρομαι. Οὔρομαι.
Μεθίρομαι. Ἀνέχομαι.

Επιμέλομαι, καὶ Ἐπιμελῶμαι. Προΐσται. Ὑπε-
είσται. Δύσται.

Προμηθεύομαι. Μήνυμαι. Ἐπιλανθάνομαι. Κή-
δομαι. Φείδομαι.

Περάομαι. Ἀιτιποιῶμαι. Δύομαι. Αἰδανόμαι.
Ἀκροῶμαι. Ὀσφραίνομαι. Γόομαι. Ἄπομαι.

Ὑποσημειώσεις.

α. Τὰ σημαντικὰ μνήμης ἢ λήθης ποτὲ μὲν
Γενικῇ, ποτὲ δὲ Αἰτιατ. συντάσσεται, τῷ
ἐμοὶ παραγμῶν ἐχὶ μένεται. Δημ. ὅταν
τὰς λύτας ἀναμνησθῶν. Ἰσοκρ. ἐν ἀμνη-
μονεὶ τὰς λόγους. Δημ. εἴτις τι ἐπιλησιμῶς
εἴη. Ἐστ. Ὡσαύτως καὶ τὸ Ἀνέχομαι. Ἀνέ-
χεσθαι τῷ ἀδυνατῶν. καὶ ὄφελον ἀνείχεσθαι με-
κρόν. Παῦλ.

β. Ὀμοίως καὶ τὰ τῷ Αἰδανόσθαι, πλὴν τῆς
ὀράσεως. ἥτις μόνῃ Αἰτιατικῇ συντάσσεται.
Αἰδανόμαι τὰ παρόντα. Ἀριστοτ. Γόεσθαι
κακῶν. Ἐξορπ. γούσασθαι γάλα, Λακκιαν.
Δύομαι ὑμῶν μετ' αἰσίας ἀπρόσταθαι τῷ λε-
γουμένων. Ἰσοκρ. ὥσπερ ἐπὶ δυν ἀπρόσμενοι.
Αἰχίν. ἀκείτης ἀπέντεται, πρὶν τὰς αἰτίας
ἀκῆται. Αἰχίν.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 231

γ'. Δέομαι χρημάτων, ἥτοι χρείαν ἔχω. Δέομαι τῷ Θεῷ, ἢ τῷ Θεῷ. Χρυσ. πῶς καλῶ. καὶ μὴ Αἰτιατ. ξύμφορα δέονται. Θεκυδ.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΙΔΟΣ

Αἰταιῶ Οἴομας. καὶ δύο Αἰτιατικὰς. καὶ ποικίλως συντίσσεται.

Πράττομαί σε χρήματα, καὶ ὑπὸ σῆ. Εἰσπράττομαί σε φόρον, καὶ φόρα. Αἵρεμαί σε τὰς βίβλας, καὶ τῶν βιβλίων. καὶ Αἵρεμαί σοι τὰς βίβλας. Ἐργάζομαί σε κακὸν Ἀττικῶς, καὶ Ἐργάζομαί σοι κακὸν, κοινῶς.

Υποσημειώσεις.

Ἐργάζομαι μὴ μιᾶς Αἰτιατικῆς. οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀγορίαν. καὶ μὴ ποροθέσεως. πλινθίζοντες, καὶ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ τεῖχος. Λακκίαν. καὶ μὴ Δοτ. πόσος βέλει ἐργάζεσθαι μοι; Αἰτισφ. καὶ μὴ δύο Αἰτιατικῶν. Οἱ πονηροὶ κακόντι ἐργάζονται τὰς ἐγγυτάτω ὄντας. Πλάτ. Ἐργάζομαι τὸν βίον ἐκ τῶ δικαίου, καὶ ταῖν χεροῖν. Ξω. Αἶφ' ὥρας ἐργαζόμενα γυναικα. Πλέτ. ἥτοι τὴν ζωοφορίαν ποιεῖζόμενα ὑπὸ τῶ κάλλος. Εὔρηται καὶ παθητικῶς. λίθοι ἐργασμῶν. Θεκ. ἥτοι λελαξέμεν, καὶ γεγλυμμένοι.

232 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΙΔΟΣ

Α' παιτεῖ Ο'νομ. Αἵτιατ. κ' Δοτ. Η' νίκη πάντα
τὰ τῶ ἡτῶν τοῖς κρείττεσι δαρεῖται. ἔσν.
Δωρεῖμαί σοι βίβλον. Χαρίζομαί σοι ἵππον.
Ἡγεῖμαί σοι τὴν ὁδόν. Ε'ξηγεῖμαί σοι τὰ μαθή-
ματα.

Α'φοσιῖμαί σοι τὸ χρέος. Εὐαγγελίζομαί σοι νίκην.
Ε'παγγέλλομαι, ὑπὸ χιτόμαι, καὶ ὑπόχομαί σοι
χρήματα.

Κοινωνῶμαι, κ' Α'νακοιῖμαί σοι τὰ ἐμά.

Υ'ποσημειώσεις.

α'. Λέγομαι, δωρεῖμαί σοι ἵππον, καὶ δωρεῖμαί
σε ἵππον. δωρησάμενος ἑκάστων χιλιάδων δρα-
χμαῖς. Πλέτ. καὶ Παθητικῶς πρὸς Σοφο-
κλῆν, ἐδωρήθην ζωσθῆναι πρὸς σὲ. ἀντὶ δέδο-
ταί μοι ζωστήρ.

β'. Χαρίζομαι μὲν Δοτικῆς μόνης, τὸ χάριν ποιῶ.
λέγω ταῦτα χαριζόμενος τοῖς φίλοις, ἢ τοῖς
πρὸς χάριν τῶ φίλων. καὶ παθητικῶς. ἔργα
τοῖς θεοῖς κεχαρισμένα. ἔσν. θεοῖς δ' ἄρεσα.
Χαρίζομένη δὲ παρόντων. Ο'δυσσ. α. διδῶσα
ἐκ τῶ παρόντων, ἐξ ὧν ἔχει.

ΕΚΤΟΝ ΕΙΔΟΣ

Α' παιτεῖ Ο'νομ. Αἵτιατ. κ' Γενικῇ. ὑδὸν μέγα
τῆς ἐρημίας ἀπανάμεθα. Βαστ.

Αἶρε.

Αἰρᾶμαι, καὶ Προαιρᾶμαι ζῶντι θανάτῳ. Ἐξαιρᾶμαι σε τὸ κινδύνῳ.

Ρύομαι, καὶ λυτρᾶμαι σε τῷ θανάτῳ. Ἀλλὰ ττομαι οἷον σίτῳ.

Πείσμαι, καὶ Ὠνᾶμαι δῆλον εἶκοσι μῶν. Ἀποδίδομαι τὸ ποῦν.

Ὠνάμην, καὶ Ἀπονάμην τὸ τῆς περὶ.

Τ' ποσημειώσεις.

Αἰρᾶμαι καὶ μὴ Ἀπαρμῶν. Αἰρᾶμαι πλοῦτον μαῖον, ἢ ἀνελθόντως ζῆν. ἔσθ. καὶ μὴ τῆς πόρῳ. Ἡσυχίαν πόρῳ τιμῆς αἰρᾶμαι. Πλέτ. ἢ αὐτί. Αἰρᾶμαι δολοῦν αὐτὶ τὸ πολεμεῖν τοῖς κρείττοσι. ἔσθ. μὴ μόνης δὲ Αἰτιατικῆς, αὐτὶ ἐκλέγω, χειροτονῶ. οἱ στρατιῶται αἰρᾶνται βασιλέα. ἔσθ. καὶ παθητικῶς. ὡς τὸ δῆμος ἡρέθη ἡγεμῶν. Πλέτ.

Ἀποθετικά Παθητικά

Λέγονται τὰ πάθος σημαίνοντα, καὶ συνημμένως ὡς καὶ τὰ ὑπερπαθητικά. ἐν τῷ μινδονὸς μινδον γίνεται. Ἀχθόμενος ὑπὸ τῷ πόνῳ, καὶ ὑπὲρ τῷ φρίδῳ. Ἀχθομαι τῷ βίῳ, ἢ ἐπὶ τῷ βίῳ, καὶ Ἀχθομαι τὸν βίον τῶν.

Γίνομαι. Οἶχομαι. Ἀχθομαι. Οἰονόμομαι.

Ἡδουμαι. Ἐφύδομαι.

Συνήδομαι. Ἀγάλλομαι. Κῆμαι. Πενόμομαι.

Κοιμῶμαι. Κάθηνται.

Ρᾶσανδόμεμαι. Ψύδομαι. Φοβεῖμαι, καὶ ἔπρα.

Τ' πο-

Υποσημειώσεις.

α. Γίνομαι δαφόρος ἔχει σωτηρίας καὶ σημασίας. ὅτι τῆς συνεδουρίας γίνεται σωλήνας, ἥτοι ἡγούμενος. Τυρανὶς Παξὸς ἐγένετο. Πλάτ. ἐργονήθη. ὅθεν τὸ γινόμενον, τὸ τιτόμενον, καὶ καρποφορέμενον. οἱ γεωργοὶ τὰ ἔκτα ἔδω γινόμενων κλέσι. Πλάτ. Γινόμενα προσέτι, τὰ νόμιμα, καὶ καθήκοντα.

Γίνομαι τῷ βασιλεῖ δι' ὀργῆς, ἢ δι' ἔχθρας. Πλάτ. ὁ βασιλεὺς μισεῖ με.

Γίνομαι πρὸς παιδείαν, ἐν, ἐπὶ, πρὸς τῇ παιδείᾳ, τὸ ἐναχολῶμαι.

Ἡ γυνὴ γίνεται ἀνδρὶ ἐτέρῳ. Ρῶμ. ζ'. συζύγνυται. Γίνεται μοι τὸτο ποιεῖν. Γσκορ. δυνάμει, ἢ συμβαίνει μοι ποιῆσαι τὸτο. Γίνομαι πρὸς, ἢ πρὸς τὸν ἱερεῖον, προσέρχομαι. ὡσαύτως καὶ γίνομαι κατὰ τὴν πόλιν, πρὸς τῇ πόλει, ἐπὶ τῆς πόλεως. Ἀτείχιστος πόλις ῥαδίως ἀνὴρ πρὸς τοῖς πολέμοις γένοιτο. Χρυσ. νικηθεῖν.

β. Οἶχομαι, τὸ πορεύομαι, οἴχεται ὅτι τῆς Εἰλέδος, ἥτοι ἀπέρχεται, ὡχόμενος ἐπὶ, πρὸς, εἰς, ὡς τὸν βασιλεῖα. καὶ μὲν Μετοχῆς ἐκ πρὸς. ὡχέτο ἀπὸ οἴκαδε. Πλάτ. ἀπῆλθεν. ὡχέτο ἐξαναγὰς. Πλάτ. ἐξάνεσθαι, καὶ ἀπῆλθε. Οἶχομαι, καὶ τὸ φθείρομαι. Οἴχεται ὁ δῆμος Ρῶμ. αἰών. Ἡρώδ. ἀπόλλυται.

γ. Ψάλλομαι, τὸ ψαλλομένω. χεῖλη ἱερῶν καὶ ψαλμοῦ.

δεται . Ψεύδομαί σε , ἀπατῶ . μὰ τὸν δία εὖ
 ψεύσει γέμε . Ἀριστοφ. Χρώματα ψεύδομα τὸ
 φυσικὸν κάλλος . Ναζ. καὶ μὲν ἑτέρων πλάσεων .
 Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις , ἀλλὰ Θεῷ . Πράξ. εἰ .
 Οὗτος ψεύδεται πρὸς ἀμφοτέρους , ἢ κατ' ἀμφο-
 τέρας . Ξεν. Μιστὲ Γενικῆς δὲ τὸ ὑποτυγχάνω .
 ψεύδομαι πάλιν ὁδός . Πλάτ. Εἰψεύδω τῷ δαί-
 μονι , καὶ τῆς ἐλπίδος . Ἀριστοφ. ἐψεύσμενος
 γνώμης , καὶ γνώμῃ , ὃ τῷ σκοπῷ ἀφαιμαρτύνσας .
 πρὸς δὲ Ξεν. ἐνεργητικῶς . ψεύσασί με αἱ ἐλ-
 πίδες , ἥτοι ἀπατήσασι .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς ἥδ' Ἀπορώπων Ρήμάτων
 Συμπλέξεως .

Α Πρόσωπον Ρῆμα ὅστις , τὸ ἀναίρειν ἑτεροσυν-
 πίας , καὶ ταύτῃ ἀναπληρῶν τῇ τρίτῃ εὐκῶ
 πορώπων . δεῖ ἐμὲ διδάσκειν . δεῖ σε ἀνέειν .
 δεῖ ἡμᾶς προσεύχεσθαι . Ἀπαιτῶσι δὲ ταῦτα
 τὰς αὐτὰς σχεδὸν πλάσεις τοῖς πρὸς ἀπληροῖς πο-
 σωπικοῖς . Τί χρὴ φίλων ; ὅτι τὸ χρῆζω Γεν-
 κῇ συμπλέσσεται . ἤρεσε πᾶσιν . ὅτι τὸ ἀρέσκω
 Δοτικῶς ἀπαιτεῖ .

Τῶν γὰρ Ἀπορώπων τὰ μὲν ὅστις φωνῆς ἐνεργητικῆς .
 χρὴ . δεῖ . συμφέρει . τὰ δὲ παθητικῆς . ἐνδέχε-
 ται . λέγεται . Διακρίνεται δὲ καὶ ταῦτα εἰς εἶδη .

Εἰ-

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΕΙΔΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περιέχει καὶ Ἀπορώματα Ἀπολελυμένα, εἴτε Ἀμ-
πάβατα, ἅπερ ἀνδρ. πτώσεως ἐκφέρονται. καὶ περ
καὶ τῶν οὐνομαστικῶν τινος ὑπονοεῖται, Θεός, φύσις,
αἴηρ, ἢ ἐπέντι. Ὑεῖ. βρέχει. σιωπεῖ. ἀ-
σράπτει. νίφει. συσκοτίζει. χειμάζει. Σύμ-
ρον. Ὡδὲ Σκύθαις ὕτω. Ὡδὲ Λίβυσιν ἀσρα-
πτέτω. παρ' Ἑλλήσι νίφτω. Λαλῶν. τὴ μὲν
ἰσαμύνει. Ὡκ. ἢτοι σεισμός ἐγένετο.
Εὐίοτε ἐκφέρεται ἢ Ὀνομ. Γενέσθαι δὲ τὸς
λαγῶς, ὅταν νίφῃ ὁ Θεός. Ἔον.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ

Περιέχει ὅσα Αἰτιατικῇ συμπάσσονται μὲν Ἀπα-
ρεμφάτε. τὸν μὲν εὖ παθόντα δὲ μνησθῆναι
τὸν πάντε χρόνον. τὸν δὲ εὖ ποιήσαντα, εὐθὺς
ἐπιλεῖσθαι. Δημ. Χρὴ τὸν δαδον πεδαρχεῖν
τὴ διαπόνη.

Συμβαίνει. συνέβη αὐτῷ ἐν γαστρὶ χεῖν. Ἡρόδ.
Πρέπει. ἡμᾶς πρέπει βελώνεσθαι ἐδικομήρας.
Θεκ. Τυχχαί. ἔτοχε τότε ἀνδρα τινὰ μέγα
τὴς ποίμνης ἐπιλεῖσθαι. Χρυσ. Ἐγχαρεῖ, ἐκ
ἐγχαρεῖ εἰσελθεῖν τινὰ ἀνδρ. παθημάτων εἰς
ἔρανον. Μακάρ.

Ἐστίν, ἔξισιν. εἴ. οἰκίαν φαύλῳ ἔσαν ὑποδοῖσθαι
πά-

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 237

πάλιν ἔξεις τῷ πεπρακότι. γυναικα δὲ λαβόντα
 ὑποδῆναι πάλιν τοῖς δειδωκόσιν ἐκ ἐνὶ. Χρυσ.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Περίεχει ὅσα Δοτικῇ μὴ ὄνομ. ἢ Ἀπαρεμφάτε σιω-
 τῶσονται.

Μέγιστον, ἔδεν μέρος ἀρετῆς μέγιστον τοῖς πονηροῖς.
 Ἰσοκρ.

Προσῆκει. Προσῆκει μοι τὸτο. καὶ Προσῆκει μοι λέ-
 γειν. Δημ.

Μέλει. ἐν ἐμέλυσέ μοι μαθεῖν ταῦτα. Λακκιαν.
 Συμβαίνει. Παικίῳ συμβεβήκει ἰδεῖν καὶ τὸς
 ὑπνευ Πομπήιον. Πλάτ.

Υἱάρχει. Υἱῷ ῥέ μοι εἰς τὰ προσήκοντα διδασκα-
 λεία φοιτᾶν. Δημ.

Πρέπει. ἔπρεπον ἡδισοὶ γεγαμικεῖναι. Λακκιαν.
 Ἡβᾶ, Ἀκμάζει. Αἰεὶ ὅδ' ἡβᾶ τοῖς γέροντιν εὖ
 μαθεῖν. Σοφοκλ.

Συμφέρει. ἔξεις. πάντα μοι ἔξεις, ἀλλ' ἐπὶ πάντι
 συμφέρει.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Περίεχει τὰ Δοτικῇ προσώπῳ μὴ Γενικῇ ἀνέγ-
 ματος συνταγόμενα.

Δεῖ. ἔδεν δεῖ μοι πόλεμος. Λακκιαν. Χρή- τί χῆ-
 μοι φίλων; Εὐρύπ.

Τ' πέρ.

Τ' ἄρχει. Τ' ἤρχεν ἡμῖν τῆς ζυμμάχιας. Θωκ.
 Μέτεσιν ἐμοὶ τῆς δακονίας. Δημ.
 Εἴλειπει τῇ πόλει δυνάμεων. Δημ. Μιταμέλει
 μοι τῷ πετολμημύῳ. Λακκιαν.
 Μέλει μοι τότε, καὶ πρὸς τότε, καὶ τότε. Προσῆκει
 μὲν καὶ ἐν αὐτῶν καὶ μόνον γαργία, καὶ ναυτι-
 λία, ἀλλὰ καὶ στρατηγία. Πλέτ.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Περιέχει τὰ παθητικῆς φωνῆς Ἀ' πρόσωπα, ἅτινα
 γίνονται ἐκ ῥημάτων ἐνεργητικῶν, καὶ ἐδετέρων.
 τὰ δὲ ἐδέτερα καὶ γίνονται παθητικὰ προσωπικά,
 γίνονται δὲ παθητικὰ Ἀ' πρόσωπα. οἷον, πάντες
 ἐπικερδοί μοι. προσωπικῶς μὲν καὶ λέγομεν, ἐγὼ
 πᾶσι πάντων ἐπικερδοῦμαι, ἀλλ' ἀπὸ πρόσωπος, ἐμοὶ
 πᾶσι πάντων ἐπικερδεῖται. εἰσὶ δὲ παθητικῆς φωνῆς
 Ἀ' πρόσωπα συνηθέστερα τὰ δε.

Εὐδέχεται αὐτοῖον βρέξαι. Δυνάται σήμερον τόδε
 ἡρῶσαι.

Λέγεται, λέλεκται, εἰρηταί μοι, τὸν φίλον ἐληλυθόσαι.

Ἡ' κερταί μοι. ἡκέσθην. ἔγνωσαι παρ' ἐμῆ. Λείπε-
 ται. Θύεται.

Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. κρέετε, καὶ ἀνοιγήσε-
 ται. Ματθ. ζ'.

Πέφρωται ἡμῖν τυχεῖν τότε. Ἀ' λικαρν. πᾶσιν ὀφεί-
 λεται παθεῖν τότε. Σοφοκ.

Ἀπόκειται πῶς ἀνθρώποις ἅπασι ὑποθαρεῖν .
Εἴβρ. 5.

Ἰσοσημειώσεις.

α. Τὸ ἔστιν Ἀπόσωπον συλλάσσεται Γενική καὶ
Ἀπαρεμφάτω . Ἀρχαῖος ἔστιν ἐπιμελεῖσθαι τῶν
ἀρχομένων . Ἔστιν ἡ Γενική ἐνίοτε δέχεται τὴν
ἀπὸς . ἔκ τῆς ἀπὸς Κύρις μὴ ὑποτίθεται τὰ χεῖρ .
Ἔστιν καὶ μὴ Αἰτία . ἔκ τῆς ἀπὸς ἐμὲ τὸτο, ἢ γὰρ
ἐ ποσὶν μοι , ἐ μέλει μοι . Τί ἀπὸς ἐμὲ ;
Μεταβαλλομένη δὲ ἡ Γενική εἰς Κριτικὸν ὄνο-
μα τίθεται ἐν Ὀνομαστικῇ ὥσπερ ἐδέχεται . Οὐκ
ἔστι βασιλείως φέρεται, ἐρεῖς, ἔκ τῆς βασιλι-
κὸν φέρεται . ἔκ τῆς ἀπὸς ἐμὲ διδάσκειν . ἔκ
ἐμὸν τὸ διδάσκειν . ἔκ τῆς ποιεῖται, ἔργον, ἢ κα-
τὰ . ἐπιπορεύειν ἔκ ἐμὸν, εἴπε Πομπηῖος πᾶσι
Πλάτ. Σὸν ἐστὶ τῆς τῶν ζωῶν παρρησίας φρον-
τίζειν . εἴπε Βασίλειος ἀπὸς τὸν τῶν βασιλείως
μάγειρον πᾶσι Θεοδώρητον .

β. Τὸ Δεῖ παρ' Εὐρυπ. ὁμοφώνως συλλάσσεται . οὐ
δεῖ μόνον . ἐ πολλὰ πόνε με δεῖ . καὶ μικρὰ λόγῳ
δεῖ σε . Ἀρχαῖος . Ἀπικῶς μὴ τῶν , μικρὰ ,
ἢ πολλὰ , συλλάσσεται . Ἀπὸπα διηγῆ , καὶ μικρὰ
δεῖν ἅπιστα . Λεγία . καὶ ἀπὸ τῶν δεῖ ἅπιστα , καὶ
μικρὰ ἅπιστα . Ὀλίγα δέσαντες ἐλιθάθη ὁ ἀπο-
δοτός . Ἔστιν . ὀλίγα δεῖ , ὀλίγα δεῖν , καὶ ὀλίγα
ἐλιθάθη , καὶ παρ' ὀλίγον . καὶ ἐλαχίστα ἐδέχοντο
αὐτὸν λιθαδίῳ . Πίπτει ὁ ἵππος , καὶ μικρὰ
τῶν

τὸν Κύρον ἐξεβαχίλισε. Ἔσθ. αὐτὸν δὲ Δημ.
ἐκ ἔστι ταῦτα, ἐκ ἔστι. πόθεν; πολλὰ γε καὶ
θεῖ, ἥτοι, πολὺ ἀπέχει. ἦμισα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Περὶ τινων Κοινῶν Πώσεων.

Κοινὰ λέγονται πώσεις, αἵτινες παντὶ ῥή-
ματι συνάπτεσθαι δύνανται, εἰσὶ δέ.

α. Γενικὴ Συνεκδοχικὴ, ἢ ἐλλειπτικὴ, ἐν ἣ ἔξω-
θεν νοεῖται τὸ εὖκτα. αἰνῶσε τῆς προθυμίας.
μισῶσε τῆς κακίας. Ολίγα, ὡς ἡμάρτομεν,
μεμαστιγώμεθα. Βασ. ἥτοι ὧν εὖκτα ἡμάρτο-
μεν. ἢ αὐτὸ ὧν.

β. Δοτικὴ Χαιρετικὴ δὲ ἢς χάειν, ἢ θεωροῦν-
σιν, ἢ καὶ βλάβην δηλῶμεν. τύπτω σοι τὸν
υἱόν, ἥτοι σοι χαιρεζόμενος. ἑκατος ἡμῶν ἐκ αὐ-
τῶ μόνον γέγονε. Πλάτ. Γωβείας δὲ ἡμῖν ἀρ-
χέτω αὐτῶν. Ἔσθ.

γ. Δοτικὴ Ὀργανικὴ. ἔστι δὲ Ὀργανον, δὲ ἔ ἢ παρ-
ξις τῷ ῥήματος ἐνεργεῖται. οἶον, πολεμῶ ὅπλοις.
ρεῖφω τῷ καλάμῳ. τοῖς ποτὶ ῥέχω. τῷ κοσκίνῳ
ὑδαρ ἀντλεῖν. Λακκῶν. Εἰ γὰρ ἔ δὲ ἐκείνους γίνε-
ται ἢ παρὰξις, ἐκφέρεται μὲν προθέσεως. μὲν γὰρ
ἀπλῶν ρεῖφω, συνὺ τοῖς ὅπλοις ῥέχω. ἢ εὐάπλος
ρεῖφω, ἢ ῥέχω. ἢ γὰρ ρεφὴ, καὶ ὁ δρόμος ἔ δὲ
τῷ

ἢ ὅπλων ἐκτελείται. Ὡσαύτως ἐκφέρεται καὶ ἡ
σιωπία. Ἀγγελοι μὲν ποιμνίων δοξολογῶσι· καὶ
ἡ γῆ σὺν πῶς ἀνθρώποις ἀφραίνεται· καίτοι
πολλὰκις ἀφραίνεται ἡ πόλις. Βασιλεὺς
στρατόματι πολλῶν προσέρχεται. Ἔσθ. Ἀφ' ὧν
ξύμπαντι τῷ στρατόματι. Θεκυδ.

δ'. Δοτική ἔστι, ἡ αἰτίας σημαντική. πολλῶν τά-
χει ἰσχυροῦς τὴν ὁδοποιεῖαν. Ἡρώδ. ἰδὲ ἔσθ' ὅπως
τέθνηκεν ὑποπληξία. Ἡρώδ. ἰδὲ αἰτία. Ἐνίο-
τε καὶ ταῖς Δοτικαῖς ταύταις προσέδεται ἡ ἀπό-
θεσις. σὺν πολλῇ σπεδῇ καθίσταντο. Ἔσθ. ποιεῖ
μυθεῖν μετ' ὀργῆς. Ἰσοκρ.

Γ' ποσημειῶσα δὲ, ὅτι καὶ τὸ ὄργανον, καὶ ὁ ἔθ-
πος εἰς Γενικῶν ἐκφέρονται πολλάκις μὲν πῶς
ἔσθ'. ἔσθ' ἰσχυροῦς ἔρχομαι, ἀντὶ τῆς ταχέως. ἐν τῇ
νυκτὶ ἔσθ' ἰσχυρὸν μάχην, ἢ ἔσθ' ἰσχυρὸν ὀφθαλ-
μῶν ἴκασα αἰδανόμεθα. Ἔσθ.

ε'. Αἰτιατική Συνακδοχική, εὐδα ὑπνοεῖται, διὰ,
καὶ, εἰς. ἐπαινῶ Ἀγασίλαον τὰ ποιεῖν. Ἔσθ.
ἦτοι, διὰ τὰ ποιεῖν. Ἀλγῶ τὰ πόδας, ἦτοι
καὶ τὰ πόδας. μέγας τὰ ὀφθαλμοὺς, ἦτοι εἰς
τὰ ὀφθαλμοὺς.

ς'. Αἰτιατική ὀνομαστικοῦ μὲν. ὑβρίζω ὑβριν.
ἀρχαὶ ἀρχίω. ζῶ ζωίω. λυπεῖς με λύπῃ ἀνία-
τον. Ἡλίοδ.

ζ'. Ἀντίπτωσις, ὡς τίθεται Δοτικὴ ἀντὶ Γεν-
ικῆς. οἶον, τίνας εἵκα μισεῖς μοι τὸν υἱόν; ἀντὶ,
Gram. Katif. Q τὸν

τὸν ὕμνον . Ἀνέγνων σοι τὴν ἐπιστολὴν , ἀντί
 Ἀνέγνων σοι τὴν ἐπιστολὴν . ἡ Αἰτιατικὴ ἀν-
 τὶ Δοτικῆς . Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα . α. Κορ. α.
 αὐτὶ γάλακτι . Ποταμοὶ οἶνον ρέοντες . Λευκα.
 αὐτὶ οἶνον .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς Συναγωγῆς τῆς Τόπης .

Η' Στάσις , εἴτε Ἡρέμης Δοτικῶς ἀπαιτεῖ
 μὲν τῆς ἐν . οἰκῶ ἐν Ζακυνθῷ . Δημηγο-
 ρῶ ἐν τῇ ἀγορᾷ . ἐν ταῖς ἀρχαῖς κεῖται . Διέξι-
 ψον ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ρώμῃ . Ἡρώδ. Τά-
 φον ἐχασάμην ἐν Ἀμύκλαις . Λευκα. Εὐνόστῃ
 πᾶν τεταται εἰς Γενικῶν μὲν τῆς ἐπὶ , ὡς ἐν ἑρα-
 νῶ , καὶ ἐπὶ τῆς γῆς .

Η' εἰς τόπον κίνησις Αἰτιατικῶν μὲν τῆς εἰς , ἡ
 ἐπὶ , ἡ πρὸς . πορεύομαι εἰς Ἀθῆνας . ἔρχομαι
 ἐπὶ τὸ γυμνάσιον . ἀπείμι πρὸς τὸν πατέρα . εἰς
 τὴν Ἀντιόχειαν ἀφικνῆται . Ἡρώδ.

Η' ἐν τόπῃ κίνησις Γενικῶν μὲν τῆς ἐξ , ἡ ἀπὸ .
 ἔρχομαι ἐξ ἀρχῆς . Ἰδοὺ Μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν .
 ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ὑποδιδράσκει . Ἡρώδ.

Η' Διάβασις Γενικῶν μὲν τῆς διὰ . διὰ τῆς Εὐφρά-
 τος παρῆλθε . πλέει διὰ θαλάττης . Χειρίσσομαι
 περὶ ἢ ἐπορεύετο διὰ τῆς χώρας . ἔσθ .

Υποσημειώσεις.

α. Αἴτιως ἢ ἐν, καὶ εἰς, τίθεται μὲν Γενικῆς, νομ-
μῆς ἔξωθεν τῆς Δοτικῆς, ἢ Αἰτιατικῆς. ἐν
ᾧδε, ἥτοι ἐν τῷ χώρῳ τῷ ᾧδε. εἰς ᾧδε, ἥτοι
εἰς τὸν τόπον τῷ ᾧδε. Τὰ ζῶα μάλιστα ἐπίσαν-
ται εἰς ἐδονὸς διδασκάλα φοιτήσαντε. Ξεν.

β. Οἱ Ποιταὶ, καὶ Ἰσορικοὶ πολλὰς ἀμνημονέ-
σι τῆς Προθέσεως. Σπύλας ἔσπισαν Ὀλυμπιά-
σι, καὶ Ἰθμῷ, καὶ ἐν Αἰθιώαις. Θεοκ. ἀντὶ ἐν
Ἰθμῷ. ἐπεὶ δὲ νῆας τε, καὶ Εἰρήνωντον ἵκοντο.
Γλ. ψ. ἀντὶ, εἰς νῆας.

γ. Οἱ Αἴτιοι προσέτι ἐπιρρήματικῶς ἐκφέρουσι
τὰ τοπικὰ ὀνόματα. Αἰθιώαισι ἄρξιβω. οἱκοι
κάθημαι, ἀντὶ ἐν Αἰθιώαις, ἐν οἴκῳ. Αἰφικνέ-
μαι Αἰθιώαιζε. Εἶμι Φθίῳδε, πόλεμονδε.
ἀντὶ εἰς Αἰθιώας, εἰς πόλεμον. καὶ οἴκαδε. εἰ-
κόνδε, ἥτοι εἰς οἶκον. εἰ μὲν ἔλθης Θήβαζε, ἢ
Μεγάρῃδε. Πλάτ. Ὑποσρέφω Αἰθιώωνδε,
Ρώμῃδε, οἴκῳδε, ἐρατόδε. ἀντὶ ὅτι Αἰθι-
ῶν, ἐκ Ρώμης, ὅτι οἶκος, ἀπ' ἐρατοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς Σιωπάζεως τοῦ Χρόνου.

Τὰ σημαντικὰ Χρόνα ὀνόματα μὴ εἶναι Ρ' ἡμέρας
ἐχόμενα, ἀλλ' ἀφόρως πᾶσι τοῖς Εἰρησιν ἐν

Γωική τίθεται, ἢ Δοτική, ἢ Αἰτιατική, εἴτε
 υπολαυμῆος εἴη ὁ χρόνος, ὅτε διὰ τῆ πότε γί-
 νεται ἡ ἐρώτησις, εἴτε σιωπῆς, ὅτε ἡ ἐρώτησις
 γίνεται διὰ τῆ πόσον χρόνον.

Πότε; πᾶ κοιμήσομαι τῆς νυκτός; Λακκ. τῇ αὐ-
 τῇ ἡμέρᾳ ξυνέβη. Θεκ. τὸν μὲ χειμῶνα, πρῶ-
 τὸ τῆς ἐω πνέματι πνεῖ· τὸ δὲ θέρος, δείλης
 ὑπὸ δυσμῶν. Αἰετο.

Πόσον χρόνον; οἱ κρησοὶ πρίσβεις ἔτοι καθῴωτο ἐν
 Μακεδονίᾳ βεῖς ἄλλας μιᾶς, ἔχον ἡμερῶν δέκα,
 μᾶλλον δὲ ἑπτὰ εἰς ἑλπίσποντον ἀφίχθαι. Δημ.
 Πότε ὅλων ἐπέων λαλέειν μισθόν. Πυθαγ. Σε-
 βήρος ἐβασίλευσεν ὀκτὼ καὶ δέκα ἔτεσιν. Ἡρώδ.
 Καὶ μὲ Προδέσεων. Εἰσὶν τοίνυν ἐγὼ ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ἡμέρᾳ. Δημ. ἢ ἐπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας. ἢ
 κατ' ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ὡσαύτως, καὶ πάν-
 τα τὸν χρόνον. Ὡς τὰς αὐτὰς χρόνας. καὶ τὰς
 αὐτὰς καιρὰς.

ὑποτιμεισθαι καὶ ταῦτα.

α'. Ποταίης ἐστὶν ὁ σὸς ἀδελφός; ἐστὶν ἁπλῶς ἑτά-
 λοντα. ἑτάλονται ἐπὶ γέγονεν. εἰς τὰ ἑτάλονται
 ἐπὶ πελεῖ. ἀρχεται τῆ ἑτακῶς ἔπος ὀπταίνειν.
 καὶ τὰ τετάλονται πέρυκεν ἐπὶ. ἑτακῶς
 τυχαίει. τὸ ἑτακῶν ἔπος διάγει.

β'. Ποταίς ὠδοπόρησας ἡμέρας; ὀδοπορεῖς, ἢ ἐβδο-
 μαῖος ἡλθον. ἢτοι δύο, ἢ ἐπὶ ἡμερῶν ὀδὸν πα-
 ρεχθόμενος. ἑταῖοι ἀφίκοντο εἰς Βυζάντιον. Θεκ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ.

143

Πολλοῖς ἔπουν ἔμπροσθεν τῆς μάχης ἐλθέτω τῷ
το. ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης.

Τεῖπω ἦδη μὲν γίγνεται Γεράς. ἔπος μὲν τεῖπος
ἔμοι θρουδῶ Γερεῖ. ἦϊα ἔτι, ἦϊπον ἔπος, εἴ
ἔ, ἢ ἐπειδὴ τῇ Γερασυῇ κηδόμεμαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῆς Γορικῆς Ἀπολελυμένης.

Λέγεται Γορικὴ Ἀπολελυμένη ἢ Μετοχὴ μη-
δαμῶς ἀπληρωμένη τῷ ῥήματος, ἀλλὰ κατ'
ἐαυτὴν ἀχέτως τιθεμένη. ὡς ἵνα ὅτ ἡ Μετοχὴ
συμφανῇ τῇ τῷ Ῥήματος ὀνόμασιν, λέγεται Ἀ-
δυλογημένη. οἶον, Θερμῶς ἡμεῖς προσδυσχόμενοι,
τὴν χάριν λαμβάνοντες, εἰ βάλομαι δυσχερές ἐ-
πεὶν ἔδω, ἀρχόμενος τῷ λέγε. Δημ.

Ὡς ἵνα δὲ ἡ Μετοχὴ ἔχῃ ὁμοιοπαρόσωπε τῇ ὀνο-
μαστικῇ τῷ Ῥήματος, λέγεται ἑτεροπαρόσωπα.
καὶ τότε, εἰ μὴ ἔσθ' ὁ τῷ Ῥήματος κρέμαται, λέ-
γεται Μετοχὴ πλαγία, καὶ τίθεται εἰς τὴν πτώ-
σιν, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ Ῥῆμα. οἶον, Δεομένων ἡ-
μῶν, ὁ Θεὸς ἀκούει. Δεομένοις ἡμῖν, ὁ Θεὸς
βοηθεῖ. Δεομένους ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ. Ἀκί-
σατέμα φέρει τὸ κατηγορημένων ἀπολογημένους δι-
καίως. Δημ. Παράγοντι τῷ Γησῷ ἡκολάθησαν
ὄχλος πολὺς.

- Εἰ δὲ ἡ Μιτοχή ἐδαμῶς ἀπὴρτῆται τῷ Ρήματος,
λέγεται Γενική Ἀπολελυμένη. οἷον. Προσέχο-
μένων ἡμῶν, οἱ Ἄγγελοι χαίρουν. Οὗτον ὁρᾷς
παρέπεσαι τῇ Γενικῇ Ἀπολελυμένη τέλει τινά.
α. Τὸ ἔχειν αἰ Μιτοχίῳ ἢ ἐμφανῶς, ἢ ὑπονοημέ-
τως μὲν Οἰόματος, ἢ Ἀνομιᾶς. ἐμὲ βασι-
λείας, ἔδεις ἐφονεύει, νόει, ὅντος ἐμὲ. ἐνίοτε
δὲ κεῖται Μιτοχίῳ μόνῃ ἀπροσώπως. Πῦρ πνέειν
τὸς παύρας μυθολογούμενος. Διόδ.
β. Τὸ ἔχειν αὐταπόδοσιν, ἢ ἐπαγωγίῳ ἐν Ρήμα-
τι, πότε μὲν ἀπορηγνύσθω, πότε δὲ ἐπομένῳ.
ὁ Κόσμος ἀγάλλεται, τῷ Ἰησῷ χριστῷ.
ἡγεμονεύοντος Παύλου, ὁ Χεῖρος ἐσαύραται.
γ. Τὸ μὴ εἶναι εὐδὸς καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ τῷ
Γενικῷ Ἀπολελυμένῳ, καὶ τὸ Ρῆμα τῆς αὐ-
ταπόδόσεως.

Υποσημειῶσα.

- α. Ταῦτα ἐνίοτε εἰ πρῆται. οἷον πρὸς Δημ. Πο-
λεμῶντων ὑμῶν, οἱ ἄλλοι Εὐκλείως εἰ σκελᾶμ-
βαιον ὑμῖν. αὐτὶ, πολέμωσιν ὑμῖν.
β. Πολλὰς αὐτὶ τῆς Γενικῆς Ἀπολύτης, χεῖνται
οἱ Ἀττικοὶ τῇ Αἰτιατικῇ εἰσὶν τῆς Μιτοχῆς
ἐδεύρας. Δόξαν δὲ ἡμῖν ταῦτα, ἐπορεύμεθα.
Πλὴτ. αὐτὶ Δοξῶντων, ἢ διδογμένων ἡμῖν χά-
πον. Εἰζὼν φυγεῖν, μὴ ζῆται δύνῃ. Πλὴτ.
αὐτὶ, ἔξοντος. Ἀκιστὸν αὐτῷ τῆς πολέμους πα-
ρεῖναι, ἀνπεξήκει, Θεκ. Εὐπράξαι ταῦτα, δέον
εἶναι.

- ἑτέρα. Ὡσαύτως, ἄδηλον ὅγ. ὡς ἐνδεχόμενον
ἴσθαι. μικρὸν δεῖσαν. Δρόμῳ ἐξέφυγεν, ὁλί-
γας δεῖσαν ἀλῶναι. Πλάτ. αὐτὶ, δεήσαντος.
γ'. Εὐρίστε καὶ ἐν θηλυκῷ γήρει. Ὡσπερ ἐκ αὐτῆς χώ-
ρῳ τινὰ ἔσαν. Αἰετοφ. αὐτὶ, χώρας τιπὸς ἔσης.
δ'. Σπανίως εὐρίσκεται τὸ ὄνομα μὴ συμφωνῶν τῇ
Γενικῇ Ἀπολύτῳ. ὡς μιάσμα τῷδε ἡμῖν ὄντος.
Σοφοκλ. αὐτὶ, ὡς μιάσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῆς Συνατάξεως τῶν Ὀριστικῶν, Προσακτικῶν,
Εὐκτικῶν, καὶ Ὑποακτικῶν.

- α'. Οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις τῆς Ὀριστικῆς κέχλω-
ται αὐτὶ τῶν Εὐκτικῶν, καὶ Ὑποακτικῶν. ἡ
κάμνηλος εἰ πίνει ἀπὸ τῶν ποταμῶν πρότερον ἢ συν-
ταράξει. Αἰετοφ. εὐδαῖναι ὑποακτικῶς εἰπεῖν,
συνταράξει. ἐχέω δὲ σιτοπομπείαν, ὅπως κομι-
θήσεται, προῖδέδαι. Δημ. αὐτὶ ὅπως κομιθεῖν.
β'. Ἡ Προσακτικὴ Ἐγκλισις Κλητικῶν ἀπαιτεῖ-
εῖον, ἐλθέ ὦ ἄνθρωπε. Ἀττικῶς δὲ συνατάσσε-
ται Ὀνομαστικῇ. ἔπος ὁ Πυθαγόρας, κατάβη-
σι. Λακκιαν. Ἡ παῖς, ἐγείρε. Εὐαγγ.
γ'. Ἀττικῶς αὐτὶ τῷ ζῆτε προσώπῳ Πληθυντικῇ
τῶν ἐνεργητικῶν Προσακτικῶν, τίθεται ἡ Γενικὴ
Πληθυντικὴ τῶν Μετοχῶν Ἀροῦστικῶν. Πάντες

αὐτὸ ἠγείδωσαν οἱ Θεοὶ ἄδικον, καὶ πάντες μισή-
των. Πλάτ. αὐτὶ μισεῖπωσαν. Μηνδῶ σε λυπέν-
των αἱ τῷ Ἀστυεῖα ἀδικηδύσεις. Ξεν. αὐτὶ λυ-
πείπωσαν. Ἐπιμεινάτων. Ἀλυσφ. αὐτὶ ἐπιμει-
νάπωσαν. Ἐνθα προσεπιπιδεῖται κατ' Εὐσάδιον
τὸ ἔσωσαν. ἔσωσαν τῷ μισέντων.

δ'. Τοῖς Εὐκτικοῖς ἐνίοτε προτίθεται τὸ εἶδε.
Εἶδε χροίμω Ἀβομβεύσα μέλισσα, καὶ ἐς τὸ
σὸν ἄψον ἰκοίμην. Θιόκρ. ἐνίοτε ἀδικεῖται.
Κακῶς ὁ δευρό με κομίσας ὑπόλοιπο ναύκληρος.
Συνέσ.

ε'. Κέχλωται τοῖς Εὐκτικοῖς οἱ Ἀττικοὶ αὐτὶ τῷ
Οἰεσικῶν, καὶ μέλισσα τοῖς Αἰολικοῖς. Ἐλεγε,
ὅτι ὁ Ζεὺς τῷ δικαιοσύνῳ πέμφει τοῖς ἀνθρώ-
ποις. Πλάτ. αὐτὶ πέμφει. εἰσελθόντες δὲ οἱ Ἰν-
δοὶ, ὅτι πέμφει σφᾶς ὁ βασιλεὺς, καὶ κηλεύσειν
ἐρωτᾶν, ἔλεγον. Ξεν. αὐτὶ ἐπεμψε, καὶ ἐκέλευσε.

ς'. Πολλὰκις αὐτὶ τῷ Εὐκτικῷ τίθεται τὸ, ὥφειλον,
ὥφειλον, ἢ ὅφειλον μὴ τῷ Ἀπαριμφάτε. ὥφειλον
νικᾶν, ὥφειλες νικᾶν. αὐτὶ εἶδε νικῆσαιμι, νι-
κήσεις. ἢ ἐπὶ ῥήματικῶς μὴ τῷ Ὑποτακτικῷ.
ὅφειλον ἢ σοφός, αὐτὶ, εἶδε εἷς σοφός. ἢ μὴ
τῷ Εὐκτικῷ. ὅφειλον κατόρθωσάντων αἱ ὁδοί
με. Ψαλ. ριή. λέγεται καὶ εἶδ' ὥφειλον, αἶδ'
ὥφειλον μεῖναι. αὐτὶ, εἶδε ἔμεινα. Ἐπειδὴ, αἶ
μήποτ' ὥφειλε, συνέβη. Δημ. ἐπειδὴ συνέβη,
αἶ εἶδε μηδέποτε συνέβησαν.

ΣΤΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 249

ζ'. Πλατυτάτη παρ' Ἑλλησιν ἡ τῷ Ὑποτακτικῶν χρῆσις, μάλιστα ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις, ἃ καὶ διὰ τὸ Αὐτοπότακτε εἶρηται, ταῖσι κατ' αὐτὰ, καὶ ἀνδ' τινὸς συνδέσμου ἐν ὑποτακτικῷ ἐκφερόμενα. ἔκ οἱδ' ὅ, τι φῶ. τί εἶπω; ἔκ ἔχω τί φάγω, τί πῖω. Ἀπορεῖν ἔφασκεν, ὅ, τι χρῆσται τοῖς παρῶσιν. Γοσκρ. ἐκείνόν γε φῶ βρέφος, ὃ τὸ Γαπίτῃ περισβύτερόν ὄντι; Λακίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ τῆς Συναΐξεως τῷ Ἀπαρεμφάτων.

α'. Ὅ τοι Ῥημάτων ὁμῶς τιθεμένων, μηδενὸς μεσολαβήντος συνδέσμου, θάτερον ἀπαρεμφάτως ἐκφέρεται. οἷον, ὅστις θέλει ὀπίσσω με ἀκολουθεῖν. Δοκεῖς τι ἀληθὲς εἶρεῖν. Λακίαν. Μεσολαβήντος δὲ τῷ συνδέσμου, χρώμεθα πῶς Ὁριστικοῖς. Νομίζω, ὅτι σὺ φίλος εἶ. Πισθῶ, ὡς τὸ ποίσεις. Ὅπερ ἀναγκάτως γίνεται, ὡς ἵκα δύο Αἰτιατικά ἐκπιπτοσιν ἐμφυχοί, πρὸς τὸ φυγεῖν πρὸς Ἀμφιλογίαν. Φασὶ τὸν Καίσαρα νενικηκέναι τὸν Πομπηϊόν. ἀμφίβολον, τίς ὁ νικῆσας, καὶ τίς ὁ νικηθεὶς. ὅθεν εἴρεῖς, ἢ παθητικῶς, φασὶν ὑπὸ Καίσαρος νενικηῖσθαι Πομπηϊόν. ἢ διὰ Συνδέσμου, φασὶν, ὅτι Πομπηϊὸν Καῖσαρ ἐνίκησε. Γ' δι, ὡς μάλιστα σε ἐγὼ

πεφίλκα. Σοφοκλ. ἀμφίβολον ὅδ' αὖ εἴη, Ἰ. δὲ
 μάλιστά σε πεφιληκέναι με.

β'. Τὰ ἐλπίδες, ἢ προσδοκίας σημαντικά ῥήματα
 Μίλλουσι. Ἀ' παρεμφάτω συνάπτονται. Ἐλπίζω
 ποιήσῃ. Προσδοκῶ ἔφεσθαι. ἐπίστε δ' ὅμως ἔνε-
 σῶτι, καὶ Ἀ' οὐκ ἔχω. Ἐ' ἰόμισαν κρατῆσαι. Θεκυδ.
 Ἡ' ἔλπιζε τὰ πλοῖα παραχρῆν παρέχειν. Θεκυδ.
 Ὁ' σαύτος καὶ τὸ Μίλλω. Ἡ' μέλλεν εἰ τὰς ἄλλας
 ἀφελεῖν, ἀλλ' αὐτὸς κινδυνεύσειν. Ἰσοκρ. μέλ-
 λει σώφρων γινέσθαι. Πλάτ.

γ'. Τὸ Ἀ' παρέμφατον ἀπαιτεῖ μετ' ἑαυτὸ τὰς τῶ θε-
 ματος πτώσεις. πρὸ ἑαυτοῦ δὲ Ὀνομαστικῶν, ὅταν
 ὅπῃ τὸ αὐτὸ προσώπῳ ὅσιν ὁ λόγος. Περικλῆς
 ἔφησε μέχρι τῶ βωμοῦ φίλος εἶναι. Πλάτ. Φυσὶν
 ἔπος ἀμείνων γινέσθαι. Δεκ. Ἐὰν δὲ ἐφ' ἑτερόν τι
 προσώπον μεταβαίνει ὁ λόγος, τὸ Ἀ' παρέμφατον
 Αἰτιατικῶν ἀπαιτεῖ. λέγω σὲ σοφὸν εἶναι. Νο-
 μίζεις με τὰς ἐπιτήμιας μεμαθηκέναι. Φημί τὰ
 τὰς μέλιστα ἐπαίνε ἀξίως εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ
 ἀρχῆς ὄντες, ὅπῃ μέγα ποιεῖν ἠρῶσαν. Δεκ.

Εἰσὶτε καὶ ὅπῃ τὸ αὐτὸ προσώπῳ ὄντες τὸ λόγῳ, πα-
 ρατίθεται Αἰτιατικὴ τῷ Ἀ' ἡτοιμῶν. Περικλῆς
 ἔφησεν ἑαυτὸν φίλον εἶναι. φάσκες σαυτὸν νοσεῖν.
 Ὑπελάμβανεν ἑαυτὸν κύριον ἔσεσθαι. Διόδ. Οὐδ'
 ἐμὲ φημί λελασμένον ἐμμελῆ. Ἰλ. ι. αὐτὶ, φη-
 μὶ ἔλαχε ἐν ἐπιλελῆσθαι. Εἰδότε φθαλείσθαι
 ἢ Αἰτιολογία. ἔφη ποιήσει. ὑπέχετο βοηθήσειν.
 δ'.

δ'. Δοκῶ, ἵσκα, φαίνομαι, καὶ τὰ παρὰ πλησία μὲν
τῷ Ἀπαρεμφάτῃ τῇ Ὀνομασ. συντάσσονται κα-
τὰ τὴν τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸ πρόσωπον. Ἡμῶν ἵσ-
κας βασιλεὺς εἶναι. Ξεν. ἦτοι σύ. Δοκῶ μοι ἀδύ-
νατος εἶναι. Πλάτ. ἦτοι ἐγώ. Ὡσαύτως καὶ λέγο-
μαι, ἰσορῆμι, δαμνημονεύομαι, ἄδομαι, καὶ τὰ
τάς τις ὁμοία. Ἰσορῶνται οἱ Αἰθίοπες φονεῖν τὰς
βασιλεῖς. Ἐπεὶ δὲ ἔξω τῆς οἰκίας ἐλθόντα, λέ-
γονται ἀσραπαὶ, καὶ βρονταὶ αἰσιοὶ θρόνισται.
Ξεν. Μηδὲς ὁμολογεῖται Κύρος θρόνισται Μαν-
δάνης, καὶ φυλαὶ ἄδεται κάλῃσας. Ξεν. Ἀπὲρ
ὅμως ἀπροσάπτως λαμβανόμενα, Αἰτιατικ. συν-
τάσσονται. Λέγεται Ἀλκιβιάδῳ Περικλεὶ δα-
λεχθῆναι. Πλάτ. Ὅπερ καὶ ἐν πρ, Δοκῶ, γί-
νεται, ὡς καὶ ἀντὶ τῷ, δέδοκται, ἢ δέδογματι-
σαι, λαμβάνεται. Δοκεῖ μοι ὑμᾶς ἰσῆναι ὡς τὰ-
χιστα. Ξεν. ἀντὶ τῷ δίδονται μοι. Τὸ δὲ παρὰ
Λακκιανῶν, καὶ μοι δοκεῖ ὁρᾶν αὐτῶν, ὁρῶσιν
εὐρηται γεγραμμένον, καὶ μοι δοκῶ.

Χαριστέως ἐκφέρονται ταῦτα καὶ διὰ Συνθέσεως, ἢ διὰ
Μετοχής. Τῶν χρησάντις, ὡς ἵσκει, ἢ. Ἀριστοφ.
Ἐσπας τῶν δαδαιμονίαν οἰουμένων θυφῶν εἶναι.
Ξεν. Ὅθεν ἐρεῖς, ἵσπας, δοκεῖς, φαίνη μοι σο-
φὸς εἶναι. ἵσπας σοφῶν ὅτι. σοφὸς, ὡς ἵσκει,
υἰάρχεις. τῶν σοφῶν τις τυγχάνεις, δοκεῖν ἐμοί,
ὡς δοκεῖν ἐμοί, καὶ τὸ δοκεῖν ἐμοί. ἐχί δ' αὖ
ὁρθῶς εἴπης, δοκεῖ μοι σὲ σοφὸν εἶναι.

ε. Πα.

ε. Παρομαρτῆνς τῷ, ἐστίν, ἔξουσιν, οἷ, ὑπάρχει, Ἀττικῶς Δοτικ. σωπαίνεται π' Ἀπαρέμφατον. οἶον, Ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἡμῖν εἶναι, ἢ θρεῖσθαι προσήκει. ἀντὶ Ἀγαθῶς ἀνδρας ἡμᾶς προσήκει θρεῖσθαι. Σοὶ δὲ συκοφαντῇ εἶναι ὑπάρχει. Δημ. Ἡ' ὅδ' πῶσις ἢ σωπατιμυρῇ π' Ἀπαρεμφάτω ὑπαρκτικῇ Ρήματος, συμφωνεῖ τῇ Προηγυρῇ πτώσει. Οἰοναστικῇ μὲν. Οὐδεμία κακῇ ἀνδρὸς ἀναινεται εἶναι ἀκοιτῆς Πλασίς. Θέογν.

Γενικῇ δέ. Κύρς ἐδίοτο προθυμοτάτα πρὸς τὸν πόλεμον θρεῖσθαι. Ξεν.

Δοτικῇ δέ. Δός μοι φανῶναι ἀξίῳ Κύρς φίλῳ. Ξεν. Αἰτιατικῇ δέ. Αἰτὶ Κοιμώδης Ἡρακλέα, καὶ Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθαι. Ἡρώδ. ἄτινα ὅμως καὶ δι' Αἰτιατικῆς ἐκφέρεται δυνάμει. Οὐδεμία ἀναινεται εἶναι ἀκοιτῆν ἀνδρὸς πλασί. Κύρς ἐδίοτο προθυμοτάτον θρεῖσθαι. Δός μοι φανῶναι ἀξίον Κύρς φίλον. Σοὶ δ' ἑαυτῷ εἶδωκε νέον εἶναι. Λακκιαν. Πάτων αὐτῷ εἶδωκε κυρίῳ θρεῖσθαι. Πλάτ.

ς. Ταῦτα πὶ Μόρεια, οἶος, οἶον, ὅσος, ὥς, ὥσε, πρὶν, ἐφ' ᾧ, φιλεῖσιν Ἀπαρεμφάτους σωπάπτεσθαι. Οἱ Θεοὶ εἰσὶν οἶοι μὴ μεταβάλλεσθαι. Πλάτ. ἔχει Φίλιππος πρὶν αὐτὸν τοιούτους ἀνδράπας, οἷας μεθυσαύτας ὀρχεῖσθαι. Δημ. Οὐ πλατεῖς, ὅσα καὶ ἡμᾶς εἶδωκε. Λακκιαν. Συναέθοντο συμμαχίαν, ὥς κοινῇ πολεμεῖν. Διόδ. Οὐδ' ἐβελὸν ἔχει, ὥσε

πρὶα

πρίασαι βρόχον. Λεκ. Δίδωσι τῇ Νεαίρᾳ μνᾶς
εἰκοσιν, ἐφ' ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι. Δημ. Μεσσήνῳ
εἰλομένῳ πρὶν ἢ Πέρσας λαβεῖν τὴν βασιλείαν.
Ἰσοκρ. Ἀπερ πολλάνικς καὶ ἐτέραις ἐγκλίσεισι συ-
νάπτονται. Συνέβησαν πρὸς Λακεδαιμονίαις, ἐφ'
ᾧ μὴ ἐπιβήσονται Πελοποννήσῃ. Θεκ.

ζ'. Ἐστὶν ὅτε τίθεται τὸ Ἀπαρέμφατον αὐτὸ τινὸς
μορίᾳ, καὶ πτώσεως. Αὐτίκα τῷ, συνὸ Θεῷ
φύαι, δειχθήσεται. Θεοδώρ. Οὐπωσὶ μὴ εἰ-
πεῖν, χρισόπις ἐπέτελεσεν αὐτὸν. ὡς δ' ἀληθεῖ
λόγῳ, αἰοία. Λεκία. Μέρμνας, δοκεῖν ἐμοί.
Σοφοκλ. εὐδα νοεῖται, ὡς, ὥσει, ἅσα. ὡς συμ-
βαίνει δοκεῖν ἐμοί. Πλετεῖ Παῦλος, τὰ νῦν
ἀκῆεν. ἦτοι, ὡς ὅτι νῦν ἀκῆεν.

η'. Ῥήμασιν ἐπίαις καὶ Οὐνόμασιν ὁρμῆς σημαντικοῖς
χαιρούτως ᾠδῶν τίθεται Ἀπαρέμφατον, μὲν Ἀρ-
δρων, καὶ Προθέσεων, καὶ αὐτὸ. Ἀείσας ἀκον-
τίζειν, καὶ εἰς τὸ ἀκοντίζειν. Ἡρώδ. Καιρὸς
βοηθεῖν. Δημ. Ὡρα τῷ ἀπιοῦναι, καὶ ὥρα ὑμῖν
ἀπιοῦναι. Λεκία. Ἐν τῷ φρονεῖν μινδῶν, ἡδύ-
σας βίος. Σοφοκλ. Πάλιν ραίσας ἐκ ἐπὶ τὸ
ῥαθυμεῖν ἀπέκλινε. Δημ.

θ'. Ἐπίαις ἐν. Ἐρχομαι ἀκῆσαι. ἐπὶ, πρὸς, εἰς τὸ
ἀκῆσαι. ἔρχομαι τῷ ἀκῆσαι. εἵνεκα τῷ ἀκῆσαι.
ἀκῆσαι χᾶεν. καὶ διὰ μετοχῆς, ἔρχομαι ἀκῆ-
σων. καὶ διὰ Συνδέσμου, ἔρχομαι ἵνα, ὅπως
ἀκῶσω. ὡς ἀκῶσω. ὥστε ἀκῆσαι.

Παρέδωκά σοι τὸν ὄντα παιδεύσαι, ἢ παιδεύθῃ-
ναι, ὥς παιδεύθῃαι, ὥς παιδεύσεις, ὥς
παιδεύσαι, ἐφ' ᾧ παιδέσθης, ἢ παιδεύθῃσόμε-
νον, ἢ παρέδωκά σοι παιδεύσονται.

δ'. Παρὰ Ποιταῖς εὔρηται τὰ Ἀ' παρέμφαται αὐτὶ
τῷ προσαντικῶν. Μέτρω μὴ φαγέειν, πιεῖν,
καὶ μυθολογεῖν. Φακὺλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Περὶ Μετοχῶν Συναγέειας.

α'. **Ρ'** ἤματι μὴ συναγέομαι αἱ Μετοχαί, ἐν
μοίρᾳ ὀνόματος λαμβανόμεναι. τὰς διδά-
σκοντας ἐπαινῶ, αὐτὶ τὰς διδασκάλους. Τὰ
ἡμαρτηρία μοι ἐξομολογῶ, αὐτὶ τὰ ἡμαρτήμα-
τά με. ὀνόμασι δὲ, αὐτὶ Ῥ'ημάτων λαμβανόν-
ται. καὶ τὰς τῶ Ῥ'ηματος πτώσεις ἀπαιτῶσι. Τίς
ὡς ὁ βοηθήσας Θεβαίσις, καὶ σώσας αὐτὴν.
Δημ. Καίπερ αὐτὴ Ποιταῖς αὐτὶ ὀνομάτων
ληφθεῖσαι αἱ Μετοχαί, Γενική συναπτόνται,
Μάχης εὖ εἰδότες πάσης. Γλ. ρ. αὐτὶ εἰδηρο-
νες, καὶ εἰδῆσιν ἔχοντες. Διδασκόμενος πολέμιος.
Γλ. ρ. ἦτοι αὐτὸς πολέμιος. ἢ διδασκαλίᾳ ἔχων
πολέμιος.

β'. Ἡ τῶ Μετοχῶν χῆσις ἐς τοσούτον ἐκτελέχθη παρ'
Εὐκλιδῆ, ὥς πολλαὶ διὰ τῶ Μετοχῶν εἰρηθεῖαι τῶ-
ν, ἢ καὶ ἄλλως ἐκτελέχθη βραχυτέρον λέγεσθαι, αὐτὸ
ὅτι

ὅτε καὶ φιλομέτοχοι ἦκσαν. Ἀ' παπτες ἐγνωκότες
 ὑπάρχειν δοκεῖτέ μοι. Δημ. ἀντὶ ἐγνωκέναι. Εἰς
 ὅσω ἀτιμία τὴν πόλιν ἡμῶν ἢ τέτα πορνεία κα-
 πτωσέναι ἔχει. Δημ. ἀντὶ κατέσθην. Ὡσαύ-
 πως Βελομήφω μοι ὄξιν, ἀντὶ βέλομαι. Ἀ'ν βε-
 λομήφοις ἢ τέτοις ἀκάνειν. Δημ. ἦτοι αὖ βέλονται
 ἔτοι ἀκάνειν. Τῷ Νικίᾳ προσδεχομένη καὶ ταῦτα.
 Θεκ. ἦτοι ὁ Νικίας προσδέχεται. Ἡ' δομήφω μοι
 ὄξιν τέτο. Ἡ' ρόδ. ἐκ ἀχθομήφω μοι ὄξιν ταῦτα.
 Ξερ. ἀντὶ, ἦδομαι, ἀχθομαι. ὡσαύτως Γράφω
 αἰμί. γεγραφώς τυγχάνω. γεγράφω διπλῶν. ἀντὶ,
 Γράφω, γέγραφα, ἔγραφον.

γ'. Ὅταν εἰσὶ δύο Ρήματα ὁριστικὰ μὴ τῷ συμ-
 πλεκτικῷ Συνδέσμῳ, δυνάται θάτερον αὐτῶν εἰς
 Μετοχὴν φέρειν. Ἀναπνέω, καὶ ζῶ. ἔρεῖς, Ἀνα-
 πνέων ζῶ. ἢ Ἀναπνέων ζῶν. Ἐ' γραφεῖ, καὶ
 ὠφέλησε. Γράφας ὠφέλησεν, ἢ ἔγραψεν ὠφε-
 λήσας. ἐπαναστασίης ἐπεβέβησαν. Λεκ.

δ'. Τὰ δὲ Ἀ' ρθρα ὑποτακτικῶν, ἢ ὑπερρῆματων, ὁ-
 πται, εἰαὶ, ἐκφερόμενα, δυνάσται διὰ Μετοχῆς ἐκ-
 φέρειν. Ὡς πολλὰ συνέγραφε βιβλία,
 ἢ ὁ πολλὰ συγγράφας. Ἀ'νάγνωθι Πλάτωνα, καὶ
 λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολὺς, ἢ Πλάτωνα τὸν μάλιστα
 δι' ἀρετὴν ἐπαινέμενον. Αἱ γυναῖκες ὀποτυγχάν-
 νουσαι, ἀμείλικτοι γίνονται. Ἡ' λιοδ. ἀντὶ καί-
 να, εἰαὶ ὀποτυγχάνουσιν. Ἐκείθεν, μὴ πικρῶ-
 σιν, καὶ ἔστιν ἡμῖν ἀνεχάρησις. Αἱ χίνοι. ἦτοι,
 εἰαὶ,

εάν, όταν μὴ νικήσωμεν. Ἐν τῇ πίνεϊν ἡμᾶς,
 εὐδαιμονίᾳ αἱ μέμνηται. Ἀνακρ. ἦτοι πινόντων ἡμῶν.
 εἰ. Τὰ αἰδήσεως, μνήμης, καὶ ἀφραπλήσια ῥήμα-
 τα ἀντὶ τῆς ἀπαρεμφάτων, χαίρειν τῇ μετοχῇ,
 οἰομασινῇ μὴ, ἔσης ταυτοπροσωπίας. αἰτιατι-
 καὶ δὲ, ἔσης ἑτεροπροσωπίας. Αἰδάνομαι τέως
 εὐδοκούντας. Δημ. ἀλλὰ δὲ Πλάτ. μὴ ἡμι-
 κῆς. Ἡδοντο πεφύγος Ἀπώνια. Ἐμαθον
 ὁφθεῖσα ὑπὸ τῷ Ἀκταίῳ. Λακων. ἀντὶ ἑμα-
 θον ἑαυτῷ βεβλήσθαι. Ἐφωράδισαν ἔτοι τὰ
 φόβῳ μεμαρτυρηκότες. Δημ. τὰς δεσμώτας με-
 τεμέλονται ὑποδεδωκότες. Θεκυδ. Εἰ μὴ φυλάξῃ
 τὸν κίνδυνον, λήσεις ὑπολέμβρος. Ἡρώδ. στρα-
 τήγωνα αὐτὸν ἐπαύσατε. Δημ.

Μέμνημαι ποιήσας τὸ. καὶ Μέμνημαι τὸν Πατέ-
 ρα με εἰρηκότα.

Ἐλαθον πάντας ὑπεξελθών. καὶ λαθών πάντας
 ὑπεξήλθον. Λακων.

Ἐν τῇ ποιήσεσι ἐνίοτε ἡ Μετοχή συμφωνεῖ ὁποτέρᾳ
 βέλει τῇ τῷ προηγουμένῳ ῥήματος πτώσει.
 συνοῖδα ἑμαυτῷ ἀδικεῖν. Δημ. συνοῖδα ἑμαυ-
 τῷ ἀδικῶν. Πλάτ. καὶ συνοῖδα ἑμαυτῷ ἀδικίᾳ.
 ἔσθ. Ἐλαθον ἑμαυτὸν ἀθλιώτατον γεγενητό.
 Καὶ ἔλαθον ἑμαυτὸν ἀθλιός γεγενητός.

Εὐρίται καὶ ἐπὶ ταυτοπροσωπίας ἡ Μετοχή ἐν Αἰ-
 τιατικῇ. συνοῖς ἑαυτὸν ἐχόμενον. Λακ. οἶδον
 ἑαυτὸν ὑμῖν ἐπιβεβόοντα. Δημ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 257

ε'. Τὰ σημαίνοντα δῆλωσιν ὅτιδετα, Μετοχή
 συλλάσσονται ἀντὶ τῆς Ἀπαρεμφάτων. καὶ τότε
 τὸ ὑπαρκτικὸν Ρῆμα συμφωνεῖ καὶ πρόσωπον,
 καὶ ἀριθμὸν τῇ ὑπονοητῇ Ὀνομαστικῇ. Φανε-
 ρὸς εἰ διδάσκων. δῆλοι ἐσμὲν πεποικηότες. ἀν-
 τὶ φανερόν ἐστι, σὲ διδάσκειν. δῆλον, σὲ πε-
 ποιικεῖναι. Δῆλος εἰ συκοφαντῶ. Λακκιαν. Θη-
 βαῖοι φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκαδιοσόμενοι.
 Καὶ μὲν τῷ, ὅτι ὁμοίως. Δῆλος ἐστίν, ὅτι
 τῷ πράγματι ἀκήκοόν τι. Ἀριστοφ. Δῆλοι ἔσονται,
 ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγίνεσθε. Ξεν. Εὐνόστει δὲ ἡ
 Ὀνομαστικὴ εἰς ἄλλω πῶσιν μεταβάλλεται καὶ
 τῷ στυάξιν. Φανερὸν ἡγομένην αὐτὴ κατα-
 βάτης. Θεκυδ. ἀντὶ φανερωθέντος, ὅτι αὐτὸς
 κατέβη. συμβέβηκε τοῖς ποροσηκόσι, πρώτης
 ἑαυτὰς πεποικέσιν ἡδῆσθαι. Δημ. ἀντὶ, ἡδῆ-
 σθαι, ὅτι πεποικέσιν ἑαυτὰς.

ζ'. Τὰ αὐτὰ Ρῆματά τε καὶ ὀνόματα πολλάκις Ἀπα-
 ρεμφάτῳ συλλάσσονται. Μέτελλον αἰδανέται
 ἐγγὺς εἶναι. Πλάτ. Ἦκε καλὸν καγαθὸν αὐ-
 τὸν εἶναι. Ξεν. Καλῶς φαίνεται Παῦλος πα-
 ρισκοῦσθαι. εἰ παύομαι πολεμεῖν. ἀντὶ πολε-
 μῶν, παρικοῦσθαι, ὄντα.

η'. Ἐξισότης Μετοχή ἀντὶ Ἐπὶρρήματος τίθεται.
 οἱ Ἐρετρεῖς τελευτήσαντες ἐπέδθησαν. Δημ. ἀντὶ
 τελευτῶν. Ἀσμεῖος τῷ ποιῶ. Λακκιαν. ἀντὶ
 ἀσμεῖως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

Περὶ Σιωπάζειος τῷ εἰς τὸν Ρῆματικῶν.

Α΄. **Τ**Α' εἰς τὸν Ρῆματικῶν, εἰς περ χείρος τῷ γέ-
νεται τι σημαίνοντι, τῇ σιωπάζει ἐπονται
τῷ Ρῆματος, ἔξ ἑ ἀφάγονται, καὶ Θέσεως ἐπὶ
ρήματα λέγονται. Οὐ πάντα πασιν ὑποδοτέον.
Αἰσοτ. ἢ παυσίον τέτων τῷ ἐδῶν, ἢ μηδενά
ἄλλον αἰτιατέον. Δημ. ἤγεν δὲ ὑποδοῖναι. καὶ
παῦσαι. Ἐκφέρεται δὲ ἐν τέτοις ἢ ἐνεργῶσα
πῶσις εἰς Δοτικῶν. ἐγὼ χείρος ἔχω χαρταί
ἐπισολῶν, ἐμοὶ χαρπτεῶν ἐπισολῶν.

Β΄. Δυνάμει δὲ πάντα καὶ Παθητικῶς ἐκφέρεται,
μεταβαλλομένης τῆς Αἰτιατικῆς εἰς Οἰομασικῶν,
καὶ τῷ ρηματικῶν δίκῳ ἐπιθέτω συμφωνῶντος τῇ
Οἰομασικῇ. Ἐμοὶ χαρπτεῶν ἐπισολῇ. πάντα πασιν
ἐξαιρετέοι οἱ τοῖσιν ἡμῖν εἰσί. Ἔσιν. Γινώσκω τὸς
τοῖσιν ἀνθρώπους ἐξαιρετέους εἶναι ἐκ τῆς στρα-
τιᾶς. Ἔσιν. Εὐρίται καὶ μὴ δύειν Δοτικῶν. καὶ
παρικέον σοι ἡμῖν γέλωτα. Ἔσιν.

Γ΄. Οἱ Ἀττικοὶ σπανίως ἐκφέρουσι τὸ ἐνεργητικὸν
ρήματικὸν καὶ πληθυντικῶν ἐδιδέρχεται. Οὐκέτι πι-
σολτέα τῷ καὶ ἐδιδέρχεται. Δεκίαν. ἀντὶ πισολτέον. Ἐ-
πειδὴ τὸν αἶνον ἡξίως πίνειν, σιωπηροτέα ἐσί σοι
καὶ τῷ ξύγα. Αἰσοφ. ἀντὶ σιωπηροτέον.

Δ΄. Ο΄.

δ'. Ομοίως καὶ τὰ ἐστιαστικά Ῥηματικά συλλέγονται ταῖς πτώσεσι τῶ Πρωτοτύπων . Ἀπόσσις Λεσβίων ὑπὸ Ἀθωαίων , καὶ Πλαταιῶν ἄλωσις ὑπὸ Λακεδαιμονίων . Διόδ. καὶ τὴν τῶ χωρίων ἀλλήλοις ἐκ ὑπόδοσιν . Θεκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κς'.

Περὶ Συμπέξεως τῶ Προθέσεων .

Χ Αἰς πολλὴ τῇ ἐλλάδι φωνῇ αὖτε τῶ Προθέσεων . αὖθ' ὅτε καὶ ἡμῖν ὀξείτω εἰπεῖν καὶ μακροτέρων τὰ εἰς ἐκείνας ἀνήκοντα . Κοινῶς μὲν ἐν πάσαις ταῖς Προθέσεσι προσήκει τὰδε .

α'. Ὑποτασσέσθαι τοῖς Ἀρθροῖς αἱ Προθέσεις , ὁνομάπων ἀναπληρῶσι τίπον . οἱ ἐν ἀρχῇ , οἱ ἀχόται . οἱ ἐκ τῆς Σπᾶς , οἱ Σπῆκοι . οἱ ἀπὸ ἡμῶν , οἱ ἀποχρήστεροι . ἢ ὑφ' Ἡ'λιον , ἢ Οἴκῃ . τὰ ὑπὲρ γῆς , τὰ γῆϊνα .

β'. Ἐδότε τίπον Ἐπὶ ῥήματος ἐπέχουσιν ἐν τῇ λέγει τατῆρμαι ἀπὸ πτώσεως . μικρόν τι πρὸς . Διημ. πάντα αὖτε χθῶν . Οἴμ.

γ'. Ἐτίτε αὖτελείπεται ἡ Πρόθεσις ἔξωθεν ὅπνομερῆ . σὺν χάριν ἦλθον , ἦτοι καὶ , ἢ πρὸς σὺν χάριν . νοσῶ τὰς πόδας , ἦτοι κατὰ .

δ'. Πολλάκις ἐκ ὅπνι τῶ πτώσεων τίθενται αἱ Προθέσεις , ἀλλ' ὅπνι τῶ ῥηματικῶν . κατεφύσατό με .

Δημ. αὐτὶ, κατ' ἐμὲ ἐψόσατο. ἐνόησε δὲ καὶ ἐπὶ
τῷ ῥήματι τίθεται, καὶ ἐπὶ τῷ οὐνόματι. τὸ ἡμῖν
ἐνοικῆν πνεῦμα, καὶ τὸ ἐν ἡμῖν ἐνοικῆν. ἐξελθε
ἀπ' αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

ε. Δέχονται αὖτὰ Ποιηταῖς Ἀγαστροφύ, σπανίως
δὲ αὖτὰ λογογράφοις. Ἀγαστρέφεται δὲ ἡ Πρό-
δοσις, ὅτε τῇ πτώσει ἑαυτῆς υποτάσσεται. τότε
ὧ ἀνατίθῃσιν εἰς τὴν αὐθιγήν τὸν τοῖον
τῆς ληγῆσης, εἰ δὲ μονοσυλλαβὸς εἴη, ὀξυά-
ται. Ποταμὸς ἄπο. Ἀγαμέμνωνος πέρι καὶ Ἀ-
χιλλέως. Ζῶντες ἐπὶ διήκοι. ἐδλῶν μὲν ἀπ'
ἐδλὰ μαθήσεται. Θεόγ. ἤλυθεν ἀργυρόπτερος
Ἀρτέμιδι ξυῖ.

Οὔσαι δὲ αἱ Προθέσεις ὀκτωκαίδεκα, συντάσσονται
κοινῶς μόνη μὲν Γενικὴ τέταρις. ἔξ. ὑπό. πρό.
ἀτί. μόνη δὲ Δοτικὴ δύο. ἐν. σὺ. μόνη δὲ
Αἰτιατικὴ δύο. εἰς. ἀνά. Γενικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ
τέταρις. δέ. ὑπέρ. κατά. μετὰ. Γενικῇ, Δοτικῇ,
καὶ Αἰτιατικῇ ἔξ. πρὸς. αὐτό. ἐπὶ. ὑπὲρ. αὐτό.
ἀμφί. Ἀρξόμεθα γὰρ ὑπὸ τῆς Γενικῆς συντα-
σομένων, θεωρεῖντες αὐτὴν τὴν δυνάμιν εἶτε τῇ
συντάξει, καὶ ἐν τῇ συνθέσει.

ἡ Ε' ἔξ, ἥτις πρὸ συμφώνων Ε' κ λέγεται.

Γενικῇ μόνη συντάσσεται, καὶ σημαίνει
α. Κίνησιν ὑπὸ τῷ ποτε, ἢ παρώτρως. ἔξ Ἀθηνῶν.
ἔξ Αἰγύπτου ἐκάλισα τὸν υἱόν μου. ἐκ τῶ ἵππε
κα.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 261

καταπαύσθαι. Λουκιαν. ἐν Διὸς ἀρχαίμιστα .
 Ἀρατος .

β'. Αἰτίαν. ἐξ ἁμαρτιῶν, καὶ πᾶς ἁμαρτίας. ἐξ
 ἀρρώστιας ὑποθανόν. Πλάτ.

γ'. Μετάτι. ὕστερον. ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδύς. Εὐρυπ.

δ'. Τὴν ὕλιν. ἐξ ὕλης ἢ κύλιξ. ἐκ πηλῆς ὁ ἀνδραίος.

ε'. Στέρησιν. Δίδυμος ὁ ἐξ ὀμμάτων, ἥτοι ἀόουματος.

ς'. Ἐπιστάσιαν. ὁ ἐξ ὑπορρήτων. ὁ ἐξ ὀπισθολῶν
 τῷ βασιλεῖ.

ζ'. Ἐξω. ἐκ καπνῶ καταθῆσθαι τι. ἔξω τῷ καπνῷ.

η'. Μεταβολῶν. Γάβ πείνης ἐκ πλεσιῶ. ἐκ ταπει-
 νῶν καὶ φαύλων μεγάλα πράττεισι.

θ'. Χρόνον. ἐκ νυκτός. ἐκ παίδων. ἐξ ἀπαλῶν
 οὐρύων. ἐξ εἰ, ἐξ ὅτε. εἰ μικρὸν ἁφαιρεῖ τὸ
 ἔπος, ἢ ἔπος αὐτὸς ἐκ νέων ἐθίζεσθαι, ἀλλὰ
 πάνπολυ, μάλλον δὲ τὸ παῦν. Ἀῖετος.

ι'. Πολλάκις μὲν καὶ Γενικῶν αὐτὶ Ἐπιρρήματος λαμ-
 βαίνεται. ἐκ τῶ προφανῶς, αὐτὶ προφανῶς. ἐκ
 χειρὸς μάχεται, ἥτοι ἐγγύθεν. ἐκ πρῶτα σκέδης
 πάντα παρῆται, αὐτὶ μεμελετημένως.

κα'. Σημειῶσθαι καὶ ταῦτα. ἐξ ὀνόματος οἶδα τίς τις.
 ἐκ χρυσῶν φιλῶν πίνω. ἐκ πρῶτα σίας με κατη-
 γορεῖ. Δημ. ἥτοι μὲν πρῶτα σίας. ἐγὼ γὰρ
 κινδυνῶν κατηγορηθεὶς. αὐτὸς δὲ ἐδίδαξε ὑφί-
 σσεται κινδυνὸν κατηγορῶν με.

Εν δὲ τῇ συνθέσει σημαίνει α'. παντελῶς. ἐξέφα-
 ρον. ἐξέπειον. β'. λίαν. ἐκδιψος. ὑπερμέ-

262 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

νοι, ἀλλ' ἐκ εξαπορέμβροι. Παῦλ. γ'. ἔξω.
ἐκβάλλω. ἐκφρων. δ'. ὑπεροχῶ. ἔσοχος. ἐκ-
κετος. κτ.

ἢ Ἀπὸ

Γενικῇ μόνῃ σωπτάσεται. καὶ σημαίνει

α'. Κίνησιν ὑπὸ ἀφύχων, ἔτι δὲ καὶ ἐμφύχων.
ὑπὸ τῷ πύργῳ καταπεσών. ὑπὸ τῷ σιωπεδῶ.
ἐξεβλήθη. ἐρχομαι ὑπὸ Ρώμης. ὑπὸ Θεῷ.
ὑπὸ Πλάτωνος.

β'. Τοποθεσίαν αὐτοῦ κινήσεως. ἀπ' ἀνατολῆς πυ-
λῶνες ἔεις.

γ'. Τῶν ἐσθίων. ὑπὸ τῷ δείπνῳ.

δ'. Ἐξω. ὑπὸ λόγῳ. ὑπὸ τῷ παράγματι. ἐκ
ὑπὸ φόβῳ.

ε'. Μέρους. ἐπὶ τῷ ὕδατι.

ς'. Αἰτίαν. χαλὸς ὑπὸ τῷ ξαύματι. ὑπὸ κοινῆς
γνώμης ἐγένετο.

ζ'. Ὀργανον. ἢ ὑπὸ ξίφους μάχῃ. αἱ ὑπὸ τόξων
πληγαί.

η'. Μεταβολῶ. Γάβ ἀπαις ὑπὸ καλλιπαιδος γῆ-
νόμβρος.

θ'. Χρόνον. ὑπὸ καταβολῆς Κόσμου. ὑπὸ νεότητος.

ι'. Μετὰ τιναὶ ὀνομάων ἀντὶ Ἐπιρρήματος λαμβά-
νεται. ὑπὸ ταυτομάτε. ὑπὸ τύχης. ἥτοι ταυ-
τομάτως. τυχόν.

ια'. Τέτακται καὶ μὲν Ἐπιρρήμάτων. ἀπ' ἄρτι.
ἀπ' ἐρανόθεν. ὑπὸ νόσφι.

Εν

Εν δὲ τῇ συνθέσει σημαίνει α. σέρησιν, καὶ μεταβλη-
 λῷ. ἀπαύθρωνος. ὑπογαλακτίζω. ἀποικος.
 ὑπομυθάνω. β. χωρισμόν. ἀφίσταμαι. ὑποσυ-
 νάγωγος. γ. ἀντίδοσιν. ὑποδίδωμι. ὑποκαδίση-
 μι. ὑπολογίζμαι. δ. λίαν. ἀπεργάζομαι. καὶ το
 ἢ Πρό.

Γενικῇ μόνῃ συντάσσεται, καὶ σημαίνει
 α. Πρόθεν. πρὸ τῆς θύρας. αἱ πρὸ τῆς πόλεως τάφοι.
 β. Πρότερον. πρὸ τοῦ Περσικῆ πολέμου ἐγένετο ὁ
 Τρωϊκός. πρὸ ἐμῆ ἡλθε.
 γ. Μᾶλλον. καὶ γὰρ θαυμάζειν πρὸ τοῦ σώματος.
 καὶ δεῖ πρὸ τῆς ἀμεινόνων ἀερεῖσθαι τὰ χεῖρω. Θίων.
 δ. Λυσιτέλειαν. πρὸ ἔργου, καὶ πρὸ ἔργου. πρὸ οὗ
 γίνεται σοι ἐς τὰ μαθήματα.
 ε. Βοήθειαν. μάχεσθαι πρὸ παίδων. πρὸ τῆς κοι-
 νῶν κινδυνεύειν.
 ς. Ποιητικῶς μετ' ἄλλων Προθέσεων τέτακται. ὑπὸ
 πρὸ. ὑπὲρ πρὸ. διὰ πρὸ.

Εν δὲ τῇ συνθέσει σημαίνει α. ἔμπροσθεν. προά-
 ρειον. προπύργιον. β. πρότερον. προπέρυσι. προ-
 κηρύττω. προγυμνάζω. γ. προτίμησιν. προκά-
 δημαι. προκέλευς. δ. ὑπὲρδοσιν. προκοπή. πρό-
 σδος. ε. ὑπερπληρωματικὸν οὔτε καὶ τὸ μέγιστον.
 προλιπεῖσαι. πρόπαν νῆας τε προπάσας.
 ἢ Ἀντί.

Γενικῇ μόνῃ συντάσσεται, καὶ σημαίνει
 α. Τότε ἐποχλή. ἀντὶ οὐκ ἔτι ἐστὶ μοι ἔτος.

β'. Μαλλον. αἰρετέον ἀντὶ τῶ ζῆν τὸ θανεῖν δὲ κλειῶς.
 γ'. Διά. ἀντὶ ποίας ἀρετῆς σεφανώσετε τῶτον; ἀνθ'
 ὅτε. ἀνθ' ὧν.

Ε'ν δὲ τῇ σωθέσει σημαίνει α'. ἰσότης. ἀντί-
 θεος Νέστωρ. ἀντιάνειρα γυνή, ἴση ἀνδρί. β'.
 ἐναντιόπται. ἀντίπαλος. γ'. πόπε ἐποχλύ. ἀν-
 δύπατος. δ'. ἀμοιβῶ. ἀντιδιδόναι. ἀντιπελαρ-
 γεῖν. ε'. βοήθειαν. ἀντιλαμβάνομαι. ς'. ἰδιο-
 ποιῆσιν. ἀντιποιῶμαι τῆς ἀρχῆς.

ἢ Ε'ν.

Δοτικῇ μόνῃ σωτάσεται, καὶ σημαίνει

α'. Στάσιν ἐν πέπῳ. ἐν ἀρχῇ. ἐν Ρ' ὥμῃ. ἐν ἄδῃ,
 καὶ Ἀττικῶς ἐν ἄδῃ, ἥτοι ἐν τῷ πέπῳ τῶ ἄδῃ.
 Ἑσπιάσῃ ἐκ ἐν ἐμαυτῷ, ἀλλ' ἐν ἀνδρὶ ἀγαθῷ.
 Ἡλίοδ. νόει ἐν τῷ οἴκῳ.

β'. Ε'νίστε κίνησιν εἰς πέπον. ἐν Ε'λλάδι ἔλθῃ.
 Ἑσπ. ἵνα πέμψῃ ἐν Τιβειιάδῃ. Σπιδ.

γ'. Μεταξύ. ε' δὲ μόνον φρονεῖν ἐν πρῶτοις με-
 μηνόσι. Λακων.

δ'. Ε'μπροσθεν. ἐν πολλοῖς μάρτυσιν. ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς πάντων.

ε'. Ε'ξέσταν. ἐν τῷ θεῷ τῶ πολέμῳ τὸ τέλος ἰδῷ,
 ἐκ ἐν ἐμοί. Δημ.

ς'. Ο'ργανον. ἐν πέλταις, καὶ ἀκοντίοις πολεμῶ-
 σι. πατάξω ἐν μαχαίρᾳ.

ζ'. Διά. αἰτίαν. δοκῶσιν, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ
 αὐτῷ εἰσακεδήσονται.

Ε'ν

Εν δὲ τῇ συνθέσει σημαίνει α. μέσον. ἐμπίπτω.
β. ἄδον. ἐμβλέπω. ἐγχαίρω. γ. ὑπεβαλῶ.
ἐνεδρόω. δ. ἐναντιότητα. ἐναντίος. ἐπίστανται.
ε. ἔξιν. ἔμπειρος. ἑΐθερος, κτ.
ἡ Συύ.

Δοτικὴ μὲν συντάσσεται, καὶ σημαίνει
α. Οὐκ. σαυρεῖται σὺ αὐτῷ δύο λησαί.
β. Βοήθειαν. σὺ Θεῷ εἰρήσεται καὶ τὸ.
Εν δὲ τῇ συνθέσει σημαίνει α. ὁμῶς. συμμαθη-
τῆς. συμπάχω. β. τελείως. συγκαλύπτω. συ-
νεκρίνω. συμπληρῶμαι. γ. ὀλίγον. συσέλλω.
συνέζω, κτ.

ἡ Εἰς καὶ Ἀττικῶς Εἰς

Αἰτιατικὴ μὲν συντάσσεται, καὶ σημαίνει
α. Κίνησιν εἰς τόπον. εἰς οἶκον πορεύομαι. ἦλθεν
εἰς Λακεδαιμόνα. Ἀττικῶς δὲ καὶ Γορικῆς,
ἐκείνη τῆς Αἰτιατικῆς. ἀπὸ τῶν τοῖς παιδίοις
εἰς διδασκάλους. Λακίαν.

β. Κίνησιν ἐπ' ἐμφύχων ἀντὶ τῆς πρὸς. εἰς Μήδους
ἐπορεύετο. εἰς τὰς διπλὰς εἰσῆλθον.

γ. Στάσιν ἀντὶ τῆς ἐν. σταῖς εἰς τὸ μέσον, χαί-
ρας εἰς σῆλιν.

δ. Ἐνώπιον. γνώριμος εἰς πάντας.

ε. Ἐναντίον. εἰς σοφιστὰς χαίρειν. εἰς αὐτὸν ἀ-
ποσκήψαντες.

ς. Διὰ. ἐπαιῶσι εἰς δικαιοσύνην. Λοιδόρῃμαί σε
εἰς δυσγοίαν.

- ζ'. ἀναβολὴν χρόνου. εἰς τὴν ἐπιῆσαν. εἰς τρίτῳ
 ἡμέραν. εἰς νέωτα.
 η'. Τάξιν. εἰς ἑξῆς καίθλωται. εἰς δύο βαδίζουσι.
 θ'. Μετά τινων ὀνομάτων ἀντὶ Ἐπιρρήματος, εἰς
 βάθος, εἰς ὑπερβολὴν, εἰς πᾶχος. ἀντὶ βαθέως,
 ὑπερβαλλόντως, ταχέως.
 ι'. Μετά τινων Ἐπιρρήματων ὡς ἐπιτάξει. εἰς τὸ πα-
 ραχῆμα. εἰς τὰ κῶ.
 Ἐν δὲ τῇ συνθέσει, σημαίνει α'. εἶσω. εἰσέρχο-
 μαι. εἰσάγω. β'. ἔξωθεν. εἰσακέω. εἰσαγ-
 γέλλω, κτ.

ἢ Ἀνά.

- Αἰτιατικὴ μὲν συντίσεται, καὶ σημαίνει
 α'. Διὰ μέσων. ἀνὰ στρατόν. ἀνὰ ἄστυ.
 β'. Ἐν. ἀνὰ σῶμα ἔχω. ἀνὰ μέρος, ἥτοι ἐν μέρει.
 γ'. Ἐναντίον. ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
 δ'. Διασπέρω. καθ' ἕκαστον. ἀνὰ πᾶν ἔτος. ἀνὰ
 τόπον τίπτει δύο. ἔλαβον ἀνὰ δυνάμιον. καὶ παρ'
 Γαβροῖς. λάβε κηρὲ καὶ ῥητίνης ἀνὰ ἐγκύαν.
 ε'. Ἐπάνω. θῆκεν ἀνὰ μυεῖλιν. ἀνὰ χθόνα.
 Παρὰ Ποταμίς δὲ εὕρηται καὶ μὲν Δοτικῆς. ἀνὰ
 παιδίμω ὤμω. ἐπάνω τῷ ὤμω. χρυσέω ἀνὰ
 σκήπτρῳ. σὺν χρυσῷ σκήπτρῳ.
 Ἐν δὲ τῇ συνθέσει, σημαίνει α'. πάλιν. ἀναχρη-
 σις. ἀναηπιῆμαι. β'. πάλιν. ἀναποδίζω.
 ἀναξέπω. γ'. ἀνω. ἀναβαίνω. ἀνάγω. ἀναβλέ-
 πω. δ'. πῶφανές. ἀναγορεύω. ἀνακαλύπτω.

ἀναγ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 267

ἀναγγέλλω . εἰ . πείρῃς . ἀναδέω . ἀναδινέω . εὔ-
 ἄγαν . ἀνάπλευς . ἀνακράζω .

ἡ Διά . Γενική, καὶ Αἰτιατ. σωπαύσεται .

Μετὰ Γενικῆς, σημαίνει

α'. Διέξοδον τόπου . καὶ γῆς , καὶ θαλάττης . καὶ
 τῆς ἀγορᾶς διέβλω .

β'. Διάστημα χρόνου . δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα . καὶ
 παντὸς τῷ βίῃς .

γ'. Καθ' ἑκάστον . δι' ἑπὶ πέμπτη . καὶ δέκα ἐπάλ-
 ξίων πύργου ἦσαν . Οὐκυνδ. καθ' ἑκάστῳ διπλά-
 δια ἐπάλξιων ἢ εἰς πύργος .

δ'. Διὰ μέσον . πῶτα δι' αὐτὸ ἐγείνετο .

εἰ . Ὀργανον . καὶ ξίφος ἀπέθανε . καὶ μέλανος χράσσω .

ς'. Ἀναλογίαν ὡς Μουσικοῖς . καὶ πρῶτε . καὶ
 πασῶν .

ζ'. Εὐμβάλλεται ἐν ταῖς ὡς φράσεται τῷ Π' ἡμέτων .
 δι' ἐλπίδος ἔχω . καὶ φροντίδος ἄγω . ἐλπίζω .
 φροντίζω . καὶ φόβος γίνομαι . φοβεῖμαι .

Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει

α'. Αἰτίαν . καὶ τί ; καὶ τὰ χήματα πάντα γίνεται .

β'. Διὰ μέσος τόπος , καὶ χρόνος . καὶ τὰ πάντα . καὶ
 ὥστε μέλαινα .

γ'. Ἀπὸ . καὶ σὲ , καὶ θεὸς ἐσώθην . ἀπὸ σέ , ἀπὸ θεῶν .

δ'. Ὅσον ὠθήκει . καὶ γὰρ ἡμᾶς αὐτὸς πάλαι αὖ
 ὑπολώλειμυ . Δημ .

Εν δὲ τῇ συνθέσει, σημαίνει α'. καὶ μέσος . διέρ-
 χομαι . διεκπλεῖν . β'. χωρισμὸν . διαίρω . καὶ
 φω .

268 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

φωνῶ. γ'. ὁλόπτε. δ'. παζ. ε'. περαινῶ. δ'. δ'.
 θισιν. ζ'. κοσμῶ. η'. κελδῶ. θ'. λαμβυνῶ, κτ.
 ι' Κατέ. Γενικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ.

Μετὰ Γενικῆς, σημαίνει

α'. Ἐναντίον. καὶ Κτισιφῶντος ὁ λόγος.

β'. Ἐπαίνῳ. καὶ πειρῶν σπείρεις. καὶ γῆς κάθημαι.

γ'. Κάτω μὲν κινήσεως. φέρεται καὶ κρημνῶ. ἔδω
 καὶ γῆς.

δ'. Λαμβάνεται καὶ ὅπῃ καλῶ, ἀπὸ τῆς ᾧ. ἔπαινος
 καὶ τῆς πόλεως. τὸ κατ' ἡμῶν ἐγκωμιον. καὶ ᾧ
 φιλοσόφοις. τὸ ζῶον λέγεται καὶ τῷ αὐθράπῃ.

ε'. Ἐπὶ ὅρκε. ἐπομοσάμενος καὶ πάντων τῶν θεῶν.

ς'. Ὀπίσω. καὶ γὰρ βοηθῶντες.

Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει

α'. Ἰσότητι. κατ' ἀξίαν, καὶ δυνάμιν. τὸ καὶ
 Μάρκον Εὐαγγέλιον.

β'. Ὁμοιότητι. κατ' Ὅμηρον γράφει. καὶ τὰς γό-
 μας φράττει.

γ'. Τόπον ἐν ᾧ. κατ' ἀγοράν, καὶ τὴν ὁδόν.

δ'. Χρόνον, κατ' ὅν. κατ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σο-
 φός. ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις.

ε'. Τρόπον. κατ' αὐτό. καὶ συμβεβηκός.

ς'. Τὸ αἰήκον. τὸ κατ' ἐμέ.

ζ'. Ἐμφορῶν. κατ' ὀφθαλμούς σοι λέγω. καὶ
 βορέαν ἐσηκώς.

η'. Εὐθύ. πρὸς δέει καὶ σκοπόν.

θ'. Διά. καὶ περὶ αὐτὸν λαλεῖ. δὲ τὴν περὶ αὐτόν.

ι'. Κατ'

ι. Καθ' ἑνασον. καὶ φυλάς, καὶ φατείας. κατ' ἕτος.
κατ' ἑμαυτὸν ἑμαχόμενος. Ποιητικῶς εὐρίσκεται καὶ
μὲν Δοτικῆς. κατ' ὄρεσφιν, ἐν τοῖς ὄρεσι.

Εν δὲ τῇ συνθέσει, σημαίνει α. ὑπὸ πτασιν. κατέ-
φαγε. κατέπιε. β. ἐναντιότητα. κατηγορῶ. κα-
ταπολεμῶ. γ. κάτω. κατέρχομαι. κατιών.

ἢ Μετὰ Γενικῇ, καὶ Αἰτιατ.

Μετὰ Γενικῆς, σημαίνει

α. Οἷμα. μὲν φίλων. μὲν λύπης ἢ μάθης.

β. Βούθειαν. μεθ' ἑμῶν ὁ Θεός.

γ. Ὀργανον. μὲν τῶν τῶν χρημάτων ὠφελῆμα
τῶν πόλιν.

δ. Τρόπον. ποίει μὴδὲν μετ' ὀργῆς. Ἰσοκρ.

Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει

α. Ὑστéron. μὲν σὲ ἐγὼ ἤλθον. μεθ' ἡμέρας ἐκπύ.

β. Ἐν. μὲν χεῖρας ἔχω τῶν βίβλων, ἐν χερσίν.

γ. Πρὸς, ὡς Παιδαῖς. μετ' ἀνύμονας αἰδιοπῆας.

δ. Ὡς, ὡς Παιδαῖς. ἐόν μὲν κάλλος. ὥς τὸ
αὐτῆς κάλλος.

Εὐρίσκεται ὡς Παιδαῖς καὶ μὲν Δοτικῆς. μὲν ἔτι-
πισιν ἀνασσειν, ἥτοι σὺ. μὲν πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ,
ἥτοι μεταξὺ πάντων. καὶ ὡς Δεκλιανῶ. Ὀρθῶς
μὲν χερσίν ἔχων τῶν λύραν, ἥτοι ἐν χερσίν.

Εν δὲ τῇ συνθέσει, σημαίνει α. κοινωνίαν. μετέ-
χω. μεταδίδωμι. β. ἀλλοτρίω. μεταβάλλω.
μέτοικος. γ. ὀπίσω. μεταφρεσιν. δ. μεταξὺ.
μετόρχιον. μεταμάζιον. μεταίχμιον.

ἢ Τ.

ἢ Ὑπέρ. Γενικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Μετὰ Γενικῆς, σημαίνει

α. Βοήθειαν. ὑπὲρ Κτιστῶντος ὁ λόγος.

β. Πεί. ὑπὲρ σκιάς ὅντι ἀκείνῳ ἐπιθυμεῖτε.

γ. Εὔαν. ὑπὲρ καπνῶ τίθησι τὸ πηδάλιον.

δ. Αἰτίαν. ὑπὲρ δόξης θανεῖν. δεῖναι δίκην ὑπὲρ τῶ ἀσεβημάτων.

ε. Ὁρκισμόν. ὑπὲρ Χειρῶ δέομαί σε.

ς. Ἀντί. εἰς τόπον τινός. πῶτ' ἐγὼ ὑπὲρ σὲ ποιήσω. Δημ. αὐτὶ σὲ.

Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει

α. Πλέον. πρὸς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἐπὶ βίην λόγος. Λατίαν.

β. Εὔπεινα. ὑπὲρ τῷ Θράκῳ ἢ Πανιονίᾳ. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἄλλεται.

γ. Μάλλον. ὑπὲρ αὐθροπον φρονεῖς. ὑπὲρ χιόνα λεύκος.

δ. Εὔαν. ὑπὲρ ἄλλα. ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

Εἰ δὲ τῇ συνδέσει, σημαίνει α. βοήθειαν. ὑπέρμαχος. β. ἐπέκεινα. ὑπερήμιος. γ. σφόδρα. ὑπέρπλητος. ὑπερφίλει τῷ γυναικα. ἔσθ. δ. ἐπάνω. ὑπερέχειν τῆς κεφαλῆς τῷ χεῖρά.

ἢ Πρός. Γενικῇ, Δοτικῇ καὶ Αἰτιατικῇ.

Μετὰ Γενικῆς, σημαίνει

α. Κίνησιν ὑπὸ πρῶτον. πρὸς Θεῷ πάγαθᾶ.

β.

- β'. Ορκισμόν. λάλησον πρὸς Διός.
- γ'. Γένος. Ἡρακλεῖδαι τὰ πρὸς μηρός. οἱ πρὸς αἵματος, οἱ συγγενεῖς.
- δ'. Βοήθειαν, πρὸς ἡμῶν ἔσονται, ὑπὲρ ἡμῶν.
- ε'. Εὐώπιον. πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων.
- ς'. Τὸ καθήκον. εἰ πρὸς Γαῖ᾽ ἄσπετον.
- Μετὰ Δοτικῆς, σημαίνει
- α'. Πλησίον. πρὸς τοῖς ποτί. πρὸς τῷ τέλει τῆ βίης.
- β'. Προδότην. πρὸς τῷ ἱματίῳ δός μοι καὶ ἀργύριον. τέλει πρὸς τοῖς δέμα.
- γ'. Προσυχνόν. πρὸς μείζουσιν, ὄντες. πρὸς θυσίαις ἁγνίσουσιν.
- δ'. Ἐναντίον, Ποιητικῶς. πρὸς ἀφείδαισιν ἡχησας χέρα.
- Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει
- α'. Κίνησιν εἰς. ἔρχεται πρὸς με. πρὸς τὸ τέμνος ἡμῶν τῷ Θεῷ.
- β'. σύγκεισιν. τυφλὸς ὁ λυγκῶς ὡς πρὸς σέ. ὡς καὶ δύο πρὸς τὰ τέτταρα, ἔγωγε τὰ τέτταρα, πρὸς τὰ ὀκτώ.
- γ'. Πλησίον. βόθρυς πρὸς βόθρῳ πεπαίνεται.
- δ'. Ἐναντίον. αἱ πρὸς Θεὸν ἀμαρτίαι. σκληρὸν πρὸς κενῆα λακτίζειν.
- ε'. Αἰτίαν. πρὸς δόξαν λαλεῖ, καὶ δόξαν.
- ς'. Γόσηται. πρὸς ἀξίαν τιμάδω. πρὸς ἀρετῇ τιμὰς δισπόμεν. κατέ.

272 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ζ'. Βοήθειαν. οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ πρὸς ἡμᾶς εἰσὶ.

η'. Περί. πρὸς ταῦτα βεβηλόσομεθα. Ξου.

Καθ' αὐτὸν ἀνδ' πώσας τεθεῖσα δηλοῖ, προσέ-
τι. δέκα χρυσία ἔλαβε, καὶ πρὸς.

Εν δὲ τῇ σωθείσει, σημαίνει α'. πλησίον. πρόσ-
κειμαι. προσβάλλει ἡ ἀκτὶς τῷ ἀγάλματι. β'.
καταφυγῶν. προσφύγω. προσρέχω. γ'. προσ-
θήκην. προσλαμβάνω. δ'. κατ' ἐπιπολύν. προσ-
φαύω. προτάπτομαι.

ἡ Πυχρά. Γενική, Δοτ. καὶ Αἰτιατ.

Μετὰ Γενικῆς, σημαίνει

α'. Κίνησιν. ὡς τῷ βασιλείῳς ἔρχομαι. ὡς
νῦν ὑπονοεῖται.

β'. Πέρας. ὡς τῷ διδασκάλῳ ἐτύφθη ὁ παῖς.

γ'. Ἀπὸ μέρες. τοῖς πλησίοις ὡς ἀγγέλλε ταῦτα
παρ' ἡμῶν. Λεκ.

Μετὰ Δοτικῆς, σημαίνει

α'. Ἐγγύς. ὡς τῷ βασιλεῖ κάθεται. ὡς
νῦν ὑπονοεῖται. ὡς βωμῶ.

β'. Χρόνον. παρὰ τοῖς ἐμφυλίοις πολέμοις. καὶ
τὸς καιρὸς τῶν πολέμων.

γ'. Ἐξουσίαν. παρὰ τῷ Ἀρχιερεῖ τῇ τῆς Ἐκκλησίας.

δ'. Ἐν. εἰς ὅτι παρ' ἐμοὶ ἐμπειρία.

Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει

α'. Ἐτυμολογίαν. Ἀπόλων λέγεται παρὰ τὸ
ὑπολλύειν.

β'. Χρόνον. παρ' ὅλον τὸν βίον.

γ'.

γ'. Μεταξύ . ἐν τῷ καιρῷ . ὡς τὸν δειπνον .
ὡς τὸν πλεον .

δ'. Πλησίον . ὡς τὴν θάλατταν . κολοίος ὡς
κολοιόν .

ε'. Εἰς . πρὸς . ὡς σὲ ἔρχομαι . παρ' ἀλλήλους
ἐξεταζόμενοι .

ς'. Ναί , καὶ ἔ , ὡς ἀλλήλους . ἡμέραν παρ' ἡμέ-
ραν . μίαν ἡμέραν ναί , καὶ μίαν ἔχί .

ζ'. Αἰτίαν . ὡς τί ; διατί ; ὡς τὸ ἀδικεῖν ἢ
τιμωρεῖα . δια τὸ ἀδικεῖν .

η'. Αὐτίκα ὕστερον . τιμωρεῖαι παρ' αὐτὰ τὰ ἀδι-
κήματα χηῖσαι . Δημ. εὐθὺς μὲν τὰ ἀδική-
ματα . αὐτίκα παρ' αὐτίκων .

θ'. Ἐξω . παρ' ὀλίγας ψήφους . ὡς τὸ δίκαιον .
ὡς γινώσκω .

ι'. Ολίγον . παρ' ἐδόν ἤλθεν ὑποθαλεῖν . ὀλίγη
ἐδέησε .

Εν δὲ τῇ συνδέσει τὰς αὐτὰς ἔχει σημασίας .

ὡς ὁδοξος . ὡς ἄσιτος , κατ' .

ἢ Ἐπὶ , Γονικῇ , Δοτ. καὶ Αἰτιατικῇ .

Μετὰ Γονικῆς , σημαίνει

α'. Ἐπάνω . πρὸς τὴν ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς . ἐφ' ἵππου χυ-
σοχαλίνε .

β'. Ἀρχῇ . ὁ ἐπὶ τῷ ἐπιστολῶν . ὁ ἐπὶ τῷ ἀ-
πορήτων ταχθεῖς .

γ'. Ἐμπαροθεν . χράσομαι σε ἐπὶ τῷ Ρ' αδαμαν-
θες . ἐπὶ μαρτύρων .

Gram. Katif.

S

δ'.

274 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

δ' Τάξις. ἐφ' αὐτὸς ταχθεῖτες, ἥτοι καθ' αὐτὰς.
ε' Εἰς. πρὸς. ἐπὶ σκοπῷ τοξόται. πρῶτος ἐπὶ τῷ
δομῶν.

ς'. Τρέπον. ἐπὶ χολῆς. ἐπὶ πολλῆς ἑξασίας.
χολῇ. μετ' ἑξασίας.

ζ'. Ἐξασίαν. ἐπὶ τῷ δήμῳ ἔσω. ἐν τῇ ἑξασίᾳ
τῷ δήμῳ.

η'. Χρότον. ἐπὶ ἄρχοντος Πυθοκλέους.

Μετὰ Δοτικῆς, σημαίνει

α'. Ἐπάνω. ἐπὶ πίναν. ἐπὶ τῇ τρόπιδι ἢ ναῦς,

β'. Προδίκην. νεκροὶ ἑκατὸν ἐπὶ χιλίους.

γ'. Ἐξασίαν. ἐπὶ τῷ Ἀρχιερεὶ τῆς Ἐκκλησίας.

δ'. Αἰτίαν. ἐπ' ἀγαθῷ δημηγορεῖ. ἐπὶ μεγάλας
δωρεάς.

ε'. Ἐναντίον. ἐπὶ τῷ βασιλεὶ σωθεὶς στρατήγημα.

ς'. Τίμημα. ἐπὶ πολλῷ ἐπειάμην.

Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει

α'. Χρόνοι. ἐφ' ἡμᾶς. ἥτοι καθ' ἡμᾶς.

β'. Βί. πρὸς. ἐπὶ τῷ Ἀττικῷ ἐπορεύετο. νο-
σῆσαι ἐπὶ θάνατον.

γ'. Ἐναντίον. ἐπὶ σὲ ὄρμα. ἐπὶ πρὸς ἐχθρὸς.

Εν δὲ τῇ σωθέσει, σημαίνει α'. λίαν. ἐπὶ φο-
γος. β'. ἐν. ἐπερανίος. γ'. ὕστερον. ἐπὶ λογος.

δ'. ἔτι. ἐπιποθῶ. ε'. ἐπάνω. ἐπιτίθημι.

ἢ Ὑπὸ, Γενικῇ, Δοτ. καὶ Αἰτιατικῇ.

Μετὰ Γενικῆς, σημαίνει

α'. Αἰτίαν. ὑπὸ νόσῳ περιπατεῖ.

β'.

β'. Πάθος. ὑπὸ τῆ πυρὸς καταναλίσκεται.
γ'. Ὑποκάτω. ὑπὸ χιτῆρος. ὑπὸ μάλης βιβλίου
ἔχων.

δ'. Διὰ μέσῃ. πῶς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ
ψυφισμάτων διανέμων.

ε'. Χαριεύντως προσίθεται ἑδαιτέροις ῥήμασι πάθος
ὀνημαίνουσι. συμφορᾷ περιπέπρωκα ὑπὸ σῶ.
νόμος ὑπὸ τῆς φύσεως κείμενος. Ἀπέθανον οἱ
πολλοὶ τῶν περὶ χείρων ὑπ' Ἀλεξάνδρου.

Μετὰ Δοτικῆς, σημαίνει

α'. Ὑποκάτω. ὑπὸ τῇ λιοντῇ. ὑπὸ Ρωμαίοις
ἐχάνοντο.

β'. Αἰτίαν. ὑπὸ τραύματι ἐταλαιπώρει.

γ'. Εἰώπιον. λέγω ὑπὸ Θεῷ μάρτυρι.

δ'. Τρόπον. ὑπὸ δικαιοσύνῃ διάγει τὸν βίον. ὑπὸ
φωτὶ πολλῷ. ἥτοι μὲν δικαιοσύνης. μετὰ φωτα-
γωγίας.

ε'. Πάθος, Ποιντικῶς. ὑπὸ δεξιὰ τυπεῖς. χερσὶν
ὕψ' ἡμετέρῃσιν ἀλῆσα.

Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει

α'. Ὑποκάτω. ὑπὸ δρόδρον. ὑπὸ τῷ σελιούλῳ,
ὑπὸ τὸν στρατηγόν.

β'. Χρόνον. ὑπὸ οὐκτα. ὑπὸ τὸν λακωνικὸν πόλεμον.

Εν δὲ τῇ σωθέσει, σημαίνει α'. ὑποκάτω. ὑπο-
τίθηναι. ὑπέκω. β'. ὀλίγον. ὑπολόγος. γ'.
λάθρα. ὑποκλέπω. δ'. κατ' ὀλίγον. ἐπέρχομαι.

ε'. πολλὰς περιττῶς. ὑπολείπω. ὑποδείγμα.

· ἡ Πείρ, Γενική, Δοτική, καὶ Αἰτιατική.

Μετὰ Γενικῆς, σημαίνει

α'. Βούθειαν. μάχομαι περὶ σῶ.

β'. Ὑπόθεσιν. περὶ ὧν ἔρχομαι λέγων. περὶ τῶ-
πον ἀνέδαξε.

γ'. Μᾶλλον. περὶ παντός ποιῆμαι τὸ ψυχρὸν,
ἢτοι παντός μᾶλλον.

δ'. Αἰτίαν. περὶ καλῶς ἔργου ἢ λιθάζομαι σε,
ἀλλὰ περὶ βλασφημίας.

ε'. Πείρξ, Ποικτικῶς. περὶ στείρας. κύκλῳ τῶ
σπιλαίῳ.

Μετὰ Δοτικῆς, σημαίνει

α'. Κύκλῳ. σρεπτά περὶ τῇ δέρμ, καὶ ψέλλια πα-
ρὲ ταῖν χερσίν. Ξεν.

β'. Αἰτίαν. φοβηθεὶς περὶ τῶ χειρῶ. Θεοκ.

Μετὰ Αἰτιατικῆς, σημαίνει

α'. Πείρξ, ποικικόν. περὶ τὸν βαρὸν. περὶ τὴν
πόλιν. κύκλῳ τῆς πόλεως.

β'. Πείρξ, χροικόν. περὶ μίσλῳ νύκτα. περὶ
ῶραν αἰείσε.

γ'. Πείρξ, ἀειθρητικόν. περὶ ἐπτακινηλίας.

δ'. Εἰς. πρὸς. χριστός περὶ ἡμᾶς ὁ ἀνὴρ.

ε'. Ὑπόθεσιν. περὶ ψυχρὸν ὁ λόγος. Νεμᾶς περὶ
τὴν θρασκεῖαν τῶ θιῶν ἀχοληθείς. Πλάτ.

Εν δὲ τῇ συνθέσει, σημαίνει α'. κύκλῳ. περιά-
γομαι. β'. κρείττον. περιγίνομαι. γ'. λίαν.
περίλυπος.

ἢ Ἀμφί,

Ὁμοιοσημάτων ἔστι καὶ ὁμοιοσυμπλεκτος τῇ Περί.
ἀμφὶ ταύτης τῆς Πόλεως οἰκῶσιν. ἀμφὶ λό-
γοις ὄντες. ἀμφὶ τὸν Ὀρφέα ζῶα μυεῖα ἔση-
κε. Λακ.

Εὐρίπαι καὶ ἐπὶ Ὀρπισμῷ Ποιητικῶς. φοῖβε τ'
ἀμφὶ λίσσομαι. διὰ τὸν φοῖβον.

Εὐ δὲ τῇ συνδέσει σημαίνει καὶ ἑκατέρωθεν.
Ἀμφιβάλλω. Ἀμφίβιος. Ἀμφίσκοι. Εὐ-
ρίπαι ὁμῶ καὶ αἱ δύο Προδέσεις. Ἀμφιπε-
ριτρέφω.

Οἱ Ἀττικοὶ δὲ μᾶλλον τῶν πληθυστικῶν Ἀρθρων
συμπλέκοντες τὴν Ἀμφί, ἢ Περί, περι-
φρασίᾳ ποιεῖσι τὴν μᾶλλον τὴν Πρόθεσιν Ὀνό-
ματος. οἱ ἀμφὶ Πείραμον, ἥτοι ὁ Πείραμος.
οἱ ἀμφὶ Παῦλον, ὁ Παῦλος. καὶ τότε μᾶλλον
οὐκ ἔστιν ῥήματος συντάσσουσιν. Οἱ ἀμφὶ Πεισί-
στρατον ἐπὶ Ἀθηναίης ἱερὸν ἀφικνέεται. Ἡρόδ.
ἥτοι ὁ Πεισίστρατος ἀφικνέεται. Ἡνίκα δὲ ἡ
περιφραστικῶς εἰληπται, ἀλλὰ τὸς ὁπαδὸς ση-
μαίνει, πληθυστικῶ συντάσσεται. οἱ ἀμφὶ τὸν
Ἐπίκερον, οἱ Ἐπικέρειοι. οἱ περὶ Πλάπωνα,
οἱ τὸ Πλάπωνος ὁπαδοί. οἱ ἀμφὶ Κορινθίους,
οἱ τῶν Κορινθίων φίλοι.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περί Συμπάξεως Ἐπιρρήμάτων .

ΤΑ Ἐπιρρήματα ὅτιν οἷον ὁπίθετα ἢ Ρή-
μάτων . τίθεται ὃ τὸ Ἐπιρρήμα ὅτι τῷ
ρήματι , ὡσπερ τὸ ὁπίθετον ὅτι τῷ Οὐσιαστικῷ .
καλῶς ἔπραξας . σοφῶς διδάσκεις . εἶδα ὁρᾶς
τὰ ποιῶντα Ἐπιρρήματα ὅτι τῇ πράξει τῷ ρή-
ματος ἀναφέρεται , καὶ εἰς ὁπίθετικά Ὀνόματα
ἀναλύεται . ἡ πράξις σε καλὴ πέφυκεν . ἡ διδα-
σκαλία σε σοφὴ τυγχάνει .

Ταῦτα πολλὰ καὶ ἀμυταβίως τίθενται αἰεὶ πτώ-
σεως . ὁρθῶς ἐλάλησας . εἶδον πίπνουν . ἔξω
πολεμῶσι . συμπάσονται δ' ὅμως καὶ διαφοροῖς
πτώσεσι .

α. Τὰ Δεικτικά Ὀνομαστικῇ συνάπτονται . Ἰδὲ ἡ
Ρόδος . Ἰδὲ ὁ Ἀμνὸς τῷ Θεῷ . Ἡ νῆς παγγενέτω
Θεῷ χαρὸν ἀμνὸς ἐχίφρων . Νόνιος . Ενίστε Αἰ-
τιατικῇ . Ἰδὲ τὰς χεῖράς μου . Αἰετοφ . Δίχονται
καὶ Δοτικῶν πορωτῶκε . Ἰδὲ σοὶ ἐπὶσί . Δεκ .

β. Τὰ πλεῖστα ἢ Ἐπιρρήμάτων συμπάσονται
Γενικῇ .

Τοπικά . ἐγγὺς τῆς πόλεως , μέχρι Ρώμης . πᾶ
γῆς ; ἐνταῦθα τῷ λόγῳ , καὶ τ .

Χρονικά . αὐτὸς τῷ δείπνῳ . παρῶν τῆς ἡμέρας .
ἀδεπώποτε ἢ χρόνων .

Αἰετ-

Λεξιματικά. ἅπαξ τῷ ἑαυτῷ. δις τῆς ἡμέρας.

Τακτικά. ἐφεξῆς ἐμῷ. ἐχομῶς τῶν.

Αἰτιολογικά. τίνας εἵκει; σὲ χάριν.

Ομοιωτικά. ποταμῷ δίκλῳ. πυρὸς ὁμοίως. μα-
γείρων τρόπον.

Ἐξαιρετικά. δίχα δώρων. αὐτὸς λόγῳ. πάντα ἔχει,
πλὴν χρημάτων.

Τὰ πλησμονῆς. ἄλλος δὲ δαυμονίας. πέρα τῷ μέτρῳ.

Τὰ ἐπικρύψεως. λάθρα τῷ ἄλλῳ. κρύβει τῷ
γειτόνῳ.

Τὰ Συγκρίσεως. μᾶλλον τάς. πλέον ἐμῷ. ἤκιστα
παίπων.

Τὸ, Μεταξὺ, χαλεπῶς συντάσσεται καὶ Γενι-
κῇ, καὶ Μετοχῇ. μεταξὺ τῷ κυλίκῳ ἐσφά-
γῃ. μεταξὺ πίνων ἐσφάγῃ. μεταξὺ πίνοντα
ἐσφαξαν. μεταξὺ πίνοντι θάνατος ὑπῆλθε.

γ'. Τὰ Ἐπιρρήματα ἔπειθαι φιλεῖσι τῇ συντάξει
τῷ ὀνομάτῳ, εἰς ᾧν ᾠδύγονται, αὐτ' ὅτε
καὶ τινὰ διαφόροις συντέτακται πρὸς τῇ τῷ
ὀνομάτῳ δυνάμει. πλησίον σὲ, καὶ σοί. ὁμοίως
ἡμῶν, καὶ ἡμῖν. ἴσως τῶν, καὶ ταῦται. ἐφεξῆς
τῷ εἰρημῶν, καὶ τοῖς εἰρημῶσι. καὶ παρ'
Ομήρῳ, Ἰλιον εἶπω. ὅτι τὸ εἶπω ἀπὸ τῶ εἶς,
ὅπερ Αἰτιατικῶς λαμβάνει.

δ'. Τὰ Ἀθροιστικά καὶ Ομοιωτικά συντάσσονται
Δοτικῇ. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. ὁμῶς τοῖς ἄλλοις. ᾠδῶ.
πλησίως τοῖς ῥηθεῖσιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ Οὐαί.

Οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ, δι' ἃ τὸ σκαῦδαλον ἔρχεται.

4. Τὰ ὄρκα Ἐπὶ ῥήματι συλλάσσονται Αἰτια-
τικῇ. νὴ τὸν δία. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα. νὴ, κα-
ταφατικόν. Ἀγξω σε νὴ τὸν Πλέτονα. μὰ,
ὑποφατικόν. μὰ δία, ἐκ ἔρχομαι. Λέγεται κ',
ἐμὰ δία. κ', Ναὶ μὰ δία. Ναὶ μὰ δία μέ-
μνημαι. Ἔσθ. ὅπῃ καταφάσει.

5. Ω', κλήσεως Ἐπὶ ῥήμα, Κλητικῇ συλλάσσ-
ται, Ἀττικῶς δὲ κ' Ὀνομας. Ω' ἦλπε, ὃ γῆ,
ὃ πάντες θεοί. ὃ λόγος, ὃ φρονέας. Λιβαν.

Ὁσαύτως κ' τὸ δ', ὄγε. δ' δέλε ἀγαθέ.

Ἐπὶ θαυμασμῷ δὲ, ἡ χειλιασμῷ μὲν Γενικῇ.
ὃ πηγῆς πολυχρόμονος. ὃ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος.
ὄγε τῆς προαιρέσεως. καὶ βαβαὶ τῆς ἀντητικῆς
ψυχῆς. φού τῆς ἀναισχυστίας. ἄπαγε τῆς
βλασφημίας. εἴδα νοεῖται, εἴκα. ὃ, καὶ
μὲν Αἰτιατικῇς ὄρηται. ὃ ἐμὲ δειλαύ. καὶ
ὦμοι ἐγώ. ὦμοι Πηλῖος υἱέ. ἀντὶ, οἶμοι,
Οἶμοι τὸ μετὰφρηνον. Καὶ ἀνδρ. πτώσεως. ὃ.
τί αὖ εἰπὼν σε τις ὀρδῶς κοροσείποι; Δημ.

ζ. Τὴν τῆς Ἐπιρρητικῶν δυνάμιν ὀπτείνοντο Ἀτ-
τικῶς μετὰ τινων μορίων. ὡς βέλτιςα. ὡς οἶόν τε
κάλλισα. ὡς ἐξελὼ τάχισα. ὃ κ' ποιηλοτρόπως
ἐκφράσεως. ταχίως. ἐν τάχει. σωὺ τάχει. κ' ἢ
τάχος. διὰ τάχους. διὰ ταχείων. ἐς τάχος. ὅσον
τάχος. ὅσον τάχισα. ὡς εἶχε τάχος. ὡς εἶν' αὐτῷ
τάχος. Ὁσαύτως κ' τὸ κ' δυνάμιν. τὰ εἰς δύνα-

μιν.

μιν . ὅσον δούλος . εἰς ὅσον ἤκω δυνάμει . ὥς
ἔχω δυνάμει . ὅσον ἐπ' ἐμοί . ὅσον εἰς ἐμέ
ἦκε . καὶ ὅσον , ἐφ' ὅσα , παρ' ὅσα . ἐφ' ὅσον πλεί-
στον δύναιμι . τὸ ἐπ' ἐμοί . πλὴν ἐμῶ . τὸ κατ'
ἐμέ . ὥς οἴός τε ᾧ . ὥς οἴοντε εἶναι , ἢ τ.

η. Χαιρεῖν τὰ Ποιότητος Ἐπιρρήματα ὡς ἀτίθεν-
ται τοῖς ῥήμασι ταῖσις , ἔχω , ἔχειμαι . ἔατίθε-
μαι . ἀφειδῶς ἔχῃ χρημάτων . ἢ ἀπείρως ἔχει
τῷ ἐν ἀγορᾷ . καλῶς πρὸς ἡμᾶς ἔχειν . ὁρ-
γίλως ἔχειν . ἢ μὲν Αἰτιατ. κενεῖν ἔχει τὴν
χοῖαν . Λεκ. ἴδε εἰς τὸ α' εἶδος τῷ ἐνεργητ.

θ. Τὰ Ἀρνήσεως Ἐπιρρήματα , εἰ , μὴ , μὲν Ἀρνη-
τικῶν ὀνομάτων τιθέμενα , πολλαῖς ἐκ ἀναξέπασιν ,
ἀλλ' ἐπιβεβαῖον τὴν ἀρνήσιν . ἢ ἔστιν ἀνδρὶ
ἀγαθῷ κακὸν εἶδεν , ἢ τε ζῶντι , ἢ τε περὶ πόσαν-
τι . Ἰσοκρ. Οὐ πίνω ἐποίησεν εἰδμεν πῶτο ,
εἰδὲ ἡκασίεσσι τὴν φωνὴν πύττω εἰδμεν . Δημ.
Κοινῶς γὰρ δύο Ἀποφατικαὶ λέξεις φιλοῦσι μίαν
κατάφασιν ποιεῖν . εἰδμεν τὴν εἰδμενίαν ἐκ ἀ-
γαπῆς ἰσοδυναμεῖ τῇ κατάφασει , Πᾶντες εἰ-
δμεν ἀγαπῶσι . Οὐκ εἰδ' ὅπως ἐκ ἐξελῶ
αὐτῶν . Ἀριστοφ. πᾶντες ἐξελῶ .

ι. Μὴ , μηκέτι , μηδεῖς , Προσθητικῶν , ἢ Ὑποτακτι-
κῶ ῥήματι συντάσσονται . Μὴ ἐνόχλει . Λακκιαν.
Μὴ μέγας ἀγαπῶς , μήπως νάνυμος ὄλναι . Φω-
κυλ. Ὅρα μηδενὶ εἴπης . μηκέτι εἰσέλθης . Εἰσ-
τε καὶ Εὐκτικῶν , ἢ Ἀπαρεμφάτων . μὴ φθονέοις
ἀγα-

ἀγαθῶν ἐπέροις. Μὴ πλατύνῃς ἀδίκως. Φωνυλ.
Μὴ, μὴ δὲ πρὸς προσώπῳ Ἀορίσε Προσαντικῶ
 εἰ τίθεται, ἀλλὰ μὴ Ὑποτακτικῶ. Οὐ γὰρ
 λέγουμεν, μὴ τύφον, μὴ τυφθῇτε, ἀλλὰ μὴ
 τύφῃς, μὴ τυφθῇς. ὅπῃ δὲ ῥίπε προσώπῳ, καὶ
 Προσαντικῶ, καὶ Ὑποτακτικῶ σωπάζεται. Μὴ
 καταποτισάτω με καταγίς ὕδατος, μηδὲ κα-
 ταπίτω με βυθός, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σα-
 λήσῃ με.

Σοσιμενιώδω, ὅτι τὸ, εἰ, μὴ Ὁριστικῶν τίθεται.
 εἰ τύφω. ἔκ εἶπον. μὴ δὲ Προσαντικῶν, Εὐκ-
 τικῶν, καὶ Ὑποτακτικῶν τὸ μὴ. μὴ γράφε, μὴ
 γράφοις, μὴ γράφῃς. μὴ δὲ Ἀπαρεμφάτων,
 πότε μὴ τὸ εἰ, πότε δὲ τὸ μὴ. Ἐἴ τι τὸ Οὐκ
 τῷ ἐν Σωδέσμῳ σωπαγόν, εἰ μὴ παροξυτο-
 νεῖται, ἀρνητικόν ἐστίν, ἔκκον ἀτιμασίον τὴν παί-
 δόσιν. εἰ δὲ θελαπᾶται, συλλογιστικοῖς ἰσο-
 δυνάμει, πίνυν, τοιγαρὲν.

α. Τὰ ἀδελφολύσεις Ἐπιρρήματα Προσαντικοῖς
 σωπάζονται. Ἀγέ δός μοι τὸ βιβλίον. Ἰδι-
 ῶν ἐκθύας. φέρε δὴ σκέψασθε. Δημ. φέρετε
 εἶπατε. Λακίαν. Ἀλλ' εἰα τυφλῷ τῷ δ' ὑπηρετεῖ
 πατρί. Εὐρυπ. ὅπῃ δὲ πρὸς προσώπῳ, Ὑπο-
 τακτικῶ. φέρε ἴδα. Λακίαν. φέρετε ξεναγήσω-
 μιν. Θεοδώρ.

β. Ὡς, ὥς, ὅσον, ὅσα, τῷ τόσον, ἔπως, ποιῶ-
 τος, ἰκνός, καὶ τ. ὑποδιδόμενα, μὴ Ἀπαρεμφά-

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 283

των συνάπτονται . ταῦτα ἔν , ὡς μὴ ὑπομνή-
σαι , καὶ ἱκανῶς εἴρηται . Δημ. ἐδοὺ ποσαύ-
τῳ χολικῷ παρέλιπον , ὥςτε συναχθεῖν .
Γσοκρ. ποσῶτον , ὅσον Πάχητα ἀγέγνωκάναι . Θεκ.
ἐδοτε καὶ μὲν ἑτέρων Ἐγκλίσεων . ποσῶτον με
καταπεφρόνηκεν , ὥςτε ἐλπίζει ῥαδίως ὀπικρατή-
σειν . Γσοκρ.

Ὡσαύτως καὶ τὸ , πρὶν , πρὶν ἢ . ἕως . πρὶν ἔλθειν
σε , πρὶν ἢ ἔλθειν σε . πρὶν ἔλθοις , πρὶν ἢ ἔλ-
θης . ἕως ἔρχομαι . ἕως ἔλθειν με . ἕως αὖ ἔλθοι-
μι . ἕως ἔλθω . Σεισημειῶδω , ὅτι τὸ ὥς , ἀντὶ
τῆς ὡϊκά τιθέμενον , Ὁριστικῶ συντάσσεται . ὡς
εἶδον , ὡς ἤκεσα . ἀντὶ δὲ τῆς ἴνα , Εὐκτικῶ ,
καὶ Ὑποτακτικῶ , ἦλθον ὡς ἴδοιμι , ὡς ἴδω .

γ. Ἐνίοτε ἀλλήλοις συμπλέκεται τὰ Ἐπιρρήμα-
τα , ἢ καὶ μὲν προθέσεων . μάλα σφόδρα . καὶ
σφόδρα . Πλάτ. νέσφιν ἀπερθε κακῶν . Ὁμιρ.
μέχρι πρὸς δυσμάς . Ξεν. Χαλεπῶς , καὶ μὲν
ἄρδρων . τὰ καὶ , τὸ καὶ ἔχον , ἀντὶ Καὶ . τὸ κα-
ταρχαί . τὰ μάλισα πλείους . ἐς τὰ μάλισα πλείους .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ΄.

Περὶ τῆς τῆς Συνδέσμων Συντάξεως .

α. Ἐπειδὴ Συνδέσμος ἔστι λέξις συνδετική τῆς
ἑτέρας τῆς λόγου μερῶν εἰς κατάλληλον συν-
δεσίν τε καὶ τάξιν , διαγὰ τὰ αὐτὰ αὖ συνάπτει τὰ
ὅμοια ,

ὅμοια, ὄνομα ὀνόματι, ῥῆμα ῥήματι, καὶ πτώσιν ὁμοίᾳ πτώσει. λαὸς, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκατέχεται πάντε. Φακυλ. ὅταν πλείσά τις ἔχη, τότε πλείσοι καὶ φθοῖται, καὶ ὀπβελόεσσι, καὶ πολέμοι γίνονται. Ξεν. Ἐστίν τε χειρὶ πῶς μεταλλάττονται καὶ αἱ πτώσεις, καὶ αἱ ἐγκλίσεις. Τρίφι ταύτην, σὲ τε καὶ πῖν ἐμὴν χάειν. Εὐρ. αὐτὶ, σὲ τε, καὶ ἐμὲ χάειν. ἢ σὺ τε, καὶ ἐμὴ χάειν. ὅπως μὴ κατὰ φῶς προσφέροιτο, καὶ σφίσιν ἐκ τῶ ἴσου γίνονται. Θεκ. αὐτὶ γίνονται.

β'. Ο' Σωμαπτικός, εἰ, μεθ' ἑτῆρος ἐν χρόνῳ τέτακται ἢ δεισιμῶν, δυντικῶν, καὶ ὑποτακτικῶν. δ' δὲ εἰ, ἢ, αὐ, χαίρει τὰ πλείσα ὑποτακτικοῖς, καὶ δυντικοῖς. Εὐρίηται δὲ παρ' Ο'μήρῳ καὶ μὲν δεισιμῶ. ὥσπερ προκαλέσεται. καὶ πῶς Κέβητι, αὐτὶ σωήκαμῃ, εἰ σωήκαμῃ τι.

γ'. Ο' Αἰτιολογικός, ἵνα, μὲν τὸ ὑποτακτικῶν τὰ πλείσα, καὶ Εὐντικῶν ἀπαιτίως. ὥσπερ δὲ σημαίνει εὐδα, ὅπερ, Ε'πίρρημα ὅτι, καὶ εὐδα Ο'ρειμῶ. εἰ ὅτι, ἵνα εἰ καὶ; Σοφοκλ.

Ωσαύτως καὶ τὸ, ὅπως, ὡς, ὥστε, ἐφ' ᾧ, καὶ τοῖς ὑποτακτικοῖς χαίρει, καὶ τοῖς δυντικοῖς πολλαῖς, ἀπαιτίως δὲ τοῖς δεισιμοῖς. Ἐπιμέλονται ὡς αὐ βέλτιστοι εἰσὶν οἱ πολῖται. Ἐπιμελετέον ἡμῖν, ὅπως κρείττους ἐσόμεθα. Ξεν. καὶ πῶς τῷ αὐτῷ. ὅπως αὐτοὶ μὲν. Μάλιστα δὲ τοῖς Ἀπαρεμφοῖς ἀγαλλονται, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

δ'. Ο' τε,

ε'. Ο'τε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν, ὡς, ἐπεί, ἐπειδὴ, ὅτι, κτ. εὐρύεται ἀδιαφόρως μὲν πασῶν τῶν Εὐκλείσειων.

Γ' ποσημειῶσαι τὸ, οἶδ' ὅτι, εὖ οἶδ' ὅτι, χαριέντως παραινέμενον τῇ σωτηρίᾳ. Ἀπαντα ἐνταυθοῖ μνημονεύετε, οἶδ' ὅτι, ρηθούτα. Δημ. Βέλομαι παρὰ πάντων, ὧν μέλλω λέγειν μνημονεύοντας, εὖ οἶδ' ὅτι, τὰς πολλὰς ὑπομνήσαι. Δημ. ταῖσι, βέλομαι ὑπομνήσαι τὰς πολλὰς, καὶ εὖ οἶδα, ὅτι μνημονεύουσιν ὧν μέλλω λέγειν. Διαλεγόμενοι παρὰ ἡμῶν, ἐγὼ οἶδ' ὅτι, ἐδὲν παύονται. Ξεν. τοῖς τοῖς, εὖ ἴσσε ὅτι, πάντα ἤξει τὰ χαλεπά. Ξεν. Ο'τι μὴ, χαριέντως ἀντὶ τῆ πλῆθ' . Ἐκτὸς τῶ Κόσμου ἐδὲν ἔστιν ὅτι μὴ κένον. Ἀριστοτ. Οὐ γὰρ ἰσχυρὸν, ὅτι μὴ μία ἐν τῇ πόλει. Θεοφ.

ε'. Ο' Διωνυτικὸς, ἂν, καὶ Ποιηταῖς δὲ, κέ, καὶ, σημαίνει ὡς ὅτι πλεῖστον τὸ διατάσσει. καὶ πάσαις συνάπτεται ταῖς Εὐκλείσεισι, πλὴν τῶν Προσποτικῶν. ἔλεγον ἂν, ἥτοι ἐδυνάμην λέγειν. καὶ ποτὲ μὴ γίνεται ἐν τῇ Προτάσει τὸ εἰ, ἐν δὲ τῇ Ἀποδόσει τὸ ἂν. εἰ ἀναγκάστον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖν, ἐλοῖσθαι ἂν μᾶλλον ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖν. Πλάτ. Εἴγε τὸ κηρῆσθαι βιβλία πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, πολλὰ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτήμα ἰσχυρὸν. Ἀριστοτ. ποτὲ δὲ ἢ μὴ Πρότασις δια

Μετοχῆς ἐκφέρεται, ἡ δὲ Α' πόδοσις διὰ τὰ αὐτὰ
 διαλύγῃτος αὐτὸ εἶλω, μὴ κατοικτεῖρων σε. Σοφ.
 ἦτοι, εἰ μή σε κατώκτερον. Θεῶν δέλοντος, καὶ
 ἐπὶ ῥίπῃς πλείοις. Μετ' αὐτῶν. ἦτοι, εἰ Θεὸς δέ-
 λει, καὶ ἐπὶ ῥίπῃς πλείοις αὐτῶν. Πῶς αὐτῶν κα-
 πορδαῖσει σωφροσύνη, διωκῶς γαστριζόμενος;
 Θεοδώρ.

Ποτὲ δὲ καὶ αὐτὸ Προτάσεως εὔρηται. σὺ γὰρ αὐτὸ τῷ
 το ποιήσεις; κατέστι, σὺ ἐδυνάσθω τῷτο ποιῆσαι;
 ὥς τὰ πολλὰ δὲ προσεπινοεῖται ἡ Πρότασις, καὶ
 μὴ ἐκφέροιο. ἐκ αὐτῆς πιστεύομαι τῷτο, ὑπονο-
 τέον, εἴτις ἐλέγχετο αὐτό. Τοιαύτη μέθοδος
 εἰσὶν αὐτῶν αὐτῶν τυφλῶς πορεία. Πλάτ. εἰ ἐγὼ
 νεο τοιαύτη μέθοδος, εἰσὶν αὐτῶν, καὶ τ.

Εἰς οὗτοι τίθεται τὸ αὐτὸ, καὶ ἐν τῇ Προτάσει, καὶ
 ἐν τῇ Α' ποδῶσι. Α' πελδῶν αὐτῶν, ἐκ αὐτῶν ἀλ-
 γυῶν πλείον. Σοφοκλ. ἦ γιν, εἰ αὐτῶν ἀπ' ἀλθης,
 ἐκ αὐτῶν ἀλγυῶν με πλείον. Εἰς οὗτοι δὲ ἀδελφεί-
 πται. εἴτινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον. Θεοκ. οἱ μὲν
 τεις, εἰ βέλονται, σὲ δὲ ἀπατῶν. Ξεν.

Σημειῶσαι τὸ αὐτὸ μὲν Α' παρεμφάπων, καὶ Μετοχῶν.
 Οἰμαί σε γράφειν αὐτῶν, εἰ καὶ ἦτοι Νομίζω, ὅτι
 ἔγραψεν αὐτῶν, εἰ καὶ τ. Ἡ γὰρ πᾶντας αὐτῶν εἰπεῖν,
 Εὐνομίζον ὑμᾶς καταφρονήσιν αὐτῶν. Ἀντὶ πολλῶν
 αὐτῶν χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερόν
 ἦτοιο. Δημ.

Τὰλλα σιωπῶ, μυρία αὐτῶν ἔχων εἰπεῖν. Δημ. Τὴν
 με-

μοικνὸν νομίζουσιν Αἰγύπτιοι ἔ μόνον ἄχρηστον
υὑπάρχειν , ἀλλὰ καὶ βλαβεράν , ὡς ἂν ἐκδηλύ-
ουσαν τὰς τῆς ἀνδρῶν ψυχὰς . Διόδ. Παρά δ'
Εὐρυπ. πάντα ἂν φοβηθεῖς ἴδι , δειμαίνων τόδε .
ἦγαν , εἰ δέδιας τόδε , ἴδι , ὅτι πάντα ἂν φο-
βηθεῖς .

5. Τῶν Παραπληρωματικῶν Μορίων , ἡ Συνδέο-
μων , αὐ , γε , δὴ , δῆτα , δῆπε , μὲν , περ , πη ,
πω , πῶς , τοι , καὶ ὁμοειδέων , ψιλότης ὅστιν
ἔξω τῷ λόγῳ , καὶ ὑδαμινὴ ἡ σημασία . εἰς δὲ
τὸν λόγον θαυμαστὸν ὅσον ταῦτα ἐμβάλλεται ,
ἐμφασιν ἐμποιῶντα . εἰςὶ γὰρ δίκην ἰνῶν , καὶ
νάρων , ὧν ἀνθ' ὃ λόγος ἅπας ἑρρῶει , καὶ διο-
λιθαίνει . Τάτοις γὰρ ὁ λόγος πότε μὲν συνε-
χίζεται , πότε δὲ μεταβαίνει εἰς ἑνὸς εἰς ἄλλο .
ἔτι δὲ ἐρωτήσεις τε , καὶ ἑξαπορήσεις , ἐνστάσεις τε ,
καὶ ἀνθυποφοραί , θαυμασμοί τε , καὶ σηλιτεύσεις ,
καὶ οἱ λόγοι φάναι , πάντε τὰ τῆς ῥητόρων πα-
θη τὴν προσήκσαν ἀρετὴν θηράται , καὶ μεγα-
λόνοια . ὥς τὸ πᾶν αὐτῶν ἐν τῇ τῷ λόγῳ Συμ-
τάξει ἀδοκιμῶσι , ὅσῳ γε μᾶλλον ἐπιπιδείως
χρῆσθαι τοῖς τοιούτοις μορίοις ἐπίσταται . Αὐτῶν δὲ
ἡ χρῆσις βέλτιον τῇ ἀναγνώσει τῆς Συγγραφῆς
δι' ἀκριβεῆς μελέτης γνωρίζεται , ἢ ὥς καὶ καὶ
παραδοθῆναι .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Περὶ τῆς διὰ Σχημάτων Συνατάξεως.

Κ Αλλοιὸν ἢ τὸ τυχεῖσαν ἐμποῦσαι τῷ συν-
τακτικῷ λόγῳ τὰ χήματα, ἅπερ φράσεις
ὑπάρχουσι κομφῶς ἢ χειρότως ἐκκλίνουσαι τῆς
κοινῆς τῆς μερῶν τῷ λόγῳ Συνατάξεως, ἐν ᾗ δὲ
ἐπιμελὲς σκέψας, ὥστε μὴ εἰς Βαρβαρισμὸς,
ἢ Σολοικισμὸς ἐκπεσεῖν.

Εἴσι δὲ Βαρβαρισμὸς μὴ ἀμάρτημα ἐν μιᾷ λέξει
παρὰ τὴν Εὑτυμολογικὴν Κανόνας τῆς Γραμμα-
τικῆς. γίνεται δὲ πολλαχῶς.

Περὶ τόνον, ὡς ἀνδρώπος, ἢ ἀνδραπός, ἀντὶ
ἀνδραπες.

Περὶ γραφίῳ. πούς, λόγος, ἀντὶ πούης, λόγος.

Περὶ πνεῦμα. ὑπέρ, ὀρθός, ἀντὶ ὑπέρ, ὀρθός.

Περὶ κλίσιν. αἶψ, ξιήρην, ἀντὶ αἶαντος, ξιήρη.

Περὶ συζυγίαν. σφάσω, καλήσω, ἀντὶ σφάξω,
καλέσω.

Σολοικισμὸς δὲ τὸ παρὰ τὸν τῷ λόγῳ συνατάξιν
ἀμάρτημα. ὅταν ἐκάστη λέξις καθ' ἑαυτὴν μὴ
ὀρθῶς ἔχει, ἀτάκτως δὲ παρὰ τὴν κανόνας τῆς συν-
τάξεως. οἷον, παρὰ τῶν ἐγὼ, ἔπιτε τὸ ταῖχος.
ἰδὲ ὅτι ἐπαυδα ἐκάστη λέξις καθ' ἑαυτὴν θεω-
ρημένη, ὀρθῶς ἔχει. ἀλλ' ἐν τῇ συνατάξει, καὶ

φρά-

φράσει ἀτάκτως . ἐχθρὸν γὰρ εἶπεν . Περιπα-
τῆτος ἐμῶ , ἔπεσε τὸ τεῖχος . πολλαχῶς γί-
νεται καὶ ἕτος , ὅσάκις οἱ κανόνες τῆς συντά-
ξεως ἀδεύονται . οἷον , ἐφίεμαι τὴν σοφίαν .
ἦλθον ὑπὸ Ρώμῳ . ἀντὶ , τῆς σοφίας , ὑπὸ
Ρώμης .

Πολλὰκις ὅμως δεισκόμῃ καὶ τοῖς Συγγραφεύ-
σι φράσεις δοκῶσας καὶ τῆς Γραμματικῆς κα-
νόνας πηγαῖαι , αὐταὶ δὲ εἰσὶ Χαιρετισμοὶ
τῆς Ἀττικῆς Ἀφραδείας . ὧν ἐρήσεις πᾶμπλει-
στα ὑποδείγματα καὶ πᾶσαν τὴν συντακτικὴν
ταύτην βίβλον . ὑποθήσω δέ σοι κῆρυγδα δύο
τινὰ , πρὸς μείζω σαφήνειαν .

Οἱ δὲ καὶ τοῖς συνδεδυμένοις ἐν ταῖς ἀτυχίαις
ἀξιώσει πισδεῖν , ὡς ἔξαπατῶντας , καὶ προσωπι-
μύδας . Αἰετοί .

Ὁ προσεκτερόν ὑμῖν ἔσθι τοῖς πέπων λόγοις , εἰδό-
τας ὅτι , κατὰ Δημ.

Τὰ πιαυτὰ σολοικοφανῇ προσηγόρεται , εἰσὶ δὲ
Χαιρετισμοὶ , καὶ εἰς τὰ χήματα τῆς Συντά-
ξεως ἀναφέρονται . Τὸ μὲν Αἰετοειδικὸν εἰς τὸ
τῆς Εὐκλείδους χῆμα . καὶ γὰρ ἔξωθεν ἰοεῖν
ἐπρόντι ρῆμα συντακτικὸν Αἰτιατικῆς . ὡδέ-
πως . Οἱ δὲ καὶ ἀξιώσει πισδεῖν τοῖς συνδε-
μύεσιν ἐν ταῖς ἀτυχίαις ὡς , εἰδότες αὐτὰς ,
ἔξαπατῶντας , καὶ προσωπιμύδας .

Τὸ δὲ Δημοδενείον εἰς τὸ χῆμα τῆς Ὑπαλαγῆς .

τὸ γὰρ , ἡ προσεκτεῖν ὑμῖν , καίτοι ἀντὶ τῆς
 ἡ γῆ ὑμῶν προσέχει τοῖς τέκων λόγοις , εἰδό-
 τας . ἔστιν ἔν .

α'. Ἐναλλαγή , ἡ Ὑπαλλαγή , ὡς καὶ ἐν μέρος τῆς
 λόγῃ ἀντὶ ἐτέρῃ τίθεται . τὸ ζῆν , ἀντὶ ἡ ζώη .
 τελευτῶν εὖρον . ἀντὶ τελευτῶν . ἡδὺ βλέπει ,
 ἀντὶ ἡδέως . καλῶς ποιῶσα τέθνηκας . Ἡ' λῖδ .
 ἀντὶ καλῶς ἐποίησας τεθνηκῶν . Εἰ δέ με δεῖ
 καὶ γυναικεῖας ἀρετῆς , ὅσαι ἐν χηρείᾳ ἔσονται ,
 μεμνηθῆναι . Θεοκ. ἀντὶ , ἀρετῆς γυναικῶν , ὅσαι
 ἐπιθῆτον , ἀντὶ ἡσυχίας .

β'. Ἀντίπρῳσις , ὡς καὶ μία Πῶσις τίθεται ἀν-
 τὶ ἐτέρῃ . Πολλὴ γὰρ ἔσται ἡ στρατιὰ , ἡ πᾶ-
 σης ἔσται πόλεως ὑποδείξασθαι . Θεοκ. ἀντὶ ,
 πολλῶν ἔσται τῶν στρατιῶν . Καὶ ταῦτα ποιη-
 σάντων τῶν Σπαρτιατῶν , ἐπαύσατο . Ἡ' ρόδ . ἀν-
 τὶ , ποιήσαντες οἱ Σπαρτιάται . Τοῖς Συρακε-
 σίοις κατὰ πλῆξιν ἐκ ὀλίγῃ ἐγκνέτο , ὁρῶντες τὴν
 Ἀθηναίων δύσμιον . Θεοκ. ἀντὶ ὁρᾶσι .

γ'. Ἐΰμεισις , ἡ Συνακοχὴ , ὅταν μέρος τὶ τῆς
 λόγῃ καταλιμπανέται , ἔξωθεν πάμπαν ἐπινόμε-
 νον . ἡ Οἶομα , ὡς βαδίζω ἐκοιμήθη . Λακκίαν
 νόει , ὕπνον .

ἡ Μισοχή . οἱ ἀρόπρον . νόει , γεγονότες . οἱ
 νῦν . νόει , ὄντες .

ἡ Ρῆμα . ἀντὶ τῶν ἱερῶν . Ἡ' ρόδ . νόει ,
 ἀπὸ λῆθους .

ἡ Αἰ-

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 291

η Ἀντωνυμία. μικρόν τι πρὸς. νόει, πρὸς ταῦτα,
 η πρὸς ταῖς.

η Πρόθεσις. φὺς ἀγαθῶν γονέων. νόει, ἐξ,
 ὑπὸ.

η Ἐπίρρημα. βελοίμεν αὐτὴν τῇ σοφίᾳ, ἢ τῇ δύ-
 αμει διαφέρειν. Πλέτ. νόει, μάλλον.

Ποτὲ δὲ ἐλλείπει προσεπινοούμενον κόμμα ὁλόκλη-
 ρον. ὡς μὲν ξυμβῇ ἢ πείρα. εἰδὲ μὴ, Μιτυ-
 λωαίοις ἐρεμῇ. Θεοῦ νοητέον ὧδε. ὡς μὲν
 ξυμβῇ ἢ πείρα, καλῶς ἔσαι.

δ. Ζευγμα, ὅτε τὸ ῥῆμα ἅπαξ τεθῶν προσε-
 πινεῖται τοῖς λοιποῖς τῷ λόγῳ κόμμασιν, αὐτὸ
 τινὸς μεταβολῆς. Ὁ Φίλιππος ἡμῖν μὲν εἰ-
 ρωῶν, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγέλατο. Δημ.
 Εὐφρανεῖσε πλεῖτος πολλὰς ἀεργετῶντα, καὶ ποτὶ
 πολλὰ μὴ μεριμνῶντα, καὶ δόξα τιμώμενον, καὶ
 ἀδοξία μὴ φδοιέμενον. Πλέτ.

ε. Πρόληψις, ἢ Σύληψις, ὡς ἵνα λέξις τις προη-
 γήσατο, ἥτις πάλιν ἐν τοῖς λοιποῖς κόμμασι
 καὶ μέρη προσεπινοεῖται, μεταβολῇ ὅμως πτώ-
 σεως, ἢ γένους, ἢ προσώπου, ἢ ἐτέρου τινός.
 Ἐπιλέληθε παντάπασί, σὺ τε, ὅτι βασιλεὺς
 ἦθα. οἱ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἀρχὼν. Ἔσθ. ἦγεν,
 σὺ τε ἐπλήλυσαι, οἱ τε ἄλλοι ἐπελάθοντο.

ς. Πλεονασμός, ὅτε τίθεται λέξις τις ὑπερτιθέ-
 σα. ληρεῖς ἔχων. Ἀεῖσοφ. εὐδα ὑπερτιθέ-
 σθαι, ἔχων, καὶ αὐτὸ ψάλλοιτο ἔκων εἶναι. Ἔσθ.

θεριτόνδ' εἶναι. Καὶ τὸν Ἀγυάγην εἰπεῖν,
 ἔχ' ὁρᾷς φαῖναι, ὡς καλῶς οἶνοχοεῖ. Ξεν. αἶθε
 τὸ, φαῖναι, θεριτόνδ' εἶ.

ζ'. Ὑπερβατὸν, ὅτε αἰαξέπεται ἡ τάξις τῆς συν-
 τάξεως. ἔχ' ἴσασιν, ὅτι Ἰππίας ἀριστῦτατος
 ὢν ἤρξε τῷ Πεισιστράτῃ γένων. Θεκ. ἀντὶ Ἰπ-
 πίας ἤρξεν, ὢν ἀριστῦτατος τῷ Πεισιστράτῃ
 γένων. Δελφῶν, καὶ ὑπὸ Δαυλίας. Σοφοκλ. ἀν-
 τὶ, ὑπὸ Δελφῶν, καὶ Δαυλίας.

Εἰπὶ τὸ ὑπερβατὸν ἀνέκασιν

Ἀγαστροφὴ. Θεῶν πέρι. ποταμὸς ἄπο.

Τμησὶς. σὺ μοι λάβειδε. ὡς δὲ αὖτως. ἔδ' παρ
 εἰδὸς ἄλλε. Ξεν. ἀντὶ συλλαβιδέ μοι. ὡσαύτως
 δέ. παρ' ἐδενὸς ἄλλε.

Παρεύθισις. Αὖτις (σὺ Θεῶν φαῖναι) ἐλεύ-
 σμαι.

η'. Ἀρχαῖσμός. φράσις τὸ πάλαι ἐν χήσει ἴσα
 Θεῶν τοῖς ἀρχαίοις, νῦν δὲ ἀσυνήθης. εἰ ἔν
 ἀρέσκει σέ τι τέτων. Θεκ. ἀντὶ ἀρέσκει σοι.
 Διῶσαι πάντοσ' ἀκείν' Ἀντίει κηδομῆν. Ἰλ. ρ.
 ἀντὶ Ἀνδρὸς κηδομῆν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς τῆς Μηνῶν, καὶ ἡμερῶν συντάξεως,
καὶ περὶ τῆς Ἀεθμητικῶν
Χαρακτήρων.

Ηῤ' ῤ'ρχοῦτο οἱ Ἀθωαῖοι τὴν ἑαυτῶν γὰρ τῆς
θεμελῆς Τροπῆς τὴν Ἡλίαν, ἥτις ἑμβαι-
νειν πέφυκε περὶ τὴν δεκάτην, ἢ δωδεκάτην
τὴν παρ' ἡμῖν Γενίαν Μηνῶς. Ἐταῖον δὲ τὴν
μηνῶς ὡδίπως καὶ τὴν ἀκραιβέστεραν τῆς Νεωτέ-
ρων ὑπηρεσίαις.

Ἐκατομβαιῶν, Γένιος.

Μεταχειτνιῶν, Γέλιος.

Βοηδρομιῶν, Αὐγυστος.

Πυανεσιῶν, Σεπτέμβριος.

Μαιμακτηριῶν, Ὀκτώβριος.

Ποσειδεῶν, Νοέμβριος.

Γαμπηλιῶν, Δεκέμβριος.

Ἐλαφηβολιῶν, Γενναίος.

Μενυχιῶν, Φαρσάειος.

Ἀνθεστηριῶν, Μάρτιος.

Θαργηλιῶν, Ἀπρίλιος.

Σκιρρόφοριῶν, Μάιος.

Διαιρεῖται δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Μηνὶς εἰς Δεκάδας τρεῖς.
ἡ πρώτη λέγεται Γεμνησία, ἡ ἀρχομένη μηνῶς.

ἡ δολτέρα, Μισοῦντος, ἡ ὅπῃ δέκα, ἡ ὅπῃ δεκάδι, ἡ ὅπῃ δεκάτη. ἡ τρίτη, Φθίνοντος, ἡ λήγοντος, ἡ ἀπionτος. ἡ πρώτη ἡμέρα ἐκάστου Μῶος εἴρηται Νομιμία· ὅτι σελωιαίοις ἐχῶντο μητίν. ἡ τελευταία τῶ Μῶος εἴρηται σὺν καὶ νέα, ὡς ἰδεῖν ὅτι παρ' Ἀριστοφ. ἐν τῷ Πλάτῳ· ὅτι μεσολαβεῖ μεταξὺ τῆς ἐκλειπῆος, καὶ ἀναφουμένης Σελωίας.

Ἐπὶ Χαιρώνδῃ Ἀρχοντος, Ἐλαφβολιῶνος ἔκτη Ἰσαμνός. Δημ. ἡτοι τῇ ἔκτη τῶ Ἰανναεῖς.

Ἐπὶ ἄρχοντος Μησιφίλῃ, Ἐκατομβαιῶνος σὺν καὶ νέα. Δημ. ἡτοι τῇ ἑξακoςῇ τῶ Ἰανίῃ Μῶος, τῇ τελευταίᾳ.

Παράδειγμα τῶ τῶ Μῶος ἡμερῶν.

1. Νομιμία	)	
2. δολτέρα	)	
3. τρίτη	)	
4. τετάρτη	)	
5. πέμπτη	)	Ἰσαμνός.
6. ἔκτη	)	
7. ἑβδόμη	)	
8. ὀγδόη	)	
9. ἐνιάτη	)	
10. δεκάτη	)	δεκάς.
11. πρώτη	)	

12. δώδεκα	)		
13. τρίτη	)	Μισθόντος.	
14. τετάρτη	)	ἡ	
15. πέμπτη	)	ὅπῃ δέκα.	
16. ἕκτη	)	ὅπῃ δεκάδι,	
17. ἑβδόμη	)	ὅπῃ δεκάτῃ.	
18. ὀγδόη	)		
19. ἐννάτη	)		
20. εἰκάς.			
21. δεκάτη	)	φθίγοντος	πρώτη)
22. ἐνάτη	)		δωδέκα]
23. ὀγδόη	)		τρίτη)
23. ἑβδόμη	)		τετάρτη) ὅπῃ εἰκάδι
25. ἕκτη	φθίγοντος	πέμπτη	) ἡ
26. πέμπτη	) ἡ	ἕκτη	) μὲν εἰκά-
27. τετάρτη	) λύγοντος.	ἑβδόμη	) δα .
28. τρίτη	)	ὀγδόη	)
29. δώδεκα	)	ἐννάτη	)
30. εἴη καὶ νέα, ἢ ἑκατάς.			

Ἀντὶ τῶν Ἀραβικῶν Ἀριθμῶν, 1. 2. 3. 4. 5. 6.
καὶ τ. τειπλῶς χρῶνται οἱ Ἑλλῆνες τοῖς Γράμμασι τῶν Ἀλφαβήτων.

α. Τα Γράμματα καθεξῆς, τὸν ἀριθμὸν πῶς αὐτῶν
τάξεως, σημαίνουσιν ἀπὸ τινὸς τῶν προσγεγραμ-
μῶν. Ἰδοὺ α, δηλοῖ τὸν πρῶτον ἀριθμὸν. β, τὸν
δωδέκατον. γ, τὸν ἕκτον. δ, τὸν δέκατον. ε, τὸν εἰκοσόν.

ω, τὸν εἰκοστὸν τέταρτον, καὶ πλέον ὅ. ἔκω σημειῖται
ται αἱ τῆς Γλιάδος, καὶ Οὔδασείας ραφιδίαι.

β. Χράμεθα τοῖς αὐτοῖς γραμμασι μὴ ὀξείας δε-
ξιόθεν ἐπιγεγραμμένης, διακρίντες αὐτὰ εἰς
τρῆς τάξεις. ὡς πρώτη ὅτι τῷ μονάδων ἀπὸ
τῷ α', μέχρι τῷ θ', τιθεμένων μεταξὺ τῷ ε',
καὶ τῷ ζ', τέτε τῷ χαρακτῆρος σιωδέτε σ', αὐ-
τὶ τῷ ἕξ. δευτέρα τῷ δεκάδων ἀπὸ τῷ ι', μέ-
χρι τῷ ρ', τιθεμένων μεταξὺ τῷ π', καὶ τῷ ρ',
τῷ χαρακτῆρος τέτε υ', αὐτὶ τῷ ἐνενηκόσῳ.
τεῖτη τῷ ἐκατοντάδων ἀπὸ τῷ ρ', μέχρι τῷ ὦ,
προσιθεμένων αὐτὶ τῷ ἐνεακοσίῳ τῷ σημείῳ
τέτε θ'. Ἀπὸ δὲ τῷ χιλίων ἀρχόμεθα πάλιν
ἀπὸ τῷ α' ἀπαπλοσίως σημειωμένων τῇ γραμ-
μάτων ὀξεία ἀντιστρέφον ὑπογραφεύση, ὅδε. α
χίλια. β. δύο χιλιάδες. γ. ἑεῖς χιλιάδες. δ.
δέκα χιλιάδες.

γ. Χράμεθα αὐτὶ ἀριθμῶν ἕξ μόνοις μεγάλοις
γραμμασιν. Ι. Π. Δ. Η. Χ. Μ. τὸ Ι., δηλοῖ τὴν
Μονάδα. τὸ Π, τὴν πεντάδα, τὸ Δ, τὴν δε-
κάδα. τὸ Η, τὴν ἐκατοστή. τὸ Χ, τὴν χι-
λιάδα. τὸ Μ, τὴν μυριάδα, ἥτοι δέκα χιλιά-
δας. πολλαπλασιάζονται δὲ ὁμῶς τεθέντες. οἷον.
Π, δύο. ΗΗ, ἑεῖς. ΗΗΗ. τῆσαρα. ΠΠ, ἕξ.
ΠΠΠ, ἑπτά. ΔΔ, εἰκοσι, καὶ.

Τὸ Π, λέγεται διπλῶς Ἀριθμός, ὅτι ἔχεται ἐν
ἑαυτῇ τὴν ἑτέραν Χαρακτῆρας, καὶ δηλοῖ τὸν ἀριθ-
μὸν

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ. 297

μόν τε ἐμπιεχομένην γραμματος πεντάκις πολλὰ
πλασιασθέντα . οἷον |Δ , πέντε δεκάδες , ἢτοι
Πεντήκοντα . |Η| , πέντε ἑκατοσάδες , πεντακῆσια .

1. α'. εἷ . I.
2. β'. δύο . II.
3. γ'. τρία . III.
4. δ'. τέσσαρα . IIII.
5. ε'. πέντε . Π.
6. ς'. ἕξ . ΠΙ.
7. ζ'. ἑπτὰ . ΠΙΙ.
8. η'. ὀκτώ . ΠΙΙΙ.
9. θ'. ἐννέα . ΠΙΙΙΙ.
10. ι'. δέκα . Δ.
11. ια'. εἴκοσι . ΔΙ.
12. ιβ'. δώδεκα . ΔΙΙ.
15. ιε'. πεντηκῆσίδεκα . ΔΠ.
16. ις'. ἑκκαίδεκα . ΔΠΙ.
20. κ'. εἴκοσι . ΔΔ.
21. κα'. εἴκοσις . ΔΔΙ.
25. κέ'. εἴκοσιπέντε . ΔΔΠ.
29. κθ'. εἴκοσιεννέα . ΔΔΠΙΙΙ.
30. λ'. τετράκοντα . ΔΔΔ.
40. μ'. πεσάρῆκοντα . ΔΔΔΔ.
50. ν'. πεντήκοντα . |Δ|.
51. ια'. εἷ καὶ πεντήκοντα . |Δ|Ι.
55. νέ'. πεντήκοντα πέντε . |Δ|Π.

60.	ξ'.	εξήκοντα.	Δ Δ.
70.	ο'.	εβδομήκοντα.	Δ ΔΔ.
80.	π'.	ὀγδὴκοντα.	Δ ΔΔΔ.
90.	υ'.	ἐννεμήκοντα.	Δ ΔΔΔΔ.
100.	ρ'.	ἐκατόν.	Η.
200.	σ'.	διακόσια.	ΗΗ.
300.	τ'.	τριακόσια.	ΗΗΗ.
400.	υ'.	τετρακόσια.	ΗΗΗΗ.
500.	φ'.	πεντακόσια.	Η .
600.	χ'.	ἑξακόσια.	Η Η.
700.	ψ'.	ἑπτακόσια.	Η ΗΗ.
800.	ω'.	ὀκτακόσια.	Η ΗΗΗ.
900.	ζ'.	ἐννεακόσια.	Η ΗΗΗΗ.
1000.	α'.	χίλια.	Χ.
2000.	β'.	διχίλια.	ΧΧ.
3000.	γ'.	τριχίλια.	ΧΧΧ.
4000.	δ'.	τετρακιχίλια.	ΧΧΧ.
5000.	ε'.	πεντακιχίλια.	Χ'.
6000.	ς'.	ἑξακιχίλια.	Χ Χ.
7000.	ζ'.	ἑπτακιχίλια.	Χ ΧΧΧ.
8000.	η'.	ὀκτακιχίλια.	Χ ΧΧΧ.
9000.	θ'.	ἐννεακιχίλια.	Χ ΧΧΧΧ.
10000.	ι'.	μύρια.	Μ.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΤΗΦΟΡΟΥ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τῆς Ποιητικῆς ἐπισήμης ὑποδησούμην μοι τὰς
 κανόνας, δεύσεις πρὸ πάντων, τίτε ὅτι, καὶ
 ποίαν κίχεται χρῆσιν. Ἐστὶ γὰρ ἡ Ποιητικὴ,
 Μέθοδος τῷ ποιεῖν εἰχὼς ἐμμέτρως, καὶ θοῆα,
 ἢ ἀνθρώπινα μιμεῖσθαι μὴ ῥυθμῷ καὶ ἁρμονίας.
 διὸ καὶ Πλάτων τὰς Ποιητὰς διεμύλυστας ἀνό-
 μασε τῷ Θεῷ. Λέγεται δὲ Ποιητὴς κατ' ὄξο-
 χλὺν ὁ ἐποποιὸς, ὅτι καὶ μίμησιν τῷ Ποιητῇ
 τῷ ἀπάντων Θεῷ ἐκ τῷ μηδενὸς ἐπίσταται πλάτ-
 τειν τὰ πράγματα, καὶ ποιεῖν ἀμνηστὶ τὰ μη-
 δέποτε πεποιημένα, τῷ δὲ ἐκ αὐτοῦ μέτρε, καὶ
 ἁρμονίας. ἔσται ταῦτα καὶ Πλάταρχος τῷ Ποιη-
 τικῷ ἀντίστροφον ὑποφαίνεται τῇ Ζωγραφίᾳ, καὶ
 τῷ μὴ Ζωγραφίᾳ προσαγορεύει σιγῶσαι Ποιη-
 σιν, τὴν δὲ Ποίησιν, Ζωγραφίαν φθεγγουμένην.
 Ἐνθα ὁρᾷς διπλὴν εἶναι τὸ ἔργον τῷ Ποιητῇ,
 πλάττειν, καὶ ῥαπτοῦν· καὶ τὸ μὴ πλάττειν

καὶ

καὶ τὸν Ἀειστέλην, κυριώτερον πίφυκεν ἐν τῇ
Ποίσει, καὶ οἶσιν ψυχὴ τῆς ἐποποιίας. τὸ δὲ
ράψωδον, ἥτοι ἔχει μέτρων χάριν, ἀναγκαιότε-
ρον κοινήγε δοκεῖ, καὶ ἐσιωδέσειον. ἔ γάρ αὖ
κληθεῖσιν τις Ποιητής, καὶ μυσία πλάσσει, πε-
ρὶ δὲ τῇ φράσει, καὶ μὴ ἐμμέτρως, ὥς Αἰλ-
σωπος, Μύθων ἐφάρτης, καὶ Ἡλίοδαρος πρὸς
Αἰθιοπικὰ περὶ λόγῳ μυθολογίας. Τὸν
δὲ Ὀππιανὸν, καὶ Νίκαιδρον ἔχει εἶχον πρὸς φυ-
σιολογικὰ ὑψηλοσμήνης, ἔτι δὲ τὸν Ναζιανζὸν
Γρηγόριον, τὸν Πανοπόλεως Νόννον, καὶ τὸν Δα-
μασκὸν Γωάννην τὰς μέτρους θεωρησάντας, καὶ
μινδὲν πεπλασμένον ὀφθαλμοῦσι, Ποιητὰς
προσαγορεύειν εἰώδαμεν.

Προῆλθε δὴ τὸ μέτρον ἐκ Θεῶ, μέτρῳ πρὸς ἑρ-
μηνείαν, καὶ ὁπίσθια κεκοσμηκότος, ὥς ἄεστα φη-
σὶν ὁ σοφὸς Ἡρακλείων. ῥυθμῷ γὰρ ἡμᾶς ἐκέ-
λευσε τέρπειναι ὁ τῆς φύσεως Δημιουργός. Ἐστὶ
μὲν ἔν καὶ πρὸς περὶ λόγῳ ἀρμονία τις, ὥς δὴ-
λον ἐκ τῆ δοκεῖν ἡμῖν, φθεγγομένων δυοῖν,
τῷ μὲν ὁ λόγος ἀρρυθμότερος, ἥπερ τῷ ἑτέρῳ.
Ἐναργέστερος δὲ παρόσσειν ἡ ἀρμονία πρὸς ποιη-
τικῷ λόγῳ, ἅτε δὴ πάθεισι πλείστοις καὶ ῥυθ-
μῷ, καὶ μέτρῳ χρωμένῳ.

Χρήσις δὲ τῆς Ποιητικῆς καὶ σκοπός, τέρεται, καὶ
ὠφελῆσαι τὰς Ἀκροατάς, καὶ ὑπὲρ τὰ βελτίῳ πα-
ρορμηῆσαι. Ὡφελῶσι γὰρ οἱ Ποιηταὶ πρὸς ἀρε-
τήν

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

301

τὴν ἡμᾶς νουθετοῦντες, καὶ τὰ χρήσιμα τῷ βίῳ
 διδάσκοντες, καὶ ᾧ δειγμάτων τῶν ἀρχαίων ἡμῖν
 ὑποτιθεσύντες. ὡς ὁ Θιόγνις ἐν ταῖς Ἑλεγεα-
 καῖς Γνώμας, ὁ Πυθαγόρας ἐν τοῖς χυσοῖς
 ἔπεισιν, ὁ Ἡσίοδος ἐν Ἑργοῖς, ὁ Ναζια-
 ζῆ Γρηγόριος, καὶ ἑτέροι πάμπλειστοι, οἳ τινας
 πρὸς ἀρετὴν ἡμᾶς παροξύνουσι, τὸ πῆς νουθε-
 σίας πικρόν τε, καὶ αὐστηρὸν τῇ γλυκύτητι τῶ
 μέτρῳ ἡδυνῶντες, ἵνα δελεαζόμενοι ἡμεῖς τῇ ἀρ-
 μοσίᾳ, τὰ λυσιτελέοντα πρὸς τὸν ὁρθὸν βίον ἐκ-
 μάθοιμεν. τέττα χάριν καὶ τῷ Ποιητῷ ὁ Κο-
 ρυφαῖος ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι τὸν Ἀχιλλεῖα παρί-
 σταν, ὡς ᾧ δειγμα θνητῶν Στρατάρχε, ὃν
 ἕκαστος ἐν πολέμοις μιμήσαιο. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσ-
 σείᾳ τύπον ἐμφροεστάτου Οἰκοδεσπότου ποιοῦν-
 τιν, ὃν ἕκαστος ἐν Οἰκοοικονομικοῖς, καὶ Πολιτι-
 κοῖς ἐκζηλώσειεν. Οἳ δὲ αἰχρᾶς, καὶ πρὸς
 ἡδονὴν ἀτακτὸν δελεάζοντας ὑποθέσεις τῷ μέτρῳ
 προσάπτοντες, καὶ ὥς τὰ χρεῖα ἦθι τῷ νέῳ
 ἐκφείροντες, οὐκ ἀξιοὶ εἰς τὸν αἰθερὸν κατα-
 ταγῆναι τῷ Ποιητῷ. αὐτὶ δὲ τῷ ὠφελῆσαι,
 καταζημιῶσι τὰ μέγιστα.

Ταύτην ἐν τῇ ἀνθρωπείᾳ Τέχνῃ, ὡς ὁ μό-
 τον οἱ ἀρχαῖοι τῷ Ἑλλήνων ἐτίμησαν, ἀλλὰ
 καὶ τῷ Θεῶν Πατέρων οἱ κράτιστοι ἐξηκριβώ-
 σαντο, καὶ τοῖς Ἱεροῖς ὕμνοις προσαρμόσαντες
 καθεύρωσαν, ὁρῶν ἔγωγε παρ' ἡμῖν τόγε νῦν
 ἔχει

ἔχον ἀμοιρᾶσαν κατόνων, προειλέμην ταῖς ξυγ-
 γράφαι τὸ συσπασμάτιον, καὶ ὡς αὐτῆς ἐν
 ποικίλοις βιβλίοις διασπαρμένα συσπασμάτων, καὶ
 τοῖς ἐκασταῇ φιλομέστοις ἐκδεῖναι, ὅπως ῥᾶστα
 ὡς ταύτῃ γυμνάζοιτο.

Διαιρεθῆσεται δέ μοι ἡ Πραγματεία εἰς τρία Τμή-
 ματα. ὧν τὸ μὲν πρῶτον ὡς λαμβάνει τὴν
 Προσώδιαν, ἥτις κατόνας ἀρξομένη ὡς τῶ
 ἀρχινώσκειν τὴν τῆς φωνητικῆς, μάλιστα δὲ τῆς
 διχόων ποσότητος. τὸ δεύτερον δὲ τὴν Με-
 τεκλήν, ἥτις τὰ εἶδη καὶ τὰς ἀφορὰς τῆς μέ-
 τας, ἥταν εἰχὼν ἐνδείκνυσι. τὸ δὲ τρίτον τὴν
 Ποιηματικὴν, ἥτις ὡς τῶ πᾶσι συνθετοῖς Ἐπι-
 γράμματα, Εἰδύλλια, Ωδὰς, Ἐλεγείας, καὶ
 πρὸς τὰ Ποιήματα, ἐκδοῖται.

ΤΗΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΣΩΔΙΑ.

ΠΡΟΣΩΔΙΑΝ ὀνταῦθα λέγουσι τὴν μέθοδον τῆ
 γινώσκειν, ποῖα ἐν ἑκάστῃ λέξει φωνήεντα
 μακρὰ πεφύκασιν, καὶ ποῖα βραχέα. ἵνα γὰρ οἱ
 φιλόμαστοι τῷ Μαθητῷ βέλτιον ἔχουσιν ἐπιμέ-
 ναι τῷ κανόνων, καὶ ῥαδίως τῇ μνήμῃ ἀποκα-
 ταθεῖναι, ἑκάστον κανόνα οὗτος, ἢ δυοὶ εἰχοῖς
 συμπεριλαβεῖν ἐπειράδωκεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶ φύσει μακρῶν, ἢ Βραχείων
 φωνηέντων.

Τῶ φωνηέντων, δύο Μακρὰ κικλήσκει ἀερ-
 δος,
 Ἡ' πα, καὶ Ω' μέγα. καὶ βραχεῖ αὐτὰ δύο, Ε' ψι-
 λόν, ἡδ' Ο.
 Δίχονα δ' Α, Ι, καὶ Υ, τῶ ἀγνοίῃς ποσότητα.
 Πᾶσα δὲ Δίφθογγος συναεθμέται Μακρῇσι.
 Τῶν

Τῶν ἐπὶ τῷ φωνισίῳ τὸ μὲν η, καὶ ω, φύσει καὶ κατ' αὐτὰ Μακρὰ διατελοῦσι. τὸ δὲ ε, καὶ ο, φύσει Βραχέα. τὰ δὲ, α, ι, υ, Δίχρονά λέγονται, ἔχ' ὅτι ἔξουσιν ἐκείνα πρὸς ἀρέσκειαν ἐκτείνειν, εἴτε συσέλθωσιν. τῷ δὲ ὅσον ὁμοῦς ἀληθές· ἅλλ' ὅτι καὶ περ ἐν ταῖς πλείυταις τῶν Λέξιων βραχέα τυγχάνουσιν, ὅμως ἐντισιν ἐτέραις μακρὰ διατελοῦσιν, ἐντισι δὲ κοινά.

Αἱ δὲ ἐν τῷ φωνισίῳ συνιστάμεναι Δίφθογγοι, κυρίως τε, καὶ καταχρηστικῶς, ἅπασαι μακρὰς ποιοῦσιν. ἔσονται δὲ ἡμῖν καὶ σαφώτερων σημεῖα, τῆς μὲν μακρᾶς συλλαβῆς, τὸ δὲ ᾤ, τῆς δὲ βραχείας, τὸ δὲ ᾐ, τῆς δὲ Κοινῆς, τὸ δὲ ῑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πῶς διαίονται τὰ φύσει βραχέα ἐκτείνεσθαι, καὶ τὰ φύσει μακρὰ συσέλθεσθαι.

ΜΗκυῖα βραχὺ διττῷ συμφώνησι προβαῖνον. Αὐτὸ δὲ κοινὸν ἔχω πρὸς ἀφώνη, καὶ ἐνὸς ὕψους. Μακρὸν ἐν ὑσατίῳ ἐκτείνω, ἢ βραχυῖα, Λέξει ἐν ἄλλῃ φωνήεντος ἐφασπομνύω.

α. Τὸ βραχὺ φωνῆον, καὶ τὸ δίχρονον, πρὸ δυοῖν συμφώνησιν, ἢ ἐνὸς διπλῆς, εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ λέξει, εἴτε ἐν τῇ ἐπομένη, θέσει μακρὸν γίνεται. Εἴλω. Οῖργη. Ἀγγελος.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 305

Ἀνδρα μαι Εἵνεπε μῦσα πολύτροπον, Ὅς μάλα
πολλὰ. Ὁδ. α.

Ἀρῆς ποιμαίνονθ' ἐλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο. Ἡσ.
Εἴσι δ' ὅτε συσέλλεται ἡ βραχεῖα Συλλαβὴ δὴ
χρεῖαν, καὶ ἡ ἐπομὴν λέξις ἄρχεται ἐκ δύο
συμφώνων, ἡ δὲ ἐξ αὐτῶν διπλῆ. ὡς παρ' Ὀμήρου.
ὕληος Ἀζάκωδος. Ὁδ. ι. Ἀλλ' Ἀ' Σκάμω-
δρος. Γλ. φ.

Οὐδαμῶς δὲ μιμητέον τὸ τῷ Ἀράτε, πολύτροπος κο-
ρώνη, εἵθα συσέλλεται τὸ Ο, ἀμεταβόλως τῷ ς.

β'. Εἴ δὲ τὸ βραχὺ φωνῆσιν κεῖται παρὰ δύοιν συμ-
φώνοις, ὧν τὸ παρῶν ἄφωνον ἢ, καὶ τὸ ὑπερον
ὕχρον, ἥτοι ἀμετάβολον, γίνεται κοινόν. οἶον,
Ἀγρός. κΥκλωψ. ΠΑ' Ὀκλος. ΠΕ' τρος.

Τὸν δ' ὁ γέρον ὄξαυτις ἀμείβετο δι' ὅς Ἀγρώτης. Θεόκ.
Ἀγρόν ἐς ἡμέτερον πολυδρόνδρον. Ὁδ. ψ.

ΠΑ' τρΟκλος μὲν σῖτον ἐλών ἐπαύειμΕ τραπέζῃ.
Γλ. ι.

Νοεῖται δὲ ἔτος δ' κανὼν πάντοτε μὲν παρὰ τῷ
Ἀμεταβόλῳ ρ, καὶ λ. ἀπαιτίως δὲ παρὰ τῷ μ,
καὶ ν. οἶον, δ' Ἀφνις, κΥκνος, π' Ὀτμος,
δ' Ἀχμή. ἅπερ ἀσφαλέστερον ἐκτείνειν, ἐχὶ δὲ
συσέλλειν. ὥσπερ μήτε συσέλλομεν τὸ Ε' κλέγω,
Ἐπρέω, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς τὸ ἄφωνον δια-
ρεπὸν ἔστιν ἀπὸ τῶ ἀμεταβόλου.

γ'. Κοινόν γίνεται παρὰ τῷ βραχὺ φωνῆσιν καὶ
παρὰ τῷ χεαυμάτων τέτων, κτ, πτ, μν.

Gram. Katif.

V

δ' Α'

Δ' ἄκυλος, Αἴγυπτος, Ἀμνός. ἐδότε καὶ παρὸς
 οὗτος ἀμεταβόλῃ, σπανίως.

Κύπρον, Φοινίκῳ τε, καὶ Αἴγυπτίῳ ἐπαληθεῖς.
 Οἶσος. δ.

Α' καὶ ὅπ' ἑκτὸν ἰὼν ἄκρον Δ' ἄκυλον καταδά-
 κνω. Βατραχόμ.

Πολλὰ κίς ὦ Πολύφαμέ τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πέ-
 φαται. Θεόκρ.

Α' ρες, Α' ρες βρότοιοι γέ, μαιφόνε. Ο' μ.

δ'. Τὰ δὲ φύσει μακρὰ φωνήεντα, καὶ αἱ δίφθογγοι
 πᾶσαι, ὅταν ἐν τῇ τέλει τελευτῇ τῆς λέξεως, καὶ
 ἀρχῇται ὑπὸ φωνήεντος ἢ ἐφεξῆς λέξεως, συσέλλε-
 θαι δυνάμει, ἢ ἐκτείνεσθαι πρὸς ἀρίσκειαν.

Α' ἄπο μετρητῇ πέλει ἡμέρη, ἄλλο τε μήτηρ.
 Η' σίαδ.

Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμελ' Αἰ, Η' ὑπολέσθαι.

Ο' περ εὔρηται σπανίως καὶ ἐν τῇ αὐτῇ λέξει.

Οὐδέ δρυάντος Τίος κρατρός. Γλ. ζ.

Μνημα κακοζῶν. Σαπφώ. καὶ ἐπομνία συμφώνη.

Εἰδέκον οἶκαδ' ἱκνῶμαι φίλῳ ἐς πατρίδα γαίῳ.

Ο' δ. β. ἀλλ' ε' μιμητῆα.

Καὶ ταῦτα μὴ ὡς τῶ φύσει βραχείων, καὶ πέ-
 ρι τῶ φύσει μακρῶν, καὶ ὡς τῶ Διφθόγγων
 εἰρηδωσαν, ἐν οἷς ἔτις εἴη ἀμφιβολία. Συγχε-
 ρές δὲ ὅτι γινώσκαι τὴν τῶ διχρόνων ποσότητα.
 Ταύτῳ ἐν γνωρίσει τῆς γινώσκουσι καὶ ποικί-
 λων κανόνων πειράσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Πῶς γινώσκεται ὑπὸ τῶ Τόις ἢ τῶ Διχρόνῳ
ποσότης.

Η Λέξις προπαροξύτονος τελέθετα, βραχεῖαν
τὴν λήγασαν ἔχει, σύμπαντα, σίνηπι,
νέηλτς.

Ὡς καὶ ἡ Προθελώτως. ποιῶσι, καὶ αἶμα.

Ἡνίκα τὴν παλαιήγασαν, μακρὰν περ ἔχον

Ὀξύμην, τότε δὴ σύγῃ ληκτικὰ δίχρονα τείνει.

Μακρὸν, ὁπότε περιπαῖται, φωνῆν ὑπάρχει.

α. Ὀξύμηνος τῆς προπαλειγέσης, αἰεὶ συσέλλε-
ται ἡ δίχροτος λήγασα. πότιντα. τέτυφα. ἔ-
τυψας. μέλιτι. φιλόπατρις. νέηλτς.

Εἰρήνῃ, ὑγίειαν ἄγειν, αὖξιν ἁπάντων. Ὀρφ.

Γασέρος ὕβριν ἔπαυσας ἀπληρώτοιο βερέθρα. Ναζ.

β. Συσέλλεται προσέτι ἡ δίχροτος λήγασα, πε-
ριαωμένης τῆς παλειγέσης. μέσας, μέσας.
ποσειδώνι. πῆχτς.

Ἡρῶ μὲν χαλκεία, διοτρεφὶς αἶμα λαχέσα. Μισ.

Πολλοὶ τοὶ πλατῶσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πεύονται.
Θιόν.

γ. Ὅταν δὲ ἡ Παραλήγασα φύσει μακρὰ ὀξεῖαν
ἔχει, τὸ ληκτικὸν δίχρονον μακρὸν ὄξει. λήδας.

ὦρας. δελείας. αἰνεῖας. αἶας. τὰ μέσας συϊκῶς.

Τοῖος ἄρ' αἶας ὦρτο πελώριος. Γλ. η.

Αἰνεῖαν ἐλόμην μήσωρα φόβοιο. Γλ. θ.

δ. Ἐν πῆς ὑπιδέπεις οἰόμασι τὸ ἄρρεν γῆρος εἰς
ρος, ἢ ες καθαρὸν κικτυμῆος, παροξυμῆος
τῷ θηλυκῷ, αἰεὶ ἐκτείνεται τὸ ληκτικὸν α. ἀγίΑ.
ἀγίΑν. ἡμετέρΑ. σοφωτέρΑ.

ε. Παῦ τὸ παλαιώμενον φωνῆον, μακρὸν ἔξι.
μΥθος. ἡμᾶς. ἡμῖν.

Ναῦ δὲ γυναικῶν φΥλον αἰεῖσατε ἡδύπειαι. Η' σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ Συμμερέσεως, καὶ Διαλύσεως.

Εἴτε συμμερένται, ἐκτείνω δίχρονα πάντα.
Διττὸν ἔχω βραχὺ, λυομένης ἄρα διφθόγ-
γοιο.

α. Πᾶσα συλλαβὴ ἐκ συμμερέσεως, ἢ κράσεως
γινώσκῃ, καὶ μὴ παλαιᾶται, αἰεὶ ἐκτείνεται.
κρέαα, κρέΑ. ἐβόαε, ἐβόΑ. τῇ πόλει, πόλι.
αἰ πόλις, πόλις. βότρυς, βότρΥς. καὶ περ
πάναντίον ὁρήσεις ἐν τῷ δὲ τῷ ὑπερχάμματι ἐκ
πῆς Ἀνθολογίας.

Οἱ κόρις ἄχρι κόρε κορέσαντό με, ἀλλ' ἐκορέθην.
Ἄχει κόρε καὶ γὰρ τῆς κόρις ἐκκορέσας.

Τῆτο δὲ γέγονεν, ὅτι, οἱ κόρις, τῆς κόρις, ἔε καὶ
συμμερέσιν εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ συγκοπῶν, ἐκβολῇ
τῶ ε ὑπὸ τῶ κέρις, καὶ τῶ α ὑπὸ τῶ κόρις.

β. Ὅταν μία διφθόγγος καὶ ὁχλύσιν ὁχλύσιν ἄγνο-
ται,

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 309

ται, τὰ δαδελυμένα φωνήεντα συζέχονται.
 παῖς. Αἶδης ὑπὸ τῷ αἶδης.

Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὐτὸς εὖς παῖς Γαπε-
 τοῖο. Η' σ.

Ζεὺς, καὶ ἐγώ, τείκεται δ' Αἶδης ἀέροις ἀνάσ-
 των. Γλ. ο.

Πλὴν τῷ ῥαῖσα ὑπὸ τῷ ῥαῖσα, εἴθα τὸ α ἐκ-
 τείνεται. καὶ Θρήϊκες ἀπὲς Θράκες, εἴθα τὸ ε
 κοινὸν γίνεται. Θρήϊκες ἀπρόκομοι. Γλ. δ.

Αὐτοὶ δὲ Θρήϊκες ἀπείροια γαῖαν ἔχοντες. Διόνυσος.
 γ. Ὅταν ὑπὸ Διφθόγγῃ φωνῇ ὑποβάλλεται,
 τὸ φυλαττόμενον δίχρονον βραχὺ πέφυκε. φΥ-
 γὴ ὑπὸ τῷ φέγω. πῖθαιος ὑπὸ τῷ πείθω.
 ζΥγὸς ὑπὸ τῷ ζεύγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περί Παραγωγῆς, καὶ Συυθέσεως.

ΣΥνθετα καὶ Παράγωγα τῷ Ἀρχετύπῳ φυ-
 λάσσει

Τὴν φύσιν. ἐκτὸς Α' εἰ, καὶ ἄλλων, ἃ σε πείρα διδάξει.
 α. Τὰ ἀφύγωγα καὶ τὰ συυθετα φυλάττει τὴν
 φύσιν τῷ Πρωτοτύπῳ. δίκη, δίκαιος, δικαιο-
 σύνη, δικαίωμα, δικάζω, βραχὺ ἔχει τὸ ι
 τιμή, τιμάω, τίμιος, πολύτιμος, ἔχει αὐτὸ
 μακρόν.

Α' δὲ ε φυλάττει, τῇ συνεχεῖ ἀαγνώσει τῷ Ποιη-

ἢ μαθητέα. μΑνία, βραχύ ἔχει τὸ μα.
 μΑνικός δὲ μακρόν, ἢ κοπόν. πΥρ μακρόν
 ἔχει τὸ υ, πΥρός, ἔχει αὐτὸ βραχύ. Α'εί,
 βραχυώνει τὸ α. Α'ίδιος δὲ, καὶ Α'ύντος, κοι-
 νόν. Ω'σαύτως ἀπὸ τῶ παῦ, μακρὸν ὄντος,
 ΠΑ'είσεις, ΠΑ'ναχαιοί, ΠΑ'νέλλως, ἔχουσι
 τὸ α βραχύ. ΠΑ'νάγιος δὲ, κοπόν.

Οἱ μὲν ἄρ' Α'ίδιον. Η'σ. Α'ονάων ποταμῶν. Η'σ.
 Κίκλησκον δὲ γέροντας α'είσῃας ΠΑ'ναχαιῶν. Γλ. β.
 β'. Τῶν Προθέσεων τὰ δίχρονα φανίσκονται εἴτε συ-
 θέσει, καὶ ἔξω συθέσεως α'εί βραχυώνονται, θέ-
 σιως μὴ ἐμποδιζέσης. Ω'σαύτως καὶ ἢ ἔπιπατι-
 κῶν Μοείων, ζα, αει, ει, δυς. Α'νΑ'. ἀμφΙ.
 Υ'πό. περί. Α'νΑτέλλω. αὐτΙλέγω, ζΑ'θεος.
 Α'ρΙθμός. ἐρΙβάλαξ. δΥ'σεως. βρΙαρός.

Φρονέεις ἐρΙηρον α'οιδόν. Ο'δ. α.

Φαίνσκον ζΑ'κοπόν τινα ἔμμεραι. Γλ. γ.

γ'. Τὸ α σερητικόν συσέλλεται ἐν τοῖς συθέ-
 ταις. Α'δάμας. Α'τιμος. Μήσε κακῆ χειμῶνος
 Α'μηχανίη καταμάρφη. Η'σ. τὸ δὲ Α'θάνατος
 ἰκτείνει τὸ α.

δ'. Ο'τε τὸ πρῶτον μέρος τῆς συθέσεως εἰς εἰς
 δίχρονον λήγει, ἐκεῖνο ἐπὶ τὸ πλέον συσέλλε-
 ται. μεγΑ'θυμος. λυσΙμελής. ἡδΥτεπής.

Ρ'ήτορα μαῦρον ἰδῶν ἀπεθαύματα τὸν βαρΥχει-
 λον. Α'νδολ.

Γνοίης ὅσον ὄνων κρείσσονες ἡμίονοι. Θεόγ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. 5.

Πῶς ἔστιν ὑπὸ τῆς Διαλέκτων γνῶναι τὴν τῆς
Διχρόνων ποσότητα.

Α Τὸ ἀπ' Η, συσέλλει Ι'ων, τείνει δὲ Δῶρις.

Αἰολεὺς συσέλλεσι τὸ ας, μακρόν περ ὑπάρχον.

Δωρικὸν Αο, καὶ Αων, μηκυῖσιν αἰδοί.

α. Τὸ α ὑπὸ τῆ η γιγνόμενον, Δωρικῶς μὲν
ἐκτείνεται. Α' τιμΑ', ἀντὶ ἡ τιμή. Ἰωνικῶς
δὲ συσέλλεται. ὕμφΑ, κῶρΑ, ἀντὶ ὕμφη,
κόρη.

Α' δύτι, τὸ ψιδύεσμα. καὶ Α' πίτυς αἰπόλε τλώΑ,

Α' ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται. Θιόκρ.

Δεῦρ' ἴδε ὕμφΑ φίλη. Θάρσει κῶρΑ φίλΑ.

β. Κατὰ πῶς Αἰολεὺς συσέλλεται τὸ ας ἄλλως
τε μακρόν ἐν ταῖς πληθυντικαῖς αἰτιατικαῖς
πρὶς πρώτης, καὶ δευτέρας κλίσεως τῆς Ἰσοσυλ-
λάβων, καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς εἰς ας πὴν Α' ὀ-
ρεῖον ἐχέσαις.

Α' πενία, Διόφαντε, μόνα πᾶς τέχνης ἐγείρει.

Τίτυρ' ἐμὴν πεφιλαμμένη βόσκει τΑ'ς αἰγας. Θιόκρ.

γ. Αἰ εἰς αο, καὶ αων Δωρικῇ γενικῇ ἐκτείνεται
τὸ α. ΑἰνείΑο. ΑἰνείΑ'ων. μισΑ'ων.

Οὔμοι μέλει ΓύγΑο, Α'νακρ.

Δοιαὶ ᾗδ Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεΑ'ων. Ἰλ. δ.

β. Τῶν Γωνικῶν ὠθευομένων ἐκτείνεται τὸ πα-
ραληκτικὸν α, καὶ περ ἐκ τῶ η γεννώμενον, γέ-
γαα, ἕαα, μέμαα, βέβαα. γεγαῶς. ταυ-
τὸ νόει καὶ ὅπῃ τῶ υ Γωνικῶν. πέφτα. ὑπὸ τῶ
πέφυκα. γέγηκα. μέμηκα. ὅμως ἐνόησε αὐτὰ
οἱ ποιεῖται κοινὰ ἔχουσι καὶ τὴν χρεῖαν. ἕααῶς.
ἕααότες. μέμααότες. μέμααῶτες.

γ. Τὸ α Γωνικῶς ἐντιθέμενον τοῖς εἰς αω περι-
απωμένοις ῥήμασιν, ἐκτείνεται μὴ, μακρᾶς
ἕσης τῆς προσηγορίας συλλαβῆς. μαιμαῶ.
μυροῖν αῶ. βραχείας δὲ ἕσης, συσέλλεται.
βοῶ αῶ. ἀντιῶ αῶ. μηχανῶ αῶται, καὶ ἐσῶ αῶ-
σκον, ἀντί ἕσωσε. Μοινοῖν αῶ πολέμιζεν. Ἀν-
τιῶ αῶ πολέμω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶ Περιττοσυλλάβων Ὀνομά-
των, καὶ πρώτων ὡς τῶ Α, αὐξητικῶν.

Εἴστι βραχὺ κλίσεως πέμπτης αὐξητικὸν
ἄλφα,

Ὡς ἄραβος, μάκαρος. πλὴν θάρακός τε καὶ
ἄλλων.

α. Τὸ α, αὐξήσεις τῆς πέμπτης κλίσεως τῶ εἰς
α, ας, αρ, αψ, Ὀνομάτων, βραχὺ πέφυκε.
σῶμα, σῶματος. κέρας, κέρως, κέρματος.
ἦπαρ,

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 313

ἦπαρ, ἦπατος. νέκταρ, νέκταρος. λαμπάς,
λαμπάδος. μέλας, μέλαιος. λαίλαψ,
λαίλαπος. καὶ ἡ ἄλς, τῆς Ἀλός. Μέλαιες
δ' οἱ βότρυες ἦσαν. Κελαινὴ λαίλαπι ἴσος.
Ὀμυρος.

Φῆς μοι πάσιτα δόμῳ, τάχα δ' ὕστερον ἐδ' ἄλλ᾽
δοίης. Θεόκρ.

Εἰς αἰρῶνται κράς, κρατός. Κάρ, καρός. φάρ,
φαρός, ἅπερ κοινῶ τῶ αὔξησιν ποιεῖσι. κρᾶ-
τός ἀπ' αἰθανάτε.

Νάσης αὖ κ' Ἀρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων. Γλ. β.
Σημαίνει λυκίοις τε, φιλοπτολέμοις τε κ' Ἀρίσσι.
Θεόκρ.

β'. Η' γενική αὖτος ὑπὸ τῆς ὀρθῆς αὖ ἐκτείνεται.
Τιταῖ, τιταῖος. Ἀλμαῖ, ἀλμαῖος. παῖ, παῖ-
νος, καὶ παῖος.

Η' τάχα συρίζοντος ἐναργέα παῖος ἀκείης.
Αἰνσολ.

γ'. Τῶν εἰς αἶξ ὀνομάτων, τὰ μὲν συσέλλουσι, τὰ
δὲ ἐκτείνουσι τῶ αὔξησιν. κόραξ, κόλαξ, πί-
ναξ, πλάξ, καὶ ἄλλα βραχυύνουσι. φαίαξ δὲ,
θώραξ, ἱέραξ, ἡ ῥάξ, τῆς ῥαγός, καὶ ἑπερά-
τινα ἐκτείνουσι.

Ρ' ὦ καὶ λάμβδα μόνον κόρ' Ἀκας, κόλ' Ἀκάς τε διττῶ.
Εὔριχ.

Μήτις φα' ἄκων μεγαθύμων ἀντιβολήσῃ. Οἷος η.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶ Ι αὐξήτικῶ.

Ω' Σ ὅπ' τὸ πλείον (πέμπτης) συζέλειτ' ἰώτε
Αὐξήτῳ. πλὴν Ἰος, ὃν ἐκτείνουσιν αἰοδοί.

α'. Τὸ ι αὐξήσις τῷ Ο'ιομάκῳ εἰς ἰος. ἰδος. ἰτος
τὴν γενικὴν ἐχόντων, βραχὺ πέφυκε. μέλι,
μέλιτος. πόλις, πόλιος. εἰς, ἐρίδος. χάρις,
χάριτος. καὶ πατεῖς, πατριδος. ἀσπίς, ἀσπίδος.
Ε'ξαίρεται τὰ δικατάληκτα εἰς ις, καὶ ιν. Δελ-
φίς, καὶ Δελφίν, τῷ Δελφίνος. ἀκτίς, καὶ ἀκ-
τίν, τῆς ἀκτίνος. Πυρταῖς ἀκτίνεσι. Δελ-
φίνων ἀγέλαι. Ο'ππια.

Ε'ξαίρεται καὶ τὰ Μονοσύλλαβα. θῖν, θῖνός. ρῖν,
ρῖνός. κῖς, κῖός. πλὴν τῶ δῖς, δῖός. καὶ τῖς, τῖνός,
καὶ τῖνος. μὲν τῷ συσθέντων, εἰτῖνος, εἰτῖνος, καὶ τ.
Καὶ οἱ αἰείθεμενα χολὰ ποτὶ ρῖνὸν κάθεται. Θεόκρ.
Ω' ξεῖνοι, τῖνες ἐσέ; πόθεν πλέεθ' ὕρα κέλευθα;
Ο'δ. ι.

Σημειώτεον δὲ, ὅτι ὡς τὸν αἶμα ἐν τῇ ἐνικῇ Αἰ-
τιατικῇ, καὶ Πληθυστικῇ Ο'νομαστικῇ πορεύει-
σπᾶται, ἡ αὐξήσις ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν
ἐκτείνεται. ρῖν, ρῖνός. τὴν ρῖνα, αἱ ρῖνες.

β'. Ω' σαύτως ἐκτείνονται τὰ ἐν τῇ κλητικῇ πορεύει-
σπᾶν. κρηπίς, κρηπίδος. κνημὶς, κνημῖ-
δος.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 315

δος. καὶ τὰ αὐτῶ συνάθεται. δυνήμιδος. ἔτι δὲ
ὄρνις, ὄρνιθος. μέρμις, μέρμιθος.

Αἰεταί, καὶ ἄλλοι δυνήμιδες ἀχαιοί. Ἰλ. α.
Ἡερίης ὄρνιθες εὐπερα τέκνα γυνέθλης. Κολυθός.
ὄρνισι δὲ πρὸ Φωκυλίδη συσέλλεται τὴν αὖξιν.
γ. Τὸ ι αὖξιν εἰς ιξ, καὶ ιψ ὀνομάτων συ-
σέλλεται. θειξ, τριχός. σίξ, σιχός. κύλιξ,
κύλικος. καὶ χέριψ, χέριβος.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρη.
Εἴπηρ.

Πλὴν τῶ δὲ. πέττιξ, πέττιγος. πέριξ, μάσιξ,
φοίνιξ, σμάδιξ, σκαυδιξ, αἶξ. ρίψ, ρίπος,
καὶ ἴψ, ἱπός, ἅπερ ἐκτείνουσι τὴν αὖξιν.

Πέρδιξες θῆροι. Ὀππια. Ἀπόκομοι φοίνικες. Διον.
Μάσιγα φαεινὴ. Ἰλ. κ. Εἰδοίτε καὶ ταῦτα συ-
σέλλονται.

Μάσιγας Αἰγύπτιο κακόφρωνος αἰὲν ἀείθρει. Ναζ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶ γ αὖξιν.

ΥΨιλὸν αὖξιν κοινῇ συσέλλομεν. ἐκτὸς
Τῶ φόρτινος, Γόρτινος, καὶ ἄλλων ὀλιγίστων.
α. Τὸ υ αὖξιν εἰς υς μοιροσυλλάβων, ἔτι δὲ τῶ
εἰς υ ἐδετέρων, καὶ ἐτέρων εἰς υρ, βραχὺ πέφυκε.
αὖς, στός. ὕς, γός. μὺς. ὄρως. δάκρυ, δά-
κρτος.

κρῖτος. μάρτυρ, μάρτυρος. πῦρ, πῦρός. κύων, κύνός. ἐκτείνεται δὲ ὡς Θεοκρ. Κώμυς, κώμυδος. καὶ παρ' Οὔμ. ἰλὺς, ἰλῦός.

β'. Τὰ εἰς υυ, καὶ υς διατείνονται μακρὰν ἔχουσι τὴν αὔξησιν. φόρκων, καὶ φόρκυς, φόρκυτος. Γόρτυν, καὶ Γόρτυς. Φόρκυτος θυγάτηρ. Οὔδ. α.

γ'. Τὰ εἰς υξ, καὶ υψ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βραχεῖαν τὴν αὔξησιν κέκλυται. ὄνυξ, ὄνυχος. πτέρυξ, πτέρυγος. ἄμπυξ, ἄμπυκος. σὺξ, σῦγος. χάλυψ, χάλυβος. Ἀμπύκα, καὶ κρύφαλόν τε. Γλ. υ.

Κωκυτός θ', ὅς δὴ σῦγος ὕδατος ἐστὶν ὑπορράξις. Οὔδ. κ. Κήρυξ δὲ, βέβρυξ, γεύψ, καὶ γυψ, κοινὰ εὐρίπνυται τὴν αὔξησιν.

Ταλθυβίω κήρυκι δίδε πεικαλλές ἀέθλον. Γλ. ψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ποσότητος τῶν ἐν Ρήμασι διχόνων.

Υἷνω ἐκτείνει. πὶ ἀνω δ' αὖ τὴν ὡς ἀλήθειαν

Συσέλλει πρώτα, καὶ ἐφιστομύριοι χρόνιο.

Ρήματα δ' εἰς ἰω, καὶ ὡω ποικίλλει ἀοιδός.

α'. Τὰ εἰς ἰνω, καὶ ὡω Ρήματα ἐκτείνουσι τὴν ὡς ἀλήθειαν ἐν τῷ ἐνδεῶτι, καὶ ὡς ἀληθινῶν κρῖνω. κλῖνω. γλῖνομαι. μολῖνω. ἰσῖνω.

Θυμός ἐποξῖναι λέξαι. Οὔρρ. Οἶωνος κρῖνων. Η' σ. Εἰνότε

Ενίοτε δὲ ποικίλλονται.

Εντ' ἔνι, ἢ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον. Η' σ.

Καὶ π' ἔνι, καὶ δ' ὀφραίνε Δημόκρατες. Π' ἔνι γέρον,
καὶ ζῆσι. Ε' πιχε.

β'. Τὰ εἰς αἶω συσέλλεσι τὴν ἀδελήγεσαν.
μανθ' Α' ἔνι. λαμβ' Α' ἔνι.

Πλὴν τὸ ἰκ' Α' ἔνι, κικ' Α' ἔνι, φθ' Α' ἔνι. ἅπερ πολ-
λάκις ἐκτείνονται.

Τὰ δὲ εἰς αἶω βραχὺ ἔχει το α'. βο' Α' ἔνι. ναι-
τ' Α' ἔνι. ἀπορημενὴς δὲ μακρᾶς, ἔχουσιν αὐτὸ
κοινόν. μαιμ' Α' ἔνι.

γ'. Τὰ εἰς ἰω, καὶ ὑω, πότε μὴ ἐκτείνεσι, πότε
δὲ συσέλλεσι τὴν ἀδελήγεσαν. τ' ἰω. κυλ' ἰω.
φ' ἰω. λ' ἰω. ρ' ἰω.

Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτὶ ἔτι τ' ἔσιν. Ο' δ. μ.

Πεῖν μὴ γάρσε ζῶν ἐτ' ἴομεν ἴσα θεοῖσι. Ο' δ. λ.

Πέμπτης συζυγίης Μέλων βαῖη ἀδελήγει.

Τῶν δ' ἐτέρων μακρᾶ, πλὴν ὅπποτεσω πέλει ἐκ ζω.

Δότερε συσέλλεις Ἀόρεισε σὺ τὴν ἀδελήγετον.

δ'. Ο' Μέλων πρῶτος τῆς πέμπτης συζυγίας
τῇ βαρυτόνῳ αἰεὶ συσέλλει τὴν ἀδελήγεσαν.

Α' ρῶ. ψ' Α' ρῶ. κρ' ἰνῶ. μολ' ἰνῶ. Ὡσαύτως αἰεὶ
συσέλλεται καὶ ἡ δίχρονος ἀδελήγεσα τῇ δό-
τέρων Ἀόρεισιν ἢς τινος ἐν συζυγίας. ἐκρ' ἰνον.
ἐλ' ἰπον. ἐλ' Α' βον. ἐφ' ἰγον. καὶ περ ἐνίοτε τὸτο
ἐκτείνεται.

Οὐδέποτε ἐν πολέμοιο κακῶ ἀπέφ' ἰγον αὐπίν. Βαξ.
Ε'.

Εν γὰρ ταῖς λοιπαῖς συζυγίαις ὁ Μέλλων, καὶ
ἐν πάσαις ὁ Αὐρεῖος πρῶτος ἐκτείνῃσι τὴν
δίχρονον ἀδελήγασαν. τίσω, ἐτίσα. λῦσω,
ἐλύσα.

Τίσειαν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα. Οὐδ' ἀπέλυσέ θύ-
γατρα. Ἰλ. α.

Οὔτως καὶ πάντα ἐσινότε βραχυύνονται.

Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ τοῖς εἰς ἐμὸν ἐπτῖσα
κόλπον. Θεόκρ.

Οὔσης μοι γαμετῆς, χημέρι' ἔσαντα φέρειν. Εὔπρι-
σταύτως πομύλλῃσι τὸ δίχρονον ἐν τῇ Μέλλοντι,
καὶ Αὐρεῖω τὰ εἰς αὐὰ ἀδελήγασαν. γελᾶσω,
ἐγέλασα. θλαῶσω. ἐάσω. θεάσομαι.

Οὐ γὰρ πῶπορ' ἐμὰς βῆς ἤλασαν. Ἰλ. α.

Φθειγγόμενον βαλίῃσιν ἐάσατε πτόνη ἀέλλαις. Νου-
σησημεῖάδω ἐπαῦθα, ἐν τοῖς Μέλλουσι, καὶ
Αὐρεῖοις τῇ λοιπῶν ἐγκλίσεων μακρὰ ὑπάρ-
χειν τὰ δίχρονα, ἢ βραχέα καὶ τὴν ποσότη-
τα τῶν Οὔρεϊκῶν.

ε. Συσελλόμενον τὸ δίχρονον ἐν τῇ Μέλλοντι,
συσελλεται καὶ ἐν τῇ Παρακειμένῳ Εὐεργητι-
κῷ, καὶ Παθητικῷ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων.
κρίνω. κέρικα. κέρικμαι, κέρικσαι, κέρι-
ται. ἐκρίθην, κριθῆναι. καὶ τοῖς ῥηματικοῖς
κρίσις, κρίσις.

ς. Ὅποσον ὅστις τὸ ῥήματος δίχρονον ἐν τοῖς οὐρεῖοις,
ποσότητος ὅστις ἐν τοῖς οὐρεῖοις τε καὶ πληθυντικοῖς.

ἔλν.

- ἐλυσΑ, ἐλυσΑς. ἐλύσΑπον. ἐλύσΑμην, ἐλύ-
σατε, ἐλυσΑν. Πλὴν τῷ εἰς ασι τεῖτε προσώπε
πληθυντικῆ, καὶ τῆς εἰς ασα μετοχῆς, εἴδα τὸ
α αἰ ἐκτείνονται. τετύφΑσι. τυψΑσα. φΑσί.
Εννία τὰς μέσας φΑσίν τινες. Εὔπηρ.
Φέγγος ἀνὰ σείλΑσα κατῆεν εἰς δύοσιν ἡώς. Μεσο.
Ὅμως ἐδότε καὶ βραχυώνονται. πεφύκΑσι. λελόγ-
χΑσιν. ὥσπερ καὶ αἱ εἰς ασι δοτικῇ πληθυντικῇ.
Μέλποισαι εὐμΑσιν τὴν μελίγηρυν ὅπα. Εὔπηρ.
ζ. Τὰ δίχρονα παρὸ τῷ πτ φύσει βραχέα νομί-
ζονται. ὅθεν ἐν τῷ πτ κεκρυμμένα βραχυώνονται.
βάπτω, βέβαφα. νίπτω, νεύφα. Κύπτω,
κέκτφα. ὅμως ἐνίοτε καὶ ἐκτείνονται.
η. Βραχυώνονται τὰ τῶν ἀναδιπλασιασμῶν δίχρονα
ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ, καὶ ἐν τῇ ἀδελφότητι.
Αἰκήκα. Αἰλήλφα, ἐλήλτφα. Αἰκάχημι,
Αἰλάχημι ὑπὸ τῷ ἀλήμι. τίθημι. δίδωμι.
θ. Τὸ α τῆς δουέρας τῶν εἰς μι συσέλλεται ἐν
πᾶσι τοῖς ἀριθμοῖς, πλὴν τῷ ασι, καὶ ασα.
ἵςΑπον. ἵςΑ'τλω. ἵςΑμην. ἵςΑπε. ἵςΑμαι.
ἵςΑσο. ἵςΑ'θλω. εἰςΑς. εἰςΑθείς.
Αἰ' ἄγε παῦε μάχης, μήδ' ἀντίος ἵςΑσ' ἐμεῖο.
Η'ς.
ΕἵςΑσαν ἀγγελικῆς εἰκόνες ἀγλαίης. Ναζ.
ι. Τοῦ τῆς τετάρτης τῶν εἰς μι, ἐν μὴ τῷ ἐνίκῳ ἐνερ-
γητικῷ ἐκτείνεται. ζέγγντμι, ζέγγντς, ζέ-
γγντσι, ἐζέγγντν, ἐζέγγντς, ἐζέγγντ. ὅθεν τὰ
δι-

δισύλλαβα προωξισσῶνται. δῦμι, κλύμι, φῦμι. ἐν τῇ δισίλῳ δὲ, καὶ πληθυντικῷ, καὶ ἐν ὅλῳ τῷ παθητικῷ συσέλλεται. Ἐν δὲ τῷ προσεκτικῷ, πῶν μὲν δισυλλάβων ἐκτείνεται τὸ υ. Κλύθι μολ ἀργυρόποξε. Ἰλ. α. πῶν δὲ ὑπερδισυλλάβων, συσέλλεται. κέκλυθι, κέκλυτε. ζέλγνυθι, ζέλγνυτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ἐξέτασις τῆς παραληγέσης συλλαβῆς πῶς ὀνομάζον.

α΄. **ΤΑ** εἰς ατος ὑπερθετικά βραχὺ ἔχουσι τὸ α. σοφώ**Τ**ατος. παρῳή**Τ**ατος.

β΄. **Τὰ** εἰς αὐὸν ὀνόματα, εἰ μὲν ἔχῃ τὸ ο κλί-
νουνται ἐν ταῖς πλαγίαις, ἐκτείνουσι τὸ α. Ἀλκ-
μᾶ**ων**. Λυκᾶ**ων**. Μαχᾶ**ων**. Εἰ δὲ ἔχῃ τὸ ω,
συσέλλουσι τὸ α. φᾶ**ων**, φᾶ**ω**τος. τὸ δὲ Πο-
σειδά**ων** ποικίλλει.

γ΄. **Τὰ** εἰς αος, εἰ μὲν ἔσιαστικά ἀρσενικά, μα-
κροπαραληκτεῖ. λαός. ναός. εἰ δὲ ὑπὸθετα,
ἢ ἔσιαστικά ὑδέτερα, βραχυπαραληκτεῖ. κερᾶός,
ἢ, ὄν. τὸ φᾶός. χαός.

δ΄. **Τὰ** εἰς ια θηλυκά, βραχὺ ἔχουσι τὸ ι. σοφῖ**α**.
αἰγῖ**α**. μῖ**α**. ὅμως ἐσινότε ἐκτείνουσι αὐτό. αὐῖ**α**.
κονῖ**α**. καλλῖ**α**. ὄρμι**α**.

Σύειγξ' ἔνομ' ἔχεις . ἄδει δέ σε μέτρα σοφίης
Θιόκρ.

Ως καποεργίης ἄεργεσίν' αὖ μείων . Οἶδ' χ.
ε'. Τὰ δνόματ' εἰς ιος, ιος, ιον, ιων, βραχυώ-
σι τὸ ι . ἄξιος . ξύλιος . εἰαρινός . βέλτιον .
Δολκαλίων . καίπερ ἐνίοτε ποικίλλουσιν . Ωρῖο-
νος, ὠρίωνος .

Λισομενὴ προσέειπε Δία κρονίωνα ἀνακτα . Γλ. α.
Ζῴως δ' ἐκ αὐτῷ ἔγωγε Κρονίονος ἄσπον ἰκούμεν .
Γλ. ξ.

ε'. Τῶν Ἀητωνυμιῶν τῷ δούτέρῳ προσώπῳ ἐκτείνε-
ται τὸ υ . Ὑμεῖς . Ὑμέτερος .

ζ'. Τῶν θηλυκῶν εἰς ων, καὶ υψς, βραχυώται
τὸ υ . γηθοσύνη . ταχὺτης .

η'. Τὰ δὲ εἰς υψς ἀρσενικά, ποικίλλουσι τὸ υ .
πρῶτος . ὡς .

Δραπέτιδας ἐμὸς ὄσιν . ὁ μαντιπῆς γέρας ἐξεῖ .
Μόχος .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Εἰς τὰς τῷ Α ἐν τῇ ληγέσῃ.

α'. **Τ**Α' ὀξύτονα, καὶ τὰ Παροξύτονα τῆς δούτε-
ρας τῷ Ἰσοσυλλάβων, μακρὸν ἔχει τὸ
α . χαρᾶ . πονηρᾶ . δαλείᾶ . θεᾶ . θεᾶ .
λήδᾶ . ἡμέρᾶ . ὅμως ἐσὶν ἐνίοτε βραχυώσιν αὐτό .
Ἀνθρώπος, ὅς τοι μὴ μίᾶ πάντας ἔχει . Θιόκρ.

Gram. Katif.

X

Εἰς τὰς

Ἐξαιρέται τὰ παρὰ τῆ α δύο σύμφωνα ἔχοντα ,
ἢ ἐν διπλῶν. τὸ λμΑ . Α'νΑ . λύσΑ . δίψΑ .
δόξΑ .

β'. Τὸ ληκτικὸν α τῷ παρὰκειμένων , καὶ ἀορί-
σων ἐν τοῖς ῥήμασιν , ἔτι δὲ τῷ ἐσπετέρων ἐν
τοῖς ὀνόμασι . καὶ τῷ παρὰσυσυλλαβῶν αἰτιατι-
κῶν , αὖ συσέλλεται . τέτυφΑ . ἔτυψΑ . χεάμ-
ματΑ . ξύλΑ . τὴν τρυγόνΑ . τὸν βασιλέΑ .
τὰ δὲ ὕγιΑ , ἔφυΑ , κέρΑ , ὅλον , ὅτι μι-
κνύονται ἄ τὴν κρᾶσιν .

Γ' σαύτως βραχύνεται καὶ τῷ Προθέσειν , καὶ ὁ παρ-
ῥημάτων . ὦΑ' . κατΑ' . ἄμΑ . Καίπερ οἱ Ποιη-
ταὶ σπανίως αὐτὸ ἐκτείνουσι ἄ τὸ μέτρον .

γ'. Ἐκτείνεται τὸ δυνικὸν α τῆς πρώτης καὶ δευτέρας
κλίσεως . τὸ αἰνείΑ . τὰ μέσΑ .

δ'. Αἱ ἰσοσύλλαβοι κλητικὰ τῆς πρώτης , ὑπὸ
μὲν τῆ ας γινόμεναι , ἐκτείνουσι τὸ α . ὦ αἰ-
νείΑ , ὦ ταμίΑ . ὑπὸ δὲ τῆ ης , συσέλλουσιν .
ὁ ποξότης , ὦ ποξότΑ , ὁ σκύθης , ὦ σκύθΑ .
ὁ θεν ὦ παροφῆτΑ , ὦ κυνῶπΑ . καὶ ὁ Θιόγκε-
πος ἐκτείνει , ὦ πύκτΑ .

Ε' ννεπέ τὰς ἀειθμὰς ἔμπειρε ΓεωμέτρΑ κείνης .
Ε'πιχ' .

Αν .

Τὸ ληκτικὸν αν , μακρὸν ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενι-
κοῖς . ὁ τιτΑ'ν . ΠαιΑ'ν . ΠΑ'ν . βραχὺ ἐν
τοῖς ἐσπετέροις . τὸ μέλΑν . τύψΑν . τὸ δὲ παῶ
ἐκτείνει .

ἐκτείνεται ἄ τὴν ὁμοσυνήκῃ . τὰ δὲ συν-
δεταί , ποικίλα . σύμπαν . ἅπαν .

Αν , αἰτιατική , ἔπεται τῇ ὀνομαστικῇ , μέσΑν , δέ-
ξΑν , βραχύ . βασιλείΑν , ἡμέρΑν , μακρόν .

Αν , κλητική ὁμοσυνήκῃ , βραχύ . ὦ ΑἰΑν ,
θόΑν .

Αν , ληκτικὸν ὁπρῆματος , κοινόν . πέρΑν , λίΑν ,
ὅτΑν .

Αρ .

Αρ , ληκτικὸν ὀνομάτων , ἢ ὁπρῆμάτων , βραχύ .
νέκτΑρ , αὐτΑρ . τὸ δὲ γΑρ , καὶ ὁ κΑρ , ὁ
ψΑρ , κοινὰ εἰσί .

ΑΣ .

ΑΣ , ὀνομαστικὴ τῆς πρώτης κλίσεως , μακρόν . Αἰ-
νείΑΣ . τῆς πέμπτης δὲ , εἰ μὴ ἄ τὴν ντος κλί-
νεται , μακρόν . αἰΑΣ . ΚάλχΑΣ . τύψΑΣ . σΑΣ .
εἰδὲ μὴ κλίνεται ἄ τὴν ντος , βραχύ . λαμπΑς .
τρεΑς . μέλΑΣ . μέγΑΣ . κέρΑΣ .

ΑΣ , αἰτιατικὴ πληθυντική , ἥδ' μὴ ἰσοσυνήκῃ ,
μακρόν . τὰς χύσΑΣ , τὰς μέσΑΣ . ἥδ' δὲ πε-
ειτσυνήκῃ , βραχύ . ῥήτορας , τρυγόνΑΣ .
ὡσαύτως καὶ ἡμέΑΣ , ὑμέΑΣ , σφέΑΣ , ποιητικῶς .
Δελφίνων ἀγέλΑΣ θειδέΑΣ , ἡμερον ἄλμης .
Ὅππιαν .

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ι ἐν τῇ ληγέσῃ.

ΤΟ' Ι ληκτικόν, αἰὲ βραχυνέται. τὸ μέλι.
τῇ θυγόνι. ταῖς θυγόςι. ὦ ὄφι. ὦ ἀμα-
ρουσί. ἐτι δέ, νῶϊ, σφῶϊ, σφίσι. αὐτῇ,
περὶ, ἐπὶ. ἀμωμητῇ. ὅτι. καὶ ἐν ταῖς πα-
ραγωγαῖς. βίηφι. πόντοφι. ἔλθῃσι. μέσαισι.
λόγοισι. μακρόν δέ ὅτι ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἀν-
τιουμίαις. τατῇ, ταυτῇ, ὀδῇ, ποδῇ, καὶ ἐν
τῇ συναίρεσει. τῇ πόλει, πόλι. ἐν δέ τῇ,
ἐποτῇ, πεποντῇ, κοινόν.

Ιν.

Ιν, βραχὺ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἔρην. ὄφιν. καὶ
μῖν. ἰν. πάλιν. περὶν. φασίν. ἡμῖν δέ,
καὶ ὑμῖν, ἐκτείνονται ἔξ τινὶ παρὰ τὸν ὅρον.

Ις.

Ις, βραχὺ ὁμοίως. χάρις. ἐλπὶς. πόλις. δις.
τρις. πολλάκις. ἄλλις. ὁξαιρένται τὰ εἰς ιν,
καὶ ις διατελέσθαι. αὐτῇ, καὶ αὐτῇς. ῥῖν,
καὶ ῥίς. καὶ τὰ ἐν τῇ ἁπλῇ προπεριπατώμενα.
κρηπίς, κρηπίδες. κνημὶς, ἴδος, ἅπερ κοινόν
ἔχουσι τὸ ις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Υ ἐν τῇ ληξέσει.

Υ, Ληπτικόν, βραχυύεται. ἄςΥ. γλυκΥ'. με-
ταξΥ'. σΥ'. ἐν δὲ τῷ, ἀντικρὺ, μεσηγύ, καὶ
ἐτέροις, ποικίλλεται. ὥσπερ καὶ ἐν τῇ πενάρτῃ
τῷ εἰς μι. ἐξδ'γνΥ, ἔδΥ, ἔφΥ.

Υρ.

Υρ, ληπτικόν, κοινὸν ἐσί. ψιδΥρ. μάρτΥρ.

Υν. Υς.

Υν, καὶ Υς, βραχύ. γλυκΥν. πρέσβΥς, πρέ-
σβΥν. σΥν. κοινὸν δὲ ἐν τοῖς δικαταλύνταις.
φόρκΥν, καὶ φόρκΥς. καὶ ἐν τῇ πενάρτῃ τῷ εἰς
μι. ὁ ζδ'γνΥς, τὸ ζδ'γνΥν. ἐξδ'γνΥν, ἐξδ-
γνΥς. καὶ ἐν τοῖς ὀξυτόνοις δι' ος καθαρεῖ κλινο-
μήροις. ἰλΥς. πληθΥς. ὀϊζΥς, καὶτ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς εἰρήδω ὡς δὲ κανόνων.
Βέλτερος δ' αὖ κανὼν πρὸς τὸ δαγνῶναι τῷ δι-
χρόνων τὴν ποσότητα εἶναι τῷ Ποιητῶν τὸ πα-
ράδειγμα, μάλιστα δὲ τῷ Ομήρῳ. ὃν περ μι-
μέμενος, ἐκ αὐτῶν ἀμάρτοις. οἷον ἀρχόμενος ἀφ' οὗ
τῆς Ἰλιάδος, γνώση, τὸ μὲν α τῷ ἀείδω, καὶ
τὸ α, καὶ τὸ ι τῷ Ἀχιλλῆος, συσελλόμενα. τὸ
δὲ υ τῷ μυεῖος, καὶ τὸ ι τῷ ἰφθιμος, ἐκτεινό-
μενα, καὶ προῖων ἐν τῇ ἀναγνώσει, μαθήσει ὅτι

τὸ α τῷ ἄρῃς, καὶ ἀνὴρ, κοινὸν πέφυκεν. Ἀῖρες

Ἀῖρες βροτολογί, καὶ τ.

Σισημειώσω δὲ, ὅτι ἐν ταῖς χεῖραις δυνάσται χῆ-
σαι τῇ ποιητικῇ ἀδείᾳ, καὶ συσεῖλαι, ἢ ἐκτείνειν
παρὰ δίσχονα πρὸς ἀρέσκειαν. οἷον ἐν τῇδε τῇ
ὀνόματι, Ἀθανάσιος, εἰσὶ πάντε συλλαβαὶ δι-
χρονοί, ὡς δυνάσται ὡς βέλει διαθεῖναι. ἈΘΑ-
ΝΑΣΙΟΣ, ΑῖΘΑΝΑΙΣ, ΑῖΘΑΝΑΣΙΟΝ.

Παιδομήτορ χαλεπὰ Κύριε διαβολή. Ηῖς.

Αὕτη δὲ ἡ ποιητικὴ ἀδεία τόπον ἔχει μάλιστα ἐν
τοῖς μοιουσολογοῖς, τε, καὶ, γάρ, τίς, καὶ τ.

Τόχα μὲν οἱ κεῖται ὅτι χθονί. Γλ. γ.

Ὡς δὲ δέξῃς εἰπεσκυ Αἰχαιῶν. Γλ. ε.

Πολλὰ καὶ ἡ βραχεῖα συλλαβὴ μύσσα ἐν τῇ τέλει
τῆς λέξεως, καὶ ἀρχομένη τὸν πόδα ἐκτείνεται.

Οἱ δὲ μέγα ῥάχοντες, ἐπίδραμον. Γλ. ξ.

Οὐ καὶ πανύχιον εὐδεν βελιφόρον ἄνδρα. Γλ. β'.

Εἰλθεσ' Οὐλυμπόνδε διὰ λίσαι, εἶποτε δήτι.

Γλ. α.

Τόξ ὁμοισιν ἔχων ἀμφηριφέατε φαρῖβω. Γλ. α.

Ἰσα φίλοισι τέκισι χαριζομένη πόσει ὦ. Γλ. δ.

ΤΗΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΜΕΤΡΙΚΗ, ἢ ΕΠΟΠΟΙΑ

ΤΑ' μέχρι τῆς δε ριθούται ἀρκεῖ πρὸς τὸ δαγνῶ-
 ναι τῷ συλλαβῶν τὴν ποσότητα, πότε δη-
 λαδὴ τὰ φωνήεντα μακρὰ πέφυκε, πότε βραχέα,
 καὶ πότε κοινά. ρητέον δὴ ἐνθάδε περὶ τῶ πῶς
 εἶν ἐκ τῶν μακρῶν, καὶ βραχείων συλλαβῶν σί-
 χες συλτιθούαι. καὶ τὴνδε τὴν ἀδελφωμάτειαν,
 Μετρικὴν, ἢ Ε'ποποιίαν ὀνομάζομεν. ἐν αὐτῇ
 γὰρ πειρασόμεθα διὰ βραχείων μὲν, σαφῶς δὲ
 ὡς εἴ μάλιστα, ἐκδεῖναι πῶς τε ποδῶν ἢ μέ-
 τρων τὴν φύσιν, καὶ τῶν σίχων, ἢ ἐπῶν τὰς
 διαφοράς, καὶ πὰ εἶδη, πῶν γε χαλεφεύρων, καὶ
 χρησιμωτέρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ποδῶν Μετρικῶν.

ΠΟῦς ἐν τῇ Ποιητικῇ Τέχνῃ λέγεται τὸ με-
 τρικὸν σύστημα, ἥτοι μέρος τὸ σίχων ἐκ
 δύο, ἢ τριῶν, ἢ τεσσάρων συλλαβῶν συγκεί-
 μρον. Εἴρηται πῶς μεταφορικῶς ὑπὸ τῶν ζώων,

328 ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

α' εἰς τὴν ποδῶν βαδίζει . ἔπο γὰρ καὶ ὅπ' εἰς
Μετρικῶν Ποδῶν ἡ ἀρμονία βαίνει τῇ λόγῃ ,
καὶ ἐν αὐταῖς ὁ εἶχος καθίσταται . Τῶν ποδῶν
τέσσαρες μὲν εἰς Δισύλλαβοι , ὅπως δὲ ξισύλ-
λαβοι , τετράσύλλαβοι δὲ ἐκκαίδεκα .

Πόδες Δισύλλαβοι .

Σπονδαῖος , ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς εἰώθασιν αὐτῶν
χῆσθαι , σιωπᾶται ἐκ δύο μακρῶν συλλαβῶν .
Η" ρΩς .

Πυρρίχιος , ὅτι Πύρρον τὸν παῶτον ἐκ τῆ Δε-
ρεῖς ἵππευ πηδήσαντα ἐν Τρωάδι ποιέτω μέ-
τρω ὑμνησαν , σιωπᾶται ἐκ δύο βραχειῶν .
ΛΕΓΕ .

Τροχαῖος , ὁ καὶ χορεῖος λεγόμενος , ὅτι χοροῦντες ,
καὶ περὶφέροντες τὰς βαρύν αὐτῶν ἐχῶντο , ἐκ
μακρᾶς καὶ βραχείας . ΘΑΥΜΑ .

Γαμβος , ὡς Γάμβης κόρης , ἣτις αἰχρᾶς ὑβρι-
δεῖσα τῷ μέτρῳ τέτρω , ἀγχόνη τὸν βίον κατέ-
στρεψεν , ἐκ βραχείας , καὶ μακρᾶς . ΛΟΓΟΥΣ .

Πόδες Τεσσύλλαβοι .

Τείμακρος , ἐκ ξιῶν μακρῶν σιωπῆς ἀριθμῶς . κΗ-
ρΥττΩ .

Τεῖβραχυς , ἐκ τεσσάρων βραχειῶν . ΛΟΓΙΝΟΥΣ .

Δά-

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 329

Δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς, καὶ δύο βραχειῶν Ἀγ-
γΕΛΟΣ.

Ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς. ἈγΑ'πΗ.
Βάκχιος, ἐκ βραχείας, καὶ δύο μακρῶν. ἈλΗ-
ΘΗΣ.

Ἀντιβάκχιος, ἐκ δύο μακρῶν, καὶ βραχείας. Αὐ-
ςΗρΟς.

Ἀμφίμακρος, ἐκ μακρᾶς, βραχείας, καὶ μακρᾶς.
δΗμοφΩν.

Ἀμφίβραχυς, ἐκ βραχείας, μακρᾶς, καὶ βρα-
χείας. Ο'δΗγΟς.

Πόδες Τετρασύλλαβοι.

Διαπόνδειος, σύγκειται ἐκ δύο σπονδαίων. Ε'γ-
χειρ'ίζΩ.

Προκελδυσματινός, ἐκ δύο πυρρ'ιχίων. πολΤ'-
ΛΟΥΟΣ.

Διχόρειος, ἐκ δύο Γάμβων. ΘΕΗγΟ'ροΤς.

Χορείαμβος, ἐκ Τροχαίς, καὶ Γάμβε. ΑΓ'Ακ'ΙδΗΣ.

Ἀντίπαιστος, δξ Γάμβε, καὶ Τροχαίς. ἈλΕ-
ξΑνδρΟΣ.

Γωνικός πρῶτος, ἐκ σπονδαίς καὶ πυρρ'ιχίς. δΗ-
μοΟ'δεΕς.

Γωνικός β'. ἐκ πυρρ'ιχίς καὶ σπονδαίς. δΙΟμΗ'δΗΣ.

Παίων α'. ἐκ Τροχαίς καὶ πυρρ'ιχίς. Η'Υ'κΟμΟΣ.

Παίων β'. δξ Γάμβε καὶ Πυρρ'ιχίς. ΘΕΗγΟΡΟΣ.

Παίων

Παίων γ'. ἐκ Πυρρίχης καὶ Τροχαίς . πΟΛΥ-
μΟΧΘΟΣ.

Παίων δ'. ἐκ Πυρρίχης καὶ Γάμβης . πΟΛΥΠΑΘΗΣ .
Ε'πίστιτος α'. ἐξ Γάμβης καὶ σπονδαίς . Α'ΡΙΣΕΙΔΗΣ .
Ε'πίστιτος β'. ἐκ Τροχαίς καὶ σπονδαίς . ΜΗΞΑ-
ΛΟΙ'ΑΣ .

Ε'πίστιτος γ'. ἐκ σπονδαίς καὶ Γάμβης . ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ .
Ε'πίστιτος δ'. ἐκ σπονδαίς καὶ Τροχαίς . Η'ΡΑ-
κλΗΨΟΣ .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Δακτυλικῶν σίχων .

α'. **Α**'Δάνιον ἔπος ἐκ δακτύλου συνίσταται , καὶ
σπονδαίς . πέφυκε δὲ γλυκερώτατον μέλος ,
καὶ ῥαδίον τοῖς ἀρχαίοις .

ΘΥΜΟΣ Α'ΝΩΓΕΙ

Μιτέρα κάρην

Πάντοτ' αἰδεῖν .

β'. Ὑμνιακόν , ἐκ δύο δακτύλων .

ΠΑΡΘΕΙΟΝ Α'ΔΕΤΕ,

Μιτέρα μέλπειτε .

Α'σμασι κρέσμασι .

γ'. Εξάμετρος , ὁ καὶ Ἡρωϊκὸς λεγόμενος , ὅτι
Ὅμηρος πᾶς τῶν Ἡρώων παράξεις διεξιῶν , τῶν
κίχεται , σύγκειται ποσὶν ἑξ , ὧν ὁ πέμπτος
ὀφείλει εἶναι δακτύλος , καὶ ὁ ἕκτος σπονδαῖος .

οἱ δὲ παῶτοι τέσσαρες δάκτυλοι τυγχάνουσιν ἀδια-
φόρως, ἢ απονδεῖοι. οἶον. Οἶδυσ. α.

Ἄνδρα μοι | ἐννεπε | μέσσα πο | λύβοπον, | Ὅς
μάλα | πολλὰ

Πλάγχθη, ἐ | πεί βοί | ης ἰε | ρὸν πολλί | εθρον
ἔ | περσε, κτ.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι ὁ πέμπτος πᾶς ἐνίοτε κεῖται
απονδεῖος, καὶ τότε ὁ εἶχος απονδειακὸς ὀνομάζε-
ται. οἶον. Ἰλ. α.

Οὐκέτι | τῶν χυ | σίω ἢ | τίμησ' | ἀρη | τῆρα.

Ἐτι ὁ ποιητὴς Ἡρώϊκός εἶχος λέγεται Ἀκέφα-
λος, ὅταν ἀρχεται ὑπὸ βραχείας.

Ἐπειδὴ νῆας τε, καὶ ἑλλήσποντον ἴκοντο.

Μείζωνος, ὅταν ἔχει τὸν ἕκτον πόδα δίβραχυν.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον Οἶον.

Προκέφαλος, ὅταν πλεονάζει ἐν τῇ ἀρχῇ μία
συνταβή.

Ἡ ὅτ' ἄλλῃς, ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ὑπέ-
ροπότες;

Δολιχόδερος, ὅταν πλεονάζει μία συνταβὴ ἐν τῇ
τέλει.

Κάσσορα θ', ἱππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν πολυ-
δάκτυλον. Τὰ τοιαῦτα δὲ θεωρητέα τοῖς νέοις,
καὶ μιμητέα.

δ'. Πεντάμετρος πέντε πόδας κέκταται, καὶ εἰς δύο
Κῶλα διήρηται. ἔχει δὲ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ Κῶ-
λῃ δύο πόδας απονδεῖους, ἢ δακτύλους πρὸς ἀρίσ-
κειαν,

κειαν , καὶ μίαν τομήν , ἥτοι συλλαβὴν μακράν ,
 ἐν δὲ τῇ δευτέρῳ δύο δακτύλους , καὶ ἑτέραν συλ-
 λαβὴν . Χρὴ δὲ τὸν πεντάμετρον ἐν τῇ πρώτῃ
 Κώλῳ καταπεραιῶν τὴν λέξιν .

Τὸ πεντάμετρον ἔπος αἰέποτε ὧσται μὴ τῷ ἑξαμέ-
 τρῳ , καὶ ὅς αὐτῶν ἀμοιβαδὸν τετραμύρων συνίστα-
 ται τὸ Ἡρώδειον , ὃ γράμεθα ἐν ὀνηράμμασι ,
 καὶ ἐλεγείαις , οἷον αὐτῇ τῇ Θεόδω Γρηγορίῳ .

Δύσμορος οἶα πάθον ; τίς μοι γόος ἄξιος ἔσαι ;

Τίς πηγὴ δακρύων ἄρκιος , οἶα μέλη ; κατ.

Σημειώτεον δὲ , ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἔπεσιν , ἢ ἑκάπῃ
 συλλαβὴ τῷ σίχῃ ἀπὸ μακρᾶς λαμβάνεται , καὶ
 τυχαῖοι βραχεῖα .

εἰ. Γλυκάνιον ἔπος , ἐκ τριῶν συντέθεται ποδῶν ,
 ὧν ὁ πρῶτος εἰς τὴν δισυσλλάβων τυγχάνει , οἱ
 δὲ λοιποὶ δύο δάκτυλοι , οἷον .

Κάπρος λύκα μαιόλης .

Οἶδ' ὅτι σκυλακοπτόν .

Κύπριδος θάλας ὤλισε .

ς. Ἀρχιλόχιον , ἐκ δύο δακτύλων , καὶ μιᾶς συλ-
 λαβῆς .

Κλυθίμε , ὦ τυχίδη ,

Πωθαύομαι σε , θέλων .

Εἰδέναι οἶα θέλεις .

Τὸ τοῦ ἔπος ὅρξ
 ἡμισίχιον ὑπάρχον τῷ Πενταμέτρῳ . ὅθεν δύο
 Ἀρχιλόχια οἶα σίχον Πεντάμετρον ὑποτελεῖσι .

ς. Φερικράτειον , ἐκ απορθείας , Δακτύλου , καὶ

Σπον-

Σπονδαίε. καὶ ἔσιν ἡμισίχιον τῷ ἑξαμέτρῳ.

Τὸν κλεινὸν φερεικύδην.

Εἰς φθεῖρας λόγος ὅστις, καὶ τ.

η. Τὸ Ἀλκμαῖον τριπλὲν ὅστις. Καταληκτικὸν
μὲν, ὅταν ἔχει μίαν συλλαβὴν μακράν, δύο
δακτύλους, καὶ οὕτως σπονδαίον.

Ναῦ δάκρυα βρύετε πάντα,

Ναῦ ἄλγεα ἔλθετε πάντα

Κοιτᾷτ' ἐμὰ σπλάγχνα, καὶ ἦτορ.

Α' καταληκτικὸν δὲ, ὅτε ἔχει πόδας τέτταρας, ὧν
οἱ μὲν δύο πρῶτοι δάκτυλοι εἰσιν, ἢ σπονδαῖοι.
ὁ δὲ τρίτος δάκτυλος, καὶ ὁ τέταρτος σπονδαῖος.

Μᾶς' ἄγε καλλιόπῃ φιλομνηδῆς,

Ἀρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἔπι δ' ὄχος

Τρηνιδὸς, καὶ κύδιμος ἔσω.

Γ' περκατάληκτον δὲ, ὅτε ἔχει τρεῖς δακτύλους, καὶ
μίαν συλλαβὴν.

Ὅμμασι μέμει φύγῃς τρυφεροῖς,

Φίλτατε, καὶ πανεράσμιέ μοι.

δ. Τὸ Ἀλκαῖον διπλὲν τυχαῖον. Τὸ μὲν ἔχει
δύο Γάμβας, μίαν συλλαβὴν μακράν, καὶ δύο
δακτύλους. δέχεται δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ χώρῳ καὶ
σπονδαίον ἀντὶ τῆς Γάμβας.

Οὐ γὰρ κακοῖσιν θυμὸν ὑπερτίπειν.

Τὸ δὲ, δύο δακτύλους, καὶ δύο τροχαίας.

Ἀμπελε, νέκταρος ἥτις ὄζεις.

ι. Τὸ Θρασύλλειον ἀπὸ Θρασύλλης τῆς ποιη-
τείας,

τείας, ἔχει τρεῖς δακτύλους, καὶ δύο χορεῖες.

Ὡς διὰ τῆς θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,

Παρθύνε πὰν κεφαλαῖ, τὰ δ' εὐερθε νύμφα.

α'. Ἀσκληπιάδειον, ἔχει σπονδεῖον ἢ τροχαῖον, ἢ

Ἰσμβρον ἐν τῷ πρώτῳ χώρῳ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ δάκτυλον, καὶ μίαν μακρὰν συλλαβὴν, μεθ' ἧς δύο δακτύλους.

Ἡλθεῖς ἐν περάτῳ γᾶς, ἐλεφαντίναν

Λαβὰν ἐν ξίφει χρυσοδέταν ἔχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐνδεκασυλλάβου εἴχων.

ΤΡΙχῶς γίνονται τὰ ἐνδεκασύλλαβα ἔπη, ἃ
ἢ γλυκύτατα τυγχάνει.

α'. Τὰ Σαπφικά, ὑπὸ Σαπφῆς τῆς ποιητίδος.
ἔχουσι πρῶτον πόδας, ὧν ὁ πρῶτος ἔστι τροχαῖος,
ὁ δεύτερος σπονδεῖος, σπανίως δὲ τροχαῖος, ἢ
δάκτυλος. ὁ τρίτος δάκτυλος. οἱ λοιποὶ δύο
τροχαῖοι.

Ἰδι δὲ, ὅτι μὲν τρεῖς Σαπφικὰς εἴχας, καὶ τὸν
τέταρτον εἶναι Ἀδώνιον.

Χαῖρέ μοι Ρώμη θυγάτηρ Ἄρης,

Χρυσεόμιτρε δαίφρων ἄνασσα,

Σιμὸν δ' ἄναίεις ὅππ' γᾶς Ὀλύμπου,

Αἶν' ἄθραυσεν.

Σοὶ μόνα παρσβίσα δέδωκε μοῖρα
Κῦδος ἀρρήκτε βασιλείον ἀρχᾶς,
Ὅφρα κοιραίηον ἔχοισα κάρτος.
Ἡγεμονόλης.

β. Τὰ Φαλόδκια· κέκτινται πρῶτε πόδας. παῶ-
τον σπονδεῖον, ἢ Γ' αμβον. δεύτερον δάκτυλον.
καὶ τρεῖς Τροχαίαις.

Οὐ σέργω βαθυλήϊας ἀρέρας.

Οὐκ ὄλβον πολύχυσον, οἷα Γύγης.

Αὐτάρκεις ἔραμαι βίη, Μακεῖνε.

γ. Τὰ Ἰπποκάντεια· ἔχουσι πρῶτε Γ' αμβας, καὶ
μίας συλλαβῇ. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ
ποδὶ χωρεῖ ἀντὶ Γ' αμβας Σπονδεῖος.

Κάκισα φῶγε, καὶ κάκισα πίπτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ Γαμβικῶν.

α. **Μ**ονόμετρον Ἀκατάληκτον σύγκειται ἐκ
δυοῖν Γ' αμβοῖν.

Θεὸν φίλει,

Σέβει γονεῖς.

β. Μονόμετρον ὑπερκατάληκτον μιᾷ συλλαβῇ
πλεονάζει.

Σὲ Χεῖρὲ μέλπειν,

Τ' ἄντροις γεραίρειν,

Θείῳ, ποθῶτε.

γ. Δί-

χ'. Δίμετρον Βραχυκατάληκτον ἔχει τρεῖς Γάμβας. δέχεται δὲ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ σπονδεῖον.

Χαίροις κόρη σύμφη
Νόων καὶ ἀνδράπων,
Ἀνασσα καὶ κλέος.

δ'. Τὸ Ἀνακρίοντιον ὑπάρχει Δίμετρον καταληκτικόν. σύγκειται ἐκ τριῶν Γάμβων, καὶ μιᾶς συλλαβῆς. τίθεται δ' ὅμως ἀντὶ τῶ πρώτου Γάμβας σπονδεῖος, ἢ Τεῖβραχυς, ἢ Ἀνάπαισος.

Μακαρίζου σε τέττιξ,
Ὅτι δαυδρέων ἐπ' ἄκρων,
Ὀλίγῳ δρόσον πεπωκώς,
Βασιλῆς ὅπως αἰδεῖς. Ἀνακρέων.

ε'. Τεῖμετρον Ἀκατάληκτον, ὃ καὶ μάλιστα ἐν χρήσει, ἔχει ἐξ πόδας Γάμβας. ὅμως ἐν τῷ πρώτῳ, τρίτῳ, καὶ πέμπτῳ χώρῳ, δέχεται σπονδεῖον, ἢ τεῖβραχυον, ἢ Ἀνάπαισον, ἢ ἔπρον.

Εἴσωσε λαὸν θαυματουργῶν Δαυιδότις,
Υἱὸν θαλάσσης κύμα χειρῶσας πάλαι.
Δαμασκ.

ς'. Ὁ Σπάζων, ἢ Χωλίσταμπος διαφέρει τῷ εἰρημονίᾳ τιμῆτος, ὅτι ἐν τῷ ἑκάτῳ χώρῳ ἀντὶ Γάμβας ἔχει σπονδεῖον.

Ὁ Μυσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππώναξ κεῖται.
Εἰ μὴ ποιηρὸς, μὴ ποτέρχου τῷ τάφῳ. Θιόκρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Πεὶ Τροχαϊκῶν.

ΤΑ Τροχαϊκὰ ἔπι, ὧν ἡ χεῖσις τὰ πλείστα
 ἐν Τῦμοις, καὶ Καμωδίαις, καὶ Τραγω-
 δίαις, ἔως ἀντίκεινται τοῖς Γαμβικοῖς, ὥστε
 καθὼς ἐν τοῖς Γαμβικοῖς ἔδαμ' χωρεῖ πᾶς
 Τροχαῖος, ἔως ἔ χωρεῖ Γαμβος ἐν τοῖς Τρο-
 χαϊκοῖς. καὶ καθὼς τὰ Γαμβικὰ ἐν τοῖς ἀρ-
 τίοις χώροις διπλαδὴ δατέρῳ, τετάρτῳ, καὶ ἑκτῷ
 ἀπαιτῶσι τὸν Γαμβον, ἔτω καὶ τὰ Τροχαϊκὰ
 ἐν τοῖς περὶ τοῖς, διπλαδὴ πρώτῳ, τρίτῳ, καὶ
 πέμπτῳ ἀπαιτῶσι τὸν Τροχαῖον.

α'. Μονόμετρον ἀκατάληκτον ἔχει δύο Τροχαίους.
 Σπέργε μόχθον, Φῶγε ὄκιον.

β'. Μονόμετρον ὑπερκατάληκτον πρὸς τοῖς δύο Τρο-
 χαίοις ἔχει καὶ μίαν συλλαβὴν.

Τεισμάκαρ μέροφ,

Οὔσις δ' δῖος

Ἐκτελεῖ βίον.

γ'. Δίμετρον βραχυκατάληκτον ἔχει τρεῖς τρο-
 χαίους. χωρεῖ δὲ ἐν τῷ δατέρῳ τόπῳ καὶ Σπεν-
 δῆος.

Οἶνε λυσίμοχθε

Φροτίδων σκιδασά.

Gram. Katif.

Τ

δ'.

δ'. Δίμετρον καταληκτικὸν ἔχει τρεῖς τροχαίαις,
καὶ συλλαβίῳ.

Συνὸ Θεῶν πᾶς τις κρατεῖ.

ε'. Δίμετρον ἀκατάληκτον, τέσσαρας τροχαίαις.

Οἱ καλῶν βίοι βέβαιοι.

ς'. Δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τέσσαρας τροχαίαις,
καὶ συλλαβίῳ.

Οἱ κακῶν βίοι κατέρχονται.

ζ'. Τείμετρον βραχυκατάληκτον ἔχει πρῶτε πό-
δας, ὧν οἱ Περσικοὶ τροχαῖοι πεφύκασιν, οἱ
δ' Ἀρτικοὶ τυγχάνουσι καὶ ἀπονδεῖοι, ὃ καὶ τοῖς
λοιποῖς νοεῖται.

Λεσβίδες κῶραι δέχονται μολπαί.

η'. Ὡσαύτως Τείμετρον καταληκτικὸν, τὸ ἔχον
πρῶτε τροχαίαις, καὶ συλλαβίῳ. Τείμετρον
ἀκατάληκτον, ἑξ τροχαίαις. Τείμετρον ὑπερ-
κατάληκτον, ἑξ τροχαίαις, καὶ συλλαβίῳ.
οἶον,

Ἡλῖος φλέγει πόαν. ἔρωσ δὲ καρδίαν.
Τετράμετρον, τὸ ἔχον πόδας ὀκτώ, καὶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Περὶ Ἀναπαισικῶν.

ΤΑ Ἀναπαισικά μετροῦνται κατὰ Μονοπο-
δία. ὅθεν

Μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἔστι τὸ Σπυσιχόρε
Ἄγε μοι κῆρ,
Γέρῳ νῶ,
Θεὸν ὕμνει.

Δίμετρον Καταληκτικόν, τὸ Σιμωνίδειον.
Γέροῖς ὕμνοις,
Ἀγίοις λόγοις,
Κλείσω λόγον.

Δίμετρον Ἀκατάληκτον. Βίος ἔστι γλυκός.

Δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Βίος ἔστι λυπηρός.

Τείμετρον καταληκτικόν. Θέλε παῖ καλὴ παι-
δεία.

Τείμετρον Ἀκατάληκτον. Ἄγε δῶρο θεὰ σά
μέλη.

Τείμετρον ὑπερκατάληκτον. Ἄγε Καλλιόπη φέρ'
αοιδάν.

Καὶ καθεξῆς ὡσαύτως μέχρι πενταμέτρων, καὶ
ἑξαμέτρων. οἷα ἔστι τὰ Ἀναπαισικά ἑξάμε-
τρα ὑπερκατάληκτα, οἷς συχνῶς ᾄθεται Ἀει-

τοφάνης, ἔχοντι Ἀναπαίσεις ἕξ, καὶ μίαν συλ-
λαβὴν.

Πολύμοχθ' ὕγεια φίλη ἀπαλοσθενὴς ἀμπεχέ-
γῆρας.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα εἶδη πᾶμπλεια εἴχων, Ἰω-
νικῶν, Παιονικῶν, Ἀντισσασικῶν, καὶ ἑτέρων
πολλῶν πρὸς Καμωδοῖς, καὶ Τραγωδοῖς, καὶ
πολλῶν Πινδάρῳ, ἔτιτι ἐν ἀναγκαῖα τοῖς Εἰ-
σαγωγικοῖς τῶ Νέων, οἷς χειζόμενοι ταῦτα
πεποιήκαμεν.

Σησημειάσω μόνον, ὅτι ἡ τῶ Στίχων διαφορά,
ἢ προσηγορία λαμβάνεται, ἢ ὑπὸ τῶ Ὀρε-
τῶν, οἷον, τὸ Ἀνακρέοντειον, τὸ Σαπφικόν.
ἢ ὑπὸ τῆς ὕλης, περὶ ἧς διαλαμβάνει. οἷον,
Ἡρωϊκὸν τὸ περὶ ἥρας, Ἐλεγεῖον τὸ περὶ
Θρήνης. ἔλεγχος δὲ ὁ Θρήνιος.

ἢ ὑπὸ τῶ Μεσσηνῶν ὀργάνων. οἷον, Λυρικόν.
ἢ ὑπὸ τῶ ἐν τῷ εἴχῳ κυριεύοντων ποδῶν. οἷον,
Γαμβικόν.

ἢ ὑπὸ τῆ ἀειθμῆ τῶ συλλαβῶν. οἷον, εἰδικα-
σύλλαβον.

ἢ ὑπὸ τῆ ἀειθμῆ τῶ Ποδῶν. οἷον, Ἐξάμε-
τρος, Πεντάμετρος.

Ἰδι δὲ, ὅτι τὰ Δακτυλικά, καὶ Ἀναπαιστικά
ἐπι μετρῶνται καὶ Μοιροποδίαν, καὶ ἐν Μί-
τρον εἷς πόδα δηλοῖ. τὰ δὲ λοιπὰ μετρῶν-
ται καὶ διποδίαν, καὶ ἐν μέτρον δύο πόδας

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ.

345

σημαίνει. ὅθεν Γαμβικοί Μοιόμαχοι λέγονται
οἱ ἔχοντες δύο πόδας. Δίμεχοι οἱ ἔχοντες τέσ-
σερας, καὶ καθεξῆς.

ἢ ὑπὸ τῆς περὶ σόσεως, ἢ ἐλλείψεως τῆς συλλα-
βῶν. ὅθεν Ἀκατάληκτον λέγεται τὸ μήτε πε-
ριττεῦον, μήτε ἐλλείπον συλλαβῇ.

ὑπερκατάληκτον, τὸ μιᾷ συλλαβῇ περιττεῦον.

Καταληκτικόν, τὸ ἐλλείπον μιᾷ συλλαβῇ.

Βραχυκατάληκτον, τὸ ἐλλείπον σὺν ποδὶ.

ΤΗΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.
ΠΟΙΗΜΑΤΙΚΗ.

Ποιηματικὸν τὸ τρίτον τὸδε Τμήμα τῆς Ποιη-
τικῆς ἐπιγράφου, ὅτι ἐν αὐτῇ περὶ Ποιη-
μάτων ὁ λόγος. Πάντος γὰρ ποιήσεως ἐν τῇ
μιμήσει κειμένης, ὁ Ποιητὴς δῆπερ γε μιμητὴς
τῆς ἐργαζομένης ὑπάρχει. Ἐκ γοῦν τῆς δι-
φορᾶς τούτων, ἔς μιμνήμεθα, καὶ τῆς Ποιη-
μάτων εἰληπται ἢ διφορᾶ. Τῶν δὲ παλαιό-
των τρεῖς αἱ διφοραί. Οἱ μὲν γὰρ κρείττους
εἰσὶν ἢ κατ' ἡμᾶς, ὥς οἱ πάλαι Ἡῤῥαι, καὶ
Ἡμίθιοι τῆς Εὐκλείων, οἷτε Προφῆται καὶ Μύ-
σαι τῶ Θεῷ Λόγῳ. Οἱ δὲ χεῖρες, ὥς οἱ μο-
νόφθαλμοι Κύκλωπες, οἱ Λωπεράγοι, οἱ Πυγ-
μαῖοι, Ἀγύρται, βουκόλοι, καὶ παραπλήσιοι.
οἱ δὲ ἴσμοιοι διτελέουσιν ἡμῖν, καὶ κατ' ἡμᾶς
βιοτεύοντες.

Ἡ γὰρ τῆς Κρείττων Μίμησις τέτα ποιημάτων
εἶδη καθίστησιν. εἰὰ γὰρ δραματικῶς γινώσκειται,
Γαμβικῶ κατσηκνημένη καὶ δεινῶ τῷ Μίτρῳ,
καὶ εἰς σκληρὰς παρβαίνει, καὶ τὸν κόποτον
υποδέδουκε, τὴν Τραγωδίαν ἐργάζεται. Τρα-
γω-

γαδῶν δὲ κράτιστοι Εὐρυπίδης, Σοφοκλῆς, καὶ
 Αἰχύλος θαυμάζονται. Εἰ δὲ Ἡρώϊκῳ τῷ
 Μέτρῳ ἔξω σκηνῆς Σξαπηγῶν ἄδει καὶ Με-
 γιστῶν ἀνδραγαθήματα, τῷ Ἡρωϊκῷ ρα-
 φωδίῳ ὑποπελεῖ, ἐν ᾗ πολλοὶ ὠθισαν
 τῷ ἀρχαίων, Ἡσίοδος, Ὀρφύς, Ἀπολλώ-
 νιος, Μεσαῖος, πάντων δὲ Κορυφαϊότατος
 Ὀμῖρος. Εἰ δὲ ποικιλία Μέτρων πρὸς αὐ-
 λόν, ἢ λύραν, ἢ κύμβαλον, ἢ ἑτερον Μυσι-
 κὸν ὄργανον τὰς αἴνας μέλπει θεῶν, ἡρώων, καὶ
 ἐνδοξῶν ἀνδρῶν, τῷ Λυρικῷ συνίστησιν, ἐν
 ᾗ μόνος χεῖρ ὁ ἀμίμητος, καὶ ἀνέφικτος σφάζε-
 ται Πίνδαρος.

Ἡ δὲ τῷ χειρόνων μίμησις δύο ποιημάτων εἶδη
 ἐργάζεται. ὡς μὲν γὰρ εἰς σκηνὴν ἐξέρχεται,
 καὶ Γαμβικῷ τῷ μέτρῳ ἰλαρῶς καὶ γελοίως μι-
 μεῖται, γίνεται Κωμωδία, ὡς περ Ἀεισοφά-
 νης ἐξηκριβώσατο. ἐὰν δὲ ἔξω σκηνῆς, μὴ
 εἰς πάμπαν μῆκος ἐκτεινομένης ποιητῶν ἔρω-
 τας ἄδει καὶ παίγνια, γίνεται Βακχολικὴ. ἐν
 ᾗ σφάζεται τὰ εἰδυλῆα Θεοκρίτε, καί τινα Μό-
 ρχε, καὶ Βίωνος.

Ἡ δὲ τῶν ὁμοίων μίμησις ποικίλα συνίστησι
 ποιημάτων εἶδη. οἶον, ἹΣαυρικὰ Ἀσματα,
 οἷς τὰ πῶν ἐν ἀξίᾳ τελούτων ἦδη φαῦλα,
 καὶ ἐλαττώματα πρὸς σωφρονισμόν ἐκφραλί-
 ζονται. Εἰλεγεῖται, αἷς τὰς ἀνώμαλίας τοῦ

344 ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

βίε θρῶντες μεμφομένην, καὶ ἑτέρα τινα,
περὶ ἃ πολλοὶ τῶν Ῥωμαίων Ποιητῶν καταγί-
νονται. Παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλησι μόνον χεῖρον τὰ
Ἐπιγράμματα εἰρήσεις ἐξισκημένα. Ἐπεὶ
δὲ μήκιστον αὐτῶν εἶναι περὶ πάντων τῶν εἰρημνῶν
Ποιημάτων διελεσθῆναι, καὶ δεῖ πρὸς αὐτὰ φι-
λοσοφικῆς ἔχει ἥμισυ χειραγωγίας, ἡμεῖς πε-
ρὶ τῶ Ἐπιγράμματος μόνον ἐπισταθὶ τὸν λό-
γον ποιήσομεν, ὡς σωτοματέρες γε ὄντος, καὶ
τοῖς φιλομέσσοις τῶν Νέων ἀρμοδιωτέρες πρὸς
γύμνασιν.

Ἔστι γὰρ Ἐπίγραμμα, Ποιημάτων βραχὺ, καὶ
χαλεπὸν, ἔκτιστος πρᾶγματος ἑτερόν τι σοφιστικῶς
συμπεραίον.

Λέγεται ποιημάτων. ἑμμετρον δὲ εἶναι καὶ πᾶν
Ἐπίγραμμα. ὡς μὲν ὅτι τὸ πλεῖστον Ἑλε-
γικῶν μέτρον. πολλάκις δὲ εὑρίσκεται καὶ μέ-
τρων Ἰάμβων, ἢ Σαζόντων, ἢ ἑτέρων, ὡς ἐν
τῇ τῶν Ἐπιγραμμάτων Ἀνθολογίᾳ.

Λέγεται βραχὺ. καὶ γὰρ καλὸν ἢ πολυσυγία ἐν
Ἐπιγράμματι. κατὰ συμμαρτυρεῖ Κύριλλος
Ἀνθολ. α.

Πᾶν καλὸν ἐστὶ ὅτι ἔπαιγμα τὸ δίσιχον. ὡς δὲ
παρέλθῃς

Τρεῖς τρεῖς, ῥαφαεῖς, καὶ ὅτι ἔπαιγμα λέγεται.

Ὅθεν καὶ καὶ τὸ ἔπαιγμα ὑπὲρ τῆς ὀκτῶ, ἢ δέκα
στίχων ἐκτείνεσθαι. καὶ περ εὑρίσκειται τινα εἰκοσά-

σιχα καὶ πρὸς, ἅπερ εἰκότως Ἐλεγεῖας μάλο-
λον πορσαγορεύσεως. δῖρήσεις δὲ καὶ τινὰ
Μονόσιχα.

Λέγεται χαλῖν. καὶ ὃ τὸ ἐπιγράμμα περὶ τὸν εἶ-
ναι, κομψαῖς λέξεσι, καὶ γλυκεῖα φράσει μελω-
δέμενον, ἔχει δὲ κεχηνὸς, καὶ σκληρόν. Ταῦτα
δὲ τὴν χάριν, καὶ κομψότητα προσνέμει τῷ ἐπι-
γράμματι θαυμάσιον ὅσον τὰ τῆς Ρήτορικῆς, χή-
ματα, μάλιστα δὲ ἡ Προσωποποιία, ἐποτύψεις,
ἐπαρίθμησις τῶν μερῶν, καὶ τὰ λοιπά.

Λέγεται, ἔκτινος πλάγματος ἑτερόν τι συμπεραί-
νον. τὸ γὰρ μάλιστα φιλέμεν ἐν ἐπιγράμμασι
θαυμάζειν, ὃ καὶ Ἐπιφώνημα κέκληται, καὶ
οἶον ψυχὴ τῷ ἐπιγράμματι πέφυκεν, ὅτι
ὑπὸ τῆς διηγήσεως τινὸς πλάγματος ἄλλο τι
ἐπιτυάγει ὁ Ποιητής. ὡς ἐν τῷ ἀδεσπότῳ
τῷ δὲ εἰς Σώσανδρον ἱπποῖατρόν.

Γιὰ τὸν μερόπων Ἱπποκράτης. ἀλλὰ καὶ ἱππῶν

Σώσανδρε, κρυφίης ἱστορ ἀκιστοῦς.

Ἡ τέχνην μετὰ μείζον, ἢ ἔνομα. μὴ δὲ καλεῖσθαι

Ἄτερος ἐκ τέχνης, ἢς ἕτερος κρατεῖ.

Εἰ ὡς ὑπὸ τῷ ἱατρὶ εἶδαι, τῷ μὲν Ἱπποκράτει
πρὸς ἄνδρας, τῷ δὲ Σωσανδρῶ πρὸς ἱππας,
συμπεραίνει ὁ Ποιητής, ὅτι καὶ αὐτῷ μετὰ
λαχθῆναι τὰ ὀνόματα. καὶ τὸν μὲν Ἱππο-
κράτην κληθῆναι Σώσανδρον, οἷα δὲ σώ-
ζοντα τοὺς ἄνδρας ἐκ νόσων, τὸν δὲ Σώσαν-

δρον καλεῖσθαι Ἰπποκράτειν , οἷα δὲ πρὸς τὴν
θεραπείαν ἢ ἰππων κρατύντα .

Λέγεται πεδύταιον σοφιστικῶς , δηλαδὴ μετ' ὀξύ-
πτος , καὶ ἀγχινοίας . τὰς τρεῖς ταύτας ἀρετὰς
τῷ ἐπιχειρήματος ἰδὲ σοὶ μνήμης εὐεκα πρὸς λειψ-
θείσας τῷ δὲ τῷ δισίσχω .

Πᾶν ἐπιχείρημα μελίσσῃ ὁμοίῳ ἑμυρ' ὀφείλει ,
Σῶμα ἔχειν μικρὸν , κεντείδα , ἢ δὲ μέλι .

Σῶμα μικρὸν , τὴν βραχύτητα προσημαίνει . τὸ
μέλι , τὴν κομψότητα αἰνείττεται , καὶ τὸ χα-
σεν τῆς φράσεως . ἡ δὲ κεντεὶς τὴν σοφιστι-
κὴν , καὶ ἀγχίναν εἰδὸς ὅξ ἑτέρῃ ἐπαγωγῇ ,
ἢ καὶ ὅξιν ἢ κυριατῇ ὀργάνῃ τῷ ἐπιχειρή-
ματος . διὸ πρὸς ταύτῃ καὶ κοπιᾷ τὰς ἀπα-
δαίνας , ὧν χάσειν Κρενὸς τινὰς ὑποθήσομεν ,
ἀφ' ὧν ἀντλήσαι δύνανται ἐν οἷα δῆποτε ὑπο-
θείσει κομψά , καὶ ὀξεία , καὶ σοφιστικά λεπτο-
λογήματα . Εἴπω πίνω

Πρῶτος λεπτολογημάτων Κρενὸς , τὰ Ἀντίθετα ,
ὅτε δηλαδὴ παράγματα ἀλλήλοις μαχόμενα ,
ἀφριδιὰ μίξει συζέγγυμεν , ἢ ἀντιφατικά
καὶ τῷ αὐτῷ κομψῶς ἐπιφάσκομεν ὑποκειμένη .
ὡς τὸ δὲ εἰς ἀγαλμα Νιόβης .

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ πῦξαν λίθου . ἐκ δὲ λίθοιο
Ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο .

Διόπερος , Ἀποτερίσις , ὅτε ἀντὶ τοῦ κυρίου
ιδιώματος , ἢ αἰτίου , ἢ ἀποτελέσματος , ἑτε-
ρόν

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 347

ρόν τι εἰ κύνειον ὑποδιδάμην . ὡς τόδε εἰς Ρ' ἡ-
πορα ἀμαθῆ .

Εἰκὼν ἢ Σέξτε μελετᾷ . Σέξτος δὲ σιωπᾷ .

Ρ' ἡπορ ὡς εἰκὼν . ὁ δὲ Ρ' ἡπορ εἰκόνος εἰκὼν .

Τείτος , ἢ Σύγκεισις , ὡς ἴκα δύο τινὰ ὅμοια ,
ἢ ἀνόμοια ἀδραβάλλοντες , προτιμῶμεν αἰφνιδίως
ὁ μὴ ἐδόκει . οἷον τόδε εἰς τὸν Ἀγίου Ἀρτεμίου
γεννηθεῖται ἐν Ρ' ὥμη , καὶ κοιμηθεῖται ἐν τῇ
Ἀγατολῇ .

Χώρη ἐν Ἐσπερίῃ ἀνέδους . κατέδους δ' ἐν Ἐῷα .

Τὰτ' ἀνόμοιον ἔχεις , τᾶλλα δ' εἰ ἡέλιος .

Τέταρτος , ἢ Ὁμωνυμία , ὅτε χρώμεθα λέξει
τινὶ σημασίας ποικίλης . οἷον τόδε εἰς Ἀν-
δρῶπον δυσώδη .

Εἴμε φιλεῖς , μισεῖς με . καὶ εἰ μισεῖς σὺ ,
φιλεῖς με .

Εἰ δέ με μὴ μισεῖς , φίλτατε , μὴ με φίλοι .

Εἴδα τὸ φιλεῖν ὁμωνύμως λαμβανέται ἀντὶ τῆ
ἀγαπᾶν , καὶ φίλημα δίδόναι .

Πέμπτος , ἢ τὸ Ὀνόματος Ἐτυμολογία . ὅταν
ἐξ αὐτῆς τοῦ ὀνόματος ἕτερόν τι συμπεραίνωμεν
ἢ τίμιον , ἢ γελοιόν , πρὸς ἔπαινον , ἢ λόγον .
οἷον τόδε εἰς Μάρκον Μασαύρωνα λεγόμενον .
Μασαύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκε τὰ
πρῶτα ,

Ἀξιος εἰ πολλῶν τῆς ὑπολειπομένης .

Καὶ τῆς εἰς Οἰνοπότῳ ὀνομαζόμενον Ἀπινόν .

Γράμμα ~~αδελφόν~~ ἔχεις τὸ προκείμενον. ὡς
ἀφίλη τις

Τὰ πρὸ σοί, οἰκείον κτήσῃ ἀπλῶς ὄνομα.

Τελότατον Κρούσιον λεπτολογημάτων ἀνόητοι,
ἔσονται σοὶ πάντες οἱ Κοινοὶ λεγόμενοι Τόποι,
καὶ οἱ Τρόποι, καὶ τὰ χήματα τῆς Ρητορικῆς,
δι' ὧν ἐκ προτεθείσης ὕλης διακρίσῃ ἐκόντι
συλλαγαεῖν ἢ μείζον, ἢ ἑλαττον, ἢ ὅμοιον,
ἢ ἐναντίον, ἢ ἀπροσδόκητον, ἢ γελοῖον, ἢ
ἀσεῖον, ἢ σοφιστικόν, ἢ γεωμελογικόν.

Καὶ τὸ μὲν ὅτι τὸ τεθρυλλημένον Ἐπίγραμμα,
ὅπερ καὶ Συώδιον προσηγόρεται. δύο
γὰρ μέρη περιλαμβάνει, ἐκδίδειν τὸ παράγ-
ματος, καὶ κομψὸν εἶναι ἐκείνης συμπέρασμα.
Γίνεται δὲ καὶ ἀπλὸν ἑπίγραμμα πολλάνκις,
ὃ μόνον παρίσχει τὴν ἐκδίδειν τὸ παράματος,
καὶ μηδὲν εἶναι αὐτῆς συμπεραίνει. οἷα ὅτι πλείστα
ἰδεῖν ἐν τῇ τῶν ἑπιγραμμάτων Ἀνθολογίᾳ, μά-
λιστα δὲ τὸ πρῶτον τετρί.

Τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες αὐτοῦ Ἑλλάδα, τέσσαρες ἱροί.

Οἱ δύο μὲν θνητοί, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.

Ζωὸς, Ληπτίδαο, Παλαίμορος, Ἀρχιμέροιο.

Ἀθάλα δὲ πῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα,
πίτυς.

Τὰς μαθητὰς δ' ὅμως περὶ τὸ συώδιον ἑπίγραμμα
γυμνασέον, ὃ καὶ μειζότως αὐτοῖς ἐξασκῆσθαι
σπεύδω, καὶ ἀγχίνοιαν. ἅπερ ἔστιν ὅτε ποιήσῃ

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 349

σιν εἰς εἶδος Πτερύγων, ἢ Πελέκας, ἢ Ωΐ, ἢ Βωμὴ καὶ μίμησιν τῶ Θεοκρίτου. πειράσονται ἐπίστε καὶ Ἀναγράμματα ποιεῖν, εἰς ἔπαινον Μεγιστῶν, καὶ Ἀρχιερέων. εἰ δὲ δυνατόν δὲ καὶ Καρκίνους, οἳ τινες ἀνάπαλιν ἀναγνωσκόμενοι ταῦτὸ λέγουσιν, οἷος ἐστὶν ἕτος.
Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόνον ὄφιν.

Περὶ τῆς Κυριωτάτων Διαλέκτων τῆς
Ἑλληνικῆς Γλώττης.

Ως περ καὶ νυνὶ ὁράμεν ἐν ἐκάστῃ γλώττῃ, ἢ παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς ὁμοίαν εἶναι, ἀλλὰ ἁπλοῶς ὡς ἁπλοῦς πόλιν τῶ αὐτῷ ἔθνεϊ τὴν αὐτὴν γλῶτταν ἐκφέρειν, οἷον ὡς ἀδείγματος χάριν, ἢ Ἰταλικὴ γλῶττι ἐν χρήσει ἐστὶν ἐν πάσῃ τῇ Ἰταλίᾳ, ὅμως εἰς ποικίλας διήρηται διαλέκτους, ἢτοι ἰδιωτισμούς, καὶ χαρακτῆρας, καὶ ἑτέρας τὴν αὐτὴν γλῶτταν λαλοῦντας ὁράμεν πύς ἐπὶ ῥων οἰκίτορας πόλεων ἐν τῇ αὐτῇ Ἰταλίᾳ, οἷον Τυρρῆνους, Εἰετούς, Καλαβροὺς, Καμπανούς, Σικελιώτας τε, καὶ Λομβάρδους. ἔγω καὶ τῇ ἑλληνικῇ γλώττῃ συμβέβηκεν. Ἐν πολλοῖς γὰρ ἐπηκρατίσασα τίποις τῆς τε Εὐρώπης, καὶ τῆς Ἀσίας, ἁπλοῶν ὡς ἁπλοῦς πόλεσιν ὁμοίησε χαρακτῆρων, οὗς χα-
ρακ-

ρακτῆρας Διαλέκτους εἰώδαμην προσαγορεύειν .
 τῶν δὲ τῶν Διαλέκτων πρὸς τῇ κοινῇ , πέ-
 τας δέσκομαι κυριωτάτας ὁμιλημονόμοι-
 ρας . λέγονται δὲ αὗται . Ἀττικῆς , ἥ ἐχρῶντο
 Ἀθηναῖοι . Γαῖας , ἥτις καὶ ἐν κρίσει παρὰ
 τοῖς Ἰώσιν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑποίκοις ἔστι τῶν Ἑλ-
 λήνων . Δωρῆς , παρὰ Πελοποννησίοις , καὶ
 Σικελίοις . Αἰολῆς , παρὰ Βοιωτοῖς , καὶ Θη-
 ραίοις . Ἰδε περὶ τῶν ἐν τῇ τέλει τῆς Γραμ-
 ματικῆς τῆ Λασκάρως , καὶ ἐν τοῖς Γραμμο-
 λατίνοις Λεξιμοῖς . ἡμεῖς γὰρ τὸς Χαριετισ-
 μὸς τῆς Ἀττικῆς ἐνθάδε συναγαγόντες , τὰς
 λοιπὰς ὁμῶς ἐν παρὰδείγματι θέσομεν .

Ἀττικῶς ῥέπονται τὰ δύο ας , εἰς δύο ττ . θάλασ-
 σα , θάλαττα . πράσσα , πράττω . ἐπίστε τὸ
 εἰς σ , εἰς τ . σιῦτλον , τεῦτλον . ἐπὶ δὲ τῆς συν-
 προθέσεως εἰς ξ . ξυὺ διαῶ . ξύμβολον . τὸ δὲ
 ρσ εἰς ρρ . ἄρσεν . ἄρρην . θάρσος , θάρρως .

Τὸ ι , ἐντισι λέξεσι προσίθεται . ἐπεί . τετονί .
 τυνί . ἀντί ἔπος . τέτον . τυν . ἐντισι δὲ ἀφαι-
 ρεῖται . ἐς , ἀντί εἰς .

Ἀντὶ τῶν Κλητικῶν τίθενται αἱ Ὀνομαστικαί ,
 ὁ φίλος , ἀντὶ ὧ φίλε . καὶ ὁ Θεός , ἀντὶ ὧ Θεέ .

Τῶν Ἀνωμάτων Συγκριτικῶν , αἱ μὲν εἰς ονα ,
 πτώσεις εἰς ω , συναῖρῃται . τὸν βελτίονα , τὰ
 βελτίονα , τὸν βελτίω , καὶ τὰ βελτίω . αἱ
 δὲ εἰς ονεις , καὶ ονας , συναῖρουνται εἰς ους .

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 351

οἱ βελτίονες, τὲς βελτίονας, οἱ βελτίες, τὲς βελτίες.

Ἀπόστοφοι, καὶ Συναλοιφαὶ ἐν χρήσει ἔχεται. τῷ μῶ. τὸνδυμα. τοιμάτιον. τὸπος. αὐτὶ τῷ ἐμῶ. τὸ ἐνδυμα. τὸ ἱμάτιον. τὸ ἔπος.

Τῶν εἰς δὲς, ὀνομάτων ἡ Αἰτιατική ἐνική εἰς ἡ, συνακρεῖται, καὶ ἡ Ὀνομ. καὶ Αἰτιατ. Πληθυντική εἰς ἡς. τὸν βασιλῆ. οἱ, καὶ τὲς βασιλῆς. τῶν δὲ εἰς ης, καθάρως συνακρεῖται ἡ Αἰτιατική ἐνική γίνεται εἰς α. ὕγια, ὀφθαλμοῦ. ὡσαύτως καὶ περαιᾶ, ὑπὸ τῷ περαιῶδες.

Οἱ ὡσαύτως τῷ ἴζω, Μέλλοντες ὑποβολῇ τῷ σ, περαιῶνται, ὀνειδῶ, ῥαυτῶ. αὐτὶ ὀνειδίσω, ῥαντίσω.

Ἀντὶ τοῦ ἔξου προσημειωθῆναι πληθυντικῶς τῶν Προσακτικῶν τίθεται ἡ Γενική πληθυντικὴ τῶν Μετοχῶν. τυπτόντων, αὐτὶ τυπτέσθων.

Τὰ εἰς η, δὲπερὰ πρόσωπα παθητικὰ ἔχοντες, Διφθόγγα γράφονται. βέλει, τυφθήσει. αὐτὶ βέλη, τυφθήση.

Πρὸς τέτοις εἰσὶ καὶ ἔπειτα τῶν Ἀττικῶν ἰδιωτισμοί, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν χειρισμοί, καὶ ἐν τῇ σωθέσει, καὶ ἐν τῇ σωπάζει, ἔς παταχῆ τῆς ἡμετέρας Γραμματικῆς σεσημειωμένους ἑρρήσεις.

Παράδειγμα πῶν Διαλέκτων ἐν
Ὀνόμασι.

Ο' Αἰνέας . Γων. αἰνέης . τῆ αἰνείας . Γων.
αἰνείω . Αἰολ. αἰνείχο . Δωρ. αἰνείω ,
καὶ αἰνεία .

Τῶν αἰνεῶν . Γων. αἰνεῖων . Αἰολ. αἰνεῖων ,
Δωρ. αἰνεῖω .

Τοῖς αἰνεῖαις . Γων. αἰνεῖαισιν . Δωρ. αἰνεῖησι ,
καὶ αἰνείης .

Τῆς αἰνέας . Γων. αἰνέας .

Η' δόξα . Γων. δόξη . τῆς δόξης . Δωρ. δόξας .
τῶν δόξαν . Γων. δόξω .

Τῶν δόξων . Γων. δόξων . Αἰολ. δόξων . Δωρ.
δόξαω .

Ταῖς δόξαις . Γων. δόξαισι . Δωρ. δόξησι , καὶ
δόξης .

Η' τιμή . Δωρ. ἡ τιμά . πᾶς τιμᾶς . τῇ τιμῇ .
πὴν τιμαῖ .

Ο' λόγος . τῆ λόγος . Γων. λόγοισ . Δωρ. λόγω .
ποῖν λόγοιν . Γων. λόγοιιν .

πῶς λόγοις . Γων. λόγοισι .

πὸς λόγος . Δωρ. λόγος .

Ο' Αἴας . τοῖς αἶατι . Ποιητικῶς , αἰάτεσι . Ξυ-
γόνεσι . Ἐπίεσι . ὅχεσφι , ἀντὶ ὅχεσι . Σήθεσι
φι , ἀντὶ σήθεσι . Γίνεται δὲ ἡ τοιαύτη ποιητι-
κὴ

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ. 353

κὴ Δοτικὴ , ἐν μὲν πῖς Ἀρσενικοῖς , καὶ Θε-
 λυκοῖς ὑπὸ τῆς Οἰομασικῆς πληθυντικῆς πορ-
 θέσει τῷ ι . ἅπαντες , αἰάπεσι . ἔυγόνες , τρυ-
 γόνεσιν . ἐν δὲ πῖς ὑδετέροις ὑπὸ τῆς Οἰομα-
 σικῆς Δυϊκῆς . σώματα , σωμάτεσι . καὶ δὲ τῶ
 χρεῖαν διπλασιάζεται τὸ σ . τρυγόνεσι . σή-
 θεασιν . ἐπέεσιν .

Ἀπονομῖαι .

Εἰγώ . Ἀττικ. ἔγωγε . Αἰολικ. ἐγών . Δωρικ.
 ἐγώνη .
 ἐμεῖς , καὶ μεῖς . Γων. ἐμέο , καὶ μεῖο . Αἰολ. ἐμεῦ .
 μεῦ . Δωρ. ἐμέθου .
 ἐμοί . Δωρ. ἐμίν .
 Δυϊκά . νῶϊ , καὶ νῶ . Αἰολ. ἄμμε .
 ἡμεῖς . Γων. ἡμέας . Δωρ. ἄμες . Αἰολ. ἄμμες .
 ἡμῶν . Γωνικ. ἡμέων , καὶ ἡμέων . Δωρ. ἄμῶν .
 Αἰολ. ἄμμων , καὶ ἄμμέων .
 ἡμῖν . Δωρ. ἀμῖν . Αἰολ. ἄμμι , καὶ ἄμμιν .
 ἡμᾶς . Γων. ἡμέας . Δωρ. ἀμᾶς . Αἰολ. ἄμμε ,
 καὶ ἄμμας .
 Σὺ . Δωρ. τὺ , καὶ τυῖη .
 σὺ . Γων. σέο , καὶ σεῖο . Δωρ. σέθου , καὶ τεῦ .
 Αἰολ. σεῦ . Σοί . Δωρ. τοί , καὶ τέιν .
 Δυϊκ. σφῶϊ . Αἰολ. ὕμμε .
 ὕμεῖς . Γων. ὕμέας . Δωρ. ὕμες . Αἰολ. ὕμμες .
 ὕμῶν ,

ὕμῶν, καὶ ὑμείων, καὶ ὑμῶν. ὕμιν. ὑμέας,
ὕμμας.

Οὐ. Γων. ἔο, καὶ εἶο. Δωρ. εὔ. Γων. ἔδον.

οἷ. Δωρ. σφίν, εἰ. Δωρ. σφέ. καὶ μὲν, νῦν.
αὐτὸ αὐτόν.

ἔπος. Ἀττικ. ἐπσί. ἐκεῖνος. Δωρ. τῶος.

Ποιητ. κείνος.

Ρήματα.

Οἷς. Τύπω. τύπτεις. Δωρ. τύπτες. Αἰολικ.
τύπτις.

τύπτομαι. Δωρ. τύπτομαι. τύπτεσι. Δωρ.
τύπτεντι.

Εὔτυπεν. Ποιητ. τύπτεσθον, τύπτεσθες,
τύπτεσθε.

ἐτύπτομαι. Δωρικ. ἐτύπτομαι. ἔτυπον,
Αἰολ. ἐτύπσαν.

Τέτυφα. τετύφαμαι. Δωρ. τετύφαμαι.
τετύφασι. Δωρ. τετύφαντι, καὶ τέτυφαν.

Εὔπεφεν. Γων. ἐπέφρα.

ἐπέφει. Γων. ἐπέφει. καὶ Ἀττ. ἐπέφει.

ἐπέφεισαν. Ἀττικ. ἐπέφεισαν.

Εὔτυφα. ἔτυφον. Γων. τύφασκε. ἔτυφον.

Αἰολ. ἐτύφασαν.

Εὔτυπον. ἔτυπον. Γων. τύπεσκε. ἔτυπον.

Αἰολ. ἐτύποσαν.

Τύ-

Τύψω, Δωρ. τυψῶ, τυψῆς, τυψῆ, τυψῶ-
μεν, τυψείτε, τυψῆσι.

Προσακτ. Τύπτε, τυπέψωσαν. Αἴτικ. τυπύστων.
τύπον. τυφέψωσαν. Αἴτικ. τυφάπτων.
τύπε. τυπέψωσαν. Αἴτικ. τυπόντων.

Εὐκτικ. Τύπτοιμι. Δωρ. τύπτωιν. τύπτοιμεν. Δωρ.
τύπτοιμες.

τύψαιμι. τύψαιεν. Αἴτικ. τύψαισαν.

Υποσακτ. Εἰς τύπτω. τύπτῃ. Γων. τύπτοι, καὶ
τύπτησιν, Αἴτ. β'.

Απαρέμφ. Τύπτειν. Δώρικ. τύπτειν. Γων. τυπτέ-
μεν. Αἴολ. τυπτέμεναι.

πετυφύει. Γων. πετυφέμεν. Αἴολ. πετυφέ-
μεναι.

τυπεῖν. Γων. τυπέμεν. καὶ τυπέειν.

τύψειν. τύψεν. τυφέμεν. τυφέμεναι.

Παθητικά.

Οἷς. Τύπτομαι. τύπτη. Αἴτικ. τύπτει. Γων.
τύπται.

τυπτόμεθα. Γων. τυπτόμεθα.

Εἰς τυπτόμεν. εἰτύπτε. Γων. εἰτύπτες. Δωρ.
εἰτύπτει.

πέτυμμαί. πετυμμεῖς εἰσίν. Γων. πετύφεται.

εἰπεύμεναι. πετυμμεῖς ἔσαν. Γων. εἰπεύ-
φατο.

εἰτύφθην. εἰτύφθησαν. Αἴολ. εἰτυφθεν.

τυφθήσομαι . τυφθήσῃ . Ἀττικ. τυφθήσει .
Γων. τυφθήσῃ .

Προσagt. Τύπτῃ . Γων. τύπτω . Δωρ. τύπτει .
τυπτέδωσαν . Ἀττικ. τυπτέδων .

Εὐκτικά . Τυπτοίμην . τύπτειντο . Γωνικ. τυ-
πτοίετο .

τυφθείην . τυφθείμεν . Ἀττικ. τυφθείμεν ,
τυφθεῖτε , τυφθεῖεν .

τυφτοίμην . τυφτοίετο . Γων. τυφτοίετο .

Ἰπποτικ. Τύπτωμαι , τύπτῃ . Γων. τύπται .

Ἀπαρέμφ. Τυφθῶμαι . Γων. τυφθῆμεν . Δωρ. τυφ-
θῆμεναι .

Τυπλῶμαι .

Τυπλήμεν .

Τυπλήμεναι .

Εἰμί .

Εἰμί . Δωρ. εἰμί . εἰ . Ποιητ. εἰς . εἰς . εἰ .
εἰς . Δωρ. ἐντί .

εἰμεν . Δωρ. εἰμεν , καὶ εἰμές . εἰσί . Δωρ. ἐντί .
Γων. εἰσιν .

Ἡν . Γων. ἔλῃ . ἦα . ἔσκειν , ἦς . Ἀττ. ἦθα .

ἦ . ἦ . Γων. ἔλῃ . ἦεν . ἔσκε .

ἦτον , ἦτλῃ . Γων. ἦσαν , ἦσλῃ .

ἦμεν . Δωρικ. ἦμας . ἦσαν . Γωνικ. ἔσαν , καὶ
Ἀττικ. ἦν .

Εἴσο-

Ἔσθαι. Δωρ. ἐσθμαι, ἐσθ, ἐσθται.

ἔσθ. Γων. ἔσαι, ἔσαι.

Ἔσω, ἔσω. Ἀττικ. ἔσι, ἔτω. ἔσωσαν. Ἀττικ.
κῶς, ἔσων.

Εἶλω. Γων. εἶοιν, εἶεις, εἶοι.

εἶημι. Ἀττικ. εἶμι, εἶτε, εἶεν.

Εἶω ὦ. Γωνικ. εἶω, εἶης, εἶη. εἶα ὦσιν. Γωνικ.
εἶοσι.

Εἶμι. Γων. εἶμι. εἶμαι. Δαρ. ἔμι. Αἰολ.
εἶμι, καὶ εἶμι.

Ὅ ὦν. Γων. ἐὼν, ἐόντος. ἐῶσα. ἐόν.

Κανόνες τῶν Διαλέκτων.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Γωνικῶς τρέπεται τὸ α, εἰς
η. μέσα, μέση. δόξαν, δόξω. δράσω, δρήσω.
παράξας, παρήξας.

Δωρικῶς τὸ η, εἰς α. Χρύσης, χρύσας. λήψη,
λάψη. τυπτομένη, τυπτομένη. ἡδύς, αἰδύς.
καὶ τὸ ω, εἰς α. παῖτες, παῖτες.

Δωρικῶς προσέτι τρέπεται τὸ ε, αἰδύ κράσεως
εἰς ω, καὶ εἰς οι. μέσα, μῶσα, καὶ μοῖσα.
τύπτωσα, τύπτωσα. ἐν δὲ τῇ κράσει εἰς δ.
τείχας, τεύχους. ποιῶνται, ποιοῦνται. ποιῶ-
σα, ποιοῦσα. Γωνικῶς τὸ ο, εἰς ω, καὶ εἰς ε.
κόρη. κῶρη, καὶ κέρη.

Τὰ εἰς ζω, ῥήματα Δωρικῶς γίνονται εἰς σδω.
συ.

358 ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΠΟΙΗΤ.

συνείσω, συνείσδεις. κὺ τὸν μέλλοιτα εἰς ξω.
 λυγίζω, λυγίσω, λυγίξω.

Αἰολικῶς αὐτὶ δασείας τίθεται φιλή. Οὗτος.
 ἡμέρα. ἀπῆκον, αὐτὶ ἀφῆκε. κατάρδω, αὐτὶ
 κατάρδω.

Ποιτικῶς ἀφαιρεῖται ἡ αὐξήσις τῶν ῥημάτων. τύ-
 πτον, τύφα, αὐτὶ ἔτυπον, ἔτυφα. ἄγον,
 ἐγείρετο, αὐτὶ ἤγον, ἠγείρετο.

Τὰ εἰς μὲν, πρόσωπα ἐκφέρονται εἰς μες. τύ-
 πτοις, ἐτύφθημις, αὐτὶ τύπτομεν, ἐτύφθη-
 μιν.

Τὰ εἰς μεθα, ἐκφέρονται εἰς μεθα. τυπτόμε-
 θα, ποιούμεθα, αὐτὶ, τυπτόμεθα, ποιε-
 μεθα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

~~524.~~

κ-95943.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del P. Gio: Tom. Mascheroni Inquisitor General del Santo Offizio di Venezia nel Libro intitolato Grammatica Katifero, in Greco Stampa, non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Nicolò Glichì Stampator di Venezia, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 19. Settembre 1794.

(PAOLO BEMBO Rif.

(PIETRO ZEN Rif.

(

Registrato in Libro a Carte 591. al Num. 17.

Marcantonio Sanfermo Seg.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова